

نادىر ھېكايىلەر توپلىمى

(3)

مەنبە: ئوكيان تورى، شىنجاڭ يازغۇچىلار تورى، يېشىل ئارال مۇنبىرى،

بوزتاغ مۇنبىرى

ئېلكتىب ئىشلىگۈچى: تۇران 2015-يىلى 2-ئاي

مۇندەرجە

1. ئېھ، توپىلىق يول..... زوردۇن سابىر 3
2. دولان ياشلىرى زوردۇن سابىر 25
3. چوشقىلارغا بايرام..... مەمتىمىن ھوشۇر 52
4. ماغدۇر كەتكەندە..... زۇنۇن قادىر 63
5. بۇرۇت ماجىراسى..... مەمتىمىن ھوشۇر 79
6. 536-بېكەتتىكى قار ناخشىسى ئەكبەر ئىمام كۆكبۆرە 92
7. چار خوراز مەمتىمىن ھوشۇر 109
8. نەۋائىنىڭ ئارمانى خۇرشىد دەۋران (ئۆزبېكىستان) 128
9. غەزەپ ئوقى تەگكەندە..... ئېلى نىياز دەرمانى 152
10. ئېتىش ئا.س. پۇشكىن (روسىيە) 168

ئېھ ، توپىلىق يول

(ھېكايە)

زوردۇن سابىر

قۇشقاچ قوندى زاغزاققا ،
تورغاي قوندى يانتاققا .
يارنى سۆيسەڭ مەھكەم سۆي ،
ئورناپ كەتسۇن تامغاققا .

-دولان خەلق قوشقى

1

گۈلئايىشەم قىممىتى بار ھەممىلا نېمىسىنى - ياشلىقىنى ، ھۆسننى ، ئار - نومۇسىنى
... پۇلغا تېگىشىشكە رازى بولدى . بۇ ئىش ئۇنىڭ غېمىنى يېگۈچىلەرنىڭ غەزىپىنى ،
نارازىلىقىنى قوزغىغىنى بىلەن ھاممىسىنىڭ خوشاللىقىنى ، غۇرۇرنى ئاشۇردى . ھاممىسى
ئېقىۋاتقان ناندەك سالپىيىپ تۇرىدىغان ئىككى مەڭزىگە تېپىپ چىققان خوشاللىقىنى
نامايەن قىلىش ئۈچۈن ، ئۆيمۇ - ئۆي قاتىرىدى ۋە خىرلىداق ئاۋازى بىلەن باشقىلارنى
ئەيىپلەپ ، ئۆزىنى ماختاپ مۇنۇ گەپلەرنى تەكرارلىدى :

- ئۆزىدىن 22 ياش چوڭ بولغىنى بىلەن ، نارەسىدە بالدەك گۈل ، يېتىمدەك يۇۋاش ،
مالايدەك تىنىمسىز ئادەم ئۇ ، مۇنداق ئەرگە چۈشۈۋالغان خوتۇنغا مۇھەببەتنىڭ لازىمى
نېمە؟ ياشلار بەخت ، بەخت دېشىدىكەن ، چىرايلىق گەپ ، سېغىنىش ، كۆيۈشۈش ...
بەختىمىش . بەخت - پۇل ! ئاڭلىمىغانلار ئاڭلاپ قويسۇن ، مەن گۈلئايىشەمگە يېگەن -
ئىچىكەندەك ، سوقا - سەندەلدەك ، تۇرغۇزۇپ قويسا تىكلەمە تاغاردەك ، يېتىلسە ئۆكۈزدەك ،
يېسە مېۋىسى تۈگمەس دەرەختەك ئەر تاپتىم . 70 مىڭ كوي پۇلى بار ، تەرەپ - تەرەپكە

يولى بار ، خام تاسمدهك قولى بار، ئىككى قىز، تۆت ئوغلى بار، ئىككى قوتان قويى بار، ياغاچ-ئورمان بېغى بار، نەچچە يۈز مو يېرى بار، يۈزى تۇتۇق ، قولى ئوچۇق، تويغىمۇ يالاڭتاياق باردىغان، يىغىنلارغا زاغرا تۈگۈپ ماڭدىغان گول ئەرگە تەككەن ئايال بەختسىز بولامدىكەن؟ بىلىپ قويۇڭلار گۈلئايىشەمنىڭ بەختى ئېچىلدى!

ئاچچىق كاساڭ قورايىنىڭمۇ چىرايلىق گۈلى بولىدۇ. ۋات ۋات ئايالنىڭمۇ چىرايلىق تەسەللىسى بار ئىكەن:

-كۆڭلۈڭنى بۇزما، -دېدى ئۇ تىكلىمە ئەينەك ئالدىدا سىڭايان تۇرۇپلىپ ئىچىدە ياشلىقى ۋە گۈزەللىكى بىلەن خوشلىشىۋاتقان مىسكىن چىراي گۈلئايىشەمنىڭ كۆڭلىنى ياساپ، -ياشلىق ئۆلمەيدۇ، مۇھەببەت قېرىمايدۇ. قېرىغا تەگكەنگە كۈل بولۇپ توزۇيدىغان ئىش بولسا، مەن توزماسمىدىم. قېرى ئۆلدى، دۆلتى قالدى. بەخت تاپتىم. كۆڭۈل بىلەن بەختلىك بولدىغان بولسا، مەن 17 قېتىم بەختلىك بولار ئىدىم. نەدىكى؟ دىلىمغا 17 قادات چۈشتى. سېنىڭ بۇ بوۋىيىڭنى خەقلەر رۇزەك بەز دەيدىكەن. ئۇ بەز بولسا سەن مۇشۇك بول، قىزىم. ئاغزىدىن كىرىپ بۇرۇندىن چىق. بىر يىلغىچە ئۆلسە ھېچ بولمىسا بانكىدىكى 70 مىڭ كوپىنىڭ يېرىمى سېنىڭ. ئۆلمىسىچۇ؟ 10 كوپىلۇق چەكتىن بىرنىلا ئېلىۋالساڭ بولدى، قالغان بەختىڭگە مەن كىپىل!

مەڭزى سالىپاڭ، ئاغزى كەمشۇك ۋات-ۋات موماي قاڭسىق گەپلىرى بىلەن گۈلئايىشەمنىڭ چىرايىدىكى مىسكىنلىك ئورنىغا خوشلۇق ئېلىپ كەلدى. ئەمدىلا 30 دىن ھالقىغان قىران جۇۋان ئەمدى بوۋايغا ئايال بولدىغانلىغىنى تامامەن ئۇنتۇدى - دە، بولغۇسى دۆلەت، يەنى پۇل، غوجايىن بولۇش ئارزۇسى مەست قىلىشقا باشلىدى. ئۇ شۇ مەستلىكنىڭ كۈچى بىلەن بۈگۈن دىدارلىشىدىغان لايىقىنىڭ تۆردىن ئورۇن ئېلىش ئۈچۈن گۈزەل چىراي ۋە ئەۋرىشىم سۇمباتنىڭ قىممىتىنى ئاشۇرۇشقا تۇتۇش قىلدى ...

ئۇ پەدەزدىن كېيىن ھاممىسىنىڭ ئالدىغا چىقتى :
-بويىتىمەنمۇ، ھامما؟

-گۈلدەك ئېچىلىپ سەن قىزىم. جەننەتنىڭ ھۆرلىرى بىكار قالسۇن ئالدىڭدا، مەن روزەك بەزگە خەۋەر قىلاي، بۈگۈن توي خېتى ئېلىڭلار!

ھاممىسى چىقىپ كەتكەندىن كىيىن، گۈلئايىشەمنىڭ يەنە كۆڭلى بۇزۇلدى. مۇشۇ ھۆسنى بىلەن كۆرۈمىسىز، بىلىمىسىز، ئەڭ يامىنى مۇھەببەتسىز؛ ئالتە بالا ۋە كېلىن نەۋرىسى بار قوپال دېھقانغا ئايال بولىدۇ. ئۇنىڭ پۇل ۋە دۆلتىنى ئۆزىگە قارىتىۋېلىش ئۈچۈن ئار - نومۇسى، ۋىجدانىمۇ ساتىدۇ. ئۇ نېملا بولمىسۇن 7-سىنىپنى تۈگەتكەن خىلى جىق رومانلارنى ئوقۇغان، ئالى مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىدا ئىشلەۋاتقان تونۇش

- بىلىش ، دوستلىرى بىلەن سۆھبەتلەشكەن ، بىرىنچى ئېردىن كۆڭلى سۇ ئىچمەي ، خورلۇق تارتقنى ئۈچۈن ، ئۆزىگە ئىش-پەش تارتقان نۇرغۇن يىگىتلەرگە قاپاق ئاچمىغان ، سەۋىر - تاقەت ۋە يوقسۇزچىلىققا كۆنگەن ئايال تۇرۇپ ، يەنە نېمىشقا پۇلغا ئۆزىنى ئاتتى؟ ھاممىسى ئازدۇردىمۇ؟ ھلەم بولسىمۇ يېنىۋالسا بولدىغۇ؟ شۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا قولغا نۇرغۇن پۇل تۇتقان نادان دېھقان كەلدى - دە ، تىزىق - تىزىق پۇل ئۇنى يەنە قىزىقتۇردى ؛ 70-80 مىڭ كوي نەق پۇلى بارمىش ، يەنە ئۇلار يالاڭئاياق يۈرەرمىش ، تامىقى زاغرا بىلەن قېتىقىمىش . پۇل تېپىشنى بىلەرمىش ، خەجلىشىنى ئوقمايمىش . مېنىڭ ۋەزىپەم پۇل خەجلىش ، پاھ ، بۇنداق ئاسان ئىشقا كىم يۈگۈرمىسۇن ، ئۇ شۇلارنى ئويلىدى - دە ، بۇ قىتىم ئالدىنقى نىكاسنىڭ تەتۈرسىنى قىلماقچى بولدى . بۇ قېتىم كۆڭلى ، ۋىجدانى ئۇنى باشقۇرغان ، لىكىن ئۇ خورلانغان ، بۈگۈنچۈ؟ كۆڭلى ، ۋىجدانى ئۇ ئەيىپلىمەكتە ، لىكىن ئۇ بۇ قېتىم ئۆزىنى نېملا بولمىسۇن تەۋەككۈل قىلىپ نەپسىگە تاپشۇردى ...

ھويلا ئىشكى غىچىرىلدى ، گۈلئايىشەمنىڭ يۈرىكى جىغىلدېدى . ئۇ نېملا بولمىسۇن تويى بولدىغان ئايال - دە ، ئۇ ھاياجانلاندى ، تەمتىردى . ئۆيىنىڭ زەدىۋاللارنى تۈزەشتۈردى ، سۇپىغا تاۋار يېكەنداز سالىدى ۋە يۈزىنى ئالغىنى بىلەن سىيپىدى .

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم !

ئۆيگە شىپىلداپ بىر ئەر كىشى كىرىپ كەلدى ۋە تاپسىدىلا زوڭزايىدى . گۈلئايىشەمنىڭ تېنى شۈركەندى ، ئۇ كىرگۈچىگە قارىدى . ئايالنىڭ كۆزىگە ئەڭ ئاۋال دېھقاننىڭ كىرلەشكەن شاپاق دوپپىسى ، تەردىن قېتىشقان ئاق يەكتىكىنىڭ سىرتىدىن باغلىغان ، تاۋار بەلبېغى ، قولىقىغا قىستۇرۇۋالغان بىر جۈپ كونا كالىچى چۈشتى . گۈلئايىشەم ئىختىيارسىز ھالدا :

- سىلى ، سىلى ، ھاممامنى ئىزلەپ كەللىمۇ ؟ - دەپ سورىدى .

- يوقسۇ ، - دېدى دېھقان يېرىم قوزغىلىپ بىر ئالغىنىدا چاڭ باسقان گەدىنىنى سىلاپ قويۇپ ، - گۈلئايىشەم دېگەن چوكان بىلەن كۆرۈشمە كىچىدىم ! - ئۇ ساپ - سېرىق شالاڭ چىشلىرىنى كۆرسىتىپ ھىجايىدى . گۈلئايىشەم ئۆزى پەرەز قىلغىنىدىن نەچچە ھەسسە كۆرۈمسىز ئادەمنى كۆرۈپ ئىختىيارسىز كەينىگە داجىدى ، مانا مۇشۇ ئادەم ئەمدى ئۇنىڭ ئېرى بولىدۇ . بۇ ئەلۋەتتە ئالدىنقى ئېرىنىڭ دەسسەشلىرى ، خورلاشلىرىدىنمۇ بەتتەر ئىش ، لىكىن مۇشۇ كۆرۈمسىز گەۋدە ئۇنى بەختلىك قىلدۇ . چۈنكى ئۇ پۇلدار . گۈلئايىشەم ئۆزىنى نەپسىگە تاپشۇرغان ئىكەن ، ئەلۋەتتە ، بۇ ئادەمگە ئوچۇق چىراي ، خوش مۇئامىلە بولۇشى كېرەك .

- سۇپىغا چىقىسلا يېكەندازغا ! .. مەن گۈلئايىشەم ...

دېھقان ئەندىككەندەك قىلىپ گۈلئايىشەمگە قارىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ئوت يانغاندەك، لەۋلىرى تىترگەندەك بولدى. دە، ئايالغا تىكىلىپ ئورنىدىن تۇردى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ قولتۇقىدىن كالىچى چۈشۈپ كەتتى. گۈلئايىشەم تۇيۇقسىزلا خۇددى كاكىلاپ بولغان مېكىئەندەك قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

-خېنىم، بالىكەنلا، بەك چىرايلىقكەنلا، بىزدەك دېھقانغا ئاش بولالمۇ؟-گۈلئايىشەمنىڭ كۈلكىسى تۈگىگەندىن كېيىن روزەك بەز ئايالدىن سورىدى.
-خەلق سىلنى بەز دەيدىكەن ماڭمۇ بەزلىك قىلالمۇ؟

-توپىدىن پۇل تاپىدىغان خەق بەز بولمىسا بېيىيالىمايدۇ خېنىم!
سىقىپ سىقىمىدىن چىقىننى يالا دېسە، سىلگە ئاش بولمايمەن، ھەممە گەپنى ھاممام ئېيتقانمۇ؟ ھاممامنىڭ دېگىگە كۆنسە مەنمۇ سىلنى قېرى كۆرمەيمەن!..

-كۆنگەچكە ئالدىلىرىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرغاندىمەن خېنىم!
گۈلئايىشەم روزەك بەزنىڭ يالاڭئاياق، تۈگە تاپىندەك پۇتلىرىغا، چاڭ باسقان يۇڭلۇق مەيدىسىگە، كىچىك، ئورۇق يۈزىگە ياراشمىغان كەكە ساقىلى بىلەن ئىنچىكە بۇرۇتقا، تەر تەپچىرەپ تۇرغان قىڭغىراقدەك بۇرۇنغا، ئورا كۆزلىرىگە سىنچىلاپ قارىدى، بۇرۇندىن باشقا بۇ گەۋدەدە گۈلئايىشەمگە ھېچنە تېپىلمىدى. ئۇ ئۇلۇق-كىچىك تىندى. دە:
-تويىنى چوڭ قىلالا؟-دېدى.

-جۇۋان تويى بولغاندىكىن چېغدا بولار!
-مەن ئېتىزدا ئىشلىيەلمىسەمچۇ؟
-ئالتە بالغا ئانا بولۇپ ئۆيدە ئولتۇرۇپ بىرەلا!

-زېرىكسەمچۇ؟
-زېرىكسىلە ئىش قىلالا.
-قانداق ئىش؟

- كالا ساغىلا، سۈت پۇشۇرلا، يۇڭ تىتلا، شوينا ئېشىلا، ياماق يامايلا، تۇخۇم يېغىلا، ئوتياش ئوتايلا، ئوغۇت يىغىلا، ۋاي-ۋوي چىدىسىلا مىڭ خىل ئىش بار.
-ۋاي ئانام، ئاۋالقى ئاياللىرىنى ئىشلىتىپ ئولتۇرۇۋەتكەن ئوخشامملا!
-بالىلىرىغا قىسىپ ئاچ يۈرۈپ كىسەل تاپتى ھازىر بولغان بولسا ئۆلمەيتتى.
-ئۆلۈپ كەتكىلى نەچچە يىل بولدى.
-سەككىز يىل ئىككى ئاي.

-بالىلار ئۆگەيلىسە قانداق قىلمەن؟
-بالىلار كالنى ئانا دېگۈدەك بولدى. ئۆگەيلىمەدۇ؟

ماڭا ئايال بولمىسىمۇ بولۇپتۇ، ئاياللارغا ئانا بولمىسا بولمايدىكەن.

-باللارنى باشقۇرمايمەن؟

-شۇنداق.

-پۇلنىچۇ؟

-بانكا باشقۇرىدۇ.

-چە كىنچۇ؟

-ساندۇق.

-ئاچقۇچنى كىم تۇتىدۇ، ئانىمۇ، ئاتىمۇ، بالىمۇ؟

-كىيىن بىلىلا.

-دېمىسە توي خېتى ئالغىلى بارمايمەن.

-ئانداق بولسا يېپىق قازان دۈملەكلىك پېتى قالسۇن!

روزي بەز ئورنىدىن تۇردى. گۈلئايىشەم چۆچۈپ ئالدىنى توردى:

-چاقچاق، چاقچاق قىلغانىمۇ بىلمەملا؟

ئەتسى ئۇلارنىڭ نىكاھى ئوقۇلدى. ئۇلار ئۆيگە كەتمەكچى بولۇپ پىيادە يولغا

چىقتى. گوڭشى بازىرىدا روزى بەز گۈلئايىشەمنى بەش مۇچەنلىك لەغمەن بىلەن مېھمان

قىلدى. گۈلئايىشەم خاپا بولۇپ قالدى. ئۇلار يولغا چىققاندا، گۈلئايىشەم ئوشۇققىچە توپغا

پاتتى. ئۇلار پۇتنى قېقىپ نارازى بولۇپ:

-گۈلدەك جۇۋاننى 50 كوي خەجىلەپ ئېلىۋاللا، يەنە گەپ قىلمىسام پىيادە ئېلىپ

كېتىۋاتىلىغۇ؟-دېدى.

-ھارۋا كىرا قىلاي دېسەم نومۇس قىلىدىكەنمەن خېنىم، توپىدىن قورقمىسلا، مانا

ماڭا ئوخشاش يالاڭئايىق ماڭسىلا!-ئۇ توپا ئىچىدىكى پۇتنى كۆرسەتتى.

خورلۇق!-دەپ ئويلىدى گۈلئايىشەم توپىلىق يولدا ئېگىز پاشىلىق توپىلى بىلەن

قىيىنلىق كېتىۋېتىپ-سەۋر قىلاي، ئون مىڭ كويلۇق چەكتىن بىرلا قولۇمغا چۈشسە

سېنىڭ ئۆيۈڭدە باغلاپ قويساڭمۇ تۇرمايمەن....

تۇن، تىنچىق ئۆي.

ئون ئىككى پارچە تىكىمەت سېلىنغان سۇپىدا سامان تەكى، چىت كۆرپىلەر ئۈستىدە

گۈلئايىشەم يالغۇز ياتماقتا، ئۇنىڭ ئۇيقۇسىزلىقتىن قىزارغان كۆزلىرى تۇڭلۇككە قالدغان.

كىچىككىنە تۇڭلۇكتىن بەش تال يۇلتۇز كۆرۈندى. قاراڭغۇ باغدىن كاككۇك ئاۋازى، يىقىنلا يەرلەردىن قويلارنىڭ مەرەشلىرى، ئىتلارنىڭ ھۇۋلاشلىرى ئاڭلانماقتا. يوغان ئۆيىنىڭ تۆت تېمى ۋە كىرلەشكەن زەدىۋاللىرى شام يورۇقىدا غۇۋا يورۇپ تۇرغاچقا، ئۆيمۇ خۇددى تالادەك قورقۇنچلۇق: «ھەممىلا نېمىسى كۆڭلىدەك قارا، دېدى ئۇ ئۆز-ئۆزىگە، بىرىنچى توي ئاخشىمى ياش ئايالىنى گۈندىخانسىغا يالغۇز تاشلاپ قويۇپ بىر چىشقا قوزا ئۈچۈن پۈتۈن بالا-ۋاقىسى بىلەن چۆلگە چىقىپ كەتكەن ئادەمدىن نېمىمۇ ئۈندۈۋالارمەن. ھەي بەختسىزلىك، بۇ ئەرنىڭ ماڭا كەلتۈردىغان راھەت- پاراغىتىدىن ئەزمەتنىڭ تاياق - دۇمباسى مىڭ ياخشى ئەمەسمۇ؟ كېتىش كېرەك تىزىرەك قېچىش كېرەك..»

لېكىن ئۇنىڭ كۆزى كات ئۈستىدىكى تېرىلەر ئاستىدا توپا بېسىپ ياتقان قارا ساندۇققا چۈشۈش بىلەن يۈرىكى ئويىناپ كەتتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا بۈگۈن كۆرگەنلىرى: روزەك بەزىنىڭ بۈك دەرخەلەر ئارسىدىكى ئىككى قورۇ جايى، چېتىگە كۆز يەتمەس ئورمانلىرى، قويللىرى، كەڭ ئېتىزلىرىدىكى كېۋەز، بۇغداي، قوغۇن-ئوتياشلىرى، توخۇ - تۇمان، يۇڭ-تېرە، ياغاچ-تاش، كىر كىيىملەرنى كىيىشپ ئەمگەكتىن باشقىنى بىلمەيدىغان ساددا بالىلىرى، يەردىن ئۈستۈن قارىمايدىغان بوستان چاچ كىلىنى، خۇمار كۆز، قوشۇما قاش، مىسكىن كۈيلەرگە نەي چالدىغان قويچىسى ... بىرمۇ بىر كەلدى. ئاشۇ كۆرگەنلىرىنىڭ ھەممىسىلا ئاۋۇ توپا بېسىپ ياتقان ساندۇقنى پۇلغا تولدۇرۇشقا تېرىشۋاتقانلار، مانا شۇ بايلىققا غوجايىن بولۇشنى خالىماي قېچىش ئەخمەقلىق بولماسمۇ؟ لېكىن ھىلقى يىرگىنىشلىك بوۋاي ھازىر كېلىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولىدۇ، ئۇ خورلۇققا ئۇنىڭ يۈرىكى چىدارمۇ؟ «ئىلاھىم ھىلقى قوزىسى بىلەن ئۆزىمۇ يوقالسىدى. مەن ئۇنىڭسىز غوجايىن بولسام قانداق ياخشى - ھە!»

تۇڭلۇكتىن كۆرۈنگەن يۇلتۇزلارنى بىر پارچە كۈل رەڭ بۇلۇت كېلىپ توسۋالدى. بۇلۇت بىردىنلا شەكىلنى ئۆزگەرتىپ ئادەم سۈرىتىگە ئوخشاپ قالدى. بۇ ئادەم ئورۇق، يىرگىنىشلىك روزى بەزىنىڭ ئەينەن ئۆزى ئىدى. گۈلئايىشەمنىڭ تېنى شۈركەندى-دە، تۆۋەندىكى مەنزىرە خىيالىدىن چاقماقتەك ئوتتى. ئۇزۇن خەسە كۆيىنەك، تامبال كىيگەن ئادەم شامنى پۈدەپ ئۆچۈردى - دە گۈلئايىشەم ياتقان يەرگە كەلدى، ئۇ گۈلئايىشەمنىڭ يېنىغا قىيىسايدى، گۈلئايىشەمنىڭ بەدىنىگە تىترەك ئولاشتى. ئەرنىڭ يىرىك قولى ئۇنىڭ بىلگە تەگكەندە گۈلئايىشەم ئېختىيارسىز: «ئەزمەت!» دەپ ۋارقىرىۋەتتى. روزى بەز ئورۇندىن چاچراپ تۇرۇپ شامنى ياندۇردى ۋە زورغا كۈلۈمسىرەپ:

-قورقۇتۇپ قويدۇمما؟ - دېدى.

گۈلئايىشەم شۈمشىيىپ ئولتۇرۇۋېلىپ تامدەك تاتىرىپ ئۇنىڭغا يىلىندى.

ماڭا يېقىن كەلمىسە، ئۆتنەي!
ھويلا ئېشىكى قېقىلدى، روزەك كىردى:
گۈلئايىشەمگە قاراپ كۈلۈپ:

ھىلى كېلىمەن، قوزا كەلمەپتۇ، تېپىپ كېلەيلى!-دېدى.

گۈلئايىشەم تۈڭلۈككە قارىدى، ئادەم سۈرەتلىك بۇلۇت يوق، يۇلتۇزلار كۈلمەكتە:
بىرىنىڭ ئايالى بولمەنۇ، يىرگىنمەن: يەنە بىرىنىڭ ئايىقى ئاستىدا چەيلىنمەنۇ،
سىغىنمەن! ئەزەت، سەن مېنىڭ ھاياتىمدا ئۆچمەس يۇلتۇزۇمسەن - ھە؟- گۈلئايىشەم
شۇنداق ئويلىدى. ئەمدى ئۇنىڭ كۆزلىرى خۇمارلىشىپ ھەم شىرىن، ھەم ئاچچىق،
ياشلىق- گۆدەكلىك خاتىرىلىرى كىنو لىنتىسىدەك بىر مۇ بىر ئالدىدىن ئۆتتى....

بۇدۇرۇق پاقلا نەدەك شوخ، بوۋاقتەك غەمسىز، سۈزۈك كورلا نەشپۈتدەك چۈرۈك،
ئەتراپتىكى ھەممىلا نېمە گۈزەل ۋە قىزىقارلىق بىلىنىدىغان 16 ياشقا تولغان چېغىدا ئۇنى
تۇنجى مۇھەببەت مەس قىلدى، ھاياتىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. ئۇ نەسبەت ۋە تەھدىت قىلغان
ئانا ئانىسىنى، ئىستىقبال ۋە بەخت، ۋەدە قىلغان مەكتىپىنى چۆرىۋېتىپ، تەرەكتۈرچى يىگىت
بىلەن قاچتى. يىگىتنىڭ ئويناق كۆزلىرى بىلەن بۇدېرە چاچلىرى ئۇنىڭ ئۈچۈن
ھەممىدىن گۈزەل، قىممەتلىك، بىلىمسىز يىگىتنىڭ قوپال چاقچاق، بەھاي ناخشىلىرى
ئۇنىڭغا مەكتەپ قوغۇنىدەك لەززەتلىك بىلىندى. ئۇ مۇرادىغا يەتتى. تويىدىن كىيىن، بىر
پارچە كىگىز، بىر يوتقان- كۆرپە بىلەن ئۆي تۇتقان بولسىمۇ، ئۆزى بەخت ئىگىسى، غالىپ-
ئۈستۈن ھىساپلىدى. چىرايلىق ئەر- ئۇنىڭ ھاياتى. ئائىلە ئۇنىڭ بەختى بولۇپ تۇيۇلدى.
ئۇ ئەر ئۈچۈن ھەممىدىن كىچىككە، ئائىلە ئۈچۈن ھەممىنى قىلىشقا رازى بولدى، توپىغا
مىلىنىپ ئېتىزدا ئىشىلدى، قىغ- كۈكۈمغا سۈركىلىپ قوي بولدى. باشقىلار: «تۆت بۇلۇڭ،
بىر كۈلۈڭ» دەپ كۆزگە ئىلمىغان ئۆيگە گىلەم سالدى. رادىيو ئالدى، ئېرىنىڭ مېھمانلىرى
ئۈچۈن ئوتتا كاۋاپ، ھالى خاراپ بولسىمۇ زارلانماستىن خوش بولدى. ئېرى تەرەكتۈرۈنى
تاشلاپ سۇ ئىدارىنىڭ ماشىنىسى ھەيدىگەن يىلى گۈلئايىشەم ئوغۇل تۇغدى. بۇدۇرۇق
ئوغلى گۈلئايىشەمنىڭ ھاياتىغا تىخىمۇ چوڭ قەدىر- قىممەت تەقدىم قىلدى. ئۇ ئەمدى
باياشات، غەمسىز ياشاپ، بالىلىرىنى قاتارغا قوشۇشقا چىن ئىخلاسى بىلەن ئىشەندى ...

لېكىن ھايات توختام سۇ ئەمەسكەن، يالغانچى كۈنلەر، ئالدامچى يىللارمۇ بولىدىكەن،
ھەتتا تۇيۇقسىز مۆلدۈر يېغىپ، بوران چىققاندا، بالايۇ ئاپەت ئېلىپ كېلىدىغان كۈنلەرمۇ
بولىدىكەن. بىر كۈنى دوستلىرىدىن ئېرىنىڭ بىر قىزىنى ماشىنىغا سېلىپ ئۈرۈمچىگە ئېلىپ
كەتكەننى ئاڭلىدى. ئېرى كەلگەندە سۈرۈشتۈرگىنى ئۈچۈن سۆيۈملۈك ئېرىدىن تۇنجى

قىتىم قاتتىق تاياق يېدى. گۈلئايىشەم يەنە گۇناھنى يەنە ئۆزىگە قويدى: بالا، ئۆي بىلەن بولۇپ كېتىپ ئەرنى رازى قىلالمدىم، ئۆزۈمنى تاشلىۋەتتىم. ئەزمەتنىڭ مەندىن كۆڭلى سۇ ئىچمىگەن بولغاچقا، تالاغا قارىغان دەپ ئويلىدى. ئۇ ئەمدى كۆپرەك جاپا تارتىمۇ، ئېرنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن تىرىشىدىغان بولدى، ئۇ ئۆزىنى ياساشقا، ئېرى بىلەن بىللە ئولتۇرۇش، ئويۇنلارغا بېرىشقا باشلىدى. لېكىن ئۇ بۇنىڭ بىلەن تىخىمۇ بەكرەك رەنجىش تاپتى: ئېرى ئۇنىڭ كۆزىچىلا باشقا قىزلار بىلەن تانسا ئوينىيدىغان، ئېرنىڭ ئويناق كۆزلىرى بىلەن بۇدرە چاچلىرى باشقا قىزلارغا ھوزۇر - ھالاۋەت بېرىدىغان، ئۇنىڭ كۆڭۈل يارسىنى ئۇلغايتىدىغان بولۇپ قالدى. گۈلئايىشەم روھى خورلىنىشتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن دوستلىرىغا ھال ئېيتىدىغان، دوستلىرىنىڭكىدە قونۇپ قالىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ بىر كۈنى بالىسىنى كۆتىرىپ ئۆيىگە ئەكەلدى - دە، بېشىغا چاقماق چۈشكەندەك قاتتىق ۋارقىرىدى: ئېرى بىر ئايال بىلەن كارىۋاتتا ئۇخلاۋاتاتتى...

شۇنىڭدىن كېيىن گۈلئايىشەم قويغان - تۇتقىنى بىلمەيدىغان، ئولتۇرغان يېرىدە سائەت - سائەتلەپ ئولتۇردىغان، كىشلەرگە كۆرۈنۈشتىن نومۇس قىلىدىغان بولۇپ قالدى مانا شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ھاياتىدا مۆلدۈرلۈك بوران تۇيۇقسىز پەيدا بولدى. بالىسى تۇيۇقسىز ۋاپات بولدى. گۈلئايىشەم بالىسىنىڭ قەۋرىسىنى قۇچاقلاپ نەچچە كۈنلەرنى ئۆتكۈزدى، لېكىن ئۇ تارتقۇلۇققا ئۆلمىدى. بالا كۆيۈكى، ئەرنىڭ زۇلمى ئۇنى ۋاقىتسىز قېرىتىپ 20 نەچچە يېشىدا يۈزىگە قورۇق، داغ چۈشتى.

بالىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئېرى ئۇنى تىخىمۇ خورلىدى: ئۇردى، تاشلىدى. بىر كۈنى ئۇ ئېرنىڭ ئايىقىغا يامشىپ يالۋۇرۇپ: «ئۇر، تىللا، قۇل قىل، لىكىن سىرتقا قارما!» - دېدى. ئېرى ئاچچىق كۈلۈپ قويۇپ گۈلئايىشەمنىڭ قۇلقىغا دەسسەدى. قۇلاق ۋە بۇرۇنلىرىدىن قان چىقىپ تۇرغان گۈلئايىشەمنى ھاممىسى ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى.

«ھوي ئەزمەت، سەن مېنىڭ ھاياتىمدىكى يۇلتۇزۇممۇ؟ مەن سېنى كۆرمىگلى ئۈچ - تۆت يىل بولدى، تايىقىڭ، تىل ئاھاننىڭ ئۇنتۇلدى، نېمىشقا كۆزلىرىڭ بىلەن بۇدرە چاچلىرىڭ ئۇنتۇلدى؟ نېمىشقا يەنە نامىڭنى تىلغا ئالمەن، نېمىشقا سېنى چىللايمەن!» - گۈلئايىشەم پىچىرلاپ ئۇخلاپ قالدى.

گۈلئايىشەم ۋاراڭ - چۇرۇڭدىن ئويغاندى: تاڭ ئېتىپتۇ. ھويلىدا بالىلار ۋارقىراشماقتا. ئۆزىدىن نېرىدا سامان تەكىگە بېشىنى قويۇپ، چەكمەن يەكتەكنى غېرىپچە يېپىنىپ روزى بەز يېتىپتۇ. گۈلئايىشەم ئورنىدىن تۇرۇۋىدى:

- ئوبدان ئۇخلىدىلمۇ؟ - دېدى روزەك كۈلۈپ تۇرۇپ.

- قوزا بارمىكەن؟

-تاپتۇق .

-بىر قوزنى دەپ ھەممىڭلار باياۋانغا چاپتىڭلىمۇ؟
كۈزگە بېرىۋالسا 70-60 كويلۇق قوي دېسە! -دېدى روزەك ئورنىدىن تۇرۇۋىتىپ
- تۇرسىلا خېنىم، ھىلى بالىلار سالام بەرگىلى كىرىدۇ.
گۈلئايىشەم ھېچنە دە كۆرمىگەن ھۆرمەتنى بۇ ئۆيدە كۆردى: ئالتە بالا، بىر كىلىن ئۇنى
«ئانا» دېيىشتى. گۈلئايىشەم نومۇس قىلىپ، روزەككە:
-ھېچ بولمىسا چوڭ ئوغۇل بىلەن كىلىن ئاچا دېسۇن، ئانىسى نېمىسى!-دەپ
پىچىرلىدى.

«ئانا» ئېغىزدىكىلا گەپ ئەمەسكەن، بالىلار ۋە ئەرنىڭ ھۆرمىتىمۇ يىتەرلىك بولدى:
بىرىنجى كۈنلا ئۇنىڭ ئالدىغا قاتلىما، قايماق، پىششىق تۇخۇملار قويۇلدى. باشقىلار بولسا
زاغرا بىلەن غىزالىنىپ ئىشلىرىغا كېتىشتى. چۈشكىچە گۈلئايىشەم باغ، ھويلا-ئاراملارنى يەنە
ئارلىدى. باغ ئۇنىڭ زوقنى تارتتى. ئۇ يەردە قويۇق تېرەكلەرنىڭ سايىسى، مەي باغلاپ
پىشقان شىرنىلىك چېقىر ئۈجمە، جىگدىلەرنىڭ پۇرىقى، قۇشلارنىڭ سايىرىلىرى
كۆڭۈلگە ئارام، بولۇپمۇ نۇرغۇن ۋاقتىنى ھامىسىنىڭ تار ئۆيدە خىيال بىلەن ئۆتكۈزگەن
مىسكىن ئايال ئۈچۈن بۇنداق سالقىن ھاۋالىق باغ جانغا راھەت تۇيۇلدى. ئۇنىڭ ۋارقىراپ
ناخشا ئېيتقۇسى، دەرەخلەرگە ياماشقۇسى، باغلاقتىن بوشانغان موزايدەك قىيغىنقۇسى
كەلدى. ئۇ باغدا يالغۇز يۈرۈپ يۇمران جىگدە كۆچەتلىرى ئارىسىدىن بىردەمدىلا 50-60
تۇخۇم يىغىۋالدى. ئىچ پۇشۇغىدا باغنىڭ نېرسىغىچە بېرىپ يىراقتىكى مەھەللىگە،
كېۋەزلىكتە كەتمىنى يالىت-يۇلىت قىلىپ ئىشلەۋاتقان بالىلارغا زوقمەتلىك بىلەن
قارىدى...

چۈشتە ئۇ بالىلارنى پىششىق تۇخۇم بىلەن مېھمان قىلدى. قارا قۇمچاق كېلىن
ئۇنىڭغا ئېڭىشىپ پىچىرلىدى:

-ئاتام ئۇقسا تە بولىدۇ. ھەر ئالتە كۈندە 500 تۇخۇم ساتمىز، تۇخۇم پۇلى 100 كوي،

كېمىسا بوۋاي خاپا سالدۇ ئانا!

-يەنە نېمە ساتسىلەر؟

-كۆكتات، ئۆرۈك، ئۆردەك، بېلىق، ياغاچ، ئارىلاپ قوي، گۆش، سۈت، قايماقمۇ

ساتمىز.

-يەكشەمبە بازاردا قانچىلىك پۇلغا ئېشلەيسىلەر؟

-كۆپ بولغاندا بەش -ئالتە يۈز كوي، بولمىسا ئۈچ-تۆت يۈز كويلۇق نەرسە ساتمىز،

ئانا.

-پۇلنى سىلى تۇتۇملا؟

-ياق، ھىسابنى مەن چىقىرىمەن، پۇلنى ئاتام ئۆزى ساندۇققا سالىدۇ. ئۈچ - تۆت ئايدا بىر قېتىم بانكىچى كېلىپ پۇللارنى ئېلىپ كېتىدۇ. بىزنىڭ بالىنىڭ دادىسى بىللە بېرىپ چەك ئەكىلىدۇ.

-ئۇقتىلىمۇ، دادىلىرى پۇل يىغىپ نېمە قىلىدىكەن؟

-تازا بىلەلمىدىم ئانا، مەن قوغۇنلۇققا باراي. قوغۇنلار بۇ يىل بەلەن ئوخشىدى.

قوغۇن پىشقاندا ئىككى - ئۈچ يۈز كوي كىرىم بولىدۇ.

-يەنىچۇ؟

-كۈزلۈك كۆزە پىشقاندا نەچچە مىڭ كويلاپ پۇل كىرىدۇ.

-يەنە پۇل كىرىدىغان قانداق چاغلار بار.

-ئەتىيازدا باققان قويلارنى ساتقاندا، يازدا ھۆكىمەتكە بۇغداي ئۆتكۈزگەندە، ھە،

راستلا ئۇنتۇلۇپ قاپتىمەن. بىزنىڭ بالىنىڭ دادىسىنىڭ دېيىشىچە، 1000 تال جەگە ياغاچ سېتىلىپتۇ. يېقىندا ياغاچ كىسىدىغانلار كېلەرمىش.

-بىرتال جەگە نەچچە كوي؟

-كەم بولسا ئالتە - يەتتە كوي، بولمىسا ئون كوي.

-ۋاي ئاتام! - دېدى گۈلئايىشەم پىشايىنىسىگە شاپلاقلاپ، - پۇل دېگەننى كوچىنىڭ

توپسىدەك ئۇسىيىدىغان گەپكە نىغۇ!

ئۇ شۇنچە پۇللۇق ئائىلىنىڭ ئەزاسى، ياق ئەزاسى ئەمەس، غوجايىنى. ئۇ ئەلۋەتتە

خوشال بولشى، ھاممىسىنىڭ ئۆيدە بىر كوي ئۈچۈن چىرايىنى سارغايىتقان كۈنلىرىنى

ئۇنتۇشى، بوۋايىنى ياخشى گەپ بىلەن ساندۇقنىڭ ئاچقۇچىنى بېرىشكە پۈتۈن ئائىلىنىڭ

كىرىم - چىقىمىنى باشقۇرۇش ھوقۇقىنى تاپشۇرۇپ بېرىشكە كۆندۈرۈشى كېرەك.

كەچكى تاماقتا گۈلئايىشەمنىڭ ئالدىغا پىششىق گۆش تارتىلدى.

گۈلئايىشەم گۆشنى پارچىلاپ ئەڭ چوڭىنى روزەككە قالغانلىرىنى بالىلارغا بۆلۈپ

بەردى. روزەك خاپا بولۇپ :

-يامان ئۆگىنىپ قالىدۇ. گۆشنىڭ تەمىنى تېتىپ قالسا، بالىلار قوتاندىكى قوينى

تۈگىتىدۇ خېنىم! - دېدى.

قوتاندىكى تۈگىسە ئېتىزدىكىسى باركەن، ۋايىيەي! - دېدى گۈلئايىشەم. بالىلار خوشال

بولۇشتى. ئەمما روزەك قولىنىڭ كەينى بىلەن ئاغزىنى سۈرتۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى .

كەچ كىرگىچە ئېغىر ئەمگەك بىلەن چارچىغان بالىلار كەچكى تاماقتىن كېيىنلا ئاشۇ

تاماق يېيىلگەن ئۆيدە ئوڭغۇل - دوڭغۇل يېتىشىپ ئۇخلاپ قىلىشتى. يالغۇز گۈلئايىشەملا

ھىلىقى يوغان «مېھمانخانا»سىغا قايتىپ كېلىپ، كۆرپىلەر ئۈستىگە يانپاشلاندى. سىرتتىن نەي ئاۋازى ئاڭلاندى، گۈلئايىشەم راھەتلىنىپ تىڭشىدى. ئارقىدىن گۈلئايىشەم ياخشى كۆرىدىغان «گۈل مەرەم» دېگەن ناخشا ئېيتىلدى. گۈلئايىشەم ناخشىغا ئەگەشتى:

بۇ يوللار ئۇزۇن يوللار گۈل مەرەم،
ئەگمەي ماڭالاملا گۈل مەرەم.
بىر پىيالە چاي تۇتۇپ گۈل مەرەم،
كۆڭلۈمنى ئالاملا گۈل مەرەم.

ياش ئايالنىڭ ھېسىياتچان قەلبى ناخشا بىلەن ئويغاندى. «قويچى بولساڭمۇ يىگىتسەن-دېدى ئۇ ناخشىغا زوقلىنىپ-شۇڭا ناخشاڭغا ئەگەشتىم...»
ئۇ شۇ بىر كۈن ئىچىدە ھاياتتىن يەنە نۇرغۇن لەززەت ئېلىشقا بولىدىغانلىقىغا ئىشەندى: بىر يەردە قېقىلساڭ يەنە بىر يەردە كۈتۈلىدىكەنسىن، بىرنى يوقاتساڭ بىرنى تاپىدىكەنسىن، خاپىلىق خوشاللىق دېگەنلەر يۈزگە چۈشكەن خالدىك ساڭا بىر ئۆمۈر ھەمرا بولۇپ تۇرالمىدىكەن، گۈلئايىشەمگە خوشاللىق ئاتا قىلغان بۇ ھايات ئۇنىڭغا مۇھەببەتمۇ ئاتا قىلسۇن، بىز ئۇنىڭغا خەيرلىك تىلەيلى. چۈنكى قاراڭغۇلۇقتىن يەنە ئىككىنچى بىر قەلب ئىگىسى چىقىپ كەلمەكتە: ئۇنىڭ يۈرىكى خۇددى بۇندىن 30 نەچچە يىل بۇرۇنقىدەك ھاياجان، خوشاللىق ۋە نومۇس كۈچى بىلەن تېپچەكلىمەكتە!

3

خوجايىن بولۇش ئىنساننىڭ روھىدىلا ئەمەس، بەلكى بەدىنىدىمۇ يېڭىلىق پەيدا قىلىدىكەن. قاراڭغۇلار گۈلئايىشەم مۇنۇ ئۆيىدىكى توققۇز ئەمگەكچىنىڭ خوجايىنغا ئايلىنىۋىدى، بىر ئايدىن كېيىن يۈزدىكى داغ ئىزلىرى بىلەن ئىنچىكە قورۇقلىرى تۈگەپ خۇددى ئەزىمەت بىلەن بەختلىك سائەتلەرنى ئۆتكۈزگەن ۋاقتىدىكىدەك چىرايدىن نۇر ۋە كۈلكە يېغىپ تۇردىغان بولۇپ قالدى. ئۇ ھاۋانىڭ سالىقن چاغلردا كېۋەزمۇ ئوتىدى، قۇغۇنىڭ ئۇتىنى چاپتى، قول تەرەكتۈر بىلەن بۇغداي تىپۋاتقان خامانغا بېرىپ ئارا تۇتۇپ ئاياق سالدى، كېلىن بىلەن سەھەر-كەچلىكى كالا ساغدى... لېكىن ئۇ بۇ ئېشىلارنى ئۆزىنىڭ ھەممىگە يارايدىغان «خوجايىن» ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن قىلدى. ئۇ

ئېشلاردىن ئەيىپمۇ تاپاتتى. ئۇنىڭ تاپقان ئەيىۋى چوڭ ئوغۇلنىڭ ئوغىسىنى قايناتقان بىلەن روزەكنىڭ زوقنى قوزغايتى:

- ئاناڭلارنىڭ دېگىندەك قىلڭلار! - دەيتتى ئۇ تاماق ئۈستىدە بالىلارنى جونۇپ، - ئۇنىڭ قولى تەككەن يەردىن گۈل ئۈندۈ. كۆردىڭلارمۇ، ئاناڭلارنىڭ قولى تەگكەچكە كەيگەن كۆڭلەكلەرنىڭ رەڭگى ئېچىلدى. ئاناڭلار كەلمەستە ئاق كۆڭلەك، قارا كۆڭلەك، كۆك كۆڭلەك ھەممىسىلا لاي رەڭ ئىدى!

گۈلئايىشەم بۇ ئۆيگە خوشاللىق، يېشىللىق ئېلىپ كەلدى. ئۇنىڭ قولى بىلەن يوتقان - كۆرپىلەرنىڭ كىرى، ئۆينىڭ توپىسى تۈگدى، ئۇلارنىڭ غىزاسىغا تەن كىرىپ، بالىلارنىڭ باش كۆزى تازىلىنىپ، چىرايى قان يۈگۈردى. مانا بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ھۆرمىتى ئاشتى، مەرتىۋىسى چوڭايدى. ئۆز ئانىسىدىن كىچىك قىلىپ يىتىمچىلىك ۋە غۇرگۈللۈكنىڭ دەردىنى كۆپ تارتىپ تۇرمۇش - ئەمگەك، يېيىش، ئۇخلاش دېگەن تۇرمۇش چۈشەنچىسى بىلەن چەكلەنگەن بالىلار، «ئايالنىڭ ۋەزىپىسى - خامىنى پىششىق قىلىش» دەپلا قارايدىغان كېلىن، بېقىش تېپىپ سەمرىپ پارقراۋاتقان كالدەك كۈندىن كۈنگە گۈزەللىشىۋاتقان ئائىلىسىنى كۆرۈشۈپ، گۈلئايىشەمنى چىن تىلى بىلەن «ئانا» دېيىشتى.

لېكىن گۈلئايىشەمنىڭ يەنىلا توققۇزى تەل ئەمەسمىدى.

قورسىقى توق، غېمى يوق ئادەمنىڭ روھى ۋە جىسمانى تەلۋى ئۆرلەۋىرىدىكەن: گۈلئايىشەم ئەمدى ئۆز ھاياتىدا نېمىنىڭ كەمچىلىكىنى سەزدى: ئۇنىڭغا مۇھەببەت لازىم ئىدى. ئۇ ئېرىدىن رازى، چۈنكى ئېرى تاپقان پۇللارنى گۈلئايىشەممۇ قولى ساندۇققا سالىدى ساندۇقنىڭ ئاچقۇچىنى چوڭ ئوغلى باشقۇرغىنى بىلەن ھامان بىر كۈنى ئۇنىڭ قولغا چۈشۈرۈشكە گۈلئايىشەمنىڭ كۆزى يەتتى. ئېرىدىن رازى بۇلۇشنىڭ يەنە بىر سەۋەبى، ئېرى ئىشتىن ھېرىپ كىلدۈ - دە كەچكى تاماقتىن كىيىنلا ئۆينىڭ بۇلۇڭغا كىرىپ ئويۇققا كېتىدۇ. ئۇ گۈلئايىشەمنىڭ رازىمەنچىلىكىگە ئاشۇ ھاردۇق ئويۇقىسى بىلەن ئېرىشكەن. گۈلئايىشەم خالىغانچە خىيال قىلالايدۇ...

بۇ رازىمەنچىلىك ھىسابىغا ئۇ بۇ ئۆيدە نىمىگە ئېرىشەلەيدۇ؟ پۇل ۋە گۈمرانلىق ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرى مەقسىدىمۇ؟ ئۇنىڭ ھاياتىدىن تەلەپ قىلىدىغىنى مۇشۇلار ئەمەسمۇ؟ ئۇ ئۆز ئارزۇسى بويىچە ياشىشى، يەنى مۇھەببەت ئۈچۈن يەنە بىر قېتىم قۇربان بىرىشى، يەنە شۇ قۇربان بىرىشى ھەقىقىي لەززەت خوشاللىق تېپىشى لازىم لېكىن قىنى ئۇ مۇھەببەت؟ كىم ئۇنى ۋە ئۇ كىمنى ياخشى كۈردۇ؟ ئەزىمەتنى ئۇنتالمىغىنى بىلەن ئەزىمەت ئۇنى ئۇنتىغان. ئەمەس ئۇنىڭ قەلبى نىمىگە تەلپۈندۈ؟ نىمىشقا ئېچى پۇشۇدۇ، كېچىلىرى نىمىشقا ئويۇقىسى كەلمەيدۇ؟ ئۇنى بىئارام قىلغان بۇغالتىرنىڭ قوڭر كۆزلىرىمۇ؟ بوغالتىر

گۈلئايىشەمنى ئەگىپ كەلدىمۇ؟ ئانداق بولسا گۈلئايىشەمنىڭ يالغۇزلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ نىمىشقا ئاتتىن چۈشمىدى؟ ھىسابلاش ماشىنىسى بىلەن دىگىۋار قەغەزلىرىدەك رەقەملەرنى ھىسابلاۋاتقاندا نىمىشقا گۈلئايىشەم ئەتەيلەپ گەپ قىستۇرسىمۇ قاراپ قويمىدى. گۈلئايىشەم ئۇنىڭ چىشىغا تىگىش ئۈچۈن دىگىۋاردىكى ساپ پاختا مەھسۇلاتنى 120 جىڭغا چۈشۈرۈپ بەرمىسەڭلا بولمايدۇ دىگەندى، بوغالتىر سوغۇقلىق بىلەن، ئۇنىڭ پىكرى قېقىپ: «سىلى ئارلاشمىسلا» دەپ نىمىشقا ئالىيدۇ؟ ئايالغان كۆزلەردىن مۇھەببەت ئىزلەش ئەخمەقلىق ئەمەسمۇ؟ ئەمەسە كىم ۋە نىمە ئۇنى ئۇخلاتمايۋاتىدۇ ئاۋۇ قويچىنىڭ ئاخىشىمۇمۇ يا؟ ياق، گۈلئايىشەم نىملا بولمىسۇن قويچىسىغا قاپاق ئاچمايدۇ. ئۆزىنىڭ خوجايىن ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ ئالدىدا قول قوشتۇرۇپ تۇردىغان قويچىغا ھەرگىزمۇ مۇھەببەت ئىزھار قىلمايدۇ. ياق، كىتىش كىرەك. گۈلئايىشەم بۇ يالغۇز كۆزلەككە مۇھەببەت ئىزلەپ كەلگىنى يوق ئۇ يوقسىزچىلىق، سارغىيىش ئازابىدىن كەلگەن ئۇ ۋىجدانى نەپسىگە بوي سۇندۇرۇپ، ئاز-تۇلا پۇلغا ئىگە بۇلۇۋالماقچى. بۇ مەقسىتىدى ئەمەلگە ئاشسىلا بۇ كۆزلەكتىن كىتىدۇ. يانپاشلاپ يېتىپ شۇلارنى ئويلاۋىتىپ توساتىنلا چوڭ ئوغۇل بىلەن روزەكنىڭ پارىڭنى ئاڭلاپ قالدى.

30. مىڭ جىڭ بوغداي ساتتۇق،-دېدى ئوغلى دادىسىغا پىچىرلاپ، پۇلنى ھېلىقى

6200 كويلۇق چەكنىڭ ئۈستىگە قويۇپ 10 كويغا توغۇرلاپ قۇيايمۇ؟

-ئوسمان بانكىچىغا ئېيت، توغۇرلاپ بېرىدۇ.

گۈلئايىشەم ئۆيدىن ھويلىغا يۈگۈرۈپ چىقتى:

-مەنچۇ؟ نىمىشقا توغۇرلىيالىمايدىكەنمەن. پۇلنى ئەكىلىپ ماڭا بەرسىلە!

ئوغۇل دادىسىغا قارىدى، روزەك ساپ سېرىق چىشلىرىنى كۆرسىتىپ ھىجايىدى:

-سىلە ئاۋارە بولماڭلار خوتۇن!

-گېپىمنى يىرمىسىلا دەيمەن، مەن پۇلنى ھامامغا ئاپىرىپ بەرمەيمەن، چۈنئەكلىرگە

سالماق.

-بولدۇ خوتۇن بولدى،-روزەك كۈلۈپ قويۇپ ئوغلىغا مەنلىك قاراپ قويدى.

كەچتە چوڭ ئوغۇل گۈلئايىشەمگە ئون مىڭ كويلۇق چەكنى ئەكىلىپ بەردى. ئون

مىڭ كوي -بىر پارچە قەغەز چوڭ بايلىق، گۈلئايىشەم ئۆز ھاياتىدا بۇنچىلىك بايلىقنى

ئالغىنىدا كۆرۈشنى ئويلاپمۇ باقمىغان تۇرسا، قانداقمۇ ھاياجانلانمىسۇن؟ ئۇ چەكنى ئاۋال

يانچۇغىغا، كېيىن ھېچكىم يوق چاغدا تامبالغا تىكۋالغان مەخسۇس يانچۇقىغا سالدى.

ئەمدى ئۇ ئۆيىنىڭ تۇلۇق خوجايىنى ئىكەنلىكىگە ئىشەندى. ئۇنىڭ ئەمدى ھېلىقى ئىچ

پۇشقى، نامەلۇم بىرنى سىغىنىشلىرى ۋاقتىنچە تۈگدى.

گۈلئايىشەم ئۈچ كۈندىن كېيىن بۇ كۈزلەككە يول ئېلىش ئۈچۈن كەلگەنلەرگە چاي بەردى. چۈشلۈك چاي ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ بىغى بۈلەكچىلا ئاۋاتلاشتى. ياشلار ناخشا - ئۇسۇل بىلەن گۈلئايىشەمنىڭ ياشلىقىنى بۇرۇنغا پۇراتتى.

-روزاخون باينىڭ ئۆيىنىمۇ قىشتىن ياساپ بەرسەك، ئاستى - ئۈستىگە تاختاي قىقىپ گۈلئايىشەمگە ساراي سېلىپ بەرسەك بولغۇدەك.

-نىملا قىلسا يارشىدۇ. ھاي، روزاخون ئاكا، نىمىشقا قوڭغۇراقلىق پوشتا ھارۋىسى قىلمايسە؟ خېنىمىڭنى يىنىڭغا ئولتۇرغۇزۇپ غوجەك بايدەك يەكشەمبە بازادا تاماشا قىلساڭ بولمامدۇ؟

-روزەك باي ماشىنا ئالارسەن - ھە؟ ...

مانا شۇنىڭدىن كېيىن «روزەك بەز» دىگەن ئىسىم «روزەك باي» غا ئالماشتى. بۇ ماختاشلار ۋە خۇشامەتلىك سۆزلەر گۈلئايىشەمگە يېقىن كەلگۈسىدە ئىشقا ئاشىدىغان يېڭىلىقلار بۇلۇپ تۇيۇلدى.

كۈز پەسلى، يېڭىلىق پەسلى، باياشاتچىلىق - توي پەسلى ئىكەن. بىر مۇخبىر كېلىپ ئۇلارنى سۈرەتكە تارتتى. گۈلئايىشەم روزەك باينىڭ يوغان قوغۇنلارنى تۇتۇپ چۈشكەن بۇ سۈرىتى «ئەمگەك بىلەن بېيغان ئائىلە» دىگەن خەت بىلەن گېزىتكە چىقتى.

تۈنۈگۈن ئىككىسكۇرسيچىلەر كەلدى، ئۇلارغا گۈللىنىۋاتقان ئەيلىكنىڭ غوجايىنلىرى روزەك بەز بىلەن گۈلئايىشەم ئۆز ئىشلىرىنى تونۇشتۇردى. ئاشىمى گۈلئايىشەمنىڭ مىڭسىدە بىر تۇيغۇ پەيدا بولدى: «مۇھەببەتسىزمۇ ھاياتتىن خوشاللىق تاپقىلى بولىدىكەنغۇ، يېڭىلىقلار ئەجەپ كۆپ؛ ئېتىزدا، ئۆيدە، مەھەللىدە، ھەممىلا جايدا شۇلارنىڭ لەززىتىمۇ گۈلئايىشەمگە يېتىدىكەنغۇ؟»

گۈلئايىشەم بۈگۈن كېچە روزەككە يېقىنراق ياتتى. ئۇ بوۋايغا پۇل خەجلەشنى يەنى زامانغا لايىق ئۆي سېلىش، ئۈستەل - ئورۇندۇق، ئىشكاپ، ساپا ياستىش، ئىلاج قىلىپ توك ئەكىلىش، تېلېۋىزور ئېلىش، ئۆيدىكىلەرگە زامانغا لايىق كىيىم ئېلىش، گىلەم سېلىنغان ھارۋىغا ئولتۇرۇپمەھمانغا بېرىش توغۇرلۇق ئىشلار توغرىسىدا ئۇزاق ۋە قىزغىن سۆزلىدى. روزەك تاكى خورىكى باشلانغۇچە ھەممىسىگىلا «ھە» دەپ ياتتى.

شۇنداق قىلىپ گۈلئايىشەم ھېلىقى بىكارچىلىقتا پەيدا بولغان مۇھەببەت ھېسسىياتىنى يېڭىش، ئۆزىنى يېڭىلىقلارنىڭ قاتناشچىسى قىلىپ كۆرسىتىش ئۈچۈن ئەتتىگەنلىكى ئورنىدىن تۇرۇپلا ئىشقا تۇتۇش قىلىدىغان بولىۋالدى.

گۈلئايىشەم بۇ ئۆيگە كېلىپ ئۈچ ئايدىن كىيىن روزەكبائىنىڭ ياخشى ياردەمچىسى ۋە غەمخورچىسى بولۇپ قالدى. ئۇ ئىشقا ھەۋەس بىلەن كىرىشتى. ئۇنىڭ قوللىرى قايتىدىن ئىشقا پىشتى. تاتراڭغۇ يۈزى دېھقان ئاياللىرىغا خاس رەڭ بىلەن گۈزەللەشتى. ئۇ ئەمدى غەم-قايغۇنى ئۇنتۇپلا قالماستىن، مۇھەببەتنىمۇ ئۇنتۇپتى: «نېمىشقا بۇرۇنراق شۇنداق قىلىمدىم - ھە؟ ئەخمەق ئىكەنمەن، نادان ئىكەنمەن، بولمىسا نېمىشقا بەختىمنى تىگىتلەردىن ئىزدەيتتىم!»

گۈلئايىشەم قاقاھلاپ كۈلۈپ، ياكى ئۇن سېلىپ ناخشا ھويلىغا كىرىپ كەلگەندە، روزەكبائىنىڭ قەلبىدە بىر خىل خوشاللىق ئوتى يالقۇنلايتتى. بۇ ئوت گۈلئايىشەم ئۇنتۇپ كەتكەن ھىلىقى مۇھەببەت ئوتى. گۈلئايىشەمنىڭ ئەكسىچە ئەمدى روزەكبائى دۇنيادا مۇھەببەتسىز ياشاش مەنسىزلىك دەپ قارايدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ كۈندىن-كۈنگە ئۇلغۇيۋاتقان مۇھەببەتنى قەدىرلەيتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئايالنىڭ دېگىنىنى قىلاتتى. ئايالى ئۈچۈن ھەر نېمە قىلىشقا رازى ئىدى. مانا بۇ روزەكبائىنىڭ ھاياتىدىكى يېڭىلىق. بۇ يېڭىلىقلار ئۇلارغا ھايات تەقدىم قىلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ھاياتقا چىن قەلبىدىن رەھمەت ئېيتماقتا.

مانا قاراڭ، يەكشەنبە كۈنى گۈلئايىشەمنىڭ ئاللىقاچان يىراقلىشىپ كەتكەن دوستلىرى ئەر-ئايال بولۇپ بىر تىراكتوردا ئۇنى ئىزدەپ كەپتۇ. روزەكبائى ئايالنىڭ كۆڭلىنى دەپ ئۇلارغا قوي سويدى.

روزەكبائى ئەزەلدىن توي-تۆكۈن، ئويۇن-تاماشىغا بارمايتتى. لىكىن گۈلئايىشەمنىڭ دوستلىرى ئۇنى ئىزدەپ كەلگەن كۈنى، تاش چوكانلار بىلەن يىگىتلەر روزەكبائىنى ئۆز ئارىسىغا ئېلىۋېلىپ چاقچاق ۋە ئۇسسۇللىرىغا ئارىلاشتۇردى. ياش ئەر - خوتۇنلار ئارىسىدا ئارانلا قورۇنۇپ ئولتۇرغاننىڭ ئۈستىگە گۈلئايىشەمنىڭ شوخلۇقى تۇتۇپ ئۇنى ئۇسسۇلغا تارتتى. چاۋاك، قىقاسلار روزەكبائىنى مىدىرلىتالمايتتى، لىكىن گۈلئايىشەمنىڭ دومىسىشى ئۇنى ئىختىيارسىز ئوتتۇرىغا ئېلىپ چىقتى. ئۇ ئايالنىڭ كۆڭلىنى دەپ قوللىرىنى قوتازلارنىڭ قۇيرۇقىدەك ئارۋاڭ-سارۋاڭ قىلىپ ئۇسسۇل ئوينىدى.

روزەكبائىغا مۇھەببەت، خوشاللىق تەقدىم قىلغان بۇ تۇرمۇش ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئىشلارنى قايتىدىن ئۆگەتتى. ئۇ پۇتغا ئۆتۈك، دىكادىن شىم-توجۇركا، بېشىغا چىمەن دوپپا كىيدى. بۇ نەرسىلەرنى كىيىش ئۇنىڭغا قانچىلىك يات، نومۇسلىق بولسىمۇ، ئايالنىڭ كۆڭلى ئۇنى كىيىشكە مەجبۇر قىلدى. ئۇنى ئاز دەپ يۈزىنى سويۇنداپ يۇيىدىغان، ئاخشىمى پۇتىنى يۇيىدىغان، ئىشتىن كېلىپ كىيىم يۆتكەيدىغان، «قاملاشمىغان» قىلىقلارنىمۇ چىقىرىشقا مەجبۇر بولدى. ياخشى كۆرگەن ئايالنىڭ بۇ

ئىشلاردىن كۆڭلى خوش بولغىنى ئۈچۈنلا روزەكبای دىلى تارتمىسمۇ ئۆزىنى زورلىدى. چۈنكى بۇ كۈنلەردە گۈلئايىشەمنى خوش قىلىش ئۇنىڭ بىردىنبىر ئارزۇسى ئىدى. لىكىن گۈلئايىشەم دوستلىرىغا ئارىلاشقانسىرى ھاياتىدىكى كەم نەرسىنى قايتىدىن يادىغا ئالدى. ئۇنىڭ قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە كىمدۇر بىرىگە يوشۇرۇن چوغ ساقلاقلق ئىكەن. گەرچە بۇ چوغ ياسالما جىمجىتلىقنىڭ كۈلى بىلەن بىر مەھەل كۆمۈلۈپ ياتقان بولسىمۇ، ئەمدى دوستلىرىدىن كەلگەن ياشلىق-مۇھەببەتنىڭ شامىلىنىڭ غىدىقلىشى بىلەن قايتىدىن يالىڭاچلىنىپ ۋىلىلداپ يالقۇنچاشقا باشلىماقتا ئىدى.

ئۇ شىرىن، مۇرادى ھاسىل بولمىغان بىر چۈشنىڭ تۈرتكىسى بىلەن تۈندە ئويغاندى. ئۇ يېنىدا ياتقان ئېرىنىڭ خورىكىدىن بىزار بولۇپ، كۆينەكچان، يالاڭئاياق مېڭىپ تالاغا چىقتى. دالا ئايدىڭ، قارامتۇل دەرەخلەر گۈيا قېنىق كۆك تاۋاردىن لىباس ئارتقاندىكە، يىراقلاردىكى قارىيىپ تۇرغان مەھەللىلەرنىڭ ئۈستىگە ئاق داكا تارتىلغاندىكە، گىرىمىسەن ئېتىزلار ئاشۇ داكا ئاستىدا ئۇخلاۋاتقاندىكە، بۇ سىرلىق كېچىدە يالغۇز گۈلئايىشەمنىڭ يۈرىكىلا بىر خىل ئەندىكىش، سېغىنىش بىلەن تىپىرلاۋاتقاندىكە قىلاتتى. گۈلئايىشەم ئوڭ ياڭغىنى ئالغىنىغا قويۇپ، كېچىنىڭ سالقىن ھاۋاسىدىن لەززەتلىنىپ كۆتەك ئۈستىگە ئولتۇردى. شۇ چاغدا دەرەخلەر ئارىسىدىكى قوي قوتىنى تەرەپتىن ئاستا، يېقىملىق ناخشا ئاڭلاندى. ناخشا مۇڭلۇق ئىدى. گۈلئايىشەم ناخشىچىنىڭ يېنىغا كېتىپ بېرىپ: «سەمەت قويچى، بەلكىم سەن مېنى دەپ ئۇخلىيالمىغانسەن، يەر ئاستىدىن قاراشلىرىڭ باشقىچە ئىدى، ئېيتقان ناخشىلىرىڭ ماڭا ئاتالغان بولسا، مەن سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزەي» دېدى.

قويچى بىمەھەل كەلگەن غوجايىنى كۆرۈپ قاتلانما كارىۋات ئۈستىدىن چاچراپ تۇرۇپ گەدىنىنى سىلىدى:

- كىم سېنى ئۇخلاتمايۋاتقان، سەمەتباي! - ئايال ئۇنىڭغا يېقىنلاشتى.

- قويلار، ئاچا، قويلار! - سەمەت داجدى، گۈلئايىشەم ئۇنىڭ قولىنى تۇتتى.

- ساراڭ، قورقما، غوجايىنىڭ قېرى ئىتتەك مەلەق ئۇيقۇدا!

- كېرىپ كەتسە ئاچا، دېدى سەمەت تىترەپ، - ئۇنداق قىلمىسلا، نامەھرەم بولىدۇ،

غوجايىنىڭ تۈزىنى ھالاللاپ يېڭىلى قويسىلا؟

- ساراڭ، - دېدى گۈلئايىشەم كاسىلداپ تىترەۋاتقان يىگىتنىڭ قولىنى سىلكىپ

قويۇپتتى، - ئادەمنىڭ ئۇيقۇسىنى بۇزۇپ نېمىگە كاكىرايسەن ئەمىسە؟

- بايىلا بىر قوي قوزىلىدى، شۇنىڭ خوشاللىقى، ئاچا!

ئۆل، ئىلاھىم، گۈلئايىشەمنىڭ قويچىغا غەزىپى كەلدى، ھايۋاننىڭ كەينىدە يۈرۈپ يۈرىكىڭمۇ بۇلغىنىپتۇ!
گۈلئايىشەم ھۆكۈم قىلدى، ئۇ ئەزىمەتنى ئۇنتالمايدىكەن.

4

يېشى ياسالغان يول بىلەن بىر كىچىك ماشىنا چىقىپ كەلدى. ماشىنىدىن رايون كاتىبى چۈشتى - دە، رزەكبىي بىلەن كۆرۈشۈپ بولۇپ، ئۆيىگىمۇ كىرمەستىن روزەكبىيىنى ئالدىراتقىلى تۇردى:
ناھىيەگە، ۋىلايەتكە بارىدىكەنسىلەر، زاغرا تۈگۈپ يۈرمىسىلەر، ئاز - تولا پۇل، بىلەت ئالسىلا بولىدى.

كىيىم يۆتكىسىلەر، - دېدى گۈلئايىشەم ئىش كىيىمى بىلەنلا ماڭماقچى بولغان روزەكبىيىنىڭ پېشىدىن تارتىپ.

ئوبدانراق كىيىنسىلەر، - دېدى كاتىپ كۈلۈپ، - ئېكىسكۇرسىيە، مەجلىس بولغاندىكىن دۆلەتكە پاختا سېتىشتا خىزمەت كۆرسەتكەنلەر قاتارىدا ئولتۇرىلا، سۆزلەيلا!
- سۆزلەيدىغان بولسام خوتۇنۇمنى ئېلىۋالساممىكىن؟ - روزەكبىي كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ كاتىپقا قارىدى.

كاتىپ ساددا بوۋاينىڭ گېپىدىن كۈلۈپ گۈلئايىشەمگە قارىدى، گۈلئايىشەم مېيىقىدا كۈلۈپ قويۇپ، ئېرىگە:

- مېنى ئېلىۋالسىڭىز بۇيرۇتمامنى ئېلىۋالسىلا، ياخشى گېلەمدىن بىر جۈپ ئالغاچ كەلسىلەر، يادلىرىدا تۇتسىلا، تۆت گەزلىك، بىر ئانار گۈللۈك، بىرى لوڭقا گۈللۈك بولسۇن. يەنە بىر دانە تىكىش ماشىنىسى، گۈللۈك دىچۆلىياڭدىن 12 ياق 18 مېتىر، ئەترەڭ سارجىدىن

ئۇ بىر توقاي سودا بۇيرۇدى، روزەكبىيىنىڭ ئاغزى ئېچىلىپ، بېشى گىلىدىڭلاپ تۇراتتى. گۈلئايىشەم نېمىلا دېسە ئۇ باش لىڭشىتىپ ماقۇلايتتى. گۈلئايىشەم ئۇنىڭ قولغا بىر كالىك پۇلنى تۇتقۇزغاندىن كىيىن، بوۋاي ھالال ئەمگىكىنىڭ بەدىلىگە كەلگەن پۇلنى خۇددى بىرى ئىچ ئاغرىتىپ بېرىۋاتقاندەك ئەندىكىپ قولغا ئالدى. مانا بۇلار روزەكبىيىنىڭ ھاياتىدىكى ھېلىقى يېڭىلىقنىڭ كۈچى. مۇھەببەت بوۋاينى قانچىلىك يۇمشاتقان - ھە؟
ناۋادا بۇندىن ئىككى ئاي بۇرۇن گۈلئايىشەم بىر كويلۇق سودا بۇيرۇغىنىدا ئىدى، بوۋاينىڭ قول ۋە لەۋلىرى تىترەپ، بېشى «ياق» گىلىدىڭلىغان بولاتتى.

مۇھەببەتكە ئاپىرىن، بارلىق بىخىللارنىڭ دىل غەزىنىسى مۇھەببەت بىلەن تولغان بولسا، بۇ جاھاندا كۆڭۈلسىزلىكلەر خىلى ئازايغان بولاتتىكەن - ھە؟ لىكىن ياخشى ئادەملەرمۇ ئەيبىتىن خالى بولمىغانغا ئوخشاش، ياخشى نەرسىلەرمۇ كىشىلەرنى غەم ۋە ئازابقا سالىدىغان چاغلارمۇ بولىدىكەن.

بۇ خىل ئىشتىن بىر مۇشۇ يىل، يەنى 1983-يىلى 9-ئاينىڭ 12-كۈنى مۇشۇ يىزىدا سادىر بولدى.

گۈلئايىشەم بۆلەكچىلا ياسىنىدىغان، كۈلىدىغان، كۈلگەندە، سۆزلىگەندە ئاۋازىنى تىترىتىدىغان بولۇپ قالدى. ئېرى كېتىپ ئۈچ كۈندىن كىيىن ئايالدا يۈز بەرگەن بۇ ئۆزگىرىش بالىلارنى قىزىقتۇرغىنى بىلەن كىلىننى غەملىك، چوڭ ئوغۇل بىلەن قويچىنى غەزەپ-نەپرەتلىك قىلىپ قويدى.

چوڭ ئوغۇل بىلەن قويچى چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ ئۇلارنىڭ بېغىدىن ياغاچ توشۇشقا كەلگەن شوپۇرلارنىڭ ھەممىسىنى، بىخەستىلىك قىلىپ ئۆزى يوق چاغدا ياغاچ كېسىش بىلەن توشۇشنى ئورۇنلاشتۇرغان دادىسىنى، ئۆزۈمگە كۆڭۈل ئانىنى ئىچىدە تىللاشتى. لىكىن پالاكەتنى تىل بىلەن توسىۋالغىلى بولمىغاندەك، تالاي گۇنالارنى قوينىدا يوشۇرىدىغان قاراڭغۇ تۈننىمۇ تىل ۋە نارازىلىق بىلەن ئۆزگرتىۋالغىلى بولمايدىكەن.

كىتابخان، بۇ ھېكايىدە تۈن نېمانداق تولا دەپ قالماڭ، ئەپۇ قىلىڭ، يەنە بىر قىتىم، يەنى ئاخىرقى قىتىم بىز گۈلئايىشەمنى تۈن قوينىدا يالغۇز قويۇپ كۆرەيلى.

تۈن، ئايىسىز تۈن، يۇلتۇزلارمۇ يەر يۈزىدىكى قىزىقچىلىقلارغا قاراشماقتا، ئۇلار چىمىرلىشىپ خۇددى يەرگە يىقىنىلىشىۋاتقاندەك، ئۇلارنىڭ بىرلىرى يەرگە سەكرەپ چۈشۈۋاتقاندەك، يەنە بىرلىرى نومۇسچان قىزغا ئوخشاش كۆزىنى قاچۇرۇۋاتقاندەك قىلماقتا.

گۈلئايىشەم ھويلىدىكى كات ئۈستىدە، يۇلتۇزلارغا قاراپ ئوڭدىسىغا ياتماقتا. ئۇنىڭ شوخ يۈرىكى كۆرەك قەپزىنى دۈپۈلدىتىپ يوشۇرۇن سىرلارنى ئاشكارىلاپ قويدىغاندەك، تېنىقى تىزلەپ، ئىچىگە پاتمايۋاتقان خوشاللىقى بىلەن ھاياجانلىرىنى سىرتقا چىقىرىپ قويۇۋاتقاندەك، كۆزلىرى يۇلتۇزلارغا سىر ئېچىۋاتقاندەك بىلىنمەكتە.

ئۇ ھاياجان ۋە ۋەھىمە ئىچىدە تولغانماقتا. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ۋىجدان بىلەن خاھىش قاتتىق ئېلىشماقتا. ئۇنىڭ بىر سەزگۈسى ئۆزىگە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلگەن، لىكىن ئايالنىڭ مۇھەببىتىگە ئېرىشەلمىگەن ئېرى. روزەكبايغا خىيانەت قىلىشنى ۋىجدانسىزلىق دەپ قارىسا، ئۇنىڭ يەنە بىر سەزگۈسى ياق، سەن ۋىجدان دېگەننى بىلمەيدىكەن سەن، كۆڭلۈڭ تارىتمىغان ئادەمنىڭ ئايالى بولۇش ۋىجدانسىزلىق، خاھىشنىڭ سېنى بەختلىك

قىلىدۇ، ۋۇجۇدۇڭنى تىترەتكەن يىگىت بىلەن كەت، ئۇنىڭ يولىدا قۇربان بولساڭمۇ سەن بەختلىك دېمەكتە.

ئۇ ئازاپ ۋە ھاياجان بىلەن تولغىنىپ، ئەتراپقا قۇلاق سالدى. قويلار پىشقىرىدۇ، ياۋا ئۆردەكلەر، قۇشلار سەگەك. لىكىن سەگەك ئىتلارمۇ جىمىغان... بىردىنلا ئاياق تېۋىشى ئاڭلاندى. مانا ئۇنىڭ يېنىغا يالاڭئاياق يىگىت كەلدى ۋە ئۇنى كىچىك بالىنى كۆتۈرگەندەك كۆتۈرۈپ ماڭدى. گۈلئايىشەمنىڭ ئۇزۇن چاچلىرى بىلەن ھالسىز پۇت-قوللىرى يىگىتنىڭ بىلەكلىرىدىن ساڭگىلاپ چۈشۈپ تۇراتتى.

-پۇلنى ئۇنتۇمىغانسەن؟

-ياق، ئۇ مانا!

گۈلئايىشەم ئون مىڭ كويلۇق چەك تىكىلگەن تامبىلىنىڭ يانچۇقىنى سىلاپ قويدى. ئۇلار قاراڭغۇ باغقا ئەگىگەندە يىگىتنىڭ گەجگىسىدىن كۈچلۈك بىر قول سىلكىپ تۇتتى.

گۈلئايىشەم چۆچۈپ يەرگە چۈشتى. ئۇ ئۇنىسىز دومىلاۋاتقان ئۈچ گەۋدىگە ئۆزىنى ئاتتى:

-ئۇنى ئۇرماڭلار، مېنى ئۇرۇڭلار، ئەزىمەتتە گۇناھ يوق.

-قورقمىسلا ئانا! - گۈلئايىشەم تونۇدى، بۇ چوڭ ئوغۇل.

دېمەك، ئەزىمەتنى يەرگە باسقان، قاراڭغۇ باغقا ئېلىپ كەتكەن قويچى بىلەن چوڭ ئوغۇل ئىكەن. ئۇلار ياش شوپۇرنىڭ گۈلئايىشەم بىلەن كۇسۇرلاشقانلىرىغا دىققەت قىلىشقان، ئۇلارنىڭ پېيىگە چۈشكەن، ئاتىغا سادىق بۇ ئىككى كۈچۈك روزەكبىينىڭ نېسىۋىسىگە چېۋىن قوندۇرماسلىق ئۈچۈن سەگەك يېتىشقان ئىكەن.

گۈلئايىشەم ئەتىگەنلىكى كىلىنىدىن سورىدى:

-شوپۇرنى نېمە قىلدى، ئەجەپ يامان نېمىكەن. ئۇخلاپ قاپتىمەن، كۆتىرىپ

ماڭغىنىنى تۇيماپتىمەن، ھېلىمۇ ياخشى....

-ھەيدىۋەتتى ئۇ ئوغرىنى!

گۈلئايىشەم ئەتىگەنلىك چايدىن كىيىن دومىلىنىپ زارلاندى. ئۇنى ئوتتۇرانجى ئوغۇل

مەھەللە دوختۇرىغا ئېلىپ ماڭدى.

ئۇ دوتتۇردىن چىقىپ بالىنى كەتكۈزۈۋەتتى - دە، ھاممىسىنىڭكىگە كىردى. چۈشتىن

كىيىن ئۇ بانكىغا كىردى.

ئۇ نېمە قىلارنى بىلمەي پوكەي ئالدىدا ئۇزاق تۇردى. ئاخىرى ياش قىزنىڭ ئالدىغا

چەكنى قويدى:

- ھەممىسىنى ئالماقچى، توي ئىشىمىز بار.

قىز كۈلۈپ قويۇپ يان ئۆيگە كىرىپ كەتتى. بىردەمدىن كىيىن ھېلىقى بانكىچى بىلەن ساقچى بىللە چىقتى.

- ئوغرى، بۇزۇق! - دېدى بانكىچى گۈلئايىشەمگە قوللىرىنى شىلتىپ، - بۇرۇنقى ئېرىڭ بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئون مىڭ كوينى ئوغۇرلاپ شاڭخەي، گۇاڭجۇلارغا بېرىپ سودىگەرچىلىك قىلماقچىسەن، راستمۇ؟
گۈلئايىشەم لاغىلداپ تىترىدى:

- راست!

- جىنايەت بىلەن قولغا چۈشتۈڭ، - دېدى ساقچى، - سېنىڭ شىرىكىڭ ئەزىمەتنى ئاخشاملا روزاخۇن ئاكىنىڭ بالىلىرى بىزگە تاپشۇرۇپ بەرگەن. ئۇ ھەممىنى ئىقرار قىلدى. سەن ئۇنى يېڭىلدۇرغانسەن، راستمۇ؟

- ياق، ياق، مەن ئۇنى يېڭىلدۈرمىدىم، - دېدى گۈلئايىشەم كاسىلداپ تىترەپ، - ئۇ مېنى يېڭىلدۈردى.

- كېم؟

- كىم بولاتتى..... كۆڭلۈم!

ئايال يۈزىنى تۇتۇپ ئۆپكىدەپ يىغلىدى. ئۇنىڭ ئەپسۇس ۋە پۇشايىمان بىلەن تولغان ياشلىرى ئۇنى قوغداپ قالالامدىكىن؟

گۈلئايىشەم يەتتە كۈن تۇتۇپ تۇرۇلدى. يەتتە كۈنگىچە ئۇنىڭ كۆز يېشى قۇرۇمىدى. ئۇنىڭ خىيالىدىن ئاتا-ئانىسى، ھاممىسى، بۇرۇنقى ۋە كىيىنكى ئېرىنىڭ ئۆپىدە تۇرغىنىدا بولغان ئىشلار بىر-بىرلەپ ئۆتتى. ئۇ ھاياتىدىكى خوشاللىق ۋە خاپىلىقلىرىنى تۈگۈنلەپمۇ باقتى. تارتقان خاپىلىقى كىچىك، خوشاللىقى چوڭ تۈگۈن بولۇپ تۈگۈلدى.

خاپىلىقى تۈگۈلگەن تۈگۈنچى ئاستۇرۇپ كۆرۈشۈپ، خاپىلىقلىرىنىڭ تولىسىغا ئىشىق-مۇھەببەت يېشىنىڭ داغلىرى چۈشۈپتۇ. يەنە كېلىپ بۇ داغلارنىڭ ھەممىسىگىلا ئەزىمەتنىڭ نامى يېزىلغان ئىكەن. ئۇ يېقىنقى سوراقنى ئەسلىدى:

سوراقچى ئەزىمەتتىن سورىدى:

- روزاخۇننىڭ ئون مىڭ كوي پۇلىنى ئېلىپ قېچىشنى سەن گۈلئايىشەمگە دېدىڭمۇ ياكى گۈلئايىشەم ساڭا دېدىمۇ؟

- مەن روزاخۇننىڭ پۇلىنى نەدىن بىلەتتىم! - دېدى ئەزىمەت سوغۇق كۈلۈپ،

گۈلئايىشەم ماڭا يالۋۇردى، ئىچ ئاغرىتقان گۇناھىم بار!

گۈلئايىشەم ئۇنىڭ يالغان ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ تىترىدى. «ئىت»، دەپ ئويلىدى
ئۇ، ئۇنىڭ چىرايلىق سۆزلىرىگە ئالدىنىپتىمەن.

گۈلئايىشەم ھېلىقى ئۇچرۇشنى ئەسلىدى: ئەزىمەت تۇيۇقسىزلا ئۇلارنىڭكىگە ماشىنا
ھەيدەپ كەلدى. ئۇنى كۆرۈپ گۈلئايىشەم ئۆيگە مۆكۈندى. ئەزىمەت مايلىق شەپكىسىنى
گەجگىسىگە كىيىپ، ئىشىكتە گىرەدەپ تۇرىۋېلىپ:

- گۈلئايىشەم سېنى دەپ كەلدىم بىلەمسەن، ئايالىنى بالىسى بىلەن قويۇۋەتتىم،
پۇشايماننى ئالدىغان قاچا يوق، تۆۋە قىلدىم!

- ۋالاقلىماي چىقىڭ!

- مېنى كەچۈرۈڭ گۈلئايىشەم، سىزنى دەپ ياش ئايالىم بىلەن ئوغلۇمنى تاشلىدىم. سىز
قېرىنى تاشلىيالماسىز؟ ھاممىڭىز ئېيتتى ئازاپتا ئىكەنسىز!

گۈلئايىشەم ئۇنىڭغا ئىشەندى ۋە ئۇنىڭ بىلەن قېچىشقا ماقۇل بولدى.

سوراقچى گۈلئايىشەمگە قارىدى:

- ئۇنىڭغا يالۋۇرغىنىڭىز راستمۇ؟

- راست...

ئەزىمەت قويۇپ بېرىلدى. راستنى ئېيتقاندا، گۈلئايىشەم ئەزىمەتتىن شۇ كۈنى قانتىق
يىرگەندى. ئۇنىڭ بىلەن ئىككىنچى قېتىم يۈزلىشىپ قالماسلىق ئۈچۈنلا ھەممىلا سوراققا
«راست» - دېدى.

يەتتىنچى كۈنى ئۇنى سىلىق مۇئامىلە بىلەن باشلىق ئىشخانىسىغا باشلاپ چىقتى.

ئۇنى تاشقىرىقى ئۆيگە ئولتۇرغۇزۇپ قويدى. ئىچكىرىكى ئۆيدە تالاش بۇلۇۋاتاتتى،

گۈلئايىشەم تالاشقۇچىلارنى تونۇدى. بۇلار روزەكبای بىلەن بانكىچى ئىدى. بانكىچى:

- ئۇ ئوغرى. بۇزۇق ساڭا قىلچە كۈڭلى يوق تۇرسىمۇ، يەنە ئۇنى خوتۇن قىلمەن

دەيسىنا! - دەيتتى.

- ئۇ ئوغرى ئەمەستۇر، مېنى ياخشى كۆرمىگىنى بىلەن بالىلىرىمغا ئامراق، ئۆيۈمگە

كۆيىنىدۇ، ئۇنى ھېلىقى ئازدۇردى، بىر ئادەم ئازسىلا بۇزۇق بۇلاتتىمۇ؟ - دەيتتى روزەكبای.

- چەكنى ئوغرىلىغان تۇرسا!

- ئۆزىنىڭ چېكىنى ئۆزى ئوغرىلامدۇ؟

شۇ چاغدا ئۆيگە تاشقىرىدىن بىر كىشى كىرىپ كەلدى، ئۇ مۇشۇ ئورۇننىڭ مەسئۇلى

ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ گۈلئايىشەمگە:

- ئەپۇ قىلىڭ، گۈلئايىشەم سىزنى ئوقۇشماستىن يەتتە كۈن تۇتۇپ تۇرۇپتىمىز،
ئۆيىڭىزگە قايتىڭ، يولدىشىڭىزنىڭ خىزمىتىنى ياخشى قىلىڭ، سىزنى روزاخۇنكام ئاقلاپ
چىقتى - دېدى.

- ياق، مەن ئوغرى، بەربىر ئۇنىڭ پۇلىنى ئوغرىلىماقچى ئىدىم! گۈلئايىشەم ئورنىدىن
تۇرۇپ يىغلاپ تۇرۇپ سۆزلىدى .

- گۈلئايىشەم! - ئىچكىرىدىن روزاخۇن يۈگۈرۈپ چىقتى - كېچىكىپ قالىدىم،
بالىلارنىڭ سەۋەنلىكى، جۈرسىلە، ھارۋا ئەكەلدىم .

گۈلئايىشەم روزەكبائىنىڭ سېغىنىش، مۇھەببەت يالقۇنچاپ تۇرغان كۆزلىرىگە قارىدى،
ئۇنىڭ قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە ساددا دېھقانغا بىر خىل يېڭى تۇيغۇ پەيدا بولدى،
گۈلئايىشەم تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتقانداك بوۋايغا قارىدى، بوۋاينىڭ يالغۇز بورنىلا ئەمەس،
ھەممىلا يېرى گۈلئايىشەمگە چىرايلىق كۆرۈندى .

- سىزنى دەپ ئات - ھارۋا قىلدىم . سودىلىرىڭىزنى تولۇق ئالدىم، توك چىقىرىدىغان
ماشىنا ئالدىم، ئەكىلىشكە ئوغۇل قەشقەرگە كەتتى، قېنى ھارۋىغا چىقىڭ.

گۈلئايىشەم يەرگە قارىدى، ئۇ ھازىر يالڭىياق ئىدى. - پىيادە كېتىلى.

- نېمىشقا؟

- مۇڭداشقاچ.

گۈلئايىشەم شۇنداق دېدى - ، يالڭىياق پۇتلىرى بىلەن يېزا يولىنىڭ يۇمشاق توپىسىنى
دەسسدى.

ئېھ، توپىلىق يول ، گۈلئايىشەمگە پايانداز بول !

1984-يىلى 6-ئاي . مەكت

1984-يىلى 14- ئۆكتەبىر . ئۈرۈمچى

(ئىككىنچى قېتىم ئۆزگەرتىلدى)

(شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 1985-يىلى نەشر قىلغان « جىگدىلەر

پىچىرلايدۇ » ناملىق توپلامدىن ئېلىندى. « دولان مەدەنىيىتى » ژۇرنىلىنىڭ 2014-يىللىق

2-سانغا تەۋەرىۋك ئەسەرلەر قاتارىدا بېسىلدى)

دولان ياشلىرى

(ھېكايە)

زوردۇن سابىر

(1)

جۇۋان ئايلام، چوكان ئايلام،
سېنىڭ مەھەللەڭگە بارمايمەن.
سېنىڭ مەھەللەڭگە ماڭغاندا ،
شاپاشلاپ زادى ھارمايمەن.

پالتاخۇن ھەر ۋاقىت تامىقىدىن كېيىن مۇشۇ قوشاقنى ئېيتاتتى. سىم باياۋان، بوم باياۋان، خۇدەك باياۋان مۇقاملىرىنى ئېيتقاندا ئاقۋاش، قارا كۆز، ئۇزۇن چاچ ئاسخان موماي قىلىۋاتقان ئىشىنى توختىتىپ، زوقى بىلەن تىڭشايتتى. بەزىدە ئەگشىپ غىگشىپمۇ قوياتتى. جۇلا مۇقامغا سېلىپ ئېيتقاندا بولسا، ئاسخاننىڭ يۈرەكلىرى ئويناپ كېتەتتى. ئۇ ئىختىيارسىز قىزلىق مەزگىلى بىلەن خوشلاشقان كۈنىنى ئەسلەيتتى!

سېكىلەك قويغان چېچىنى 16 ئۆرگەن 16 ياشلاردىكى گۈزەل قىزچاقنى ئات كەينىگە مىنگەشتۈرۈپ، ئېغىزدۇرۇق جايغىيىدىن ئىككى يىگىت تۇتۇۋېلىپ، ئاتنى يېتىلەپ ماڭدى. ئاسگۈل چۈمپەردە ئىچىدە تۇرۇپ كەينىدىكى ھارۋىدا ئولتۇرۇشقان يىگىتلەرنىڭ قالدۇن، غىجەك، دولان راۋابى ۋە داپلارنى چېلىپ ئېيتقان جۇلا مۇقامىنى ئاڭلاپ ماڭدى. ئۇ كۈنى گويىا پۈتۈن دولانلىقلار بىرلىشىپ جۇلا مۇقامغا توۋلاپ، ئاسخاننى كۆچۈرۈپ ماڭغاندەك بىلىنگەنىدى. يىگىتلەر قىزنى ئاشۇنداق قىلىشىپ ھوجرىسىغا ئۇزىتىپ كېلىشتى. ئۆيگە كەلگەندە، ئۇنى ئاتتىن چۈشۈرۈپ، تۆت بۇرجىكىنى تۆت قاۋۇل يىگىت تۇتۇپ تۇرغان كىگىزگە تاشلىدى. يىگىتلەر كىگىزنى يۇقۇرى-تۆۋەن سىلكىشتى. ئاسگۈل شۇ كىگىز ئۈستىدە پالتاخۇن بىلەن تۇنجى قېتىم ئىرماش-چىرماش بولغانىدى.....

تويى بولۇپ ئالتە ئاي بولغاندا، يەنە مەرىكە بولدى. قىزنى قولىدىن يېتىلەپ ئاتا - ئانىلىرى ھەغدا ۋە كۆپچىلىك توپلانغان سورۇنغا ئېلىپ چىقتى. ئاتا-ئانىلىرى بۇغداي،

قوناق، پاختا ئېلىپ چىقىپ، قىزنىڭ بېشىدىن ئۆرۈدى-دە، ئۇنى سازچىنىڭ ئالدىغا قويدى. بۇ چاغدا مۇڭلۇق جۇلا مۇقامى ئېتىلدى. قىز ئۇسۇلغا تەكلىپ قىلىندى. قىز سورۇنغا چۈشكەندە، يىگىت بېشى ئۇنىڭ يۈز ياغلىقىنى ئېلىۋەتتى. مەيداندىكىلەر "ۋاي دەپ قېلىشتى. شۇندىن تارتىپ ئۇنىڭ يۈزى يېپىلماي كېلىۋاتىدۇ. ئانىسى ئۆرۈپ قويغان 16 ئۆرۈم چىچى ئىككى ئۆرۈم بولۇپ ئۆرۈلۈپ كېلىۋاتىدۇ. ئاسخان قىزلىق ھاياتىدىن مۇشۇ جۇلا مۇقامى تەنتەنسى بىلەن ئەنە شۇنداق خوشلاشقان، 45 يىلدىن بېرى تالاي مەشرەپلەرنى، تالاي تويلارنى كۆرۈشتى. لېكىن ئۇسۇل بىلەن ناخشىغا بولغان تەشەنقى زادىلا قانمىدى.

بوۋاي ھەر ۋاق تامىقىدىن كېيىن غىشىپ ناخشا ئېيتقاندا، موماينىڭ جېنى يايىپ كېتىشنىڭ سەۋەبى ئەنە شۇ.

بۈگۈن پالتاخۇن قازاندا قايناۋاتقان كوجىغا يالت قىلىپ قاراپ قويدى-دە، جۇلا مۇقامىنى باشلىۋەتتى. مەزىلىك توخۇ گۆشى، كۆكۈش قوناق سۈتى بىلەن ئېتىلگەن كوجا بوۋاينىڭ ياخشى كۆرىدىغان تامىقى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ، جۇلا مۇقامىنى كۈندىكىدىن ئۈزلۈكسىز ۋە ھېسسىياتلىق قىلىپ ئېيتتى. موماي كۆزلىرىنى خۇمارلاشتۇرۇپ بوۋاينىغا قارىدى-دە، سۇپىغا تاۋار كۆرپە سالدى.

ئەجرى بىلەن ئەتكەن تامىقىنى بىر ئۆيلۈك جەم بولۇپ، ئىشتىھا بىلەن يەيدىغانلىقىغا موماينىڭ كۆزى يەتتى. شۇڭا ئۇ خۇشال ئىدى. ئۆيگە كىرىپ كىتاپ ئوقۇۋاتقان ئوغلىنىڭ قەينىكىگە نوقۇدى-دە:

– تۇرغىن بالام، ئاش پىشتى، دەپ پىچىرلىدى.

ئوغلى قوپال ئاۋاز بىلەن ۋارقىردى:

– كەچكىچە مۇقام، كەچكىچە ناخشا!- دېدى ئۇ ئانىسىغا ئاللىپ، قۇلاق-مىڭەمنى

يەپ كەتتىڭ يا!

– كىتاپ ئوقۇشۇڭغا دەخلى بولدىمۇ-يا بالام، دېدى ئانىسى يېلىنىش بىلەن ئوغلىغا

تەلمۈرۈپ، ماقۇل، ئېيتىمىسۇن، 45 يىل ئېيتىپتۇ، كۆڭلىمىزنىمۇ ئېچىپ بولغان بىز، سەنلا خۇشال بولساڭ سېنىڭ دېگىنىڭ بولسۇن، داداڭ ناخشا ئېيتىمىسۇن!

– ئېيتمايمىشەن تېخى!- دېدى بوۋاي ئاچچىق بىلەن ئايلىنىپ، ناخشا ئېيتىمىغانغا

خۇشال بولسا، مەن ئۆلگەندە خۇشال بولۇۋالسۇن، بۇنىڭ بەدىنىدە دولانلىقنىڭ قېنى يوق!

– نېمە؟- دېدى ئوغلى چېچىلىپ، دۇنيادىكى ئىلغار مەدەنىيەتنى بىلمەيسەن.

دولانلىقنىڭ كونا مۇقامىنى يېڭى دەۋرگە تاڭماقچى بولسەن، بۇ گۈزەل باغقا كاۋا تېرىغاندەكلا بىر ئىش.

– شۇنىڭغا خاپا بولدۇڭمۇ تېخى بالام! – دېدى ئانىسى تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ئوغلىنى سىپاپ، بولدى، دېگىنىڭ بولسۇن، داداڭمۇ ئېيتىمىسۇن، مەنمۇ خۇشال بولمايلا قويماي، قاپىغىڭنى ئېچىپ يۈرگىنە ئوغلۇم!

ئانىنىڭ ئۆز خۇشاللىقىنى، راھىتىنى ئوغلىغا ئاتا قىلىشى ھەتتا ئوغلىنىڭ بىر مەنۇتلۇق ئارامى ئۈچۈن ئۆزىنى ئېغىر ئازاپلارگىمۇ تۇتۇپ بېرىشكە تەييار ئىكەنلىكى، ياش يىگىتنىڭ يۇمشاتقان ۋە ئۇنى مەجبۇرەن بولسىمۇ كۈلۈمسىرەتكەنمۇ بولار ئىدىيۇ، بىراق بوۋاي ئۆزىنى بېسىۋالامدى:

– شۇنداقلىقىڭدىن ساقلىڭ بىر باغ بېدەك بولغىچە لايىق تاپالماي يۈرسەن! بىلەمسەن، مېنىڭ بايلىقىمۇ، خۇشاللىقىمۇ ناشا بىلەن ئۇسۇل، ناخشىسىز، ئۇسۇلسىز ئۆتكەن كۈنۈم سىرتماقتا تۇرغاندەك ئازاپلىق! سەن تېخى پۈتۈن دولانلىقنى زېرىكتۈرگىنىڭنى ئاز دەپ مېنىمۇ گۆرگە ئىتتىرمە كچىمۇ؟ مېنىڭ پۇشتۇمدىن تامغان بولساڭ كاۋا-پاۋا دەيدىغان گەپلەرنى دولان دەرياسىغا ئېقىتىۋەت! دولانلىقتەك ئادەم بول! – ئازار بەرمىسىلە! مېنى ئايسىلا! – موماي كۆزىگە ياش ئېلىپ بوۋايغا يالۋۇردى، مۇنداقمۇ بالا ئەمەستى، بىلىكىگە قىزىل تاقاپ، ئۇنىمۇ-بۇنىمۇ كونا دېگۈزۈپ، ئۇسۇل بىلەن ناخشىغا ئۆچ قىلىپ قويدى بالىنى، مىجەزمۇ بۇزۇلدى.....

بوۋاي ساقلىنى تۇتاملاپ نېمە قىلارنى بىلمەي قالدى. چۈنكى ئۇ 45 يىللىق ھەمىيىنى قانداق كۆيۈپ-پىشىپ ئالغان بولسا، ھېلىمۇ شۇنداق ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ دېگىنىنى قىلماسلىققا بوۋاي بىقۇۋۋەت ئىدى. ئۇ ھويلىغا چىقتى. موماي ئۇنى كۆرۈپكە ئولتۇرغۇزدى. ئۇلارنىڭ كۆزى ھامان ئوغلىدا ئىدى، ئۇغلى ئورنىدىن تۇردى. دە، ۋېلىسىپىتنى دوڭغاسلىتىپ تالاغا ماڭدى. موماي ئۇنى توسىدى:

– ئوغلۇم..... سېنى دەپ توخۇ يۇڭزىلاپ، كۆكۈش ئېزىپ..... لېكىن ئوغلى ھويلىدىن چىقىپ كەتكەن ئىدى.

– بالىنىڭ مىجەزى يوق، ئۈچ-تۆت كۈن بولدى، غىزاسمۇ كېمىيۋاتىدۇ، دېدى ئانا كۆز يېشىنى يەڭلىرى بىلەن ئېرتىپ تۇرۇپ، بىكارغا ئازار بەردىلە! – نېمە مىجەزى بولمايتتى، بىرەر قىزغا كۆيۈپ قالغان گەپ! بۇ يىل 27 ياشقا كىردى. ئۇنىڭ بىلەن تەڭلەرنىڭ بالىلىرى ئىگەككە تاقاشقىدەك بولدى. ۋاي شور پىشانەم! مەھەللىنىڭ نى-نى قىزلىرى ئۇنىڭغا كۆز تاشلىدى. قۇدۇقتىن سۇ ئېلىپ يانغاندا بىزنىڭ ئىشىككە كېلىپ ھېرىپ قالىدىغانلار ئاز بولدىمۇ؟ ئالتۇندەك قىزلار چىلەكلىرىنى قويۇپ، بىزنىڭ ئىشىككە تەلمۈرۈپ قاراشتى. لېكىن سېنىڭ بۇ كەنجەڭ ئۇسۇل ئوينىدىكىنەي، ناخشا ئېيتىدىكەنەي دەپ ئۇلارغا سىڭايان قاراۋەردى. مانا ئەمدى تۆت بالىسى بار جۇۋانلار

چېغىدا ئۇنىڭغا كۆز قىرىنى سالمايدۇ. ئۇ ئاغرىماي كىم ئاغرىسۇن، ئۇنىڭ ئورنىدا مەن بولسام ئۆلۈپ قالاتتىم!

— قويسىلا، — دېدى موماي روھى چۈشۈپ يەرگە قاراپ .
— ئەجەپ پىشانىمىز كاجكەنغۇ تاڭ!....

ساندۇقتىكى سارجىلارغا نەچچە قېتىم كۈيە چۈشتى، ھازىر بولسا مەخسۇس قېيىن ساندۇق ياسىتىپ قىممەتلىك تويۇقلارنى ساقلاۋاتىدۇ، موماي ياقۇت كۆزلۈك ھالقا، ئۈزۈكلەرنى ھەر كۈنى ئېرتىپ پاقىرتىپ قويدۇ. كۆرسەتمىگەن قولۇم-قوشنىلارمۇ قالمىدى. قول سائىتىنى ھەر كۈنى بىر قېتىم ماڭغۇزۇپ تىڭشاپ كۆرىدۇ. قوتاندىكى بېقىلغان قويلارنى نەچچە قېتىم ئىلاجىسىز سويۇۋەتتى. باغ تەرەپكە يانداش قىلىپ ياسىغان ئىككى ئېغىزلىق ئۆيىنىڭ باسما زەدىۋاللىرىنى نەچچە تارتىپ، نەچچە ئالدى، ئانار گۈللۈك بىر جۈپ گىلەنمۇ موماي نەچچە قېتىم يايىدى، قاقتى.....

— ئىككى ئېغىز ئۆيىنى بۇزۇۋېتىمەن، — دېدى بوۋاي كوچىنى كۆڭۈلسىز سۈمۈرۈپ قويۇپ، — ئۈچ قېتىم ۋادەك (قۇرما تام) نى يېڭىلاپ توقۇدۇق، 10 يىل بولدى، پالتاخۇننىڭ ئوغۇل تويىنىڭ داۋرىڭى چىققىلى! قانچىلىغان قېرىلار توي ئېشىغا ئېغىز تېگەلمەي ئۆلۈپ كەتتى. ئەمدى يېڭى تويلارنى سانغاندا ھېچكىم بىزنى ئېغىزغا ئالمايدىغان بولدى خوتۇن، مەن چىدىمىدىم. جامائەتكە نەزىر قېلىۋېتىمەن. مەرىكىسىز ئۆيدىن گۈندىخانا ياخشى. سېنى ئاياپلا ھازىرغىچە كەلدىم خوتۇن، بۇ ئازاپنىڭ چېكى ھىچ كۆرۈنمەيدىيا.....
ئۇ خۇرسىنىپ ئۇلۇغ-كىچىك تىندى.

— ئاسىدەمگە ئەلچى كىرگۈزۈپ باقساقمىكىن، ئەجەپ ئۇز، بەلەن بالا بوپتۇ! — دېدى ئاسىخان بوۋايغا يالۋۇرغاندەك تەلمۈرۈپ.

— ئاسىدەمگە ئەلچى كەتمەيدۇ، — دېدى بوۋاي جوشنا تامنى شەرەت قىلىپ، — ئۈچ ئاچا-سىڭىلمۇ بىر-بىرىدىن ئۇز، بەلەن بالىلار بولغان ئىدى. قوشناڭ قايسى قىزىنى ئاياپ قويغان، ئۆزلىرى ئېغىزلانغانىدى، يا! گەپ كەنجەڭدە. بىزنى كەچكىرگىچە ئۇسۇل ئويىنايدىغان ئوغلاق دېدى، بىزنى ئاغزى بېسىلماي ناخشا ئېيتىدىغان ۋىتۋالداق سېغىزخان دېدى، يەنە بىزنى راۋاپ چالىدىغان ئەركەك-زەدەك دېدى.

— ئاسىدەم تېخىمۇ شوخ، — دېدى ئانا قىزنىڭ ئىسمىنى زوق بىلەن تىلغا ئېلىپ، بۇ يىللا ئۆگزىدىن ئۆزىگە سەكرەيدىغىنى قويۇپتۇ. بايا قارىسام قۇدۇقتىن ئىككى چىلەك سۈنى ئېلىپ كېتىپ بارىدۇ، ئاغزىدا ناخشا، دولىسى بىلەن پۇتى ئۇسۇلغا كېتىۋاتىدۇ. ئۆزۈمچىلا كۈلۈپ تاشلاپتىمەن!..... سىلىچە بىزنىڭ كەنجۋاي كىمگە كۆيگەندۇ — ھە؟

– قەمەردەك چۈشە شەمشى جانانغا كۆيۈپ قالغاندۇ، 360 يىللىق يولغا بېرىپ دېۋىلەر شەھرىدىن شەمشى جاناننى ئەكەلگەچە سېنىڭ بىلەن مېنىڭ تېنىمىز توپا بولۇپ، توپىسىدىن كېسەك قۇيۇپ ياسىغان ئۆيلەرمۇ ئۆرۈلۈپ بولىدۇ خوتۇن!.....
تۈزۈك گەپ قىلىسلى-يا!- دېدى موماي خاپا بولۇپ.
ئۇلارنىڭ گېلىدىن مەزىلىك كوجىمۇ ئۆتمىدى.....

(2)

كەنجى ئۆيدىن چىقتى-يۇ، ئەمما نەگە بېرىشنى بىلمىدى. ۋېلىسپىتنى بولۇشىغا تېپىپ، گۇڭشى مەدەنىيەت ئۆيىگە كەلدى. ئۇ مەدەنىيەت ئۆيىدە رەسىم سىزىش بىلەن ۋاقىت ئۆتكۈزمەكچى، ئىچ پۇشۇقىدىن قۇتۇلماقچى، ئەڭ موھىمى، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئۆرتەۋاتقان بىر يوشۇرۇن ئوتنىڭ ئازابىدىن ئازراق بولسىمۇ پانا تاپماقچى بولدى.....ئۇ رەسىم جازىسىنىڭ ئالدىغا كەلدى، قولىغا موبىنى ئېلىپ رەسىمگە قارىدى. خۇشاللىق تەنتەنىسى قىلىۋاتقان گۇڭشى ئەزالىرى-ئۆزى سىزىۋاتقان سۈرەتتىكى ئۇنىڭغا قاراپ مازاق قىلىپ كۈلۈۋاتقاندەك، بولۇپمۇ ئاۋۇ ئۇششاق ئۆرۈمە چاچلىرى ئۈستىگە گۈللۈك دوپپا كىيىۋالغان 17-18 ياشلاردىكى گۈزەل قىزچاق كەنجىنى مەنىستەي كۈلۈۋاتقاندەك بىلىنىشكە باشلىدى. ئۇ پەلكۈچى ئاق بوياققا چىلىدى. قىزنىڭ يۈزىنى بويىۋېتىش ئۈچۈن قولىنى ئاپاردى. قىز يەنىلا كۈلۈپ تۇراتتى. كەنجىنىڭ پەلكۈچ تۇتقان قوللىرى تىترىدى.

– ئاسىدە!.....- دېدى ئۇ سۈرەتكە قاراپ پىچىرلاپ، بۇ سۈرەتنى مېمىشقا ئاسىدەگە ئوخشىتىپ سىزغاندىمەن، بىرەر يۈز ئادەمنىڭ سۈرىتى ئىچىدە يالغۇز سەنلا ئوبرازلىق، جانلىق سىزىلىپسەن، بۇ نېمە ئىش؟.....-جاۋابى ئاددى بۇ سۇئالغا ئۇنىڭ جاۋاب بەرگۈسى كەلمەيتتى. جاۋاب ئورنىغا ئۈچ كۈن بۇرۇنقى كىچىككىنە ئىشنى ئەسلەپ قويۇش يېتەرلىك، بۇ كەنجى ئۈچۈن ھەمكۆڭۈللۈك ھەم ئازاپلىق بولسىمۇ، گەرچە.....

**** * * * * *

كەنجىنىڭ دوستى مۆمىنجان ئايالىنى قويۇۋېتىپ ئۈچ كۈن ئۆتمەيلا كەنجىنىڭ ھوجرىسىغا كەلدى:
– نېمىشقا ئايالىڭنى قويۇۋەتتىڭ!- دېدى كەنجى ئۇنىڭدىن رەنجىپ.

– راستىنى ئېيتايۇ؟

– يالغىنىمۇ بارمۇ تېخى؟

– ئۇنداق بولسا ئاڭلا! مەن 48 يۈەن مائاش ئالدىغان تېخنىك بولۇپ قالدىم. گۇگىشپىنىڭ ئېلىكتىر ئىشلىرى مېنىڭسىز يۈرۈشمەيدۇ، ئايالىمچۇ؟ دەرتەن مەشرىپىدە تېپىشىپ قالغان بىر قېرى قىز. ئوينىغان ئۇسۇلى بىلەن پوتا ئويۇندا ئېيتقان بېيىتلىرىگە قاراپ كۆيۈپتىكەنمەن، ئەمدى قارىسام بىر يۈك بولدى. ئالداپ-سالداپ خېتىنى بەردىم. ئەمدى چېكىپ يۈرۈپ ئالمەن، پۇل دېسە بار، قولۇمنى نەگە سۇنسام شۇ يەرگە يېتىدۇ. –نۇمۇس ئەمەسمۇ؟– دېدى كەنجى ئاچچىق بىلەن، –مۇنداق قىلساڭ مۇھەببەت دېگەننىڭ قانداق قىممىتى بولىدۇ ساڭا؟

– ئەخمەق، دېدى مۆمىنجان ئۇزۇن چاچلىرىنى كەينىگە تاشلاپ، ئەر كىشىدىمۇ مۇھەببەت بولامدۇ، كۆيۈپ-پىشىش قىزلارنىڭ ئىشى، ئەرنىڭ ئىشى تاللاش، كۆرۈپ قالسىەن، ئون كۈنگە قالماي مۇنۇ قوشناڭ ئاسىدەمنى قولغا چۈشۈرۈمەن. ئۇنى قولغا چۈشۈرۈۋالسام پۈتۈن خەقنىڭ ئاغزى ئېچىلىپ قالىدۇ. نېمىشقا دەمىسنا، سەۋەبى: بىرىنچىدىن، ئۇ قىز ئەقىللىق؛ ئىككىنچىدىن، كۆرۈپ تۇرسەن چىرايلىق؛ ئۈچىنچىدىن، مائاش ئالىدۇ، تۆتىنچىدىن.....

– بولدى قىل! مەن سېنى ئادەم دەپ دوست بولۇپ يۈرۈپتىمەن، باشقىچە بىرىنچە ئىكەنسىن؟

مۆمىنجان كەنجىنىڭ تاتىرىپ كەتكەن چىرايىنى كۆرۈپ چۆچۈدى. دە:

– پايھ، سېنىڭ تەۋازىلىقىڭنى چاقچاق، يالغان ئېيتتىم. راستىنى ئېيتسام، مەن ئۇزۇندىن بېرى ئاسىدەمگە كۆيۈپ يۈرۈۋاتىمەن، بىر ئامال قىلىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە ئەكىرگىنە، قىز مېنى كۆرسىلا كىيىكتەك ئۈرۈكۈپ قاچىدۇ!

– نېمىشقا؟

– كۆزلىرىمنى ئۈزلەلمەي قالمەن. دە.

شۇ سۆھبەتتىن كېيىن كەنجى ئاسىدەمگە كۆز سالدىغان بولۇپ قالدى. مۆمىنجان ھەر كۈنى كېلىۋەردى. كەنجى ئاسىدەنى بۇ كازىپ يېڭىلدۈرۈپ كەتمىگىدى، دەپ ئەنسىرەيدىغان بولۇپ قالدى. بىر كۈنى ئاسىدەننىڭ مۆمىنجانغا چىلەك بىلەن سۇ چاچقىنىنى كۆرۈپ قالدى. دە، قىزغىنىش ھەم قىزىنى مۆمىنجاندىن ساقلاپ قېلىش نىيىتى بىلەن: «ئۇ خوتۇننى قويۇۋېتىپ قىزلارغا كۆز سالالايدۇ. يۇ، مەن نېمىشقا قورقمەن، مەنلا ئېغىزلا نسام ئاسىدە جەزمەن ماقۇل كۆرىدۇ. قېنى ئۆزۈمنى بىر سىناپ كۆرەي، قىزلارنى جەلپ قىلالغۇدەك يىگىتلىك كۈچۈم تۈگىدىمۇ. يوق!» دەپ ئويلىدى.

قىز-يىگىتلەر قۇدۇق بېشىد سۆزلىشىدۇ، چاقىلەكنى تالاشقان بولۇپ، بىر-بىرىنىڭ بىلەكلىرىنى تۇتۇشۇپ، ياشلىق تىلەكلىرىنى بايان قىلىشىدۇ. كەنجى چىرايلىق ياسىنىپ، پاكىز يۇيۇنۇپ، ئەپكىشىنى مۇرىسىگە سېلىپ قۇدۇق بېشىغا باردى. ئۇ ئاسىدەنىڭ چىلەك كۆتۈرۈپ چىقىپ كەتكىنىنى كۆرگەنىدى. كەنجى قۇدۇق كاجۇسى ئۈستىدە تۇرۇپ چاقىلەك پېقىرتىۋاتقان قىزغا قاراپ:

- ئاسىدە، نېمانداق بىر قولىڭغا بىلەيزۇك، بىر قولىڭغا سائەت تاقىۋالدىڭ؟ - دېدى.
كۈندە نەچچە قېتىم دىدارلىشىپ، ئايىلار ئۆتسىمۇ بىر ئېغىز گەپ قىلمايدىغان سىپايى يىگىتنىڭ سۇئالى قىزنى ھەيران قالدۇردى.

- پاه، كەنجى ئاكا، سىزمۇ قىزلارغا سەپ سالىدىكەنسىز - ھە؟ دېدى قىز شوخلۇق بىلەن چاچلىرىنى كەينىگە تاشلاپ.

- بىلەيزۇكىڭگە قاراپ بالىمىكىن دېسەم، سائەت تاقاپسەن، چوڭ بولغان ئوخشىماسەن؟

- كىنوغمۇ، مەشرەپكىمۇ بارماي كۈن ئۆتكۈزگىنىڭىزگە قاراپ بوۋاي بولۇپ قالدىمىكىن دېسەم تېخى قىزلارغا زەڭ قويۇپ يۈرۈپسىز، ياش ئوخشىماسىز؟

- تولا شېتىللىق قىلما. دېدى كەنجى قىزنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋېلىپ، - بىردەمدىن كېيىن چىتنىڭ يېنىغا كەلگىنە، ساڭا بىر موھىم گېپىم بار، كېلەمسەن؟

- مۇشۇ يەردە يېرىمنى بولسىمۇ ئېيتىڭ! دېدى قىز قولىنى تارتىپ.
- ماقۇل، گەپنىڭ بېشى شۇ، ئۇسۇل ئويناشنى، ناخشا ئوقۇشنى تاشلايسەن!

- پاه، تېخى! - دېدى قىز يانپېشىغا ئۇرۇپ، ھېلىمۇ ياخشى كۆزلىرىڭنى ئويۇپ، ماڭا بېرىسەن، دېمىدىڭىز، ھا-ھا-ھا.....قېنى ئاندىن كېيىنچۇ؟

- قالغىنىنى چىت تۈۋىدە ئاڭلايسەن!.....
كەنجى بېغىغا چىقتى. چىت قىلىپ تىكىلگەن جىگدىلەرنى ئاخىرىغىچە ماڭدى.

ئاسىدە كۆرۈنمىدى. چىتلار ئارىسىدىن بويىنى سوزۇپ ھويلا ۋە باغلىرىغا قارىدى. ئاسىدە يوق. ئۇقۇزنىڭ ئەخمەق قىلغانلىقىدىن خاپا بولۇپ ياندى. تۇيۇقسىزلا ئامۇت دەرىخى ئۈستىدىن بىر تال توك ئامۇت چۈشتى ۋە كەينىدىنلا قىزنىڭ جاراڭلىق كۈلكىسى ئاڭلاندى:

- ھە، ئېيتىڭ، دېدى قىز ئامۇت شېخىدىن پەسكە قاراپ تۇرۇپ، ئۇ يىگىتنىڭ كۆزىگە شاخلار ئارىسىدىن غىپ-پال كۆرۈنگەن ئايدەك بىلىندى. ئۇسۇل بىلەن ناخشىنى تاشلاپ نېمە قىلىمەن؟

- تۆۋەن چۈش، ساڭا ۋارقىراپ ئېيتىدىغان گەپمىدى ئۇ؟

- ئېيتىڭىز مېنى قىز مۇشۇ شاختا ئولتۇرۇپ قۇشلار بىلەن بىللە ئاڭلاي.
يىگىت ئۆز بېشىغا ساڭگىلىغان ئامۇت شېخىغا قارىدى.

- شاخ يېرىلىپ بېغىمغا چۈشسەنمۇ گەپمۇ لازىم بولمايتتى.....ئاسىدە....ساڭا بىر
يىگىت ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. لېكىن سېنىڭدىن ئۇسۇل ئوينىماسلىقنى، ناخشا ئوقۇماسلىقنى
تەلەپ قىلىدىكەن! - دېدى كەنجى تەكەببۇرلۇق بىلەن گەپنى ئوچۇق قىلىپ.
قىز پۈتۈن مەھەللە ئاڭلانغۇدەك قاقاقلاپ كۈلدى.

- بىلىمەن، دېدى ئۇ قوشۇمىسىنى تۈرۈپ، ناخشا بىلەن ئۇسۇلنى يامان كۆرىدىغان
ئادەم مەھەللىمىزدە بىرلا! سىز ئۇنىڭغا ئېيتىپ قويۇڭ. ئۇنىڭ قىزىققۇچىلىكى يوق. دولان
قىزلىرى ئۇنىڭغا بۇت، دەپ لەقەم قويۇپتۇ. ھا-ھا-ھا..... قىز شۇنى دېدى - دە، شاختىن
سەكرەپ چۈشۈپ كېتىپ قالدى. كەنجى تۇرغان يېرىدە قېتىپ تۇرۇپلا قالدى. ئۇ قىزدىن
بۇنداق جاۋابنى كۈتمىگەن ئىدى.

ئەتسى گۆڭشى بويىچە ئىلغار ياشلارنىڭ ئۇچرىشىش يىغىنى بولدى. يىغىندىن
كېيىن دولان مەشرىپى بولدى، كەنجى ئاساسلىق نەمۇنچىلارنىڭ بېرى بولغاچقا، گۆڭشى
رەھبەرلىرى ئالدىدىن كېتىشىنى ئەپ كۆرمىدى. مەشرەپتە مۆمىنجان ئاسىدەنى ئۇسۇلغا
تارتتى. ئۇلار بىر-بىرىگە بېقىشىپ ئوينىدى. مۆمىنجان كەنجىگە قاراپ-قاراپ قويدى.
كەنجىنىڭ ۋۇجۇدىدا بىر خىل ئوت يېنىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ كۆزىگە ئالدىدا ئۆسكەن
ئاسىدە بىر كۈندىلا تەڭدىشى يوق چىرايلىق، ھەركەتلىرى نەپىس، ئاۋازلىرى يېقىملىق
باشقىچىلا بىر سىرلىق قىزغا ئايلىنىپ قالدى.

شۇ كۈندىن باشلاپ كەنجىنىڭ ئۇيقۇسى كېمەيدى، تامىقى ئازايدى، گەپ
خۇشياقمايدىغان، خىيالچان بولۇپ قالدى. ئۇ يېرىم كېچىدە بېغىغا چىقىپ، چىت تام
ئارىسىدىن ئاسىدەلەرنىڭ بېغىغا، ھويلىسىغا ۋە ئۆي دەرىزىلىرىگە ئۇزاق قارايدىغان بولۇپ
قالدى.

ئۇ قىزنىڭ سۈرىتىگە ئۇزاق تىكىلىپ قارىدى. ئاق بويلاق بىلەن بويىۋېتىش ئورنىغا
موبىنى قارا بويلاققا تەككۈزۈپ، ئۇنىڭچىرايلىق قۇلاقلىرىغا ياراشقان سېكىلەكلەرنى قېنىڭ
بويىۋېتىدى، قىزنىڭ ئالتۇن ھالقا ئاسقان قۇلقى خۇددى قويۇق يوپۇرماقلار ئارىسىدىن
ماراپ تۇرغان چىرايلىق غۇنچىغا ئوخشاپ قالدى.

«ئاسىدە، سېنىڭ قايسىلا ئەزاڭنى سىزسا بىر سەنئەت، بۇ رەسىم نەشر قىلىنىپ قالسا، نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ سېنى كۆرگىسى كېلىشىدىن قورقىمەن.....» ئۇ ئاسىدە بىلەن خىيالىدا مۇڭدەشپ، قولىدىكى موبىنى رەسىم جازىسى ئۈستىدە يورغىلاتتى. قانچىلىك ئىشلىگىنى بەلگىسىز. دادىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىنلا ئېسىگە كەلدى:

- ئۆزۈڭ يېمىسەڭ مەيلى،- دېدى دادىسى ئۇنىڭغا قاتتىق ۋارقىراپ تۇرۇپ. ئاناڭمۇ غىزا يېمىسە، ماڭ، ئاناڭنى ئايا بالام! ماڭ يۈگۈر، تامىقىڭنى يە، ئاندىن كېيىن مەتيا راۋاپنىڭ پېشىگە يېپىش، ساڭا ئۇسۇل ئۈگىتىپ قويسۇن.

كەنجى ئورنىدىن تۇردى. ئىشخانغا كەچكى تاماقتىن كېيىن رەسساملار، تاماشىچىلار كىرىشكە باشلىغانىدى. ئۇ دادىسىدىن خەلقى-ئالەم ئالدىدا بىرىگە ئاشىق بولۇپ يۈرگىنىمنى ئاشكارىلاپ قويمىغىدى، دەپ ئەنسىرەپ تالاغا چىقىپ كەتتى.

دادىسى ئوغلىنىڭ كەينىدىن قاراپ خۇرسىندى:

- ھەي، ياشلىق! ئاشىقلىق نېمە كويغا سالمايدۇ-ھە؟

(3)

ئارىدا بىر ھەپتە ئۆتتى. كەنجىنىڭ ياڭاقلىرى چاپلىشىپ، كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ كەتتى. ئۇ ئەتىگەن تۇرۇپ ئېتىزغا كېتەتتى. چۈشتىمۇ كەلمەيتتى. كەچتە كېلىپلا چالا-بۇلا غىزلىنىپ مەدەنىيەت ئۆيىگە كىرىپ رەسىم سىزىش بىلەن ۋاقىت ئۆتكۈزەتتى. ئۇنىڭ قۇلىقىغا ماختىغۇچىلارنىڭ ئاۋازلىرىمۇ، مەسلىھەتچىلەرنىڭ پىكىرلىرىمۇ سوغاق ۋە يېقىمسىز ئاڭلىناتتى. كىمدۇ بېرى، ھېلىقى قىزنىڭ سۈرىتىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

- ئاسىدەگىلا ئوخشىتىپ قويۇپسەنغۇ،- دېگەندىلا ئۇ بېشىنى كۆتىرىپ ئۇنىڭغا كۈلۈمسىرەيتتى ۋە:

- ئاسىدەدىن باشقا چىرايلىق قىز يوقمىدى؟- دەپ قوياتتى.

- بولدى، چەتئەللەرگە چىقىرىلىدىغان دېھقانلار رەسىملىرىگە سېنىڭ ئۇ رەسىمنىڭ تاللىنىدۇ. يۈر، دۇنيادا سىزىشتىنمۇ كۆڭۈللۈك ئىشلار بار، مەن سېنى سەگىتىپ ئەكېلىمەن!- پاكار بويۇق، خۇشپېئىل يىگىت ئۇنى بىلىكىدىن تۇتۇپ تالاغا سۆرىدۇ.

- مەتيا ئاكا، چىشىغا تەگمىگەن!- دېدى كەنجى ئۇنى سىلكىپ تۇرۇپ،- سېنى كۆرسەم 40 يىللىق قوقۇغۇم ئۆرلەپ، سېرىق تۈكلەرمۇ تىك بولۇپ كېتىدۇ!

- مېنىڭمۇ سېنى كۆرسەم جەھلىم قاتىدۇ. لېكىن داداڭنىڭ تەلپى، ئاناڭنىڭ ئىلتىماسى، قېرىلارنىڭ رايىغا بېقىپ قايتىدىن سېنى دولانلىق قىلىشقا بەل باغلىدىم!

– سېنىڭسىزمۇ مەن دولانلىق! – دېدى كەنجى، ئۇنىڭ يېپىشقان قوللىرىنى سىلكىپ تۇرۇپ، سېنىڭ دەسسەگەن يېرىڭگە ئايغىم تەگسە، پۇتلىرىمنى يۇيۇپ ياتمەن مەتيا، يېتەر. قوللىرىمنى خېلى بىزەپ قىلدىڭ. ئەمدى يىراقراق تۇرغىن!

مەتيانىڭ قوللىرى ئىختىيارسىز تىترىدى، كەنجى قانچە قېتىم بۇ گەپنى قىلدى: سېرىق ناخشا-ئۇسۇل تارقاتقۇچى، فېئودالزىم تەرغىباتچىسى دەپ سازايى قىلغاندىمۇ، چوڭ يىغىندا سۆزلىگەن سۆزلىرىدىمۇ، مېنىڭ لىەنجى نامى بىلەن قىلغان ئايرىم سۆھبەتلىرىدىمۇ، ئۈرۈمچىدە نەزەرىيە كۇرسىغا بېرىپ كېلىپ ياشلارغا قىلغان ئۈگىنىش دوكلاتلىرىدىمۇ، كەنجى ھامان مەتيانى بىرمۇ ياراملىق يېرى يوق، ئەمگەكتە، ئۈگىنىشتە، ئەخلاققا ھەتتا يۈرۈش-تۇرۇشتىمۇ سەپتىن چىققانلارنىڭ ۋەكىلى قىلىپ كۆرسەتكەندى. مۇشۇ بىر يىلدىن بېرى مەتيا كەنجىنىڭ ئەيىبلەشلىرىدىن خېلى قۇتۇلۇپ قالغانىدى. مانا بۈگۈن يەنە ئاڭلىماقتا.

مەتيا ئەلىمنى ئىچىگە يۇتۇپ كۈلۈمسىردى:

– ھەي پالتاخۇن ئاكا، سېنىڭ بىلەن دوست بولغىنىمغا ئەمدى پۇشايمان قىلىۋاتمەن، بۇنداق بالاڭ بارلىقىنى نېمىشقا دائىم ئېسىمدىن چىقىرىپ قويىمەن ھە؟ ئۇستازىم پالتاخۇننىڭ يۈز خاتىرىسى جۇمۇ، مەن سېنى سەگىتىپ قويىمەن، يۈر! قاۋۇل مەتيانىڭ ئامبۇردەك قوللىرى كەنجىنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋالغان ئىدى. ئۇ كەنجىنىڭ نالىسىگە، قارشىلىقىغا قارىماي، ئۇنى ئۆيىدىن باغقا سۆرەپ چىقتى. ئۇلار باغدىكى شاتۇت دەرىخىنىڭ ئاستىدا زوڭزىيشتى.

– نېمە قىلماقچىسەن مەتيا؟

– سېنى دولان ياشلىرىنىڭ قاتارىغا قايتۇرۇپ كەلمەكچىمەن.

– قانداق قىلىپ؟

– ساڭا ئۇسۇل ئۈگىتىمەن!

كەنجى ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى – دە:

– نېمە؟ سەن ئۈگىتەمسەن؟ بىلىپ قويغىن، سېنىڭ ئىزىڭ چۈشكەن توپىدىن بىر چاڭنىمۇ بەدىنىمگە قوندۇرمايمەن. سەن كىم؟ داڭلىق ئاقناچى، سەن بىرى خورەك تارتىپ بەرسىمۇ ئۇسۇلغا چۈشسەن! مەن سېنىڭدىن ئۈگىنەمدىمەن؟

– دېگەنلىرىڭ راست ئۇكام، مەن ھورۇن، مەن لايغەزەل، ئەمگەكتىن قاچاتتىم، ئۇسۇل ئويىناپ، ناخشا ئېيتىپ، داپ چېلىپ يۈرگىنىمگە 33 يىل بولۇپ قالدى، يەنە بىلىپ قوي، مەن مۇشۇ ناخشا-ئۇسۇلنى دوست تۇتۇپ، يەنە 33 يىل ياشىيالايمەن. ئۆلگەندە

نامىزىمغا 10 ئۆستەڭلىك يەرنىڭ ئادىمى كېلىدۇ. سەن شۇ چاغدا مەتيانى تىللىغان ئاغزىڭغا كاپات ئۇرسەن بالا!

مەتيانىڭ چىن يۈرىكىدىن چىققان بۇ سۆزلىرى كەنجىگە تەسىر قىلدى. ئۇ يەنە ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇردى. دېمىسىمۇ مەتيانىڭ ئەيىپلىرىنى يېپىپ تۇرغانمۇ ئاشۇ ناخشىسى بىلەن ئۇسۇلى ئىدى.

— مەتيا ئاكا، سەن بۇندىن كېيىنمۇ ئاقناچى بولۇپ ئۆتۈۋېرەمسىنا؟ ئۇ ئەيىبىڭنى تۈزەتمەمسىنا؟

— لېكىن ئەيىپ تۈزىتىشتە سەندىن قالمايمەن ئۇكا، مەنمۇ بىلدىم. ئەمگە كىسىز ھايات لەززەتسىز بولىدىكەن. مېنى ئاقناچى دەيدىغان يالغۇز سەنلا قالدىڭ. مېنىڭ ئەيىبىمنى ئارتۇقچىلىقىم يېپىپ كېتەلەيدۇ. — دېدى مەتيا كەنجىنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ، سېنىڭ ئەيىبىڭنىچۇ؟ ئەمگە كىتىكى ئىلغارلىقنىڭ، خوتۇن-قىزلارغا كۆز سالماسلىقىڭ، يالغان ئېيتىماسلىقىڭ، ئۇستا رەسساملقنىڭ، خىزمەتلەردىكى ئاكتىپلىقىڭ، قولۇڭنىڭ ئەپلىك-لىكى، ئاتا-ئاناڭغا كۆيۈنۈشۈڭ، كىتايپارغا بېرىلىشىڭ، يەنە ئاللىقانداق ياخشىلىقلىرىڭ زادىلا ياپالمايدۇ. نېمىشقا؟ سەن دولان ياشلىرىنىڭ ئەڭ ياخشى بىر پەزىلىتىدىن مەھرۇمسەن. سەن سەنئەتنى خورلايدىغان ياۋايى تەبىئەتلىكلەرنىڭ خىلىدىن سەن! شۇنىڭ ئۈچۈن سېنى قىزلار ياراتمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەنمۇ سېنى ياخشى كۆرمەيمەن. بۈگۈن داداڭ بىلەن ئاناڭمۇ سەندىن نەپرەتلىمەكتە....

كەنجىنىڭ بېشى چۈشتى. ئۇنىڭ قۇلقى تۈۋىدە ئاسىدەنىڭ "قىزلار سىزنى بۇت دەيدۇ، ھا-ھا-ھا...." دېگەن كۈلكىسى جاراڭلىغاندەك، دادىسىنىڭ "بەدىنىڭدە دولانلىقنىڭ قېنى يوق" دېگەن سۆزلىرى گۈكىرىگەندەك بىلىنىشكە باشلىدى.

كەنجى يېرىم كېچىدە ئۆيگە قايتىپ كەلدى. ئۇ پۈتۈننىڭ ئۇچىدا دەسسەپ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتمەكچى بولىۋېدى، ئۈزۈم بارىشى ئاستىدا سۇپىدا ياتقان ئاتا-ئانىسى تويۇپ قالدى:

— كەلدىڭمۇ بالام! — دېدى مېھرىبان ئانىسى يىنىك ئۈچ تارتىپ.

— مەتيا سېنى ئىزدەپ نەچچە رەت كەلدى، — دېدى پالتاخۇن تام تەرەپكە ئۆرۈلۈۋېتىپ، — سېنى قىمار ئويناشقا دەۋەت قىلمىغاندىكىن نېمانچە گەدەنكەشلىك قىلسەن، بالاموي!

دادىسىنىڭ ئۇيقۇسىرىغانلىقتىن گاراڭ-گۈرۈڭ چىققان ئاۋازىدىن رەنجىگەنلىكى بىلىندى. كەنجى ھۇجرىسىغا كىرمىدى، چاقىسىنى ئاستا ئېچىپ باغقا چىقتى. باغنىڭ ئارقا تەرىپى ئەترەتنىڭ چوڭ بېغىغا تۇتاشتى، ئۇ، ئەترەتنىڭ، ئۆزىنىڭ ۋە ئاسىدەلەرنىڭ

باغلىرى تۇتشىدىغان بىر بۇلۇڭغا كىلىپ زوڭزىيىپ ئولتۇردى، ئۇ، قوشنىسىنىڭ بېغىغا قاراپ چوڭقۇر ئۇھ تارتتى دە - : «ئاسىدە، سەن تۆنۈگۈن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ مۆمىنجان بىلەن پاراڭلاشتىڭ ھە، ھەتتا قاقلاپ كۈلدۈڭ، مىنىڭ جېنىمغا تىگىش ئۈچۈن شۇنداق قىلىدىڭمۇ ياكى ...» دەپ پىچىرلىدى .

ئۇنىڭ باشلىرى غۇڭۇلدايتتى ، كۆزلىرىگە ئىمىر-چىمىر بىر نىمىلەر كۆرۈنەتتى ، ئۇ ھازىر بارلىق بارلىق شىرىن خىياللاردىن قۇتۇلۇشنىلا ئويلايتتى ، چۈنكى نەچچە كۈندىن بېرى مەيلى كېۋەزگە ئىشلىسۇن ، مەيلى رەسىم سىزسۇن ، مەيلى يالغۇز خىيال سۈرۈپ ئولتۇرسۇن ، ئاسىدە بىلەن بىللە بولغاندا قىلىشىدىغان شىرىن سۆزلەر ، كەلگۈسىدە ئۇنىڭ بىلەن بىللە ياشىغاندا قىلىشىدىغان ئىشلار ...، قىسقىسى ، ئۆزى شىرىن ھايات دەپ دەپ ھېسابلىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئويلاپ بولغان ، ھەتتا نەچچە قايتۇرۇپ ئويلىغان ، بۇ خىياللار ھېسابغا ئانىسىنىڭ ئارامىنى ، دادىسىنىڭ خۇشلۇقىنى قاچۇرغانىدى .

— بالام ! ... بالام ! ... — ئانىسىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى .

— ئۇ ئەترەتنىڭ بېغىغا چىقىپ كەتتى — ، دېدى دادىسى ئەسنەپ تۇرۇپ ، — ئارقىدىكى چاقسا غىچىرلىغاندەك قىلدى .

— بالا كۆيگەن بولسا ئاسىدەگە كۆيدى ، — دېدى ئانىسى تىترەڭگۈ ئاۋاز بىلەن ، — ئاسىدەگە كۆيگەن بولسا ... ، — دېدى پالتاخۇن بىردىنلا خۇشال بولۇپ ، — ياخشى بوپتۇ ، ئۇسۇل ئوينىسۇن ، شوخ بولسۇن ، شۇ چاغدا ئاسىدە كەنجەڭگە ياق دىمەيدۇ ، لېكىن كەنجەڭ ئۇنى قىلالمايدۇ ، ئاسىدە ئۇنى ياقتۇرمايدۇ ! ... پالتاخۇن ئېغىر خۇرسىندى ،

— ياقتۇرۇپمۇ قالار ، ئىسسىقچىلىق چۈشۈپمۇ قالار ... — دېدى ئانىسى مىشىلداپ يىغلاپ ،

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ تۇرغان كەنجى يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولدى ، « نىمە بوپتۇ ، ئاتا-ئانامنى ، شۇ قاتاردا ئۆزەمنى ئازاپتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بولسىمۇ ، مەتيا راۋاپتىن ئۇسۇل ئۆگەنسەم نېمە بوپتۇ ... » دەپ ئويلىدى ۋە شەپە بىلدۈرمەستىن ئېرىق ئىچى بىلەن ئەترەتنىڭ بېغىغا چىقىدىغان چاقسا تەرەپكە قاراپ مېڭىپ كەتتى ...

(4)

پاراسەتلىك چەۋەنداز ئاساۋ ئاتنى كۆندۈرگەندەك ، سەۋرىلىك يىگىت تەكەببۇر قىزنى ئاخىر ئۆزىگە قاراتقاندا ... مەتيا راۋاپ ئۆزىنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە سەۋىرىچا .

ئىللىقنىڭ مۇنسىنى كۆردى . كەنجى بىگىن كەچقۇرۇن ھاراق ، سامسا ، توغچاقلارنى ئېلىپ ئۇنى يوقلاپ كەلدى .

— ئۇسسۇل ئوينىغانغا ئاسدە ماڭا تىگىدىغانلا بولسا ، مەن ئۆگىنەي ، بېشىم بىلەن مېڭىپ بولسىمۇ ئۆگىنەي ، — دېدى كەنجى ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن كۆزلىرىنى مۆلدۈرلىتىپ تۇرۇپ ، — مەتيا ئاكا ، ئەمدى تاقىتىم تۈگىدى ، ئۈچ سوتكا بولدى ئۇخلىمىغىلى ، گېلىمدىن سوغۇق سۇدىن باشقا ھېچنەرسە ئۆتمەيدۇ ، ئاناممۇ مېنىڭ بىلەن تەڭلا قۇرۇپ كېتىۋاتىدۇ ، دادىمۇ ئانامغا قاراپ تۈگىشىپ كېتىۋاتىدۇ . تۆنۈگۈن يەنە مەشرەپ بولدى ، مېنى بۇ ھالغا سالغان قىز قېرىشقاندا مۆمىنجان بىلەن ئۇسسۇلغا چۈشتى . ئۇلار بېقىشىپ ئوينىۋېدى ، يۈرۈكىمگە سانسىز تىغلار سانجىلغاندا بولۇپ كەتتى ، مەتيا ئاكا ، دېگىنىڭنى قىلىپ بېرەي ، ماڭا ئۇسسۇل ئۆگەت ، لېكىن بىرىگە تىنما ، پىشقان ئالما شېخىدىن ئۆزى چۈشكەندەك ، ۋاقتى-قەرەلى كەلگەندە مەن ئۆزۈم سەكرەپ چۈشمەن !—

مەتيا پىيالىگە ھاراقنى تولدۇرۇپ قويدى ۋە يۇمشاق بۇرۇتلىرىنى سىلاپ تۇرۇپ قاققلاپ كۈلدى . ئۇ كەنجىنىڭ سارغىيىپ كەتكەن يۈزىگە قاراپ تۇرۇپ :

— سەنمۇ كۆڭلۈڭ تارتىمىغان ئىشقا ئۆزۈڭنى مەجبۇرلاۋاتىسەن ، مەنمۇ قونچاققا قېتىق ئىچكۈزگەندەكلا بىر ئىش قىلىۋاتىمەن ، لېكىن ياخشى نىيەت بىلەن دارغىنى ئىرغىتساڭمۇ ئېتىكىڭگە مېۋە چۈشىدۇ ئۇكام ، قېنى ئەمسە باشلايلى ، مەتيا ئاكاڭ پالتاخۇنكامنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن بىر كۆتۈرۈۋېتىدۇ ، قېنى ، خوشە !

ئۇ ھاراقنى ئىچتى ، سامسىنى يېدى ۋە كەنجىنى بېغىدىكى كۆلچەكنىڭ يېنىغا ئېلىپ چىقتى . ئۇ قولغا داپنى ئېلىپ :

— ئەمسە سىم باياۋاندىن بدشلايمىز — دېدى دە ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ بار ئاۋازى بىلەن مۇقامنى باشلىۋەتتى :

يارىمنىڭ ئېتى ئايخان ،
ئايغا كۆپىدۇ بۇ جان .
كەيگەن كۆڭلىكى ئەتلەس ،
تۈگمىسى سەدەپ مارجان .

مۇقام تۈگىگەندىن كىيىن ئۇ ئالدىرماي ئۇسسۇل باشلىدى . ئۇنىڭ قىسقا پۇتلىرى رېتىملىق ئاۋاز بىلەن يەرگە ئەپچىل تىگەتتى ، ئۇ ، ئاۋال بىر خىل ھەركەتنى كەينى-

كەينىدىن تەكرارلاپ كەنجىنىڭ بىلىكىدىن تۇرۇپلاپ ئۆز ئىزىنى دەسسەتكۈزۈپ ماڭدى ، كەنجى ئىچ-ئىچىدىن خورلۇق ھىس قىلدى . چۈنكى ئۇ يىگىت بۇلۇپ يىتىلگەندىن تارتىپلا ئۇسسۇل ناخشىلارنى يامان كۆرۈپ كەلگەن . ئۇنىڭغا بۇنداق ھەركەتلەر ، بايقى قوشاقلار سەنئەت ئەمەس ، بىر خىل ھاقارەتلىك ئىشتەك بىلىنەتتى . ئۇ 1966 - يىلى تۇلۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 1 - يىللىقىنى تۈگەتتى ، شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭ ئۆگەنگەن قايىسى بىر كىتابىدا بۇنداق سەنئەت بار دەيسىلەر ، كىتابىدا ئەمەس ، ئۇنىڭ خەلق ئەسكىرى ، ئىلغار زىياكى ياش ، ئۆگىنىش نەمۇنىچىسى دىگەندەك ناملارغا ئېرىشىش ، ياكى ئۆز ناھىيىسىدە ، ۋىلايىتىدە ، ھەتتا ئۈرۈمچىدە بۇلۇپ ئۆتكەن نەزەرىيە ئۆگىنىش كۇرۇسلىرىنىڭ قايسىبىر دەرسىدە بۇنداق دولان ئۇسسۇلنى «ئىنقىلاپ ئۈچۈن پايدىلىق» دەپ تىلغا ئاپتىكەن . شۇنى ئۆز نۆۋىتى بىلەن ئېيتىپ قويۇشقا بولىدۇكى ، كەنجى سەنئەت نەزىرىيىلىرىنىمۇ خېلى ئۆگەنگەن . سەنئەتتىن سىياسەتنىڭ پۇرقى چىقىپ تۇرۇشى لازىم دادىسىنىڭ كۈنىنى ياقلايدىغانلىقى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە

بۇرۇن سېرىق دەپ قارالغان بەزى نەرسىلەرنىڭ سەھنىگە چىقىۋاتقانلىقى ئۇنىڭ تىلىنى قىسقا قىلىپ قويىۋاتىدۇ . ئەڭ مۇھىمى ئۇسسۇل بىلىمىگە ئىگىلىكى ئۈچۈن ئاسىدەنىڭ ئۇنى كۆزگە ئىلمىغانلىقى خىپ : « مەتيا ، ساڭا ھاجىتىم چۈشەر دەپ ئويلىمىغان بولغىنىم ، مانا قارا ، مانا قارا ھايات دىگەن ئادەمنى نىمىلەرگە موھتاج قىلمايدۇ - ھە ، ... » ئۇ بېشىنى تۇتۇپ قىرغاققا ئولتۇرۇۋالدى ، مەتيا كەينىگە قاراپمۇ قويماي ھە دەپ ئۇسسۇل ئوينىماقتا ، ئۇ كەنجىنىڭ ئولتۇرۇۋالغانلىقىدىن بىخەۋەر ئىدى .

كەنجى بۇ ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان ئادەمگە نەپرەت بىلەن قاراپ ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ ئۆزى بىلەن ئۇچراشقان ۋاقىتلىرىنى ئەسلىدى :

.... كەنجى 1966 - يىلى كۈزدە ئۈرۈمچىدىن قايتىپ كەلدى ، ئۇ ، مەيدىسىگە « فئودالزىم تەرغىباتچىسى » دىگەن قەغەز مەيدىسىگە چاپلانغان ، بېشىغا ئېگىز قالپاق كىيىدۈرۈلگەن ئادەمنى سازايى قىلىۋاتقاننىڭ ئۈستىگە كەلدى . ئۈستى بېشى توپا-چاڭغا سىلەنگەن « تەرغىباتچى » كەچقۇرۇن كەنجىلەرنىڭ ئۆيىگە كىردى ، كەنجى ئۇنىڭدىن يىرگىنىپ :

— نېمە لازىم ساڭا ؟ — دەپ ھومايدى

— كەلگىن مەتيا ، — دېدى دادىسى كەنجىگە ئاللىبىپ قويۇپ ، — كەلگىن ، ساڭا

غىزا ئېلىپ قويدۇم ، يۈر ئۆيگە ! —

كەنجى دادىسىغا نارازى بولدى ، « فئودالزىم تەرغىباتچىسى » دېگەن نام بېرىلگەن ئىكەن ئۇنى بۇسۇغىغا يولاتماسلىق كېرەك ئىدى ، دادىم نادانلىقىدىن ئۇنىڭغا شەپقەت قىلىۋاتىدۇ ، دەپ ئويلىدى ئۇ .

دادىسى يالغۇز قالغاندا :

— جەمىيەت تۈكۈرۈپ تاشلىغان نەرسىلەرنى ئەتىۋارلايدىكەن سەنغۇ دادا ، ئۇ بىر جەمىيەتنىڭ سۈپۈرۈندىسى تۇرسا ، — دېدى .

دادىسى 15 ياشلىق ئوغلىغا :

— ناخشى-ئۇسسۇل ، ساز ئۈچۈن گۇناھكار بولىدىغان بولسا مەنمۇ گۇناھكار ، سەنمۇ گۇناھكارنىڭ بالىسى ، نېمىشقا دەمسىنا ؟ قانچە گۇناھ بولسا بولسۇن ، ناخشا بىلەن ئۇسسۇلسىز ئۆتكەن كۈنۈم ئاچ قالغان كۈنۈمسىنمۇ بەتتەر كۆڭۈلسىز — دېدى . كەنجىنىڭ ئۇ كۈنى مەتيانى كۆرەر كۆزى بولمىسىمۇ ، دادىسىنىڭ كۆڭلىنى دەپلا ئۇنى ئۆيدە قوندۇردى ... 1971 - يىلى كەنجى ئىلغار خەلق ئەسكىرى ، ئىلغار ئىتتىپاق ئەزاسى ، ئىلغار زىيالىي ياش ناملىرى بىلەن دوكلات قىلىش ئۈچۈن كوممۇنىستلارغا باردى . ئۇ يىراق بىر كوممۇنىدا جۇل-جۇل كىيىملىك ، قولتۇق تاياق تايىنىۋالغان مەتيانى كۆردى . مەتيا كەنجىنى كۆرۈپ :

— داداڭغا سالام دەپ قوي ، مەتيا تېخى ھايات ، — دەپ ۋارقىردى ، كەنجى ئۇنىڭ ئۆزىگە گەپ قىلغانلىقىنى بىرى كۆرۈپ قالمىسۇن دەپ دەرھال ئۆزىنى دالدىغا ئالدى . شۇ كۈنى كەچقۇرۇن ناھىيىنىڭ تەشۋىقات ئورنى ئۇيۇن قۇيۇپ بېرىۋىدى ، ئۇيۇن تېخى يېرىمغا بارا - بارمايلا ، ئادەملەر تارقىلىشقا باشلىدى . خەلق ئەسكەرلىرى ئادەملەرنى قورال بىلەن توسۇپمۇ توختىتىپ قالالمىدى ، توساتتىن شۇ يەردە راۋاپلىق مەتيا پەيدا بولۇپ قالدى .

— چال ! مەتيا مانا سەنئەت دىگەن ، — دېيىشتى كۆپچىلىك تۇشمۇ-تۇشتىن . مەتيا ئۆزى تۈزگەن قوشاقلارنى دولان مۇقامىغا سېلىپ ئوقۇۋېدى ، كۆپچىلىك بىردىنلا بارىكالا ئېيتىشىپ ئۇنى ئورنىۋالدى . كۆپچىلىك ئۆزلىكىدىنلا مەشرەپ ئويۇشتۇرۇپ ئۇسسۇلغا چۈشۈپ كەتتى . ئادەملەر ئۆي-ئۆيدىن ، نە-نەلەردىن كىلىشىپ سەيناغا پاتماي قېلىشتى ،.... بىردىنلا قوراللىق خەلق ئەسكەرلىرى پەيدا بولۇشتى دە ، مەتيانى باغلىدى .

— سېرىق ناخشا ئېيتىپ فئودالزىمنى تەشۋىق قىلدى ، — دېدى بىر خەلق ئەسكىرى .

— كوممۇنىنى ماختاپ ناخشا ئېيتتىغۇ ، — دېدى بىر دېھقان مەتيانى ماختاپ .

— ئاھاقى سېرىق! — دېدى ھېلىقى ياش تەكەببۇرلۇق بىلەن گىدىيىپ —
فىئودالزىمنىڭ مەدھنامىسى!...

كەنجى خەلق ئەسكەرلىرىنىڭ سۆزىنى چىن كۆڭلىدىن ماقۇل كۆردى ، چۈنكى ئۇنىڭ سادىق ، ئەمما نادان ۋۇجۇدىغا سىڭگەن تەربىيە ئۇنىڭدا ئاجايىپ بىر قارا كۈچ پەيدا قىلغانىدى ، بۇ قارا كۈچ ئۇنىڭغا ھەتتا پەرىجە-يەكتەك كىيگەنلەرنىمۇ سەت ۋە يىرگىنچىلىك قىلىپ كۆرسىتەتتى . كەنجى سۆزلىمەكچى بولدى ، لېكىن دادىسىنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈنلا مەتيانى ئۇچۇق قارىلىمىغانىدى ، ئۇ مەتيانى تۇرۇپ كەتكەندىن كېيىن كۆپچىلىكتىن مۇنۇ سۆزلەرنى ئاڭلىدى :

— ئەكسىلىنىقلايچى دەپ بىر يىل قامدى ، ئۇرۇپ پۇتلىرىنى چىقىۋەتتى ، گۇناچى نېمىكىن ؟ ناخشا ئېيتقان ، ساز چالغان شۇنچە چوڭ گۇناھمىكەن ؟
— ئاغزىمىزنى تىكۋېتەيلى ، ئاتا-بوۋىلىرىمىزدىن قالغان ئۇسسۇللىرىمىزنىمۇ ئويناتقۇزمادىكەن ؟

.....

كەنجى خىيالىدىن بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇسسۇل ئويناۋاتقان مەتياغا قىردى ، مەتيا دولان ئۇسسۇلىنى تەرلەپ-پىشىپ ، زوق بىلەن ئوينىماقتا ئىدى .
بىر ، ئىككى ، ئۈچ ھە ، مانا بۇ چېكىتمە ، ئۈچ ماڭدامدىن كىيىن بېقىشىمىز ، دەسسە ھە ! ئاۋال چېكىتمىنى ئۆگىنىمىز ... مانا سىزىپ قويدۇم ، قېنى دەسسە ، ۋوي ، سول پۇتنى ئاۋۋال ...

— مەن سەھنىگە چىقىمىغاندىكىن ئانچە مۇنچىلا ئۆگىنىپ قويسام بولدى ! — دېدى كەنجى مەتيانىڭ قولىدىن قوللىرىنى تارتىپ .

— نېمە دىدىڭ ؟ سەن مەتيادىن ئۆگىنىدىكەن سەنمۇ ، تېخى ئانچە مۇنچىلا ئۆگەنمەكچىمۇ ؟ پالتاخۇن ئاكا پۈتۈن دولان بويىچە بىرىنجى ئۇسسۇلچى . داداڭغا يارىغۇدەك ئۆگەتمىسەم قايسى يۈزۈم بىلەن ئۇنىڭغا قارايمەن ؟ ئەكە پۇتۇڭنى ، مۇنۇ سىزىلغان يەرگە دەسسە ! چېكىتمىنى بىر ھەپتە ، سەنەمنى بىر ھەپتە ، سەنەقەسىنى بىر ھەپتە ، سىيرىلمىنى 10 كۈن ئۆگىتمەن . بىر ئايدىن كىيىن تۇلۇق ئۇسسۇلچى بولۇپ چىقسەن . پۇتۇڭ كەلمىدى ، باشقىدىن دەسسە ، ھە ، غۇلچىڭنى كەڭ كەرىگىن ، كۆكرىكىڭنى ئالدىغا چىقار ، ھەمراھىڭ بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ بېقىشىسەن ...

ئۇ كەنجىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ ، ئۇ ياق بۇ ياققا ماڭغۇزدى ، تىزىنى ئەگدى ، پىشانىسىدىن نوقۇدى ،... كەنجىنىڭ پۇتلىرى تالدى ، پۈتۈن ئەزايى چىلىق-چىلىق تەرلىدى ، ئۇ قاتتىق تەبىئەتلىك يىگىت بولغاچقا ، چىشىنى چىشىغا چىشلەپ مەتيانىڭ

دىگىنى بويىچە قىلىۋەردى تاڭ يورۇشقا ئاز قالغاندا ، مەتيا ئۇنىڭ مۆرىسىگە قولىنى قۇيۇپ :

— يالغۇزمۇ ئويىناپ باقتىڭ ، پۇتلىرىڭ خېلىلا كىپقالدى ، لېكىن ھەركىتىڭ قوپالراق ، سىلىق ھەركەت قىل ، سەن ئۇسسۇلغا چۈشكەندە پۈتۈن دولانلىق ھەيران قالىدىغان بولسۇن ، كۆرگۈچىلەر ، « پالتاخۇن ئۆلىسىمۇ ئۇسسۇلى ئۆلمەيدىكەن » دېيىشسۇن ، مەن سېنى ئاشۇنچىلىك ئويىنايدىغان قىلىپ چىقىمىسام مەتيا بولماي كىتەي ، ئەتىگەنلىككە يەنە مۇشۇ يەردە ئۇچرىشىمىز ، خەير ! — دېدى .

ئەتىگەنلىكى كەنجى ئىشتىھا بىلەن تاماق يىدى ، بۇنى كۆرۈپ پالتاخۇن بىلەن ئاسخان بىر-بىرىگە قارىشىپ كۈلۈمسىرەشتى .

(5)

تۇرمۇش ئاشۇنداق ، خوشاللىق بىلەن خاپىلىقنىڭ كەلمىكىمۇ ، كەتمىكىمۇ تۇيۇقسىز بولىدۇ .

ئوغلنىڭ تۇيۇقسىز ناخشا ئېيتقىنىنى ئاڭلىغان ئاسخان ھە دىگەندە ئۆز قۇلىقىغا ئىشەنمىدى . ئۇ چۆنەكلىك ئارىسىدىن بېشىنى كۆتۈرۈپ نېرىغا قارىدى . راستىنلا ئوغلى كەنجى رەسىم سىزىدىغان جازىسىنى چىنار دەرىخىگە يۆلەپ قۇيۇپ ، چالا سىزىلغان رەسىمگە قاراپ غىڭسىپ ناخشا ئېيتىۋېتىپتۇ . موماي بېشىنى ئىرغىتىپ ئۆزىچىلا پىخىلداپ كۈلدى ، لېكىن ئوغلنىڭ نېمىگە خوشال بولغىنىنى بىلەلمىدى . تۆنۈگۈن ئۇنىڭ سىزغان رەسىمنى تاللاپ بېيجىڭغا ئرلىپ كىتىپتۇ دېشىۋىدى ، شۇنىڭ خوشاللىقىمىدۇ ؟ ياكى ئۇلارنىڭ تەجرىبە ئېتىزىنىڭ بۇغدىيى مۇسقا 840 جىڭدىن ھۇسۇل چىقىپتۇ دېۋىدى ، شۇنىڭ مۇكاپاتىنىڭ خوشاللىقىمىدۇ ؟ بۇنداق ئىشلارغا خوش بولۇپ ناخشا ئېيتىدىغان بولسا ھەر يىلى مۇكاپاتلىنىدۇ ، ھەر يىلى ماختىلىدۇ ، شۇ ۋاقىتلاردا ناخشا ئېيتىمىدى ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوغلى ناخشا ئېيتىمۇ « 3 چوڭ ئىنتىزام 8 دىققەت » ناخشىسىنى ياكى « ئىنتېرناتسىئونال » نى ، ناھايتى ئېچىلىپ كەتكەن كۈنلىرى لى يۇيخې نىڭ ناخشىلىرىنى ئېيتتاتتى ، بۈگۈنكىدەك دولان مۇقامىغا غىڭشىپ :

چىللاڭ توخۇم ، چىللاڭ توخۇم ،

يارىم ئويغانسۇن .

لەۋلىرىدىن چىشلىۋالاي ،

چۈچۈپ ئويغانسۇن

دەپ ناخشا ئېيتىپ باققان ئەمەس ، بۈگۈن نىمە بولدى ياكى تېگى يوق خياللار بالىنى ئېلىپ قويىمىغاندۇ ؟...

ئاسخاننىڭ بېشىدىن بىر چىلەك سوغۇق سۇ قويۇلغاندەك بولدى . ئۇ ئىختىيارسىز ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى : « ئالما قېقى ، ئارچا ياغىچى ، قوي يېغى بىلەن بۇي سېلىۋىتەيمۇ يە ؟ » دەپ پىچىرلىدى ئانا پەرىشان بۇلۇپ ، ئانا ئورنىدىن تۇرۇشىغا ئوغلى ئۆزىچىلا قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى ۋە پەلكۈچ تۇتقان قولىنى ھاپادا پۇلاڭلىتىپ ، پۇتلىرىنى ئىگىشتۈرۈپ سەنەمگە دەسسەگىلى ، كۈلۈمسەرەپ چىنار دەرىخىگە بېقىپ ، ئايلىنىپ ئۇسسۇل ئوينىغىلى تۇردى . ئانا قورققىنىدىن ياقىسىنى تۇتۇپ بىر نىمىلەرنى پىچىرلاپ ئوقۇپ ھۈرگىلى تۇردى . ئوغلى ئەمدى غۇلاچ تاشلاپ سەنەقسەكە ئايلىناي دېۋىدى ، بىردىنلا قوشنا باغدىن قىز بالىنىڭ قاتتىق كۈلكىسى ئاڭلاندى . ئۇشتۇمۇت ۋە جاراڭلىق چىققان بۇ كۈلكە ئاۋازىدىن ئاسخان ئاچا تېخىمۇ چۈچۈدى ۋە بېشى ئايلىنىپ ، ياش نەشپۈت كۆچىتىگە يۆلىنىپ قالدى .

— شەيتان ! — دېدى كەنجى پىشقان ئاناردەك قىزىرىپ چىت كەينىگە بوپىنى سۇزۇپ قاراپ ، لىكىن قىزنىڭ كۈلكىسى بارغانسېرى يىراقلاپ كەتكەندى ، ئاسخاننىڭ بايىلا قورقۇنچ بىلەن تىترىگەن ۋۇجۇدى ئەمدى بىر خىل ھاياجان ۋە خوشاللىق لەزىتىدىن مەست بۇلۇپ ئاستا سىلكىندى : « بالامنىڭ تازا جۈپىتىنىڭ ئاسىدە ، — دېدى ئانا پىچىرلاپ ، — كۆزۈم تەگمىسۇن ، بالىلارنىڭ ئارىسىدا ئىسسىقچىلىق چۈشكەندەك قىلىدۇ » ئانا ئوتاۋاتقان چۈنكىنى تاشلاپ ، ئۆز خوشاللىقىنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن قوشنىسىنىڭ — ئاسىدەنىڭ ئانىسىنىڭ ئۆيىگە قاراپ يۈگۈردى ...

ئارىدىن يەنە 10 كۈن ئۆتتى . ئاسخان ئوغلىنىڭ كېچىدە باغدا تۇرۇپ ئېيتقان ئۈنلۈك ناخشىسىنى ئاڭلاپ ، خوشاللىقىنى يېنىدىكى ھەمراھى پالتاخۇنغا پىچىرلاپ تۇرۇپ مەلۇم قىلدى :

— بالا ئاسىدەگە كۆز سېلىپ يۈرىدۇ ، قىزنى دەپ ناخشا ئېيتىدىغان ، ئۇسسۇل ئوينىيدىغان بۇلۇپ قايتۇ . قايسى كۈنى ئەپكەشنى كۆتۈرۈپ سۇغا كىتىۋاتىدۇ ، ئىككى پۇتى بىلەن دولىسى ھە دەپ سەنەمگە قىمىرلاۋاتىدۇ ...

— ۋېلىسىپت ئۈستىدە تۇرۇپمۇ ئۇسسۇل ئوينىيدىغان بولۇدۇ تېخى ، — دېدى پالتاخۇن ، — دولان ئۇسسۇلىنى ئۆگىنىشكە ئىخلاس قىلدىمۇ ، بولدى ، ئەمدى ئۇسسۇل ، ناخشا دېسە پۈتۈن بەدىنى قىمىرلاپ كىتىدىغان بولۇپ قالىدۇ تېخى ...

— تۈزۈك گەپ قىلسىلىيا !... —

— ھېچ بولمىسا مىنىڭچىلىك خۇمارى بولسۇن ، دولان ياشلىرى دولان ئۇسسۇلىنى بىلمىسە بىزگە ئازاپ ... —

ئۇ يەنە نىمىلەرنى دەر ئىدىكى ، بىردىنلا باغدىن ندخىد ئاۋازى كەلدى :

يار كىلىپ گۈلدەستە تۇتسا ،
تار كىلۇر دۇنيا ماڭا .
جان دىلىمدىن ئەتۋاردۇر ،
شۇ گۈلى رەنا ماڭا ! ...

— ھىم ! — دېدى پالتاخۇن ئاق بۇلۇتلار ئارىسىدىن كۈلۈپ چىقىۋاتقان ئايغا قاراپ ، ئاسىخان ، بالاڭنىڭ تويىغا قانچە ئۆستەڭلىك يەرنى ئېيتىمىز ؟... —

كۈنلەر يېزىغا باياشاتلىق ، باغلارغا رەڭ ، ئېتىزلارغا سوۋغا ، ئادەملەرگە خوشاللىق تەغدەم قىلىشىپ ، يۈگۈرۈشۈپ تېز ئۆتۈشتى . مەكىت ئېتىزلىرى كېۋەزدىن ، ئاشلىقتىن ، باغلىرى ئېسىل مېۋىلەردىن بېرىدىغان ئىنئاملىرىنى بېرىپ بۇلۇشتى . ئەمدى ئەزالار ئۈچۈن كۆڭۈللۈك توپلار ، جۇشقۇن مەرىكىلەر مەئشەت بىلەن تولغان داستىخانلىرىنى كەڭ ئاچماقتا ئۇسسۇل ۋە ناخشا پەسلى يىتىپ كەلدى .

— ئاسىخان ، تەييارلان ! ئەيىپ ئەمەس ، ھېلىقى بىر ئاتنىڭ پۇلىغا ئالغان كۈمۈش چاتقاڭنى ئاس ، ئەتە تويكەن !

— كىمنىڭ تويكەن شۇنچە ؟

چوڭ ئەترەتنىڭ ! — دېدى پالتاخۇن تەنتەنىلىك ۋارقىراپ ، — بىزنىڭ چوڭ ئەترەت پاختا بىلەن ئاشلىق سېتىپ بېرىشتە ناھىيە بويىچە بىرىنجى بوپتۇ ، نۇرغۇن مۇكاپات ئاپتىمىز . شۇنىڭ خوشاللىقىغا چوڭ توي قىلغۇدەكمىز ، مەشرەپكە پۈتۈن ناھىيەدىن ۋەكىللەر كىلەرمىش !... —

— ئېست ، كەنجىنىڭ يوقلىقىنى ، ئېست ، — دېدى ئانا ھەسرەت بىلەن ، — بار بولغان بولسا كۆكسى قارنى ئېچىلىپ قالار ئىدى ...

.... لېكىن بۇ چاغدا كەنجى مەھەللىدىن يىراقتا ، دولان دەرياسىنىڭ بويىدا يېتىپ قوپۇپ يېڭى ئۆستەڭگە تاش ياتقۇزماقتا ئىدى ، ئۇ ، زەرىپدار گۈرۈپپىنىڭ باشلىقى بولغاچقا قول ئاستىدىكى 24 نەپەر يىگىتنىڭ ئىشىغىمۇ ، تۇرمۇشىغىمۇ قارشى لازىم ئىدى

، ياشلار مەھەللىسىدىكى تويغا ئۆلگۈرۈپ بېرىشى ئۈچۈن ، ئامال-چارە ئىزدەپ بىر بىرى بىلەن تالاشماقتا ئىدى .

— چالا قالغىنىنى تويىدىن كىيىن پۈتتۈرۈۋېتىمىز! — دېدى بىر يىگىت قولىدىكى تاشنى تەرگە تاشلاپ ، سەن كەنجى مەشرەپ دىسە بېشىڭ ئاغرىيدىغان ئادەم ! بىزنىڭ ھالىمىزغا نەدىن يېتەتتىڭ ، سېنى گۇرۇپپا باشلىقلىقىغا سايلاشتا مۇشۇ ئەيىبىڭ بىلەن ھېسابلاشمايتىمىز ، ھېلىمەم بولسىمۇ ، يولداشلار ، مەن كەنجىنى گۇرۇپپا باشلىقلىقىدىن ئېلىپ تاشلاشقا قول كۆتۈرمەن . شۇنداق قىلمىساق بىز تويىدىن قۇرۇق قالىمىز .

— ئالتە سائەت قاتتىق ئىشلىسەك ۋەزىپە تۈگەيدۇ ، — دېدى يەنە بىر يىگىت ھېسپاپلاپ كۆرۈپ ، — يەنە ئالتە سائەتتە بېيجىڭ ۋاقتى كەچ سائەت توققۇز بولىدىكەن ، سائەت توققۇزدا يولغا چىقساق 47 كىلومېتىر يولنى ...

— پىيادە ماڭساق 10 سائەتتە بېسىپ بولىمىز ، ئۇنداقتا تويىدىن كىيىن ناغرا ، قېتىق تۈگىگەندە زاغرا يىگەندەك يىگەندەك بىر ئىش بولىدۇ ...

— قول تىراكتۇرى بولغاندا ئىدى ، سائەت 11 دە يىتىپ بارساقمۇ ئاخىرقى ئۇسسۇلغا بولسىمۇ ئۆلەۋرەنتۇق ...

— نېمىلا بولمىسۇن ۋەزىپىنى تۈگەتمەي قايتمايىمىز ، — دېدى ئاخىرى كەنجى ئىشتىن بېشىنى كۆتۈرۈپ ، — بىزگە ئۆگۈنلۈككە توي بولىدۇ دەپ ئىككى كۈن بۇرۇن ئۇقتۇرغان ، چوڭ ئەترەتتە جاۋاپكارلىق يوق ، ئۆزىمىز ئۆلگۈرتەلمىدۇق .

— ئۆزىمىز دەيسەنغۇ كەنجى؟ — دېدى ھېلىقى كەنجىنى گۇرۇپپا باشلىقىدىن ئېلىۋېتىشكە قول كۆتۈرمەن دىگەن يىگىت خاپا بۇلۇپ ، — توشۇغۇچىلار تاشنى ئۆلگۈرتەلمىدى ، بولمىسا بۈگۈن ئەتىگەن تۈگەيتى ، شۇلار تويغا دەخلى قىلدى ، شۇنىڭ ئۈچۈن چالسىنى شۇلار تۈگەتسۇن ، مەن شۇ تاپتا ماڭمەن ، ۋېلىسپىت بىلەن 3 سائەت چاپسام تويغا ئۆلگۈرۈپ بارمەن !
ھېلىقى يىگىت قىرغاققا چىقتى .

— ۋېلىسپىت بارلار ماڭايلى ! — دەپ يەنە بىر يىگىت قىرغاققا چىقتى .

— سەن كەنجى ، بىزدىن رەنجىمە ، — دېدى ھېلىقى يىگىت ۋارقىراپ تۇرۇپ ، — شۇنداق چوڭ تويىدا بىر ئۇسسۇلغا چۈشۈۋالمىساق ، بۇنداق تۇرمۇشنىڭ نىمە لەززىتى بولىدۇ ؟ سېنىڭدىن باشقا قالغان 23 مىزنىڭ ئايالىمىز بار . 23 چوكاننىڭ كۆزى مۇشۇ تەرەپتە تۇرسا ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەھەللىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن ئۇسسۇلچىلىرى بىز تۇرساق ، كىچىككىنە ئىشنى دەپ قانداقمۇ چوڭ تويغا سوغۇقچىلىق سالغىلى بولسۇن ، ماڭايلى ، تۈگىدى دەپ بارايلى ، چالسىنى ئەتە چۈشتىن كىيىن كىلىپ يۈگىتىۋېتىمىز !

شۇ چاغدا قاتناش گۇرۇپپىسىدىكى يىگىتلەر ئېشەك، كالىللىرىنى قامچىلاپ توپا چاڭ تۈزۈتۈپ مېڭىشتى، ئۇلارنىڭ مەسئۇلى بولغان مۆمىنجان ۋېلىسپىتتە سىڭايان ئولتۇرۇۋېلىپ :

— كەتتۇق ، ھەي تاشچىلار ، ئاياللىرىڭلار بىز بىلەن ئۇسسۇل ئوينىدىغان بولدى ، رەنجىمەڭلار ئەمەس ھە ! — دەپ قۇيۇپ چاڭ تۈزۈتۈپ چىقىپ كەتتى .
— توختاش ئۆلۈمتۈكلەر ! — دەپ ۋارقىردى بايىقى يىگىت غەزەپ بىلەن ، — سەنلەر تاشنى ئۆلگۈرتۈشۈپ بەرمەي ، بىزنى تۈنۈگۈن يېرىم كۈن بىكار قىلىپ قويۇشتۇڭ ، شۇنىڭ كاساپىتى ...

لېكىن ئۇلاردىن بىرىمۇ قايرىلىپ قويمىدى ، تاشچىلار مۆمىنجاننىڭ گىپى بىلەن خېلىلا غۇدۇردى . 10 غا يېقىن يىگىت چالسىنى كىيىن قىلىمىز دەپ ۋېلىسپىتلىرىگە يۈگۈرۈشتى ، كەنجىنىڭمۇ ۋېلىسپىتى بار ، ئۇنىڭمۇ كەتكۈسى بار ، لېكىن يالغاندىن تۈگەتتۇق دەپ بېرىشقا ئۇ ئادەتلەنمىگەن ، ئۇنىڭ ئۈستىگە چوڭ ئەترەت باشلىقلىرىنىڭ يۈزىگە قاراشمۇ بىر گەپقۇ ، لېكىن بارمىسا مۆمىنجان بۈگۈن ئاسىدەنى جەزمەن ئۇسسۇلغا تارتىدۇ . بىر يېرىم ئايدىن بېرى ئاسىدەنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىش ئۈچۈن ئۆگەنگەن ئۇسسۇللىرىنى ئەمدى قاچان ئوينىيدۇ ! مەتيا ئۇنى ھازىر تۆت كۆز بىلەن كۈتۈپ تۇرغاندۇ . يىگىتلەرنىڭ بىر قىسمى مېڭىشقا تەييارلاندى ، بىر قىسمى كەنجىنىڭ ئاغزىغا قاراپ تۇرىدۇ ، كەنجى كۆپچىلىككە قارىدى :

— يولداشلار ، مېنىڭمۇ ئوتتەك بارغۇم بار ، — دېدى ئۇ ، — لېكىن يولداشلار يەنە ئالتە سائەت جىددى ئىشلىسەك ئىش تۈگەيدىكەن ، لېكىن بىز بارغۇچە توي تاپاردىكەنۇ ... مەن يالغان ئېيتالمايمەن ، ۋەزىپىنى تۈگەتمەي قايتالمايمىز ! كېتىمەن دېگۈچىلەرنى توسۇشقا ئاجىزمەن .

ئۇ ، گەپ تۈگىدى دەپ ئۆز ئىشىغا ئېڭىشتى ، قىرغاقتىكىلەردىن بىر قانچىسى قايتىپ چۈشتى . يەنە بىر نەچچىسى بولسا مۆمىنجان كەتكەن تەرەپكە قاراپ ۋېلىسپىتلىرىنى غۇيۇلدىتىپ قويىۋەتتى .

(6)

كوممۇنا ئىدارىسىنىڭ يېنىدىكى تېرەكلىك مەيدان كۈندۈزدەك يورۇغان ، ۋاسكىتبول گارىغا ۋە دەرەخلەرنىڭ شاخلىرىغا ئېسىپ قويۇلغان لامپۇچكىلارنى پەرۋانلەر ئايلىنماقتا . لامپۇچكا يورۇقىدا نۇرلانغان چىرايلاردىن كۈلكە ۋە شاتلىق ياغماقتا ، بالىلار ئۇ ياقىدىن بۇ

ياققا يۈگۈرۈشمەكتە ، چىرايلىق يەكتەك ۋە چاپانلىرىنى كىيىشكەن قېرىلار بىر-بىرى بىلەن قىزغىن ۋە تەنتەنلىك كۆرۈشمەكتە ، ئالپىشىل كىيىشكەن ئاياللار ، قىزلار ئۆز توپلىرى بىلەن مەيدان تەرەپكە ئالدىراپ مېڭىشماقتا .

— راستلا چاتقا سېلىۋاپلا ، — دېدى ئاسخاننىڭ قوشنىسى ، يەنى ئاسدەنىڭ ئانىسى ئاسخاننىڭ جاراڭلاپ تۇرغان كۈمۈش چاتقىسىنى شەرەت قىلىپ .
— ئاسخان ئۇ كىشى خاپا بولغىدەك ! — دېدى ئاسخان ، — ئۇ كىشىنىڭ زورى بىلەن ئىلىۋالدىم .

— ئۇسسۇلغا چۈشەلمە ؟

— پالتاخۇن چۈشۈرمەي قويارمۇ ؟ — دېدى ئاسخان قايىقلىرىنى سۈزۈپ ، — قايسىبىر مەشرەپتە ئۇمنى تارتىمىغان .

— مەنمۇ چۈشمەن ، چۈشمەسم قىزلىرىم قويمايدۇ ...

شۇ چاغدا چىچىلىرىنى ئۇششاق ئۆرۈگەن ، ئەتلەس كۆڭلەك كىيىپ ، چاچلىرىغا گۈللەرنى قىسقان ئاسدە ئۇلارنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كەلدى . دە ، قولىدىن تارتىپ ، — بۇلۇڭلار ، قېرىلارغا گېلەم ، يىكەنداز سېلىندى ، سىلەرنى جايلاشتۇرۇپ قويماي ، — دەپ ئالدىراتتى . ئاسخان ئۇلۇغ كىچىك تىندى . دە :

— ئېست بالام ، كەنجاخۇننىڭ يوقلۇقى ، بار بولغان بولسا كۆملۈم توق بولار ئىدى

...

— ۋاي ، قوشنا ، ئوغۇللىرى بولغان بىلەنمۇ بۇنداق مەشرەپلەردىن ئۆزىنى قاچۇراتتى ، كۆڭۈللىرى يېرىم بولمىسۇن ، پالتاخۇن ئوغۇللىرىنىڭ يوقلۇقىنى ھېلىلا ئۇنتۇلدۇردۇ ، كۆردىلىمۇ ، ئەنە ، ساز چېلىنماي تۇرۇپمۇ سەنەمگە دەسسەگىلى تۇرۇپتۇ .

— سۈرەتكە ئېلىۋاتىدۇ ، — دېيىشىپ بالىلار پالتاخۇن تەرەپكە يۈگۈرۈشتى ، پالتاخۇن ئېچىلىپ-يېپىلىپ ئوينىماقتا ، راستىنلا ئۇنى بىرى سۈرەتكە ئالماقتا ئىدى . ئاسخانلار گىلەم ئۈستىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇشتى ، مەيدان ئادەمگە لىق تولغان ، مېھمانلارنىڭ ئالدىدىكى ئۈستەلگە مېۋىلەر ، قوغۇنلار تىزىلغان ... لېكىن مەشرەپ تېخى باشلانمىغانىدى . ئاسخان كەينىدە ئۆرە تۇرغانلارنى گەپلىرىگە قۇلاق سېلىپ ئولتۇردى .

— نىمىشقا باشلىمايدىغاندۇ ؟

— مەتيا راۋاپقا قاراپ تۇرۇپتىمىش .

— ئۇ نەگە كەتكەندۇ ؟

— ئۈستەلگە تاش ياتقۇزۇۋاتقانلارغا ماشىنا ئېلىپ كىتىپتۇ .

— ئەجەپ ئادەم ھە ! ئەمگەك دېسە بۇرۇن بېشى قاتاتتى ، بىر يىل بولدى ئېغىر ئەمگەك قىلغانلار بىلەن دائىم بىللە ...

ئاسخان بىردىنلا خۇشال بولۇپ ئاسدەنىڭ ئانىسىنىڭ بېقىنىنى نۇقۇدى :
— قوشنا ، كۆرۈپ تۇرسىلا ، مىنىڭ كەنجاخۇن بالام بۈگۈن قىزلىرىنى ئۇسسۇلغا تارتىدۇ !

— سىلىنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ قولىدىن شۇ ئىش كەلسە ئىگەكىم بار ، ئاسدەنى ئوغۇللىرىغا ئەتىلا ئۆتۈنمەن ... ھا - ھا - ھا ...

بۇ چاغدا كەنجىنىڭ ئىشىمۇ تۈگىگەن ، ئۇ يىراقتا قالغان مەھەللىسىگە قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى ، كەچكچە ئىشلەپ ھارغىنىغا قارىماي بۇ چۆلدە قالغان 10 نەچچە يىگىتنىڭ ئۇيقۇسى كەلمەيتى . ئۇلار مەيۈسلەنگەن ، روھسىزلانغان ، بىر-بىرى بىلەن گەپ قىلىشقىمۇ رايبى بارمايتى .

— ماشىنىلاشقان بولساقمۇ ماشىنىدا بىر سائەتتە يىتىپ بارار ئىدۇق . ھەي ، بىزنىڭ قالاقلقىمىز ...

— ماشىنىلاشقان بولساق ، دۈمچىيىپ قول بىلەن تاش تىزىشتىنمۇ ، گۈرچەك بىلەن ئۆستەك كولاشتىنمۇ قۇتۇلغان بولاتتۇق ... ھەي ...

— مەن يوق ئايالىم چۇقۇم يىغلىدى جۇمۇڭلار ، مەن بولمىسام ئۇ ئوينىمايدۇ ، ئۇسسۇل ئوينىيالىمسا ھۆڭرەپ يىغلايدۇ ...

— دەرتمەن مەشرىپىدە تېپىشقان دەۋاتاتنىڭ ، ئەجەپ قالىتسكىنا ! ...

— بىر كەنجىنىڭ يول قارايدىغان ئادىمى يوق ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەشرەپ بىلەنمۇ خۇشى يوق ، ئارىمىزدا كۆڭلى يېرىم بولمىغان بىرلا ئادەم باركەن جۇمۇڭلا ، ...

كەنجىنىڭ بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغۇسى يوق . راستىنى ئېيتقاندا ، ئۇنىڭ كۆڭلى ھەممىدىن يېرىم ، ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى ئوت ئىچىدە يانماقتا ، ئۇ خۇددى گۇناھسىز تۈرمىگە كىرىپ قالغان ئادەمدەك تىت-تىت بولماقتا ... ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ مەھەللىسى تەرەپكە قارىدى ، شۇ تەرەپتىن بىر دەرەخنىڭ قارىسى بولسىمۇ كۆرۈنسىدى كاشكى ، ... شۇ تاپتا مەشرەپ باشلاندى ، ئەنە ، مۆمىنجان پار-پۇر ياسىنىپ ئاسدەنىڭ ئالدىغا قاراپ يۈگۈردى ، ئەنە ، ئۇلار بېقىشىپ ئوينىدى ، ئەنە ، سەنەمگە چۈشتى ، ئاسدەنىڭ ئۇزۇن

چاچلىرى ھەتتا مۆمىنجاننىڭ يۈزلىرىگە تەگدى ،... كەنجى ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى ،... ئۇ خۇددى ھەرە چىقىۋالغان توپاقتەك تىپىرلىدى ...

— ماشىنا ، ماشىنا ! — بىرى ۋارقىردى ، كەينىدىن كۆپچىلىك ۋارقىردى :

— ماشىنا ، بىزنى ئېلىپ كەلگىلى ماشىنا كەلدى ! ھەممەيلەن شۇ ياققا يۈگۈرۈشتى ، ئۇلارنىڭ كەينىدىن كەنجىمۇ بار كۈچى بىلەن يۈگۈردى ...

— چىقىڭلار ، تېز چىقىڭلار ماشىنىغا ! — دەپ ۋارقىردى مەتيا بېشىنى كاپىنىكىدىن چىقىرىپ ، — سىلەرنى ھەممە ئۇنتۇسىمۇ مەن ئۇنتۇمايمەن . نېمىشقا دەمىسلەر ؟ ھەممىڭلار ئۇسسۇل دېسە جان بېرىدىغانلار ، بۇنداقلارنى قاتناشتۇرماي ئۆتكۈزگەن مەشرەپ تۇز سالمىغان كۈچىدەك بەتتام بولىدۇ . مەتيانى بىلمەمسىلەر تېخى ؟ مەن ھازىر ئاقناچى مەتيا ئەمەس ، ئەمگەكچى مەتيا . شۇنىڭ ئۈچۈن مەشرەپنىڭ مېغىزىنى ئېغىر ئىش قىلغانلار چاقسۇن دەپ ماشىنا ئېلىپ كەلدىم .

ئاسىدەنىڭ يەنە ئۈمۈدى ئۈزۈلدى ، قارا تەلپەك كىيگەن بىرى مۇقامنى باشلىۋەتتى . لاباتا ئۇنىڭ ناھىيەدىن كەلگەن مۇقامچى ئىكەنلىكى بايا ئېيتىلغانىدى . مانا ئەمدى مۇقام تۈگەپ قالون ، غىجەك ، دولان راۋابلىرىدىن چىققان يېقىملىق ساز كىشىلەرنى ئۇسسۇلغا چىللىماقتا ، ئەنە ، بىرىنجى بوپ مەيدانغا پالتاخۇن چۈشتى ، ئاسىخان ئۇنى ئىچىدە كايىدى : ئوغلى چۆللەردە بوپنى قىسىلىپ يۈرسىمۇ خۇشال بولۇپىرىدىكنا ، مېنى ئۇسسۇلغا تارتىپ كۆرسۇنا قېنى ...

لېكىن ئاسىخاننىڭ كايىشلىرى بىكار بولدى . پالتاخۇن ھەييارلىق بىلەن ئايلىنىپ كىلىپ ، ئاسىخاننىڭ ئالدىدا بىر تىزنى پۈكۈپ تەكلىپ قىلىۋىدى ، ئاسىخان يېڭى توي بولغاندەك خۇش بولۇپ ئورنىدىن تۇردى ، كەڭ ئەتلەس كۆڭلىكىنى يەلپۈتۈپ ، بوۋايغا بېقىپ ئۇسسۇل ئوينىدى . موماي كىمىلەر بىزگە زەن قۇيۇۋاتىدىكەن دەپ قارىۋىدى ، مەيدان ئۇسسۇلچىلار بىلەن تۇلۇپتۇ . بوۋاي - مومايلار ، قىز - يىگىتلەر ، بالىلارمۇ جۈپ - جۈپى بىلەن ئويناۋېتىپتۇ ، سەنەقەسكە ئايلانغاندا ، پۈتۈن مەيدان ئۇسسۇلچىلار چەمبىرىكى بىلەن لىق تولدى . سىيرىلمىغا چۈشكەندىلا ، ئاسىخان بوۋايغا قاراپ كۈلۈپ قۇيۇپ مەيداندىن چىقىپ كەتتى . خوشاللىق ئورنىغا ئاسىخاننىڭ كۆڭلى غەش بولدى ، سەۋەبى ، شۇنداق چوڭ سورۇندا ئوغلى كەنجى يوق ئىدى .

(7)

ئاسىدە لاباتىن تۇيۇقسىز مەتيانىڭ تۇنۇش ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدى ، مەتيا جۇلا مۇقامغا توپلىماقتا ئىدى . مۇقام تۈگىشىگىلا مەيداندا چىرايلىق كىيىنگەن بىر يىگىت پەيدا بولدى . يىگىت ئالدىراپ بېرىپ ، ئۇچۇشقا تەمشەلگەن قارلىغاچتەك تەقەززا بۇلۇپ تۇرغان ئاسىدەنى ئۇسسۇلغا تەكلىپ قىلدى . قىز ھەيران بۇلۇپ كەينىگە داجىدى ، مەيداندا كۈلكە كۆتۈرۈلدى ، مەتيا ئاۋازىنى تېخىمۇ كۆتۈرۈپ ناخشا ئېيتتى :

ئالمنىڭ تاياقمۇ ،
بىيىنىڭ تاياقمۇ ،
قۇلۇم ئىشقا بارمايدۇ ،
يارنىڭ ئىشتىياقمۇ ؟

ئاسىخان كۆرۈپ تۇردى ، ئاسىخانلا ئەمەس ، پۈتۈن مەيداندىكىلەر كۆرۈپ تۇردى . ئاسىدە ئاناردەك قىزاردى ، ئالغانلىرى بىلەن يۈزىنى ياپتى-دە ، بىردىنلا يىنىك ھەركەت قىلىپ مەيدانغا چۈشتى ، يىگىت ھازىرغىچە ئەرلەر ئىچىدە كۆرۈلمىگەن بىر خىل سىلىق ۋە چىرايلىق ھەركەت بىلەن چېكىتمىگە دەسسەمەكتە ، ئاسىدە — يۇرتنىڭ ئەڭ داڭلىق ئۇسسۇلچى قىزىمۇ يىگىتنىڭ نەپىس ھەركەتلىرىگە ماسلىشىپ ، ئاددى شەكىللەرنىمۇ ئەۋرىشىم ، نازۇك قىلىپ كۆرسەتمەكتە ئىدى . بۇلۇپمۇ ئىككى ياش ھەر قېتىم بېقىشقاندا ، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن زوقلىنىش ۋە تەشەنلىق ئوتلىرى ئۇچقۇنداپ چىققاندا بىلىنەتتى ، — ماۋۇ كارامەتنى كۆرۈڭ ، — دەپ ياقىسىنى توتتى ئاسىدەنىڭ ئاپىسى ئاسىخانغا قاراپ ، — شۇنچە ھۈنەر ئوغۇللىرىنىڭ ئىچىگە قانداقمۇ سىغىغاندۇ ؟... — ئوغۇلۇم ، — دېدى ئاسىخان ئورنىدىن تۇرۇپ ھاياجان بىلەن ، — كۆرۈۋال ، ئاسىدەنى قانغۇچە كۆرۈۋال ...

— قوپسىلا ئاسىخان ، — دېدى پالتاخۇنمۇ ھاياجان بىلەن تەزىم قىلىپ ، — ئۆمرۈمدە بۈگۈنكىدەك كۆڭۈللۈك مەشرەپ كۆرمەپتىكەنمەن ، قارا ، كەنجىمىزنىڭ پۈت-قوللىرىنى ئېلىشى دادىسىنى نېمىدىگەن دورىغان ...

ئۇلار ئوغۇللىرىنى چۆرىدەپ چېكىتمىگە دەسسەدى ، لېكىن كەنجىنىڭ ئۇلارغا قارارغا كۆزى يوق ئىدى . كەنجى ئۇلاردىن بەك ھاياجانلانغانىدى . ھەر قېتىم ئايلىنىپ كېلىپ قىزغا قارىغاندا قىزنىڭ زىلۋا ، تال چىۋىقتەك ئەۋرىشىم بەللىرى ، ئويىناق قارا كۆزلىرى ،

ھىمىرلىگەن ئوماق لەۋلىرى ... بۆلەكچىلا گۈزەل ۋە يېقىملىق ئىدى . ئۇ ئاسىدەنى خىيال قىلىدىغان بۇلۇپ قالغاندىن بېرى بىرمۇ قېتىم قىزنى مۇشۇنچىلىك گۈزەل قىياپەتتە كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ باققان ئەمەس ئىدى . ئۇنىڭغا ئالدىدا بېقىشىپ ئويىناۋاتقان قىز ھېلىقى قوشنىسىنىڭ قىزى ئاسىدە بولماستىن ، بەلكى چۆچەكلەردىكى مەشۇقلاردەك ، باتۇرلارنى جېنىدىن كىچىشكە مەجبۇر قىلغان لىۋەن ، دورانلاردەك بىلىنىشكە باشلىدى . قىزنى شۇنچە قانغۇچە كۆرۈشكە پۇرسەت بەرگەن دولان ئۇسسۇلىغا ئىچ-ئىچىدىن رەھمەت ئېيتتى ، قىزنى شۇنچە گۈزەل قىلىپ كۆرسىتىدىغان ئۇسسۇللارنىڭ ئىجادچىسى بولغان ئەجدادلىرىغا بىردىنلا ھۆرمىتى ئاشتى ، ئاسىدەنى چىرايلىق قىلىپ كۆرسىتىۋاتقان ئۇسسۇل ئەلۋەتتە كەنجىنىمۇ باشقىلارغا شۇنچە چىرايلىق قىلىپ كۆرسىتىۋاتىدىغاندۇ ، يۈزلىگەن دىللار شۇ تاپتا زوق ۋە ھەۋەس ئىلكىدە مەست بۇلۇپ ، بۇ بىر جۈپ ياشقا قاراۋاتقاندا ... كەنجى سەنەمگە كۆچكەندىن كىيىن ، تېخىمۇ راھەتلەندى . قىزنىڭ ئۇششاق چاچلىرى ئۇنىڭ بويۇنلىرىغا ، يەلكىلىرىگە تىگىپ تۇراتتى ، ئۇلار ئايلىنغاندا دوللىرى بىر-بىرىگە سۈركىلىپ كېتەتتى . مەتيانىڭ يېقىملىق ناخشىسى ، قالۇن ، غىجەك ، دولان راۋابىنىڭ ئاۋازى قوشۇلغاندا ، ئۇنىڭغا رېتىملىق ئۇرۇلغان داپ قوشۇلغاندا چىقىدىغان تاۋۇشچۇ ؟ بۇ تاۋۇش ئەمەس ، پۈتۈن مەيداندىكىلەرنى خوشاللىققا قوزغىغۇچى ، پۈتۈن مەيداننى تەۋرەتكۈچ كۈچ بۇلۇپ سېزىلمەكتە . بۇنداق كۈچنى كەنجى مۇشۇ كۈنگىچە ھېچ يەردە ، ھېچقانداق بىر مۇزىكا ئەسۋابىدىن ئاڭلاپ باققان ئەمەس ، ئۇ 10 يىللىق ئۆمرىگە ئېچىندى ، ئەۋرىشىم چاغللىرى ، ھېسپانقا باي مەزگىللىرى گۈزەللىك بىلەن قارشىلىشىپ ئۆتۈپ كىتىپتۇ . ئۆتكەن ئۆمرىنى پۇشايما بىلەن قايتۇرۇۋالغىلى بولمايدۇ . ئەمدى بۇنىڭدىن كىيىنكىسىنى قەدىرلەش كېرەك ...

كەنجى شۇ خىياللار بىلەن سەنەقەسىنىمۇ تۈگەتتى ، ئۇنىڭ مەيدانىدىن چىققۇسى كەلمەيتتى ، شۇڭا سىيرىلما باشلاندى . ئۇ مەتيانىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە تېز ۋە چاققان ئايلىنىپ ئويىندى ، قىز ھەر قېتىم پىرقىراپ ئۇنىڭغا قارىغاندا ، ئۇ ئەڭ چىلىق ۋە يېقىملىق ھەركەت بىلەن قىزنى كۈتۈۋېلىشنى ئۇنتۇپ قالمىدى ، ئۇلار گۈللەر ئارىسىدىكى بىر جۈپ كېپىنەكتەك شۇنچە تېز ۋە يېقىملىق پىقىراشتى . مانا ، بۇ ئويۇن ئەۋجىگە چىقتى ، مەيداندا ئەڭ ماھىر ئۇسسۇلچىلارلا جۈپ-جۈپ بولۇشۇپ پىرقىراشماقتا ، پۈتۈن مەيداننى ھاياجان ۋە قىزغىنلىق ئوربۇلغان ، «ياشا» ، «بەللى» ، «قايناپ» دىگەن ئاۋازلار تەرەپ-تەرەپتىن كېلىپ تۇرىدۇ . لېكىن كەنجى سىيرىلما ئۇسسۇلىنىڭ ئەڭ نازۇك شەكىللىرىنى كۆرسىتىشكە بېرىلىپ كىتىپ مەيداندا يالغۇز ئاسىدە بىلەنلە قالغىنىنى سەزمەي قالدى . ئۇ نېمىلەر بولۇۋاتقىنىنى ، كۆپچىلىك نېمىلەر دەۋاتقىنىنى سەزمەيتتى . سىيرىلمىغا شۇنچە

چىرايلىق . شۇنچە سەنئەتلىك ئويناۋاتقان بىر جۈپ ياش پۈتۈن مەيداندا ھەۋەس ،
زوقمەنلىك ۋە ئىلھام قوزغىغاندى ، ئاخىرقى مۇقام ئېيتىلىپ ، ئۇسسۇل ئاخىرلاشقان
بولسىمۇ ، مەتيا يالغۇز داپ بىلەنلا ئىككى ياشنى مەيداندىن چىقارماي تۇتۇپ تۇرماقتا
ئىدى . كانايدىن «مەشرەپ تامام» دەپ ئېلان قىلىندى . لېكىن خەلق تارقالمىدى .

ھاياجانلانغان پالتاخۇن مەيدانغا چىقىپ ، ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتۈردى :
— قانمىدۇق ، بولۇپمۇ دولان ياشلىرى قانمىدى ، رۇخسەت قىلساڭلار ، ئەتە كەچ
يەنە بىر ئاشام مەشرەپ ئۆتكۈزسەك ، 10 ئۆستەڭلىك يەرنى مەشرەپكە تەكلىپ قىلىمەن ،
مەشرەپ مېنىڭ نامىدىن بولىدۇ . ھەر ئۆستەڭلىك بىردىن بۈكەل چىقىپ بىردىن قوي
تاپشۇرۇۋالسۇن ، ئۇسسۇلغا راسا بىر قانايلى ، بولۇپمۇ دولان ياشلىرى راسا بىر قانسۇن ...
مەيداندا ئۇنىڭغا جاۋابەن كۈچلۈك چاۋاك كۆتۈرۈلدى ...

1979 - يىلى ، مەكت

(مەنبە : تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ تىل - ئەدەبىيات زۆرۈر دەرسلىك 3 - كىتابتىن
ئېلىندى .)

چوشقىلارغا بايرام

مەتتىن ھوشۇر

«ساراڭ» نىڭ ئاپتورىدىن يەنە بىر پارچە خەت تاپشۇرۇپ ئالدىم . ئۇ خەتكە قوشۇپ يەنە بىر ئەسەرنى ئەۋەتتىمۇ .

«رەئىس ئەپەندىم، ياخشىمۇسىز؟- يېزىپتۇ ئۇ خېتىدە ،ئۆتكەنكى خېتىمنى ئوقۇپ تازا كۈلگەنسىز؟ رەئىس بولغان ئادەملەر ئۈنچە كۈلمەمدۇيا؟ مەن سىزنى رەئىس بولغاندىن بېرى قاپقىنى تۈرۈپلا يۈرۈيدىغان بولۇپ قالدىمكىن ، دەپ پەرەز قىلىمەن . قىزىكەنسىز ، بۇ جاھاننىڭ قاپاق تۈرگىچىلىكى بارمۇ؟ باشقىلارنىڭ شاڭخو قىلىشىدىن قورقۇپ ، ئۈرۈمچىدىكى سەرگۈزەشتىلىرىمنى سىزدىن باشقا ھېچكىمگە تىنمىدىم . توۋا دەيمەن ، دەرد تارتقانلارنىڭ دەردىنى يۈرەكلىك ئېيتالمايدىغان بولۇپ قالدغىنىمۇ غەلىتە ئىشكەن . ئاڭلىدىڭىزمۇ؟ ھازىرقى بوۋاقلارنىڭ ئانىسىنىڭ قورسىقىدا تۈرۈپلا چېچىغا ئاق كىرىپ كېتىۋاتقۇدەك . يېقىندا بىر تاماكا چىقىپتۇدەك ، ئۇنىڭ ئىككى بېشىغا ئوت تۇتاشتۇرۇپ ئوتتۇردىن چېكىدىكەنسىز . بەزى كاتىۋاشلارنىڭ بالا - چاقىسىنى تازا پۇل تاپىدىغان ئىشقا سېلىپ قويۇپ ، «پۇل دېگەنگە ئۆزىنى تازا بەك ئۇرۇپ كەتكەنمۇ ياخشى ئىش ئەمەس > دەپ ۋەز ئېيتىدىغان بولۇۋالغىنىغا مەن ھەيران . ئىچىم پۇشۇپ ، ئۇ قېتىم راستىنلا چوشقىلار توغرىسىدا يازدىم . بۇ ئاداش يازمىغان ئەمدى چوشقا قايتىمۇ ، دەرسىز ، قېنى كۆرۈپ بېقىڭ..»

1. ئاپتۇرنىڭ چوشقا ھەققىدىكى ئەسىرى مانا مۇنداق باشلىنىپتۇ .

شەھىرىمىزنىڭ يان تەرىپى ئازراق سازلىق بولىدىغان ، ئۇ يەردە چوشقا باقىدىغان بىر ئائىلىلىك تۇراتتى . ئۇلار سازلىقنىڭ قۇرۇقراق يەرلىرىگە ئانچە - مۇنچە كۆكتات تېرىپ جاھاندارچىلىق قىلاتتى . كىچىك ۋاقتىمىزدا بالىلار بىلەن ئويناپ سازلىق تەرەپكە بېرىپ قالاتتۇق . سازنىڭ سۈيىنى شالاپىشتىپ كېچىپ ، خارتىلداپ قارا پاتقاققا تۇمشۇقنى تىقىپ ، سازلىقنى تىلغاپ يۈرگەن چوشقىلارنى كۆرۈپ ، چوشقا دېگەن پاتقاق يەيدىغان ئوخشىمامدۇ ؟ دەپ ئويلايتتىم . كېيىن ، بۇ سازلىقنىڭ سۈيى بارا - بارا تارتىلىپ ، قۇرۇپ كەتكىلى تۇردى . چوشقا باقىدىغان ھېلىقى ئائىلە كۆكتات تېرىيدىغان يەرلىرىنى قوشۇپ ئەتراپقا تام سوقۇپ ، بىكار ياتقان خېلى كۆپ يەرنى قاشالدىۋالدى . شەھەرنىڭ ئابرويلۇق

بىر باشلىقى «ئوغلۇمغا» دەپ شۇ ئەتراپقا كېلىشتۈرۈپ بىر ئۆي سالىدى . بۇنى دوراپ ، ئۆينىڭ ئەلىمى ئۆتۈپ كەتكەنلەر ئارقا- ئارقىدىن سازلىققا ئۆي سېلىشقا باشلىدى . پېنسىيىگە چىققان بىر كىشى ئۇ يەرگە ئۇششاق- چۈششەك نەرسىلەرنى ساتىدىغان بىر دۇكانمۇ ئېچىۋالدى . شۇنداق قىلىپ ، بۇ سازلىقنىڭ ئورنى بارا- بارا يېڭى بىر مەھەللە بولۇپ قالدى . بىزمۇ بۇ مەھەللىگە بىر نەچچە ئېغىز ئۆي سېلىپ كۆچۈپ چىقىپ ، نەق چوشقا باقىدىغان ھېلىقى ئائىلە بىلەن قوشنا ئولتۇرۇپ قالدۇق .

چوشقا باقىدىغان ئائىلىنىڭ چوڭى ئورۇق ، تىمەن بىر بوۋاي ئىدى . ئۇ ياشتا چوڭ ۋە بۇ يېڭى مەھەللىگە ھەممىمىزدىن كونا بولغاچقا ، مەھەللىدىكىلەر بۇ بوۋاي بىلەن ئۇچرىشىپ قالساق ، ھۆرمەتلەپ سالاملىشىپ ئۆتەتتۇق . ئەمدى چوشقىلارنىڭ تالادا يۈگۈرۈپ ، ھەممە يەرنى تىلغاپ يۈرگەنلىكىنى كۆرمەيدىغان بولدۇق . بوۋاي قوشنا- قۇلۇملارنىڭ ئۆرپ- ئادىتىنى نەزەردە تۇتۇپ ، چوشقىلىرىنى تالغا قويۇۋەتمەيدىغان بولدى . ئۇلارنىڭ ھويلىسى كەڭرى ئىدى . بىز چوشقىلارنىڭ چىرقىراشقان ئاۋازىنى ھويلا ئىچىدىن ، تاملارنىڭ ئارقىسىدىنلا ئاڭلايتتۇق . چوشقا دېگەننىڭ زادى نېمە يەيدىغانلىقىنى مەن شۇ بوۋايغا قوشنا بولۇپ ئولتۇرغاندىن كىيىنلا ئازراق چۈشەنگەندەك بولدۇم . دەسلەپتە بوۋاينىڭ چوشقىلىرىمۇ ئانچە كۆپ ئەمەس ئىدى . ئۇنىڭ بالىلىرى ھەركۈنى سېۋەتنى كۆتۈرۈپ چىقىپ ئەتراپتىن ياۋا كۆكتات ، كۆكتات تاشلاندىقلىرى دېگەندەك نەرسىلەرنى تېرىپ كېلىشەتتى . بوۋاي بۇ كۆكتاتلارنى يۇيۇپ ، توغراپ ، ئۇنىڭغا يەنە نېمىلەرنىدۇر ئارلاشتۇرۇپ ئادا قىلىپ چوشقىلارغا تۆكۈپ بېرىتتى . كەچكە يېقىن بوۋاي يوغان ئىككى چېلەكنى ئەپكەشكە ئېلىپ ، بازار ئىچىدىن ئاشخانلارنىڭ تاماق قالدۇقلىرى ئارلاشقان يۇنىدى- چاقانلىرىنى كۆتۈرۈپ كېلەتتى . كېيىن ئۇلارنىڭ چوشقىلىرى كۆپىيىپ ، بوۋاينىڭ ئائىلىسى رەسمىي چوشقا بېقىش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئائىلىگە ئايلىنىپ قالدى . بۇ چاغقا كەلگەندە بوۋاينىڭ ئوغۇللىرىمۇ چوڭ بولۇپ قالغانىدى . چوڭ ئوغلى بىر موتسىكىلىت سېتىۋالدى . موتسىكىلىتنىڭ ئارقىسىغا بىر كىچىك كوزۇپنى چېتىپ ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇڭ ئورنىتىپ ئاشخانلارنىڭ ئاشقان- تاشقان تاماقلىرىنى شۇنىڭدا توشۇپ كېلىدىغان بولدى .

يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بېرى بوۋاينىڭ ئائىلىسى شۇنداق تېز كۆتۈرۈلۈپ كەتتىكى ، ئۇلارنىڭ قانداق بېيىپ كېتىۋاتقانلىقىغا ئەقلىمىز يەتمەيلا قالدى . بۇ بوۋايغا ھازىر قېرىلىق يېتىپ قالغان بولۇپ ، ئائىلىنى باشقۇرۇش ئىشىنى ئۇنىڭ چوڭ ئوغلى قولىغا ئالغان ئىدى . ئۇ ھويلىسىنىڭ بۇرۇنقى كۆرۈمىسىز توپا تاملىرىنى ئۆرۈپ تاشلاپ ، قىپقىزىل خىشتا تام قوپۇرۇپ چىقتى . بېقىۋاتقان چوشقىلىرىمۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى . چوشقىلارنىڭ

تۇرىدىغان يېرىنى ئايرىم قىلىپ ، چوشقا قوتانلىرىنىمۇ سېمونت بىلەن سۇۋىۋاتتى . خۇددى بىرى تامدىن ئارتىلىپ چۈشۈپ ، چوشقىلارنى يۈدۈپ چىقىپ كېتىدىغاندەك ، ئېگىز تاملارنىڭ ئۈستىگىمۇ ئايلاندۇرۇپ تىكەنلىك سىم تارتىۋەتتى . ھويلىسىنىڭ يەنە بىر چېتىگە ئىككى قەۋەتلىك قىلىپ شۇنداق كاتتا ئىمارەت سالدىكى ، بۇنىڭ ئالدىدا مەھەللىمىز بويىچە چىرايلىق كۆرۈنىدىغان ، ئابروۋىلۇق ھېلىقى باشلىقنىڭ ئوغۇلىغا سالغان ئۆي چىنىپلا قالدى . ئۇلارنىڭ چوشقىلىرىنىڭ شۇنچە تىز كۆپىيىپ ، بېيىپ كېتىۋاتقانلىقى ئۈستىدە گەپ بولسا ، مەھەللىدىكىلەر :

- بوۋاينىڭ چوڭ ئوغلى بېقىۋاتقان چوشقىلار چەتئەل نەسلىدىن ئىكەن ، يېنىدا ئولتۇرۇپ بېشىنى سىلاپ بەرسە ، بىر تۇغقاندا بىراقلا 20-30 نى تۇغقىدەك ، - دېيىشەتتى . يەنە بەزىلەر :

- ئۇلارنىڭ ياپۇنىدىن ئەكەلگەن يەنە بىر غەلىتە چوشقىسى بار ئىكەن ، يېيىشكە پىششىق تاماق يەپ ، چىچىشقا تاراقلاپ تۇرغان قەغەز پۇل چىچارمىش ، - دەيتتى . مەھەللىدىكى ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەر ساتىدىغان دۇكاننى ئاچقان كىشى ئىلگىرى بىر مەكتەپنىڭ ماتېماتىكا ئوقۇتقۇچىسى ئىكەن . ئۇ مۇنداق گەپلەرنى ئاڭلىغاندا سەل خاپا بولغاندەك بولۇپ :

- ھەممە ئىشنى چاقچاققا ئايلاندۇردىكەنسىلەر ئۆكىلىرىم ، مەسىلە دېگەنگە ئىلمىي قاراش كېرەك . چوشقا باققۇچىلارنىڭ بېيىپ كېتىشى شەھرىمىزدىكى رېستورانلارنىڭ كۆپىيىشى بىلەن توغرا تاناسىپ ، - دەيتتى .

- بۇ نېمە گەپ ، ئاكا ؟ - دەيتتۇق بىز ، - تاناسىپ - پاناسىپ دىگىنىڭىز نېمىسى ؟ - بۇ دېگەنلىك ، - دەپ چۈشەندۈرەتتى ماتېماتىكا ئوقۇتقۇچىسى ، - شەھرىمىزدە رېستورانلار قانچە كۆپەيگەنسېرى چوشقا باقىدىغانلار شۇنچە باي بولىدۇ ، دىگەنلىك . رېستوران دېگەنگە قورسىقى توق غوجاملار كىرىدۇ . بىر - بىردىن ئابروي تالىشىپ تاماقنى ھارغۇچە بۇيرۇپ قويۇپ ، ئازراقلا يەپ بولدى قىلىدۇ ، قالغىنىنى چوشقا باقىدىغانلار يىغىشتۇرۇپ ماڭىدۇ . چوشقىنىڭ بىكارغا كېلىدىغان مۇنداق يېمى كۆپىيىۋەرسە ، چوشقا باقىدىغانلار باي بولماي نېمە بولىدۇ ؟ .

بوۋاينىڭ چوڭ ئوغلى ھازىر يىراق - يېقىنلارغا بارسا يېڭى سېتىۋالغان قاپقارا پىكاپىغا ئولتۇرۇپ باراتتى . بوۋاينىڭ ئىككىنچى ئوغلى شەھەرگە يوغان تۇڭ ئورنىتىلغان يۈك ماشىنىسىنى ھەيدەيتتى . ئۇلارنىڭ شەھەردىكى داڭلىق ، چوڭ رېستورانلار بىلەن مۇناسىۋىتى قويۇق ئىدى . ئۇ يەردىكى ئاشقان تاماقلار ئاشۇ ماشىنىدا توشۇپ كېلىنەتتى .

راست دېگەندەك، رېستورانلاردىن چوشقىلارغا تاماق توشۇپ كېلىدىغان يۈك ماشىنىسىدىكى سىرتىنى قېلىن ماي باغلاپ كەتكەن يوغان تۇڭنىڭ ئىچىگە قارىسىڭىز چۈشىڭىزدىمۇ كۆرمىگەن نەرسىلەرنى كۆرىسىز. قورۇلغان، دۈملەنگەن، ئېچىتىلغان، ئىسسىق – سوغۇق ھەرخىل قورۇملار، ئۆردەك، غاز – توخۇ، قىرغاۋۇل، كەكلىك ... يەنە قانداقتۇر كەم ئۇچىرايدىغان ئۇچار- قاناتلارنىڭ گۆشلىرى، بېلىق، پاقا، يىلان، كەسلەنچۈك، قۇرت – قوڭغۇز، ئىت – مۈشۈك، كالا، قويلارنىڭ گۆشلىرىدىن تەييارلانغان خىلمۇ خىل تاماقلار، كىملىرىنىڭ تۇغۇلغان كۈنىگە ئاتاپ تەييارلانغان ئېسىل تورتىلار، لەيلەپ تۇرغان ئاپئاق ھورنان، يۇتازا، مانتا، سامسا، پەرمۇدە ... ئايھاي، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى رەت – رېتى بىلەن يېزىپ چىقىمەن دېسىڭىز كاتتا رېستورانلارنىڭ تاماق تىزىملىكىنى بىر – بىرلەپ كۆرۈپ چىقىسىڭىزمۇ بولىدۇ. مۇنچىۋالا نەرسىلەرنىڭ قانداق ئادەملەرنىڭ ئالدىدىن ئېشىپ چىقىدىغانلىقىغا ئەقىللىڭىزنى يەتكۈزەلمەيسىز. ھازىر ئاشخانىلار قورسىقى ئاچقانلارنىڭ كىرىپ تاماق يەيدىغان ئورنىمۇ ياكى قورسىقى توقلارنىڭ كىرىپ تاماق بۇزىدىغان ئورنى بويىچىلىقىمۇ؟ دەپ ئويلىنىپ قالسىز. ھېلىقى ئوقۇتقۇچى ئېيتقانداك، پۇلى بار غوجاملار ئېھتىمال ئۆيىدە قورسىقىنى ئوبدان تويغۇزۇپ چىقىپ، سۆلتىنى داۋراڭ قىلىش ئۈچۈن يەنە كاتتا رېستورانلارغا كىرىپ نەچچە يۈز يۈەنلىك تاماقلارنى بۇيرۇتۇپ قويۇپ، يېمەي قاراپ ئولتۇرۇپلا قويۇپ كەتسە كېرەك. ھەي، سىز شۇنداقمۇ دەيسىز، دەپ چۈشەندۈردى ماڭا بىر كۈنى بوۋاينىڭ چوڭ ئوغلى ھېلىقى قارا پىكاپىدىن چۈشۈپ، مەن بىلەن كۆرۈشۈپ تۇرۇپ، ھۆكۈمەتنىڭ رەسمىي سورۇنلىرىدا پۈتمىگەن نۇرغۇن ئىشلار، شىركەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ھەر خىل غەيرى رەسمىي توختاملار، شەخسلەرنىڭ يەڭ ئىچىدىكى سودىلىرى بىزنىڭ ئاشۇ چوشقىلار يەيدىغان تاماقلار تىزىلغان جوزا ئۈستىدە پۈتىدۇ. شەھەر خەلقى بىزدىن خۇش بولسا بولىدۇ. شۇ ئاشقان – تاشقان نەرسىلەرنى بىز يىغىشتۇرمىساق، پۈتۈن شەھەر سېسىقچىلىققا چۆكۈپ قالمىدۇ؟ پۇلى بارلار قوۋرۇغىسى يوق پۇلنى خەجلەپ بۇزۇپ چاچىدۇ، بىز بۇزۇلغان – چېچىلغان نەرسىلەرنى يىغىپ كېلىپ يەنە يېڭى گۆشكە ئايلىندۇرمىز ...

بوۋاي ھازىر ئائىلىنىڭ چوڭ – كىچىك ئىشلىرىنى چوڭ ئوغلىغا تاشلاپ بېرىپ، ھېچنىمىگە ئارلاشماي يۈرەتتى. ئاددى رەختلەردىن كىيىم كىيىپ، ئۆزى بۇرۇندىن چېكىپ ئادەتلەنگەن ئەرزان تاماكنى چېكەتتى. ئەتتىگەنلىك تامىقىغا ئىككى – ئۈچ تال پىلتە قۇيماق بىلەن ئۇماچ ئىچەتتى. ئۆيىدە شۇنچىلىك باياشاتچىلىق بولسىمۇ، يەنە گۆشسىز قورۇملارنى قورۇتۇپ، قوناق ھورنېنى ئەتىۋارلاپ يەيتتى. بالىلىرى ئۇنى،

بىزنىڭ بوۋاي كونا زاماننىڭ ئادىمى ، مېڭىسىمۇ كونا پېتى قېتىپ قالغان ، دەپ زاڭلىق قىلاتتى . بوۋاي بەزى كۈنلىرى چوشقا قوتىنىغا كىرىپ تا ماكسىنى چېكىپ ، رېستوراندىن كەلتۈرۈلگەن ھەرخىل يېمەكلىكلەرنى تۇمشۇقنى تىقىپ تىلغاپ يەۋاتقان چوشقىلارغا قاراپ تۇرۇپ كېتەتتى . قانداقلا بولسۇن ، ئۇ بىر دېھقان-دە ، شۇ كۆكتات ، شۇ گۆشلەرنى يېتىشتۈرگۈچىلەرنىڭ جاپالىق ئەجرى ، شۇ ئاپئاق ھورنلار تەييارلىنىدىغان بۇغداينى تەرگۈچى جاپاكەش دېھقاننىڭ چېچىلغان ھەر بىر تال بۇغداينى يەردىن ئېرىنمەي ئېڭىشىپ ئالدىغان ھالىتى ، چوشقىلار تىلغاۋاتقان شۇ يېمەكلىكلەر ئۇخلىسا چۈشگىمۇ كىر مەيدىغان نامرات ئائىلىلەر ئۇنىڭ خىيالىدىن كەچسە كېرەك ، بەلكىم . بەزىدە مەن بوۋاي بىلەن پاراڭلىشاي، دەپ ئۇلارنىڭ چوشقا قوتىنىغا كىرىپ قالاتتىم . كۆزۈمگە بۇ چوشقىلار مەن كىچىك ۋاقتىمدا كۆرگەن چوشقىلارغا ئوخشاشماي قېلىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى . ئادەملەر يەيدىغان نەرسىلەرنى يەۋەرگەچكىمۇ ، ئۇلارنىڭ گەندىسىمۇ ئادەملەرنىڭ گەندىسىگە ئوخشىشىپ كېتەتتى .

مىجەزلىرىنى دېمەمسىز ، مىجەزمۇ ئۆزلىرى يەۋاتقان تاماقلارنى ئاشۇرۇپ قويغان ئادەملەرنىڭ مىجەزىگە تارتىپ كېتىۋاتقاندەك قىلاتتى . ئۇلارنىڭ ئاپئاق قاقلىنىپ يېتىپ كېتىشلىرى قورسىقىنى بەك تويغۇزۇپتېپ ، ئۆزىنى ئاللاماي دېۋاندا مۇگدەپ قالغان غوجاملارغا ئوخشىشىپ قالاتتى . بەزىلىرى ئالدىڭىزغا كېلىپ ، سەن نېمەڭگە يوغان سۆزلەيسەن ؟ بەزى يەپ يۈرگەن يېمەكلىكلەرنى چۈشۈڭىمۇ كۆرگەنمۇ سەن ؟ دېمەكچى بولغاندەك ، كۆزلىرىڭىزنىڭ ئىچىگە شۇنچىلىك قاندىلىپ قارايدۇكى ، بەدەنلىرىڭىز جۇغۇلداپ كېتىدۇ . بەزى چىشى چوشقىلار ھە دېسە ئەيش - ئىشەت سورۇنلىرىغا پالاقلايدىغان ئىشقىۋاز خېنىملارنى دوراپ ساغىرلىرىنى ئوينىتىپ غەلىتە قىلىقلارنى چىقىرىپ مېڭىپ كەتسە ، ناشايان ئىشلارنى قىلىشقا خۇشتار بايۋەچچىلەرنىڭ ئالدىدىن ئاشقان تاماقلارنى يەۋالغان بەزى ئەركەك چوشقىلارنىڭ ھېلىقى نايناق چىشى چوشقىلارنى ئەگىپ كېتەلمەي سۈركىلىشىپلا يۈرگەنلىكىنى كۆرىسىز . بۇلۇپمۇ ئۇلارنىڭ ئىچىدە يوغان بىر چىپار چوشقا بار ، ئۇنىڭ قولىنى ئارقىسىغا تۇتۇپ كېرىلىشى ، چوڭ ئەمەلدارلاردەك غادىيىپ مېڭىپ كېتىشلىرىنى كۆرىشىڭىز قورقۇنىڭىزدىن ئختىيارسىز ئېگىلىپ سالام بېرىۋېتىشكە تاسلا قالسىز...

2. يېقىندا - قايسىبىر بايرامنىڭ ئالدىدا، شەھەر مەمۇرىيىتى شەھىرىمىزدىكى ئاشخانا، رېستورانلارغا بىر ھەپتە تىجارىتىنى توختىتىپ تازىلىق قىلىشنى ئۇقتۇردى . ئاڭلىشىمىزچە يۇقىردىن شەھەرگە بىر چوڭ تەكشۈرۈش ئۆمىكى كەلمەكچى ئىكەن . ئۇقتۇرۇشتا «كىمكى ئۇقتۇرۇشقا خىلاپلىق قىلسا، ئېغىر جەزمانە قۇبۇلىدۇ، تىجارەت كېنىشكىسى ئەمەلدىن

قالدۇرۇلدى» دەپ ئېنىق يېزىلغاندى. مۇشۇنداق قىلمايمۇ بولمايتى. ئاشخانا، رېستورانلارغا كىرگەندە سىز كۆركەم زال، مەزلىك تاماقلارنى كۆرىسىز؛ شۇ تاماق سۇرۇنلىرىنىڭ ئارقىسىدىكى ۋە پارچە-پۇرات نەرسىلەر قۇيۇلدىغان ئۆيلەردىكى پاسكىنچىلىق، ئۇ يەردىكى دۈكۈرلىشىپ يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەن چاچقانلار، گىزلىدىشىپ يۈرگەن چىۋىن، چېچىلىپ ياتقان يىمەكلىكلەرنى خىيالىڭىزغىمۇ كەلتۈرمەيسىز. لېكىن بارلىق تاماق سۇرۇنلىرى بىر ھەپتە تىجارەت توختاتسا، شۇ سۇرۇنلاردىن ئېشىپ چىققان نەرسىلەر بىلەن يېقىلۋاتقان مىڭلاپ چوشقىلار نىمە يەيدۇ؟! دېگەن مەسىلنى ھىچكىم ئويلاپ باقمىدى، پاجىئەنىڭ بېشى مانا شۇنداق باشلاندى.

بۇ بىر ھەپتىنىڭ ئالدىنقى ئىككى-ئۈچ كۈنى غۇۋاسىز ئۆتۈپ كەتتى. تۆتىنچى كۈندىن باشلاپ چوشقىلار ئاچلىقتىن ھەر تەرەپكە تىپىرلاپ ئارامسىزلىنىشقا باشلىدى. چوشقا باققۇچىلارنىڭ يۈگۈرۈپ يۈرۈپ تىپىپ كەلگەن ئارپا، قوناق، بۇغدايلىرىغا، كېپەككە كۆكتات، ياۋا ئوت دېگەندەك قانداقتۇر بىر نىمىلەرنى ئارلاشتۇرۇپ ياساپ بەرگەن ئادايلارغا ئۇلار قاراپمۇ قويمىدى. بەزىلىرى ئازىراق تېتىپ باققان بولسىمۇ، كۆڭلى ئايىنىپ قۇسۇۋېتىشتى. چۈنكى، ئۇلار ئاللىبۇرۇن ئېسىل يىمەكلىكلەر بىلەن ئۇزۇقلىنىشقا ئۆگىنىپ قېلىشقان ئىدى.

شۇ كۈنلەردە مەن قوشنىمىزنىڭ قوروسىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، چوشقىلارنىڭ ئاچچىق چىرقىراپ نىمىلەرنىدۇر دەپ ۋارقىراشقانلىرىنى ئاڭلاپ قالدىم. -ئۇلار بىزگە تاماق تەييارلايدىغان ئاشخانا، رېستورانلارنى تاقىۋېتىپ نېمە ئىش قىلۋاتىدۇ بىلەمسىلەر؟- دەپ ۋارقىراۋاتاتتى بىر چوشقا. نېمە ئىش قىلۋېتىپتۇ؟ - دەپ چۇرقىراشتى چوشقىلارمۇ. -تازلىق قىلۋېتىپتىمىش، تازلىق!

ئويلاپ بېقىڭلار، ھەممە پاسكىنچىلىقنىڭ مەنبەسى نىمە؟ ئادەم! ئۇلار ئالدى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ۋۇجۇدىنى تازىلاشنىڭ لازىملىقىنى ئويلاپمۇ باقمايدۇ. ئۇلار پاكىزلىققا چىۋىن، چاچقان، پىت-بۈرگىلەرنى يوقىتىپ يەتمەكچى بولۇۋېتىپتىمىش. بۈگۈن پۈتۈن زىمىننى بۇلغاۋاتقان زادى كىم؟

بۇ چوشقا شۇنچىلىك چوڭقۇر مۇلاھىزىلەرگە چۈشۈپ كەتتىكى، ئۇ چوقۇم ئالىي مەكتەپلەرنىڭ پىروفىسورلىرىنىڭ ئالدىدىن ئاشقان تاماقلارنى تاللاپ يېگەن چوشقا بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپ قالدىم.

-شۇنداقلىقىغا باقماي،- دەپ سۆز ئالدى ئىككىنچى بىر چوشقا، -ئۆزلىرىچە ئۆزلىرىنى ھەممىدىن ئالىي ھېسابلىشىدۇ. بىزلەرنى كۆزگىمۇ ئىلىپمۇ قويماي، قەپەستەك تار

سېمۇنت تاملارنىڭ ئىچىگە سولاپ قويىشىدۇ. سوقۇشىپ قالسا بىر-بىرنى «چوشقا»! دەپ تىللىشىدۇ، ئىزا تارتماي تېرىلىرىمىزدىن ھەر خىل كىيىملەرنى تىكىشىپ كىيىشىدۇ، يۇڭلىرىمىزدا چوتكا ياساپ، ئاغزىلىرىغا تىقىپ چىشلىرىنى چوتكىلىشىدۇ. گۆشلىرىمىزدىن ھەر خىل قۇرۇملارنى قۇرۇپ، يېڭىنى يەپ، يېمىگەنلىرىنى يەنە بىزنىڭ ئالدىمىزغا ئەكىلىپ تۈكۈشىدۇ. كىم بىلدۇ، بىز ھازىرغىچە قانچە قېرىندىشىمىزنىڭ گۆشىنى يېۋەتكەندىمىز؟! ئېھ، بىزنىڭ قەدىمىي ئورمانلاردا قىيغىتىپ يۈرگەن ئەركىن چاغلارمىز! - دەپ ھەسرەت چەكتى يەنە بىر چوشقا، - ئۇ چاغلاردىكى يېمەكلىكلەر قانچىلىك ساپ ۋە تەبىئىي ئىدى ھە!

- ئاڭلىدىڭلارمۇ؟ - دېدى يەنە بىر چوشقا ئۇلارنىڭ چوڭ باشلىقلىرى تېخى ھېچكىم ئېسىراپچىلىق قىلمىسۇن، بۇنىڭدىن كىيىن، داستىخانلىرىمىزدىن چوشقىلارغا ھېچنەمە ئاشمىسۇن، ئاشۇرۇپ قويۇش چوڭ جىنايەت! دەپتىمىش... ھەممىدىنمۇ بەكرەك قۇتراتقۇلۇق مەزمۇندىكى نۇتۇقنى ھېلقى يوغان چىپار چوشقا قوتانىڭ سېمۇنت تېمىغا چېقۇپ، ۋارقىراپ تۇرۇپ سۆزلىدى: - بۇ گەپچە ئەمدى بىز مەڭگۈ ئاچ يۈرگۈدەكمىزمۇ؟ - دەيتتى ئۇ، - بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىز ياشىغان قەدىمىي ماكانلىرىمىزنى ۋەيران قىلىپ، تەبىئىيىتىمىزنى، ياشاش شارائىتىمىزنى، ئۇزۇقلىنىش ئادەتلىرىمىزنى ئۆزگەرتىۋەتكەن زادى كىم؟ بۇرادەرلەر، ئۇلارغا ئۆزىمىزنى بىر كۆرسىتىپ قويدىغان ۋاقتىمىز بۇلۇپ قالدى... بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، «يا ئاللا!» دەپ ياقامنى تۇتۇپ، بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بىرىپ قالالامدۇ، قانداق؟ دەپ قورقۇپ كەتتىم.

3. تازىلىق تەكشۈرۈش بايرامىنىڭ ئالدىدا ئاياغلاشتى. شەھەر تازىلىق تەكشۈرۈش ئۆمىكىنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى. شەھەرنىڭ كوچا-كوي، بۇلۇڭ-پۇشقاقلاردىن تارتىپ ئاشخانا، رېستوران، سودا ئورۇنلىرىنىڭ ئىشىك-دېرىزە، شىرە-ئورۇندۇق، پولىرغىچە ھەممە نىمە ئەينەكتەك پارقىراپ تۇراتتى. بايرام كۈنى ئەتىگەندىلا ئىشكىلنى ئېچىپ، بارلىق رېستورانلار قايتىدىن تىجارەتنى باشلىۋەتتى. سەھەردىن باشلاپلا ئاشخانلارنىڭ تۇرخۇنلىرىدىن پۇرقىراپ ئىس كۆتۈرۈلىشكە باشلىدى. ئاشپەزلەرنىڭ قىزىقلىرى دۆشە ئۈستىدە رىتمىلىق تاكىلداپ، چۆمۈچلەر قازاننىڭ گىرۋىكىگە تېگىپ توختىماي داراڭلايتتى. خوجايىنلار ھەر تەرەپكە پالاقلاپ، كۈتكۈچلەرگە نېمىلەرنىدۇر تاپلاش بىلەن ئالدىراش ئىدى. بۇ بىر ھەپتىدىن بېرى، رېستورانلاردا ئۆتكۈزۈلۈشكە تېگىشلىك بولغان توي-تۈكۈن، ھەرخىل مۇراسىم، شەخسى كۈتۈپلىشلەر يىغىلىپ قالغان بۇلۇپ، تاماق شىرەسىنىڭ ھەممىسى ئالدىن زاكاس قىلىنىپ بولۇنغان ئىدى.

ۋاقىت سائەت 10لاردىن يېقىنلاشقاندا، پىشقان تاماقلارنىڭ ئاشخانلاردىن تارقالغان مەزلىك پۇرىقى شەھەر ئاسمىنى قاپلاشقا باشلىدى. مەيىن شامال بۇ پۇراقنى ھەر تەرەپكە ئۇچۇراتتى. پىششىق تاماقلارنىڭ پۇرىقىغا سىزىمى ئۆتكۈرلەشپ كەتكەن چوشقىلار قوتانلىرىدا تىپىرلاپ تۇرالماي قالدى. ئۇلار نەچچە كۈندىن بېرى ئاچ بولغاچقا، ئەمدى چىدىغۇدەك تاقىتى قالمىغاندى. بىرنچى بۇلۇپ ھېلىقى چىپار چوشقا كەينىگە داچىپ تۇرۇپ، يۈگۈرگىنچە كېلىپ بوۋاينىڭ چوڭ ئوغلى ئورناتقان تۆمۈر دەرۋازىغا ئۆزىنى ئۇرغان ئىدى، دەرۋازا شانلىرىدىن ئاجراپ ئۇچۇپ چۈشتى. خۇددى شۇ مىنۇتتا، مەلسەھە تىلىشىۋالغاندەك شەھەرنىڭ باشقا ئورۇنلىرىدىكى چوشقىلارمۇ قوتانلىرىنى ئۆرۈپ كۆچىلەرغا قۇيۇندەك ئېتىلىپ چىقتى.

بايراملىق كىيىملىرىنى كىيىپ، چىرايلىق ياسىنىشىپ كۆچىلەرغا چىققان ئادەملەر باشتا نىمىنىڭدۇر گۈلۈرلىگەن ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولدى. ئارقىدىنلا، تەرەپ تەرەپتىن شەھەرگە يۇپۇرلۇپ كىرۋاتقان چوشقىلارنى كۆرۈپ، نېمە ۋەقە بولغانلىقىنى ئاڭقىرالماي تۇرۇپلا قېلىشتى. ئاندىن قىيا-چىيا قاچ-قاچ باشلاندى. ئادەملەر بىر-بىرىگە پۇتلىشىپ دومىلىشاتتى، ئاياللار يوقىتىپ قويغان بالىلىرىنى ئىزدەپ ئالدى-كەينىگە يۈگۈرۈشەتتى. ئاپتوبوس، ماشىنا شوپۇرلىرى نېمە قىلىشىنى بىلمەي روللىرىنى تۇتقىنچە قېتىپ قېلىشقان ئىدى. نۇرغۇن ئادەملەر قەۋەتلىك بىنالارنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپ، دېرىزىلەردىن بېشىنى چىقىرىپ، قورقۇنۇچ بىلەن تۆۋەنگە قارىشاتتى. چوشقىلار بولسا ئۆزلىرىنىڭ دىماغلىرىنى غىدىقلاۋاتقان مەزىلىك پۇراقلارنىڭ نەدىن تارقىلىۋاتقانلىقىنى خاتاسىز مۇلاچەرلەپ، توپتوغرا ئاشخانا، رېستورانلارغا قاراپ يۈگۈرمەكتە ئىدى.

چوشقىلار رېستورانلارنىڭ تاماق زاللىرىغا ئوقتەك ئېتىلىپ كىرىپ كەلگەندە، كۆتكۈچىلەرنىڭ قوللىرىدىن پەتنۇسلار جاراڭلاپ يەرگە چۈشۈپ كەتتى. مېھمانلار چۇرقىشىپ تەرەپ-تەرەپكە ئۆزىنى ئاتتى. ئاشپەزلەر پىچاق، چۆمۈچلەرنى تۇتقۇنچە قېتىپ تۇرۇپ قىلىشتى. چوشقىلار ھېچنىمگە قارىماي پىشقان تاماقلارغا ئۆزىنى ئاتتى. گۆش قايناۋاتقان قازانلار ئۆرۈلۈپ، چىنە-قاچىلار جاراڭلاپ يەرگە چۈشەتتى. چوشقىلار ئۈچۈن ئۈستەللەرگە تىزىلغان تاماقلارنى رەت-رېتى بىلەن يەپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. ئۇلار ھەممىنى ئارلاشتۇرۇپ يالمايتتى. چوڭ-چوڭ پارچىلاپ پىشۇرۇلغان گۆشلەرنى تۇمشۇقى بىلەن ئىتتىرىپ، يەردە سۆرەپ، گىلەملەرگە سۆرشەتتى. قايسى بىر رېستوراننىڭ خوجايىنى زىيانغا چىدىماي، ئاشخانىدىن نۇغۇچىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، چوشقىلارنى بىر ئەدەپلەپ قويماقچى بولىۋىدى، چىپار چوشقا ئۇنى بىر ئۈسۈپ، دېرىزدىن تالاغا ئۇچۇرۇپ چىقىرۋەتتى.

قېنى قىزىپ كەتكەن بەزى چوشقىلار يەنە كوچىلارغا قايتىپ چىقىپ، ماگىزىنلارنىڭ يېمەكلىكلەر تېزىلغان پەشتاخلىرى، كوچىدا پىششىق تاماق ساتىدىغانلارنىڭ تەزىلىرىنىمۇ مالمالتاڭ قىلىۋەتتى. بىر كاۋاپچى بىر نەچچە چوشقىنىڭ يۈگۈرۈپ كېلىپ، كاۋاپداندا ۋىزىلداپ پىشۋاتقان كاۋاپلارنى بىر-بىرلەپ ئېلىپ، بىر ئەپىلىك سىيرىپ يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ھەيرانلىقتا ئاغزىنى ئېچىپلا قالدى. مال ساتقۇچى بىر خانىم ئاپئاق بىر سېمىز چوشقىنىڭ مال جازىسىنىڭ يۇقىرىسىدا تىزىقلىق ھەر بىر بۇتۇلكىسى 1000 يۈەنلىك ئېسىل ھارېقنى پۈتتىڭ ئۈچىدا كۆتۈرۈپ ئېلىپ، ئاغزىنى ۋاقىدە ئېچىپ، رومىكىمۇ قۇيماي گۈپۈلدىتىپ ئىچىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتتى.

بىر چوشقا كۈچۈكى ماگىزىننىڭ بۇلۇڭىدا تۇرغان بىر نەرسىنىڭ ئۈستىدىن ئۆتۈپ كىتىۋېتىپ، ئايىغى ئاستىدىن چىقۇۋاتقان يېقىلىق ئاۋازنى ئاڭلاپ توختاپ قالدى. ئۇ بايا بىر خېرىدار ئالماقچى بولۇپ قاپقىنى ئېچىپ قويغان چوڭ پىئاننىڭ ئۈستىدىن يۈگۈرۈپ ئۆتكەندى. ئۇ تۇغۇلغاندىن بېرى داڭلىق بىر مۇزىكاننىڭ داستىخاندىن ئاشقان تاماقلارنى تاللاپ يەپ چوڭ بولغان چوشقا ئىدى. ئۆزىدە مۇزىكىغا بولغان ئاجايىپ سېزىملارنىڭ ئاللىبۇرۇن يىتىلىپ بولغانلىقىنى ھازىرغىچە ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. ئايىغى ئاستىدىن چىقۇۋاتقان رىتىملىك ئاۋازلارغا قىزىقىپ، ئۇ پىئاننىڭ ئۈستىدە توختىماي ئۇياق-بۇياققا يۈگۈرۈشكە باشلىدى. نەتىجىدە ئۇنىڭ ئايىغى ئاستىدىن مۇزىكا، بېتىخوۋىنلارنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ ئارلاشمىسا ئوخشىشىپ كېتىدىغان شۇنداق بىر مۇزىكا ساداسى جاراڭلاشقا باشلىدىكى، ھېلىقى 1000 يۈەنلىك ھاراقىنى ئىچۈلگەن چوشقا ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قويۇندەك پىرقىراشقا باشلىدى. ئارقىدىن كىرگەن چوشقىلارمۇ دۈكۈرلىشىپ ئۇسۇلغا چۈشۈپ، بۇ كاتتا سودا ساراينى بېشىغا كىيىدى.

مەلۇم بىر رېستوراننىڭ ھەر كۈنى رېستوراندىن چىقمايدىغان سېمىز بىر خېرىدارى بار ئىدى. ئۇنىڭ يانچۇقىدىكى خەجلىسە تۈگىمەيغان پۇللارنى زادى نەدىن كېلىدىغانلىقىنى خۇدايىم بىلمىسە، باشقا ئادەم بىلمەيتتى. چوشقىلار بۇ رېستوراننىڭ تۆۋەنكى قەۋىتىنى قالايمىقان قىلىۋاتقاندا، ئۇ يۇقىرى قەۋەتتىكى ئالاھىدە بىر ئۆيدە خېنىملار بىلەن ھۇزۇرلىنىۋاتاتتى. تۆۋەندىكى گۈلدۈر-غالاپنى ئاڭلاپ ئۇ نېمە ۋەقە بولۇۋاتقانلىقىنى بىلمەكچى بولۇپ، پەلەمپەيدىن چۈشۈپ كېلىۋېتىپ، ئۆزىنى چەتكە ئېلىشقا ئۈلگۈرەلمەي، پەلەمپەيدىن چىقماقچى بولۇپ بۇرۇلغان بىر يوغان چوشقىنىڭ ئۈستىگە مىنىپ قالدى. ھېلىقى چوشقا ئۈستىگە چاپلىشۋالغان بۇ غەلىتە مەخلۇقنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەي قورققىنىدىن رېستوران ئىچىنى بىر ئايلىنىپ تالاغا قاراپ يۈگۈردى. سېمىز خېرىدار يەرگە بېشىچە ئۇچۇپ چۈشۈشتىن قورقۇپ، چوشقىنىڭ بويىغا مەھكەم ئېسىلۋالغانىدى.

كوچىدىكىلەرنىڭ كۆزىگە خۇددى چوشقىنىڭ ئۈستىزگە يەنە بىر چوشقا مىنۋالغاندەك كۆرۈنۈپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىردەمدىلا شەھەر ئىچىگە، بىر چوشقا يەنە بىر چوشقىنىڭ ئۈستىگە مىنۋېلىپ، كوچىلارنى ئايلىنىپ، بۈگۈنكى قالايمىقانچىلىققا قوماندانلىق قىلىپتۇدەك، دېگەن گەپ تارقىلىپ كەتتى. بەزىلەر، ھېلىقى قوماندان ئادەم يەيدىغان نەرسىلەرنى يەۋىرىپ ئادەمگە ئايلىنىۋاتقان چوشقا ئىكەن دېسە، يەنە بەزىلەر، چوشقا يەيدىغان نەرسىلەرنى يەۋىرىپ چوشقىغا ئۆزگىرىپ كېتىۋاتقان ئادەم ئىكەن، دېيىشەتتى.

4. شەھەر مەمۇرىيىتى بۇ قالايمىقانچىلىقلارنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن دەرھال يىغىن چاقىردى. بايرام كۈنى بولغاچقا مۇناسىۋەتلىك كىشىلەرنى جەم قىلىشمۇ خېلى تەسكە توختىدى. كەلگەنلەرنىڭمۇ بەزىسى كەيىپ، بەزىلىرىنىڭ ئۇيقۇسىزلىقتىن كۆزلىرى قىزارغان ئىدى. ئالدى بىلەن چوشقا باققۇچى ھەر قايسى ئائىللەرگە ئۆز چوشقىلىرىنى تۇنۇتۇپ دەرھال قايتۇرۇپ كىتىش توغرىسىدا جىددى ئۇقتۇرۇش چۈشۈرۈلدى. بۇ قالايمىقانچىلىقتا قايسى چوشقا كىمنىڭ ئىكەنلىكى ئايرىشمۇ بىر گەپ ئىدى. چوشقا ئېگىلىرى شەھەر كوچىلىرىدا ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈپ، قالايمىقانچىلىقنى تېخىمۇ ئاۋۋۇتتۇرتتى.

شەھەر مەمۇرىيىتىدە ئېچىلۋاتقان يىغىن تېخىچە داۋاملىشىۋاتاتتى. شەھەرنىڭ ھايۋانلار تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بىر خادىمى ناھايىتى ئۇزاق سۆزلەپ كەتتى. راستىنى ئېيتقاندا، ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى بۇلۇۋاتقانلىقىنى ھېچكىم چۈشەلمىدى.

-بۈگۈن يۈز بەرگەن بۇ پاجىئە، -دەپ سۆزنى داۋاملاشتۇراتتى ئۇ، -بىزنىڭ ئالدىمىزغا نۇرغۇن يېڭى مەسىلىلەرنى قويدى. بىزنىڭ كىيىم-كېچەك، تۇرالغۇ-ئۆي، قاتناش قوراللىرىمىز قالدۇرۇش زامانىۋىلىشىپ كەتتى. يېمەك-ئېچمەكنى بەك تاللايدىغان بۇلۇپ كەتتۇق. لېكىن، بىزنىڭ روھى دۇنيارىمىزدا شۇنىڭغا لايىق قانچىلىك يۈكسىلىش بولدى؟ زادى قاچانلاردىن باشلاپ چوشقىلارنىڭ يەيدىغىنى بىزنىڭ يەيدىغىنىمىز بىلەن ئوخشاشىپ قالدى؟ بىزنىڭ تاماقلرىمىز چوشقىلارنىڭكىگە ئوخشاشىپ قېلىۋاتامدۇ ياكى چوشقىلارنىڭ تامىقى بىزنىڭ شىرەيمىزگە چىقىپ قېلىۋاتامدۇ؟ مانا بۇ يېڭى بىر تەرەققىيات تېمىسى. دېمەكچىمەنكى، ئەگەر ھايۋانلارمۇ ئۆزىنىڭ يېيىشكە تېگىشلىك يەم-خەشەكلىرى بىلەن ئۇزۇقلاندۇرۇلمىسا، ئۇلارنىڭ تەبىئىتى ئۆزگىرىپ، بۈگۈنكىدەك قالايمىقانچىلىقلار كىلىپ چىقىدۇ. ئادەملەرنىڭ يېمەك-ئىچمىكى ھايۋانلارنىڭكىگە ئوخشاشىپ قالغىلى تۇرسىچۇ؟ ھە، ئۇ چاغدا ھايۋانلاردىن ئايرىلىپ چىققان ئىنسان يەنە ھايۋان تەبىئىتىگە قايتىپ كېتىدۇ...

شەھەر باشلىقى تاقەتسىزلىنىپ ئولتۇرالمىدى. چۈنكى ئۇنىڭغا ھازىر مۇنداق ئۇزاقتىن-ئۇزاققا سۇزۇلغان قۇرۇق گەپ ئەمەس، شەھەرنى تەرتىپكە سېلىشنىڭ ئۈنۈملۈك

بىر چارىسى ھەققىدىكى مەسلىھەت لازىم ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ يان بۆلۈمگە چىقتى. دە، شەھەر ئەتراپىدا تۇرۇۋاتقان مەلۇم بىر قىسىمنىڭ رەھبىرىنى تېلېفۇنغا چاقىردى. ئۇنىڭ بىلەن بۈگۈنكى قالايمىقانچىلىقلارنى بىر تەرەپ قىلىشنىڭ تەدبىرلىرى ئۈستىدە جىددىي سۆزلەشتى.

كۈن پىشىنىدىن قايرىلغاندا، شەھەر باشلىقىنىڭ قالايمىقانچىلىقنى تىنچىتىش تەدبىرلىرى تېخى يۈرگۈزۈلمەي تۇرۇپلا جاھان تىنچىپ قالدى. ئوبدان يەپ-ئىچىپ، پۇخادىن چىققۇچە قىيغانتقان چوشقىلار ھارغان، قورساقلىرىنى كۆتۈرۈلمەي بوشىشىپ كەتكەن ئىدى. قالايمىقان نەرسىلەرنى كۆپرەك يەپ قويغان بەزىلىرى قولىنى كانىيغا تىقىپ قەي قىلدى. يەنە بەزىلىرى ئاغزىنى جۈمەكتىن چۈشۈۋاتقان مۇزدەك سۇغا تۇتۇپ غار-غار قىلىپ، بەك تۇيۇپ كەتكەنمۇ ئانچە ياخشى ئىش ئەمەسكەن، دېيىشتى. ئاندىن ئۇلار سەپ-سەپ بۇلۇپ شەھەر سىرتىغا - ئۆزلىرىنىڭ ئۆگەنگەن قوتانلىرىغا بېرىپ، تازا بىر ئېغىن ئارام ئېلىشى لازىم ئىدى. ھەممىدىنمۇ ھېلىقى سېمىز خېرىدارنى ئۈستىگە يۈدۈپ يۈگۈرۈپ يۈرگەن يوغان چوشقىنىڭ ھالى بەك خاراب بۇلۇپ، پۇت-قولىدا جان يوق يىقىلىپ قالغان ئىدى. سېمىز خېرىدارمۇ ئۇنىڭ ئۈستىدىن سېپىرىلىپ چۈشكەندە ئىلگىرىكىدىن 10 كىلوگرام ئۇرۇقلاپ كەتكەن ئىدى. يىقىلىپ قالغان چوڭ چوشقىنى ئىككى چوشقا زەمبىلگە سېلىپ كۆتۈرۈپ ماڭغاندا، سېمىز خېرىدار خۇددى يېقىن بىر تۇغىنىدىن ئايرىلىپ قالغاندەك كۆزىگە ياش ئالدى...

شەھەر باشلىقى مۇناسىۋەتلىك خادىملىرىنى ئەگەشتۈرۈپ يېتىپ كەلگەندە شەھەر كوچىلىرىدا بىرمۇ چوشقا قالمىغانىدى. ھەممە يەردە چوشقا گەندىلىرى، بۇزۇلغان-سۇنغان نەرسىلەر چېچىلىپ ياتاتتى.

-ھېلىمۇ ياخشى تەكشۈرۈش ئۆمىكى تۈنۈگۈن كىتىپ كەلگەن ئىكەن!- دېدى شەھەر باشلىقىنىڭ يېنىدا تۇرغان بىرى.

-بۈگۈن چوشقىلارغا بايرام بۇيۇ - دە!- دېدى ئارقىدا تۇرغان يەنە بىرەيلەن.

5. قوشنىمىزنىڭ ھېلىقى يوغان چىپار چوشقىسىدىن باشقا ھەممە چوشقىسى تۇلۇق قايتىپ كەلدى. قىزىق يېرى شۇكى، شۇ قالايمىقانچىلىقتا بوۋاينىڭ چوڭ ئوغلى ئولتۇرىدىغان قارا پىكايىمۇ غايىب بولغانىدى. بوۋاينىڭ چوڭ ئوغلى ئۇچۇرغانلا ئادەمگە ؛ -پىكايىنى چىپار چوشقا ئېلىپ قاچتى. ھېلىقى كۈنى مەن ئۇنىڭ پىكايىنى ھەيدەپ يېنىمدىن غۇيۇلداپ ئۈتۈپ كەتكىنىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن- دەپ يۈرەتتى.

-ساراڭ بولماڭ، چوشقا قانداق ماشىنا ھەيدىيەلەيدۇ، - دەپ ئۇنى ھېچقايسىمىز

ئىشەندۈرەلمىدۇق...

ماغدۇر كەتكەندە

زۇنۇن قادىر

(1)

ئۇ بېشىنى تۆۋەن ساڭگىلاتقان ھالدا ئارىنىڭ ئۇچى بىلەن چۆيۈندەك قاتقان يەرنى سىجاپ ئولتۇراتتى، كۈن نەيزە بويى ئۆزلىگەندىن تارتىپ نامازدىگەرگىچە بىر دائىرىنى ئايلىنىۋېرىشى ۋە تۇلۇقنىڭ بىرخىل گۈيۈلدىگەن ئاۋازى مېنى زېرىكتۈرۈۋەتتى، توغرىسىنى ئېيتقاندا، ئۇستىخانلىرىم ئاجراپ كەتكەندەك بولۇپ، پۈتۈۋۈن ئەزايم سېرقىراپ، ھاردۇق يېتىپ قالغانىدى.

ئۈجمە تايىقى بىلەن ئاتنىڭ ساغرىغا كۈچۈمنىڭ بارىچە بىر نەچچە قېتىم ئۇرىمەن، دېۋىتىپ تېزگىنى سېرىمەن، ئات يەنە قاتىراپ كېتىدۇ، بەش ئالتە چۆرگىلەپ قويۇپ ئېغىر يۈك تارتقاندا يەنە ئاستا مېڭىشقا چۈشىدۇ، مەنمۇ ئارام ئالغاندەك بولۇپ، دىمىغىمدا ناخشا ئېيتىپ خىيال سۈرۈپ كېتىمەن: «دۇكاندارلارنى قارا، ئۇلار ئاپتاپتا كۆيمەيدۇ، تەرلىمەيدۇ. سۇ سېپىپ قويۇپ، سايدا جىم ئولتۇرىشىدۇ، قانداق راھەت». «خامان ئالماق - شەھەر ئالماق» دەپ راست ئېيتقانكەن. تېخى مۇشۇ دۆۋىلەگىلىك باغرىنى يۇمشىتىۋېتىش كېرەك ئۇنى ساماندىن، توپىدىن ئاجرىتىپ ئالغۇچە چېنىدىن تويۇشمايمۇ. بۇغداينى قىپقىزىل چەش قىلىدۇ، قەلەندەرلەر يۈگۈرۈشۈپ كېلىدۇ، ئۇلارغا بىر-ئىككى گۈرچەكتەن كەپسەن بېرىلىدۇ، ئۇ كۈنى خامانغا مانتا قويغانلارغا ئىككى پۇت بۇغداي بېرىمىز دەيدۇ، ئوندىن بىرىنى ئۆشەرگە ئالىدۇ، ئاندىن چەشنىڭ ئالدىدىكى دانىلىق يەردىن خاماندىلا ئۈگۈت ئېتىپ، دداننى قاچىلاپ قويۇشىدۇ، ھەم دان ھەم ئۆشەر ئالسا دېھقانلارغا ئېغىر بولمامدۇ؟... بىرنى ئالسىمۇ بولىدىغۇ؟ تېخى لىكوغا بارىدىغان مەدىكارلارغا بۇغداي بېرىدىغانغا جازانغا پۇل ئېلىپ بەرگەن، ئۇنى سىلەر تارتىسىلەر دېگەندى، ئۇنىڭغا قانچە خۇ بۇغداي كېتەر، ئارپا-بۇغداي سېلىقى بار، ئۇنىڭغىمۇ بۇغداي سېتىپ بېرىش كېرەكمۇ يەنە؟ ھارۋا سەيسىسى، كۆمۈر سېلىقى... يەنە مەن بىلمەيدىغان يەنە قانداق بالا-قازالار بار ئىكەن؟ بۇغدىيىمىزنىڭ ئۇرۇقى تۆت خۇ، ئەگەر ياخشى بولغان بولسا قىرىق خۇ بولار، ئۇنىڭدىن يىگىرمە خۇسى بىزگە تېگىپ، ئون نەچچە خۇسى دەنگە

كەتسە، شۇنىڭ بىلەنلا كېلەر يىللىق ئۇرۇقلۇققا ۋە ئاش-ئوزۇققا بىرنەرسە ئاشامدۇ؟ ياق، ئاشمايدۇ! ئەگەر دەنگە پۇل ئالسا، باشقا نەرسىلەرنى سېتىپ تۈگىتىپ، ئون نەچچە خوجە بۇغداينى ساقلاپ قويۇش كېرەك، تۇرمۇشنىڭ تۈرلۈك قاراڭغۇ جايلىرىغا چۈشۈپ قالماي، قانداق قىلىپ ياخشىراق كۈن كەچۈرۈش ئارزۇلىرى مېنى ئەتراپىمنى ئورۇنغان ھادىسىلەردىن ئاجرىتىپ، ئاللىقانداق تېگى يوق دېڭىز ئىچىگە ئاتقان ئىدى، ئاتنىڭ تۇيۇقسىزلا پۇرقىش بىلەن خاماندا تۇلۇق ھەيدەۋاتقانلىقىم ئېسىمگە چۈشتى، ئات بولسا توختاپ قېلىپ، بۇغداي يەۋىتىپتۇ، خامان تېپىدىغان كىشى ئارىغا ئېسىلىپ ئۇخلاۋېتىپتۇ، ئۇنىڭ چىرايى خۇددى ئالدىدىكى ساماننىڭ رەڭگىدەك، قاپاقلىرى ئىششىق، گەز باغلاپ كەتكەن لەۋلىرى ئۈستىدە تۈكۈرۈك كۆپۈكلىرى گىزىلداپ، چۈشىنىپ بولمايدىغان ئاۋازلار كېلىپ تۇراتتى، كۆڭلەكسىز تېنىگە كېيىۋالغان چىرىپ كەتكەن پەشمىتى ۋە مايلاشقان شاپاق بۆكى ئۇنىڭ چىرايىنى تېخىمۇ سەتلەشتۈرۈپ كۆرسىتىدۇ، ئۇنىڭ كۆڭۈلگە غەشلىك سالىدىغان چىرايىغا قاراپ مېنىڭ ئۆچلۈكۈم كېلىدۇ.

«بۇ بولۇمسىز ھورۇن ئادەم»، دەيمەن ئىچىمدە، يەنە ئويلاپ يەنە ئۇنىڭغا ئېچىنمەن، «بۇ گاڭگىراپ كەتكەن ئادەم»، مەنمۇ چوڭ بولغاندا يولۇمنى تاپالمىسام، ئەنە شۇنداق تەمتىرەپ قالمەن.

نېمىشقا نۇرغۇن ئادەملەر مۇشۇنداق يامان كۈنلەرگە قالىدۇ؟ مەن بۇ سوئالنىڭ تېگىگە ئويلاپ يېتەلمەيتتىم، يەنە خىيالىم چېگىش كىرىپ كەتكەن لەڭگەكنىڭ تانىسىدەك بولۇپ كېتەتتى، چەكسىز كەتكەن ئېتىز باغرىغا نەزەر تاشلىدىم.

بىر-بىرىگە تۇتۇشىپ كەتكەن ئېڭىزلار ئاپتاپتا ساپسىرىق ئالتۇندەك تاۋلىناتتى، ئېرىقنىڭ قىرىدىكى چۆپلەر ۋە دەل-دەرەخلەر يېشىل بولۇپ كۆرۈنەتتى، ئۇياق-بۇياقلاردىكى خامانلاردىن فونتان بولۇپ ئاسمانغا ئېتىلىۋاتقان توپانلار ۋە بۇغدايلىقلاردا مۈكچىيىپ بەس-بەس بىلەن ئۆمىلەر كېتىپ بارغان ئادەملەرنىڭ ھەرىكەتلىرى توپىغا چېچىلىپ كەتكەن داننى يىغىۋېلىش ئۈچۈن باشلانغان كۆرەشنىڭ نەقەدەر جىددىي ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ تۇراتتى، يىراق جايلاردىن ئورمان ناخشىسى ئاڭلىنىپ تۇراتتى:

ئومىنى تولا ئورۇپ،
بىلىكىڭ تالدىمۇ يايىم؟
ئاز كۈن ئويىناپ ئايرىلدۇق،
يۈرىكىڭ قاندىمۇ يايىم؟
«ئالتۇنۇم، ئامرىقىم، ئومىقىم...»

ئوھو! نېمىدىگەن چىرايلىق ناخشا ئېيتىدىغان ئادەملەر بۇ ھە؟ ئارزۇ-ئارمانلىرىغا قانمىغان يۈرەكلەردىن موشۇنداق پارقىراپ تۇرىدىغان ئۈنچىدەك سۆزلەر تۆكۈلۈپ چىقىدىكەن-ھە!

خامانغا بىزنىڭ ئوتاقچى كەلدى، ئۇ سۇ يېغىدا ياغلىشىپ، قارا مومدا مايلىغاندەك پارقىراپ تۇرىدىغان ئەسكى بىرخۇرجۇن بىلەن ئېلىپ كەلگەن ئىككى نان، بىرقاپاق ئەتكەن چايىنى مۆرىسىدە كۆتەرگەن پېتى ئۇخلاۋاتقان ئادەمگە قاراپ تۇرۇپ قالدى.

-ھوي باقىكا!- دېدى ئوتاقچى غەزەپ بىلەن، بەللى، موشۇمۇ ئىش بولىدۇمۇ؟
باقى تەمتىرەپ قوپۇپ:

-يۇمشاپ كېتىپتىغۇ؟ مېنى نېمىشقا ئويغاتمايسەن؟- دەپ ماڭا قارىدى. مەن ئۇنىڭغا جاۋاب بەرگۈچە ئوتاقچى جۇدۇن بىلەن خۇرجۇننى يەرگە ئىرغىتىپ:

-سىزنى خامانغا كېلىپ ئۇخلاپ بېرىڭ دەپ چاقىرىمدىم-دە، يېرىم پۇت بۇغداينى ھاللاپ ئالسىڭىز بولمامدۇ؟- دېدى .

-مېجەزىم يوق...- دېدى باقى ئارتۇق سۆز قىلماي، مەھبۇس قىياپىتىدە يەرگە قاراپ قالدى.

-ئەكىلىڭ ئارىنى! مېجەزى يوق ئىمىش؛ مېجەزى يوق ئادەم ئىشلىمەيمەن دېيىش كېرەك! نەچچە ئوتاق ئاشلىقتىن كېچە-كۈندۈز ئىشلەپ بىزگە ئاشىدىغىنىمۇ چاغلىق، خەقنىڭ دەردىنى تارتقۇچىلىكىمىز يوق، ئۆزىمىزنىڭمۇ يېتىپ ئاشىدۇ... مېجەزىڭىز بولمىسا بېرىڭ، ئۆيىڭىزدە يېتىڭ!

ئوتاقچىنىڭ زەردە بىلەن قىلغان ئاچچىق سۆزلىرىنى ئىچىگە يۇتۇۋەتكەن باقى گەز باغلاپ كەتكەن كالىپۇكلىرىنى يالاپ، ئۇلۇغ-كىچىك تىندى-دە، مائەمدار كىشىدەك بېشىنى تۆۋەنسالغان ھالدا مەھەللە تەرەپكە بىر بېسىپ-ئىككى بېسىپ يۈرۈپ كەتتى.

(2)

باھارخان كىچىككەنە قىزىنىڭ ۋاي سالغىنىغا قارىماي، ئۇنىڭ يېرىلغان پۇتلىرىنى چىراق يېغى بىلەن داغلاۋاتقان ئىدى.. ئەزىرايى خۇدا، توپدۇم موشۇ كۈندى،- دېدى باقى قولىدىكى بەتىنىكىنى يەرگە ئېتىپ، بېگىز سانجىلغان قولىنى سىلكىدى،- بۇنىڭ جايى قىغ، ئالۋاستىنىڭ... ئوچاققا تاشلاپ كۆيدۈرمەن!

ئەۋەي، تۆمۈر بولسىمۇ ئۇپرايدۇ، بۇ يىل قىش چىقسا شۇ بەتنىڭگە بەش يىل بولىدۇ، ھېلىمۇ ياز بويى ئۇنى ئاياپ يالاڭئاياق يۈرمەن.

باقى خوتۇننىڭ بەتنىڭىنى يەنە ياماشقا كىرىشتى. ياماپقۇ ئۇنىڭغا ياماق سېلىۋاتقىنى يوق، كەندىر چېگە بىلەن ئۇياق-بۇياققا تارتىپ يۈرۈپ پۈرۈشتۈرەتتى، چىرىپ كەتكەن قىرىم چاك تۇتالماس ئىدى، باقى بەتنىڭىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ تىكشەكە كىرىشتى، يېڭنە ئۆتكەن جايغا تۈكۈرۈكىنى پۈركۈپ چېڭىنى ئېھتىيات بىلەن تارتاتتى.

ئادەم بويىدىن ئىككى غېرىچلا ئېگىزلىكتىكى ئۆي، بۇنى ئۆزى دەپ ئېيتقىلىمۇ بولمايدۇ مومايلارنىڭ ئالۋاستى كەپسى دېگىنىگە ئوخشاشلا بىرنەرسە، ئۇياقتا ئورۇن كۆرپە نامى بىلەن بىرقۇچاق ئەسكى-تۈسكە نەرسىلەر تىزىپ قويۇلغان، يەردە ئىككى غۇلاچچە تىتىلىپ كەتكەن كېڭىز، چېلەك، چۆگۈن، چۆمۈچ، تۆمۈردى ياسالغان نەرسىلەر ئەمەس دېھقانلار ئۆزى تېرىپ ئالغان قاپاقلار ناھايىتى بۇ ئۆيدە پۇلغا ئەرزىيدىغان بىرلا نەرسە كىچىككىنە بىر قازان. بىراق بۇقۇممۇ، چۆيۈنمۇ بايقىۋالامدۇم، ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى بۇلۇڭدا توشقاندا تۈگۈلۈپ ئۈچ-تۆت بالا ئولتۇرىدۇ، ئانا-باللارنىڭ بىر-بىرىدىن پەرق قىلمايدىغان توپىرەڭ چىرايىدىن ئادەمگە يارىشىدىغان ئىسسىقلىق، خۇشاللىقلار پەقەت تېپىلمايدۇ. ھەممىنىڭ قاپىقى تۈرۈك، جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرىدۇ، «بالىلىق ئۆي - بازار، بالىسىز ئۆي مازار» دېگەن سۆزلەر بۇ ئۆيدە قېنى؟
«ئېھ، ئېھ» لىغان ئۇنلەر، قايسى بىرىنىڭ قاتتىقراق ئىگرىغان ئاۋازى ئاڭلانغان ئىدى، دادىسى قارغاشقا باشلىدى.

-سەپرايمنى ئۆرلەتمە! ھازىر ئوجۇقتۇرۇۋېتىمەن! يا ئۆلىمىدى بۇ ئىنجىمارۇق جىخىن تەگكەنلەر...

-ئىت...

-موخو!

-نېمانچە سەپراللىق بۇ؟ جان ئاغرىغاندىكىن كېيىن دادلىمامدۇ؟ ئۆزىمۇ تاڭ ئاتقۇچە غىڭشىپ يۆتىلىپ ياتالمايدىغۇ،-دېدى باھارخان.

يەنە جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرۈپ كەتتى، چىراغدىن بىر غېرىچ ئۆرلەپ تارقىلىۋاتقان ئىس تام-تورۇسلارنى قارا رەڭدە بويماقتا، ئۆيىنىڭ ئىچى بارغانسېرى گۈگۈملىشىپ، ئىچىدىكى ئادەملەرنى خىيالى بىرگەۋدىلەرگە ئايلاندۇرماقتا ئىدى، مەن ئاچچىق زەردە گەپلەر بولۇپ تۇرىدىغان بۇ ئۆيگە كىرىشتىن ۋاز كەچتىم، بىچارە ئادەملەرگە ئۆزرە ئېيتىپ كېلەي دېگەن خىيالىم سۇغا چۈشكەن قاردەك ئېرىپ كەتكەن ئىدى، پەنجىرە تۈۋىدىن

ئاستا-ئاستا بېسىپ ئارقىغا يېنىپ كەتتىم، ئۆيگە بېرىپ ياتقاندا تىنىچ ئۇخلىيالمىدىم، ئۇنىڭ باللىرى شۇنچە مۇلايىم، ئۇلار باشقا كىشىلەرنىڭ باللىرىدەك كوچىنىڭ ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغا قىقاس-چۇقان سېلىپ يۈگۈرۈشمەيدۇ، تال چۈشۈشنى ئات ئېتىپ كوچىنى چاڭ كەلتۈرۈشنىمۇ بىلمەيدۇ، بوسوغدا، ئۆيىنىڭ بۇلۇڭ پۇچقاقلرىدا دەرىمانسىز شۈمشىيىپ ئولتۇرغىنى ئولتۇرغان، ھەممىسى ئاغرىق، يەنە ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەركۈنى بىرنەچچە قېتىم تەڭرىدىن ئۆلۈم تىلەش، ئاتا-ئانىلىرىمۇ ئاغرىپ، ئوقەت قىلىدىغان كىشى يوق، پەقەت ئۇلار قارغىش، رەنجىش، كۆڭۈل ئاغرىقىنى كەسىپ قىلىۋالغاندەكلا كۆرۈنىدۇ، بۇ نەقاتارلىق ئوسال كۈن كەچۈرۈش ھە!

باقى ھەركۈنى مەسچىت ئالدىدا يانپاشلاپ ياتىدۇ، باھارخان مەھەللە بېشىدىن ياكى ئايغىدىن كۈلۈمسېرەپ بولمىسا، سۇلتىيىپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ پاختايغان چاچلىرى، چاپاق بېسىپ قىزارغان كۆزلىرى، جۇل-جۇل بولۇپ كۆڭلەكتىن كۆرۈنۈپ تۇرغان كۈلرەڭ تېنى، كۈلىسىمۇ، يىغلىسىمۇ باقىنىڭ «ئالۋاستى» دەپ تىللايدىغان قىياپىتىنى ئەسلىتىدۇ، لېكىن دۇنيادا باقىغا بۇنىڭدىن مېھرىبان باشقا ھېچ نەرسە پۈتۈلمىگەن، مۇھەببەت ئۇلۇغ نەرسە دېسە مانا شۇنىڭغا ئىشەنسە بولىدۇ، بەزىلەرنىڭ ئۇنىڭ بىلەن گەپلەشكۈسى كەلمىگەن بىلەن، دۇنيادا باقىغا ئۇنىڭدىن چىرايلىق كۆرۈنىدىغان ئىككىنچى بىر ئادەم بولمايدۇ، ئۇرىشىش، تىللاش، رەنجىش بۇ ئائىلىگە ئەسلى خاس ئەمەس، ئۇلار بىر-بىرىگە نېمە يامانلىق قىلىشقان گۇناھى ئۈچۈن زەردە قىلىشىدۇ؟ ئۇرۇشقىدەك ئىش بارمۇ؟ يوق. پەقەت تۇرمۇشنىڭ ئاچچىق زەھىرى مەسىت قىلغان چاغدىلا شۇنداق بولۇپ قالىدۇ. باھارخان نان ياققان جايدىن بىر-ئىككى نان، گاھى چاغدا كوزىدا ياكى ھېجىردا تاماق كۆتۈرۈپ كېلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئۆي تەرەپكە قايرىلىدۇ، باقى ئارقىسىدىن ھېچ تەرەپكە قارىماي دوڭۇلداپ كىرىپ كېتىدۇ، باھارخان نېمىكى تاپسا ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۆزى بىرچەتتە قاراپ تۇراتتى. چوڭ ئادەم نەپسىنى يىغىۋېلىشى مۇمكىن، لېكىن چالا تاماق يەپ قالغان كىچىك بالىلارنىڭ مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزىگە تىكىپ قاراش ناھايىتى تەس.

كۆڭۈلنىڭ نازۇك يەرلىرىگە بولغان بۇنىڭ تەسىرىنى قورسىقى توق كىشىلەرنىڭ چۈشەندۈرۈپ بېرىشىمۇ تەس، بۇ ئائىلىدە كۆپ ۋاقىتتا شۇنداق يېرىم تويۇنۇش ھۆكۈم سۈرەتتى، بالىلار تامىقىنى بىر-بىرىدىن قىزغىنىپ چاينىماي يۈتىدۇ، قاچىدا ھېچ نەرسە قالمىغاندىن كېيىن، تاماقنىڭ تاتلىقى قالغان قوللىرىنى يالاپ، شۇمەپ ئانىسىغا «يەنجۇ» دېگەن مەنىدە بوپىنى سىڭايان قىلىپ تەلمۈرۈپ تۇراتتى، مەن بالىلارنى بۇ قىياپىتىدە كۆرگەندە، چىداپ تۇرالماي يەرگە قارىۋالاتتىم.

(3)

-بىز شەيتاننىڭ ئەۋلادى ئەمەسقۇ؟ توۋا قىلىدىم... دېدى باقى ياقىسىنى تۇتۇپ،-
ھېچكىم بىزنى ئېلىۋەتكەن تىرىنچىلىك كۆرمەيدۇ، خۇددى بىر سۈپۈرۈندە ئەخلەت،
بىزمۇ جاھان تۇتۇپ كۆرگەنغۇ، ئەلنىڭ گۈلگە گۈل، خالىغا خال قويغان، مۇنداقلا ئەمەس
ئىدۇق .

ئۇ بىرنەرسە تىڭشاۋاتقاندا بويىنى ئېگىپ جىم بولۇپ قالدى، مەن تونۇردىن
پۇتۇمنى تارتۇپ، ئاسمانغا قارىدىم. يېقىنلا بىر جايدىكى قارىياغاچ شاخلىرى ئارىسىدىن
تولۇن ئاي ماراپ تۇراتتى، يۇمشاق شامالدا تىتىرىگەن يوپۇرماقلار تونۇر بېشىدىكى ئالا
كۆلەڭگۈنى نازغىتىپ تۇراتتى، كېچە بەك چىرايلىق ئىدى، ئۇزاق يەرلەردىن ئېتىزدىن
قايتقان كىشىلەرنىڭ ناخشىلىرى ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ، مەن يەنە پۇتۇمنى ساڭگىلىتىپ:

-جىمىپ كەتتىڭىزغۇ باقىكا؟ جاھاننىڭ كارى تۈگەيدۇ، قېنى ناخشا ئېيتىڭا!- دېدىم.

ئۇ خىرىلىدىغان ئاۋازى بىلەن ئۇزۇن بىر ئېھ تارتىپ، چىشىنىڭ ئېقىنى كۆرسەتتى.

-بىز ناخشا ئېيتقان «كۈچ-قۇۋۋىتىمىز بار چاغدا، قانداق يىگىت ئىدۇق بىلەمسەن؟

بىزنىڭ پىشانىمىزگىمۇ يەر پۈتكەن،- 15خو يىرىم بار ئىدى، مېنىڭ بىر ئات، بىر ھارۋا، بىر
سېغىپ ئىچىدىغان سېپىرىم بولغان، ئۆز ئالدىمغا بىر جۈپ ئۆكۈزنى قوشقا قاتاتتىم،
تورغاي چىللىغاندا قويۇپ، تا ئەل ياتقۇچە ئېتىزدا قوش ھەيدىگەن، كەتمەن چاپقان، ئورما
ئورغان ئەزىمەت ئىدۇق، بىز ئېچىق ئېتىش ئۈچۈن قومۇرغان چىمنى ئىككى-ئۈچ ئادەم
ئاران كۆتۈرەلەيتتى، ناخشىنى دېگەن مانا شۇنداق چاغلاردا ئېيتىپ ئادىشىپ كەتكەن
دېگەن بىز، ھەي... ئەمدى كۈچ يوق، يۈرەك يوق.

ئۇ بېشىنى لىڭشىتىپ تۇرۇپ، ياش يىگىتلىك چاغلاردىكى شېرىن ئەسلىملىرىنى

زوق-شوق بىلەن ئېيتىشقا چۈشۈپ كەتتى.

-مېنىڭ ناخشا ئېيتالايدىغانلىقىمنى ئاڭلاپتىكەنسىن ھە! راستىنى ئېيتقاندا

مەھەللىدە مېنىڭچىلىك ناخشا ئېيتالايدىغان كىشى يوق ئىدى، مەن بولغان توي-تۆكۈن
مەشرەپلەر ئالاھىدە قىزىپ كېتەتتى، ئوتتۇز ئوغۇلنىڭ سەرخىل گۈلىنىڭ بىرى ئىدىم؛
ھەممە مېنى «باقەم، باقەم» دېيىشىپ ئېغىزىدىن چۈشۈرۈشمەيتتى، بولۇپمۇ مەن ناخشىنى
قاچان تولا ئېيتتىم، مانا بۇنى ساڭا سۆزلەپ بېرىمەن، ھەي... ئېسىت ياشلىق چاغ!
قانچىلىك شوخلۇقلارنى قىلغان بىز .

باقى ناھايىتى 45 ياشلاردىكى كىشى بولسىمۇ، ئۆزىنى سەكسەن-توقسان ياشلاردىكى بوۋاي چاغلایىتتى، چۈنكى تۇرمۇشنىڭ قاتتىق قولى ئۇنىڭ ياقىسىنى دەم ئالدۇرماي سىققان، سۈلۈكلەر ئۇنىڭ قېنىنى شوراپ، ئۇنى قۇرۇق قاقشال قىلىپ، ماغدۇرسىز ئاپئاق ساقال ئادەم قىلىپ قويغانىدى.

ئۇ قۇرۇپ كەتكەن تامىقىنى ھۆللەپ، تۈكۈرۈكنى يۇتۇپ، سۆزىنى داۋام قىلدى: -ئۈرۈكلەر راسا مەي باغلاپ پىشقانىدى. ھاۋا تىنچىق، ماداخان قىلىنغان ئالدى ئوچۇق كۆڭلىكىمنىڭ ھەممە ئىزمىلىرىنى يېشىۋەتتىم، بېشىمدا قىرلانغان ئاق مالخاي، يۇتۇمدا پەس پاشىنا مەسكاپ ئۆتۈك.

تام شورىلىرىدىن ئاتلاپ چۈشۈپ باغلاردىن ئۈرۈك تاللاپ يەپ يۈرگەندىم، قويۇق ئۈرۈك دەرەخلىرى ئارىسىدىن ئۈچ-تۆت بالىنى ئەگەشتۈرۈپ، بىر قىز چىقىپ كېلىۋاتاتتى، مەن ئۇنى تونۇدۇم، ئۇ ئۇششاق ئۈرۈلگەن قويۇق قارا چاچلىق، پىستە كۆزلۈك، لەۋلىرى جىنەستىدەك قىزارغان، سۇمباتلىق باھار ئىدى.

بىز ئۇچرىشىپ قالغان چاغلاردا ئوچۇق چىراي بىلەن كۈلۈمىسېرىشىپ ئۆتۈپ كېتەتتۇق. باھار كۈلگەن چاغدا ئىككى قوۋزىقىدىكى زىنقى ماڭا ئۇنىڭ چىرايىنى ناھايىتى يېقىملىق قىلىپ كۆرسىتەتتى.

ئەنە ئۇلار توپتوغىرا مەن تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتىدۇ، يۈرىكىم دۈپۈلسەپ كەتتى، ئا؛دىمىدىكى ئېگىز ئۆسكەن باراقسان شاخلىق ئۈرۈك ئۈستىگە چىقىۋالدىم. باھار شۇ ئۈرۈك تۈۋىگە كېلىپ:

-تېرىڭلار ئۈكىلىرىم، موشۇ ياخشى ئۈرۈك،-دېدى-دە، قولىدىكى سېۋەتنى يەرگە قويۇپ، ئۈرۈك تېرىشكە باشلىدى. مەن كەپتەرنى ماراپ ياتقان مۆشۈكتەك يوپۇرماقلار ئارىسىدىن ئۇنىڭغا قاراپ، ھەرىكىتىنى تاماشا قىلىۋاتىمەن. ئۇنىڭ ئىككى مەڭىزى گىردە ناندەك قىزارغان، بۇرنىنىڭ تۆپىسىدە گۈل ئۈستىدىكى ئۇششاق شەبنەم دانلىرىدەك تەر تامچىلىرى تىزىلىپ تۇراتتى. ئېڭىشكەندە ئىككى مۆرىسىدىن ئالدىغا چۈشكەن چاچلىرىنى ئەپچىللىك بىلەن سىلكىتىپ ئارقىسىغا ئېتىپ قويىدۇ، ئارىلاپ-ئارىلاپ كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنگەن ئۆرۈكلەرنى ئاغزىغا سېلىۋالىدۇ.

ئالا بولغان ئۆرۈكتىن ئۈچ-تۆت تال ئۈزۈپ ئالدىم-دە، غولىنى چەنلەپ تۇرۇپ بىرنى ئاتقاندىم، ئالدىغا چۈشتى، ئۇ ئۇياق-بۇياققا قاراپ قويۇپ، يەنە ئۈرۈك تېرىشكە تۇتۇندى، ئىككىنچى قېتىم ئاتقاندىم، بېشىغا قاتتىق تەگدى ئەتمالىم، قوشۇمىسىنى تۈرگەن پېتى ئورنىدىن ئىتتىك تۇرۇپ:

-ئو...ھوي، قايسگوي؟ نېمانداق قىلسەن؟- دەپ ئارقىسىدا ئۆرۈك تېرىۋاتقان بالغا گۆلەيدى.

ئۆزۈمنى تۇتالماي كۈلۈۋەتكەندىم.

-ۋىيەي... ساراڭ- دەپ دى- دە، چالۋاقاپ، سېۋەتكىمۇ قارىماي دومسايغان بويى باغدىن چىقىپ كەتتى.

ھەي، مانا ئامدى قالدىم بالاغا، ئۇ تاۋى نازۇك ئىكەندە، نېمىشقا ئويناشتىم- ھە... ئەمدى بۇ گۇناھنى قانداق يۇيۇش كېرەك؟ بالىلار بىلەن سېۋەتنى ئۆرۈككە لىق تولدۇرۇپ، باھارنىڭ ئۆيىگە كېتىپ بارمەن، ئۇ ئانىسىغا يىشىغلاپ بارغان بولسا، «ھوي جۇۋاينىمەك كەتكۈر، قىزىمغا نېمىشقا تېگىشتىڭ؟...» دەپ جاۋىلداپ كەتسە، نېمە دەيمەن؟ سېۋەتنى ئىشىكىگە قويۇپ قېچىش كېرەك.

ئىش مەن ئويلىغاندەك بولۇپ چىقىمىدى، پۈتۈنلەي باشقا، باھارنىڭ ئانىسى ھويلىدىن پايپاسلاپ چىقىۋاتاتتى، گەپ قىلماستىن سېۋەتنى ئىشىك ئالدىغا قويغاندىم.

-رەھمەت بالام، خۇدا ئۆمرىڭىزنى بەرسۇن. باھار ئۆزى قەيەردە قالدى؟- دەپ دى.

مېنىڭ گۇناھىم تېخى بۇيەرگە يېتىپ كەلمىگەنلىكىنى ھېس قىلىپ:

-كېلىۋاتىدۇ- ھازىرچە مەندىن خىش بولغان بىلەن كېيىن تىللايسەنغۇ؟- دەپ دىم مەن

ئىچىمدە. ئارتۇق سۆز قىلماستىن ئارقىمغا ياندىم.

-ھېم، تازا ئىشلىتىۋالدىمغۇ تازا،- غورنىڭ يېنىدىكى چولاق تام كەينىدىن تۇيۇقسىز

چىققان بۈگەپ مېنى چۆچۈتىۋەتتى. ئىتتىك ئارقىغا قارىسام، باھار كۈلۈمسېرەپ تۇرۇپتۇ.

-ۋاي تاۋى نازۇك، شۇنىڭغىمۇ يامانلاپ كەتتىڭىزمۇ؟- دەپ دىم .

ئۇ ئۈنچىقماي چېچىنىڭ ئۈچىنى ئويناپ يەرگە قاراپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭ كۈلۈمسېرەپ

خۇمارلاشقان كۆزىدىن رەنجىگەنلىك سېزىلمەيتتى، «تاۋى نازۇك» دەپ قىلغان تەنەمگە

جاۋاب قىلماستىن شۇنداق يېقىملىق، مۇلايىم قاراپ تۇرۇشى، «مەن سېنى ياخشى

كۆرىمەن» دەۋاتقاندا، خۇددى شۇ ۋاقىتتا ئۇ «قاھ» دېسەم، قولىمغا كېلىپ قوندىغان

قۇرغۇي بولۇپ كۆرۈندى .

تەلپۈنۈپ تۇرغان ياشلىق كۆڭلۈمدە ئۇ بىرىنچى قېتىم ھېچنېمە تەڭلەشتۈرۈپ

بولمايدىغان ئىسسىق بىر تۇيغۇ قوزغاتتى، خىجالات بولۇشقا باشلىدىم، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ نېمە

دېيىشىمنى بىلەلمەي تەمتىرەپ كېتىپ:

-بۈگۈنكى ئىسسىقتا ئۆرۈك تازا پىشىپتۇ- دەپ دىم .

-بىراق كۈننىڭ موشۇنداق ئىسسىق تەپتىدە سىز تېخىچىلا غورا ئىكەنسىز،- دەپ دى

باھار كۈلۈپ .

«ھېم، مانا ئوخشاتتى سېنى، ئەمدى نېمە دەيسەن» - دېدىم ئىچىمدە .
شۇ پەيتتە ئۇقىزغا گەپ تېپىپ بېرەلەيدىغاندەك ئەمەس ئىدىم، ياخشى ئۇنى ئاپىسى
چاقىرىپ قالدى - دە، سۆزىمىز شۇ يەردىلا ئۈزۈلۈپ قالدى .

شۇنىڭدىن كېيىن كۆڭلۈمدە «باھار» دېگەن چىرايلىق بىر ئىسىم داۋاملىق زىكر
قىلىنىدىغان بولدى، بىراق باشقىلارغا ئوخشاش «ئىشقى ئوتىغا گىرىپتار بولدۇم، مېنىڭ
دەردىم بار...» دەپ لاقىلداپ يۈرگىنىم يوق، زوق بىلەن ئىشلەپ، ئېتىزلارنىڭ باغرىنى گۈل
قىلىۋەتتىم. يەلپۈنۈپ تۇرغان كۆپكۈك بۇغدايلار، قوغۇن - قاپاقلار باراڭ ئەتراپىدا ئېچىلغان
گۈل - زاراڭزىلار ھەركىمنىڭ زوقىنى كەلتۈرەتتى، مانا شۇچاغدا قىن - قىنىمغا سىغماي ناخشا
ئېيتاتتىم، كىم ئىكەن ئۇ مېنى ماختىمايدىغان؟ ھەممىسى ئۆيچۆرەمدىن ئايلىنىپ
كېتەلمەيتتى، ئەنە ئېتىزىم بوستان! مەن بۇلبۇل بولغان شۇنداق چىرايلىق چاغلاردا باھار
بىلەن بىللە بولۇشقاندۇق... ئۇ ھەركۈنى بىزنىڭ باراڭغا قوغۇن - تاۋۇزغا كېلەتتى.

موشۇ قوغۇنلۇق ساڭا قارايدۇ، ئۆزۈڭ تاللاپ ئۈزۈۋال باھار، - دەيتتىم .
باھارمۇ كۆپ چاغلاردا ئېتىزغا قۇرۇق كەلمەيدۇ، ئۇ ئانىسىدىن يوشۇرۇپ يۈرۈپ،
يىپەكتىن گۈل چەككەن قولىغاغلىق ۋە تاماكا خالتىسىنى ماڭا يالداما قىلىدۇ، پىياز شاكىلى
بىلەن قىزارتىپ پىشۇرغان تۇخۇملارنى ئەكىلىپ بېرىدۇ، كۈنلەر شۇنداق كۆڭۈللۈك ئۆتۈپ
تۇرىدۇ، بۇنىڭدىنمۇ تاتلىق ئارزۇلار ئالدىمىزدا... باقى كۆكرىكىنى كۆتۈرۈپ قانغۇچە دەم
ئالدى - دە، يەنە جىم بولۇپ قالدى .

مەن كۆسەي بىلەن تونۇردىكى نۇرسىزلانغان ئوتنى چۇقچىلىدىم، ئېچىلغان
قوقاسنىڭ يورۇقىدا باقىنىڭ يۈزىگە سەپسالغاندىم، ئۇنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلاۋاتقان گۈل،
بوستان، بۇلبۇل، باھار دېگەن تاتلىق سۆزلەر خىيالىمدىن ئۇچتى، چۈنكى ئۇنىڭ چىرايى
سوغۇق شامالدا تىترەپ ئالدىمىزغا چۈشۈۋاتقان كەچ كۈزنىڭ ئۈششۈك يوپۇرماقلىرىغا
ئوخشايتتى، بۇ كۆڭۈلسىز جىمجىتلىققا تۈزىدىم، ئۇنىڭ ھازىرقى چىرايىنى ئەمەس بۇلبۇل
بولۇپ سايىراپ يۈرگەن چاغلارنى كۆرگۈم كەلدى.

- باقىكا، شۇ چاغدىكى ناخشىلاردىن بىرەرنى ئېيتىپ باقماسىز؟ - دېدىم مەن .
- ناخشا - ناخشا... ھە، ناخشا ئېيتقۇچىلىكىمىز قالدۇمۇ؟ سەن تېخى ئوقمايسەن...
ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ ھىكايىسىگە چۈشۈپ كەتتى.

- بىزنىڭ مەھەللىدە باھارلارنىڭ تېرىلغۇ يېرى بولمىغانلىقى ئۈچۈن، ئاتا - ئانىسى
تىرىكچىلىك ئىزدەپ سۇلتاننۆۋەيسىگە كەتتى، شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ باھارمۇ
سۇلتاننۆۋەيستە بولۇپ قالدى .

باھار كەتكەندىن كېيىن مېنىڭ قاپقىم ئانچە ئېچىلماس بولۇپ قالدى، ئۆيدىكىلەر بىلەن ئەرزىمەيدىغان ئىشلارغىمۇ ئۇرۇشۇپ قالمەن، دادام: -ھە، بۇ ساراڭنىڭ يەنە بۇرنى كۆپتى، دەپ قوياتتى.

مەن ئات بېقىشنى باھانە قىلىپ، كۆپ ۋاقىتتا كېچىلەرنى ئېتىزدا ئۆتكۈزۈپتەتتىم. ئېتىزنىڭ ئايدىڭ كېچىلىرى قانداق چىرايلىق. بىر-بىرىگە تۇتۇشىپ تۇرىدىغان ئاشلىقلار، ياپپىشىل يەلپۈنگەن بېدىلىكلەردە مەست بولۇپ سايىرىغان بۆدۈنلەرنىڭ ئاۋازى كۆڭۈللەرنى ئاللىقاياقلارغىدۇ ئېلىپ قاچىدۇ، غۇرۇلداپ ئۇچۇۋاتقان شامالدا يىراقتىن كېلىۋاتقان قۇشلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاش قانداق ياخشى، كۆز يەتمەس يەردە ئاۋرال تېغى چوقچىيىپ تۇرىدۇ، ئەنە، شۇ ئاۋرال تاغ باغرىدا باھار ئۇيقۇغا كەتكەندۇ، مەن شۇ تەرەپكە قاراپ تاڭ ئاتقۇچە ناخشا ئېيتىپ چىقىمەن، ئوھو!...بۇ قانداق ناخشىلار...يۈرەكتىن يېرىپ چىقىدۇ. مەن ئۆمرۈمدە سېغىنىشنىڭ مۇنداق لەززەتلىك خۇمارىنى سەزمىگەندىم .

-بىز مۇرادىمىزغا يەتكەن ئىدۇق، باھار بىلەن ئۆي تۇتۇق، كېچە-كۈندۈز بىللە ئىشلەپ، راھتىمۇ، جاپانمۇ تەڭ كۆردۈق، قولمىزدا ئارتۇق نەرسە بولمىسىمۇ، بىلەكنىڭ كۈچىگە تايىنىپ، ۋاقتىمىزنى چاغ ئۆتكۈزەتتۇق، ئەتىياز ئايلىرى، قىزىق قوش ھەيدەۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە دادام ئۇزاق تارتقان سېل كېسىلى بىلەن يېرىم كېچە مەھەلدە جان ئۈزدى، دادام ئاز-تولا كىتاب ئوقۇشنى بىلىدىغان ئادەم بولغانلىقى ئۈچۈن مەھەللە جامائىتى ئىچىدە خېلى ئابرويى بار ئىدى، شۇنىڭ بىلەن مەھەللە چوڭلىرى تېزلا يېتىپ كېلىشتى. ھە، راستلا بىر گەپنى قىلىشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن، مەن ھازىر شۇنچە خار بولساممۇ، ئەل نېمىشقا مېنى «سەن» دېمەي «سىز» دەيدۇ، چۈنكى مەن دادامنىڭ ئارقىسىدا يۈرۈپ، ئانچە-مۇنچە قارا خەت تونۇپ قالغان ئىدىم، يۇرت چوڭلىرىنىڭ مەسلىھەتى بويىچە ئون خوجە بۇغداينى ھارۋىغا بېسىپ، توخۇ ئىككى قىچقارغان چاغدىلا شەھەرگە كىرىپ كەتتىم. بازارىدىن كېپەنلىكلەرنى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن، شەھەر ئىچىگە (سېپىل ئىچىگە) كىرىپ تۇغقىنىمىزنى نامازغا ئېيتىپ قايتقان ئىدىم، دەڭ دەرۋازىسىدىن ئۆتەلمەي تۇرۇپ قالدىم، ھەي...شەيتانلارنىڭ ئىشى دېگەنە! ھەممە پېشكەلچىلىكنىڭ ئاۋۋىلى موشۇ يەردىن باشلاندى .

شۇ ۋاقىتتا ئالدىراپ، ئىچىمنىڭ تىت-تىت بولۇۋاتقانلىقىمنى قايسى تىل بىلەن ئاڭلىتاي، ئاش ۋاقتى بىلەن كەلگەن ئادەم تاكى چىڭقى چۈشكىچە ساقلاپ تۇردۇم. دەرۋازىنىڭ ئىچى ۋە تېشىدا ماڭا ئوخشاش يول تاللىشىپ تۇرغان ئات ھارۋا، ئۆكۈز ھارۋا، ئاتلىق، ئېشەكلىك، پىيادە كىشىلەرنىڭ سانى يوق، دەڭ دەرۋازا ئىچى خۇددى بىر پاتقاق دېڭىزى، ئۇنىڭدا ئاتلار ئۈزىدۇ، چىلىشىپ كېتىپ بارغان ھارۋىلار ئادەمگە قېيىقنى

ئەسلىتىدۇ. پىيادە ئادەملەر بۇنداق «قېيىق»لارغا ئىككى گۇۋازا، بەك ئالدىراپ كەتكەنلىرى بىر تەڭگە كىرا بېرىپ ئۆتۈشۈپ تۇرىدۇ، يول تاللىشىپ ئاتلارنىڭ، ئادەملەرنىڭ باش-كۆزلىرىگە قامچىلار تېگىپ تۇرىدۇ، تېپىلىپ يىقىلغان ئادەملەرنىڭ تەلەتگە قاراپ كۈلگۈڭ كېلىدۇ. بىر تۇرۇپ ئۇنىڭ رەسۋا بولغان ھالىتىگە قاراپ ئىچىڭ ئاغرىيدۇ ياكى يىغلىغۇڭ كېلىدۇ. ئاتلار مۆدۈرۈپ كەتسە ياكى پۈتۈنى سەللا ئېگىزرەك كۆتۈرسە، پۈتۈن تەرەپكە پاتقاق مۆلدۈردەك ياغدۇ، مۇنداق ۋاقىتتا ئادەملەر ئۆزىنى قاچۇرۇپ ناھايىتى كۈلكىلىك قىياپەتلەرگە كىرىۋالىدۇ، زارلىنىدۇ، لەنەت ئوقۇيدۇ، تىزىغىچە پاتقاق كېچىپ يۈرۈپ مۇشتلىشىۋاتقان ئادەملەرنىڭ رەڭگى -رۇخسارىغا قاراپ، تېخىمۇ قاتتىق كۈلگۈڭ كېلىدۇ، لېكىن بۇ يەردىكى ئىچىنىشلىق ئەھۋاللار، يۈرەكنى تىلغاپ تاشلىغۇدەك ئاچچىق تىللار كۈلكىلەرنى باسدۇ، بولۇپمۇ شۇ كۈنى ئادەملەرنىڭ ئۆتۈشلەمەي كۆپرەك تۇرۇپ قېلىشىغا بىر دېھقان سەۋەبچى بولدى، بىراق شۇ سەۋەب بولدى دەپ ئۇنى تىللاي دېسەڭ، ئۇنىڭ ھالى ھەممىسىنىڭكىدىن يامان بولغان ئىدى. دېھقاننىڭ جىنازىغا ئوخشايدىغان ئېتى پاتقاقتىن ھارۋىسىنى تارتىپ چىقىرالمىي تازا چوڭقۇر يەرگە يىقىلدى. ئۇنى سەۋەبچى بولدى دېگەن ئادەملەرمۇ ئىنساب قىلىشى كېرەققۇ، ئەلىۋەتتە، پاتقاق دەرياسىغا چۆكۈپ كەتكەن ئېتىنى چىقىرىمەن دەپ ئۇنىڭ تارتقان كۈنى ئازمۇ؟ ئاخىرى ئېتى ئۆلۈپ قۇتۇلدىغۇ، بىچارە دېھقاننىڭ جۈمبۇ-جەۋەنى مۆرىسىگە سېلىپ، سۈزمە خالتىسىدەك بولۇپ چىقىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ پاتقاق مىلىنىپ كەتكەن يۈزىدىن ئېقىۋاتقان تارام-تارام يېشىنى كۆرگەن ئادەملەر يەنە ئۇنى سەۋەب بولدى دەپ قانداق تىللىماقچى ئىدى. ئەسلىدە نېمە سەۋەب بولغان؟ شۇ قارا دەرۋازىدا ئادەملەرنىڭ يولىنى توراپ قويغان دەرۋازا ئىگىسى «ئۇلۇغلار» دە، مىڭ بالالىقتا ماڭا ئەمدى ئۆتۈش نۆۋىتى كەلگەن ئىدى، قايسى كۆزۈم بىلەن كۆرەي، تەلەتى سۆرۈن بىر يايى كېلىپ، ئېتىمنىڭ تۇمشۇقىغا بىر قامچا ئۇردى-دە:

-ھارۋاڭنى ئارقىغا قايتۇر!- دېدى.

-ئاكا مېنىڭ ئىشىم ئالدىراش... تېخى سۆزۈمنىڭ ئاخىرى تۈگىمەستىن باش-كۆزۈمگە قامچا ياغدى، يەنە بىر يايى كېلىپ ئاتنىڭ چۇلۇۋىنى تۇتتى-دە، ھارۋامنى ئارقىغا ئايلاندۇرۋەتتى، «ياخشى سۆز تاشنى ئېرتىدۇ» دېيىشىكنى قېنى؟ مەن شۇ كۈنى دۇنيادىكى بار ياخشى سۆزنى قىلدىم، يالۋۇردۇم، ئۇلارغا ئىتقا ئوخشاش كۈچۈكلىنىپ يىغلىدىم، دادامنىڭ ئۆلۈكىنى ۋە پۈتۈن ئەۋلىيالارنىڭ ئەرۋاھىنى شىپە كەلتۈردۈم، مېنى ئەسلا قويۇپ بەرمىدى، ئۇلارنىڭ باغرى تاشتىنمۇ قاتتىق، پۈتۈن تېنى مۇزدىن يارىتىلغان ئادەملەر ئىدى، ئادەملەر دۇنياغا بىر-بىرىنى بوزەك قىلىش ئۈچۈن يارىتىلغانمۇ؟ دەردىڭنى

ئاڭلايدىغان ئادەملەر زادى قەيەردە؟... ماڭا ئوخشاش 30 ھارۋىكەش ساڭدىن بۇغداي قىچىلاپ سار بۇلاققا ماڭدى... (بۇ ۋاقتتا سار بۇلاقنى تۈگمەنلەر چىرىكلەر ئۈچۈن ئۇن تارتاتتى) يالۋۇرۇش تۈگمىگەن ئىكەن تېخى، تۆت كۈن ئاۋارە بولۇپ يۈرۈپ، بۇغداينى تۈگمەنگە ئۆتكۈزۈۋاتقان ھالدا ھارۋاڭ بىلەن نەچچە كۈن بىكار ئىشلىسەڭ رەھىمەت-تەزىم قېنى؟ «زىۋازا، بۇغداي كەم» دەپ يۈزلىرىمگە تۈكۈرۈپ، يەتتە كىشىنى كۈرەدە ئۈچ كۈن سولاپ قويدى...

مانا پالاشلارنىڭ كاشىلىسى، مەن سولاقتىن چىقسام «ئېتىڭ ئۆلۈپ قالدى چەنتۇ» دېدى. دە، ئالدىغا ئاتنىڭ تۆت تۇيىقىنى تاشلاپ قويدى، راست شۇ مېنىڭ ئېتىمنىڭ تۇيىقىمۇ، ئۇنى ئاجرىتىش تەس، بۇ ئەھۋالدىن بىر يەرگە دادلاشمۇ تەس، كىمگە ئەرز قىلساڭ بولىدۇ؟ «دادام ئۆلۈپ قالدى جېنىم ئاكا...» دېگىنىڭگە قارىماي قامچىلاپ سېنى غۇلجىدىن كۈرەگە ھەيدەپ كەلگەن ئادەملەرگىمۇ ياكى «زىۋازا» دەپ يۈزۈڭگە تۈكۈرگەن چايان سۈرەتلىك چىرىكنىڭ چوڭى جىڭشۇسىغىمۇ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىپ باش قويۇشتىن يەنە نېمە پايدا چىقار...

ئاندىنمۇ - ئاتتىمۇ ئايرىلدىم، جۇمبۇ-جەۋەننى ئۆشەنمەگە ئارتىپ غۇلجىغا قايتىپ چىقتىم، خەيىر، ئۇلارمۇ كەتتى... ئۇ ئادەتتىكى سۆزىنى ئۆزگەرتىپ، تۇيۇقسىزلا قايناپ-شۇمۇ ئادەمگە رىجىلىكمۇ، بۇ نە قاتارلىق ئۇياتسىزلىق ئىش-ھە... قارا! - دەپ خىرقىراپ توختاپ قالدى، مەن ئۆچۈپ تۈگەي دەپ قالغان سامان ئوتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قاتلاملىرىنى چۈخچىلىغاندىم، ئۇنىڭ قاشلىرى چىمىرلاپ، كۆزىدە غەزەپ ئۇچقۇنى چاقنىغاندەك كۆرۈندى، ئاي بىز بىلەن ئاللىقاچان خوشلاشقان؛ جاھان بارغانسېرى قاراڭغۇلۇق ئىچىگە پاتماقتا، يېقىن بىر جايدىكى ئىتنىڭ ھۇۋىلىغان زاۋاللىق ئاۋازى كۆڭۈلگە قورقۇنچ سېلىپ ئۆتەتتى.

باقى سۆزىنى داۋام قىلدى:

- بىزنىڭ ئۆيدە ئۆلۈم... دادام ئۆلدى، ئۇنى قانداق ئۇزاتقاندىمۇ؟ مەن ھازىردا، بېلىمگە ئاق باغلاپ، كۆك تاياققا تايىنىپ، جىنازا ئالدىدا يىغلاپ چىقىشىم كېرەك ئىدىغۇ، مېنى دادام قانداق ئېغىرچىلىق بىلەن باقتى، مەندىن نېمە كۆردى؟ مەندىن نېمىلەرنى كۈتكەندى؟ قېنى ئۇ، قېنى مېنىڭ ئەسقاتقىنىم، ئىست-ئىست، بەختسىزلىك... يۇرت ئالدىدا نېمە دەپ، قايسى يۈزۈم بىلەن چىقىمەن... شۇنداق تۈگمەس-پۈتمەس خىياللار بىلەن كېچە پىيادە يۈرۈپ چاي مەلىدە دوتەي يامۇلى ئالدىغا يېتىپ كەلگەندىم.

- ھەي جۇمبۇ كۆتۈرگەن توختا! - دېدى بېلىدە سىم ئورغان قامچىسى بار بىر ئادەم.

- ياق ساتمايمەن، - دەپ يولۇمغا كېتىۋەرگەندىم، ھېلىقى ئادەم يۈگۈرۈپ كېلىپ:

-كىمىڭنى ئەخمەق قىلسەن ئەدەپسىز سۆز! بۇياققا ماڭ سەيسە قىلسەن،-دېدى-دە،
ئارقامغا ئىتتىرىۋەتتى.

-يەنە نېمە سەيسە؟ مەن ھازىر سەيسىدىن كەلدىمغۇ!

-ساختىپەزلىك قىلماي، ياخشىلىقچە ماڭ، ئىت!

-ئەزىرايى خۇدا، مەن سەيسىدىن كەلدىم!

-ماڭامسەن-يوقمۇ؟

-ماڭمايمەن، نېمە قىلسەن؟-دېدىم .

ئۇ قامچىسى بىلەن مېنى بىرنەچچىنى ئۇرغاندى، قولىنى قايرىپ ئارقىسىغا چىڭ تۇتۇۋالدىم، بۇنىڭغا بوي بەرمىگەنلىكىمنى كۆرۈپ قەيەردىندۇر يەنە ئىككى چېرىك يۈگۈرۈشۈپ كەلدى، ئۈچى بىر بولۇپ مېنى دوتەي يامۇلىغا ئېلىپ كەلدى، ئاۋۋال ھارغۇچە ئۇرۇپ دۇمبالدى، كېيىن بىر قاراڭغۇ ئۆيگە سولاپ قويدى، ھارغىنلىق، قورساقنىڭ ئاچلىقىدا ئەسنەپ -ئەسنەپ كۆزۈم ئۇيقۇغا كەتكەن ئىدى، كىمدۇ بىرى:

-چىلەي، چەنتۇ؛ چىلەي!-دەپ بېشىمغا تېپىپ ئويغىتىۋەتتى.

-نېمە دەيسىز جاڭگۇيدە؟-دېدىم .

-زو،زو،-دېدى ئۇ .

مەن قولۇمنى سەھرا تەرەپكە شىلتىپ:

-چىقىپ كېتەيمۇ، مېنى قويۇۋەتسىڭىزچۇ لويما، مەن خۇرجا، داداڭزا ئۆلدى...

-شىما،زو،زو،-دېدى ئۇ تالانى كۆرسىتىپ.

بۇ بەغەرەزگىمۇ ھېچ تىلىمنى ئۇقتۇرالمىدىم، ئۇ مايلىنىپ كەتكەن سولتەك چاپان كەيگەن، غورا قاپاق، خام سېمىز بىر ئادەم بولۇپ، دوتەينىڭ مەپكەشى ئىكەن، مەپكەش ماڭا ئوخشاش پايتمىسىنى تەتۈر ئورغان سەيسىكەش بىر ئادەم بىلەن ئىككىمىزنى چۈشكىچە بېدە توغراتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن قىغ توشۇتۇپ قويۇپ بەردى، ئۆز ئاتىسىنىڭ ئۆلۈكىنى تاشلاپ كېتىدىغان ئادەملەرمىدۇق بىز، مۇنداق ئوساللىقنى مەن ئۆز ئىختىيارىم بىلەن قىلدىمۇ؟ ياق، ئىش شۇنداق بولسىمۇ، يۇرت ئىچىدە مەن ئەڭ باغرى تاش، يامان ئادەم، ھەتتا ئادەم ئەمەس، خۇددى كالا ياكى ئىت-تە، توغرا، ئۇلار شۇنداق قاتتىق رەنجىشكە ھەققى بار، بىراق كاساپەتكە ئۆزۈم يولۇقاي دەپ ئاتايىن بارمىدىم-دە، ئۇرۇق-تۇغقانلار ماڭا ئوچۇق چىراي ئاچمايدۇ.

-داداڭ ئۆزى تاپقان بىر چۈپ ئۆكۈزنى سېتىپ، بىر كۈنلۈك مەرىكىسىنى ئۇزاتتۇق،

سەنمۇ ئوغۇل بالىمەن دەپ بېلىڭنى باغلاپ يۈرسەن، قېنى نەزىرىنى قانداق قىلسەن؟ ياكى داداڭنىڭ يەتتىسىنىمۇ بەرمەمسەن؟-دېگەندەك گەپلەر جېنىمدىن ئۆتۈپ يۈرەككە

نەشتەردەك سانجىلىپ تۇراتتى، ئۇرۇق-تيۇغقانلارنىڭ تەنسىنى بېسىش ئۈچۈن، دادامنىڭ يەتتىسىنى ناھايىتى چوڭ ئۆتكۈزدۈم.

شۇ يىلدىن باشلاپ ئۆزئالدىمغا قوش ھەيدىيەلمىدىم، قوش، ئات-ھارۋا، ئۇرۇقلۇققا بىر خۇبۇغداي ئۈچۈن باشقىلارغا سارغىيىدىغان بولۇپ قالدىم، ئەمدى كېچە كۈندۈز جان كۆتۈرۈپ ئىشلىسەكمۇ، چاپنىمىز تىزىمىزدىن ئاشمايدىغان بولۇپ قالدى، ئۈچ-تۆت يىلغا بارماي دەن ۋە باشقا ئاشلىقلارنى بېرەلمەي، يەرنى سېتىپ، ئۇنىڭدىنمۇ قۇتۇلدۇق... شۇنىڭدىن بېرى تالادا قېلىپ، ھەركىمنىڭ ئىشىكىدە تەمتىرەپ يۈرمىز، مانا ھازىر كۆرۈپ تۇرىسەن، بىزدىن ئەمدى ماغدۇر كەتكەن، تىرىكچىلىك بولسا، موشۇ... قېنى ياشلىق! قېنى كۆڭۈلدە يالقۇنچاپ تۇرىدىغان زوقلار؟ ئەمدى كۆڭۈلگە ئارام بەرگۈدەك چىرايلىق ناخشا ئېيتىش مۇمكىنمۇ-يوق، ئۇنىڭغا زوق كېرەك، ماغدۇر كېرەك.

باقى كۆڭلىدىكى ھەسرەتنى قاپلىشىپ چىققان تۈتۈندەك بىر تىنىپ چىقاردى-دە، توختاپ قالدى، يەرنى قۇچاقلىۋالغان كېچىنىڭ ئېغىر قارا بېسىمىنى بۇزۇپ، ھەر تەرەپتە خورازلار قىچقاردى، ئۇ ئاۋازلار شەرقنى قاپلاپ ياتقان قېلىن قاراڭغۇلۇقنى نېپىزلىتىشكە باشلىدى، بىز تونۇرغا ئېڭىشكەندۇق، كاۋىننىڭ كۆيۈپ پىشقان پۇرىقى دىماغقا كېلىپ تەگدى، ئۇنى تونۇردىن ئاۋايلاپ ئالدۇق-تە، باقنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كەتتۇق.

باھارخان ئۆلگەندىن كېيىن، باقنىڭ كېسىلىنىڭ ئېغىرلىشىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغانلىقىنى ئاڭلىغاندىم، بىر كۈنى ئۇنى يوقلىماقچى بولۇپ، سەھراغا چىقتىم، سىلەرگە تونۇش بولغان ھېلىقى «ئالۋاستى كەپسى» بۇرۇنقىدىن نەچچە ھەسسە سەتلىشىپ كېتىپتۇ، ھەممىگە نۇر بېرىشكە سېخىي بولغان كۈنمۇ بۇ بىر ئېغىز ئۆي ئىچىگە ئۆزىنىڭ ئاق نۇرىنى چېچىپ ئۆتەلمەيدۇ. بىرنەچچە كۈندىن بېرى باھارخاننىڭ شىۋاق سۈپۈرگىسىدىن قۇتۇلۇپ قالغان ئەخلەت چىرىندىلەر ۋە كېسەلنىڭ غەلدە-غەشلىرى ئىنتايىن يامان پۇراق چېچىپ تۇرىدۇ، مۇنداق ئۆيلەردە كىمنىڭ كۆڭلى ئېچىلىپ، ئازادە تۇرالايدۇ؟ توغرىسىنى ئېيتقاندا، ھايۋانلارمۇ شۇنداق جايلاردا ئۇزۇن چىداپ ياتالماس ئىدى، لېكىن باقى ئائىلىسىگە ئوخشاش مېلىيۇنلىغان ئادەملەر مۇشۇنىڭغا ئوخشاش «ئالۋاستى كەپسى» لىرىدە كۈن كەچۈرۈپ، دۇنيا بىلەن خوشلىشاتتى، ئۆيىدە جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرەتتى، يېڭى تىرىلىپ، باقنىڭ ئەتراپىدا ئۇچۇپ يۈرگەن چۈنلارنىڭ گىزىلىشى ۋە ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا ئۇخلاۋاتقان پۇشقا مۆشۈكنىڭ يۇمشاق خىرىلىشى جىمجىتلىققا سىرلىق مۇڭ بېرىپ تۇراتتى. بۇ مۇڭلۇق جىمجىتلىق ئىچىدە باقنىڭ تۆت بالىسى دان توشۇپ تۇرغۇچى ئانىسىدىن ئايرىلغان كەپتەر بالىلىرىدەك يېرىم ئاچ ھالەتتە شۈمشىيىپ يېتىشىدۇ.

مەن باقىنىڭ يەتتە ياشلىق بالىسى توختىدىن:

- داداڭ كىشى تونۇمدۇ؟ - دەپ سورىدىم.

- ئۈچ كۈن بولدى گەپ قىلمىغان، كۆزىنى ئاچمىغان، - دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا .

- يۈزىنى يېپىپ قويۇپسەنغۇ؟ - دېدىم .

- بايا دادام ئى، ئى... قىلىپ كۈلگەندى، ئاغزىغا چىۋىن ئولشىپ كەتتى، يېپىپ

قويدۇم، - دېدى ئۇ كۈلۈمسېرەپ، ئۇنىڭ ئۆڭگەن يۈزىدە خىرە يانغان خۇشاللىق نۇرى

دادىسىنىڭ مانا ئەمدى ياخشى بولغانلىقىنى ئىپادە قىماقچى ئىدى... باقىنىڭ يۈزىنى ئاستا

ئېچىپ باققاندىم، ئۇنىڭ چىرايى تام رەڭگىدەك بولۇپ، ئېڭىكى تۆۋەن چۈشكەن ھالدا

كۆردۈم، تېنىم جۇغۇلداپ كەتتى، قورقۇنچ باستى، بالىرىغا تۇيدۇرماي تالاغا چىقتىم...

ئەتسى ئەتىگەندە مەھەللىدىكى بىرقانچە كۆيۈمچان ئادەملەر يىغىلىپ، سۆڭەك

شاخلىرى بىلەن جىنازا توقۇدى، ئۇنى غېرىپ يوپۇقى بىلەن ياپتى - دە، ئاش ۋاقتى بىلەن

نامىزنى چۈشۈرۈپ، مەھەللىدىن يىراقتىكى قەبرىستانلىققا ئېلىپ مېڭىشتى، ئۇنىڭ

كۆزىگە چېلىقارلىق ھازىدار يوق ئىدى، جىنازا مەھەللىدىن ھەشەمەتسىز، يېنىك

ھەرىكەتلەر بىلەن ئۇزىتىلدى، ناھايىتى جىنازا ئالدىدا باقىنىڭ يەتتە ياشلىق ئوغلى

يېغلامسېراپ، بۇرنىنى تارتىپ ئۆزگەۋدىسىنى جۇڭقۇرالمى، مۆدۈرۈپ - مۆدۈرۈپ كېتىپ

باراتتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بەش ياشلىق سىڭلىسى پىلدىرلاپ ئەگىشىپ باردۇ، بۇ

كىچىككەنە قىزنىڭ يۇمشاق چاچلىرى ئايلاپ تاغاق كۆرمەي پاخماق بولۇپ قالغان، ئۇنىڭ

پۇتى يالاڭگىياق بولۇپ، ناھايىتى ئۇچسىدا ھەرخىل رەڭلىك لاتا بىلەن يامالغان، كىرىرتىق

كۆڭلىكى بار ئىدى، ئۇ كىچىككەنە قارا كۆزلىرىنى كۈچ بىلەن ئېچىپ بىرئارقىسىغا، بىر

ئالدىغا مۆلدۈرلەپ قارايدۇ، بىر يۈگۈرەيدۇ، بىر توختاپ ئاكىسىنىڭ قولىنى تۇتۇۋالىدۇ،

ئۇنىڭ مۇنچاقتەك پارقىرىغان كۆزلىرىدىن: «ئاپام قېنى؟ ئەمدى دادامنى نەگە ئېلىپ

بارىسىلەر، بىز قانداق قىلىمىز؟...» - دېگەندەك مەنىلەر ئىپادىلىنىپ تۇراتتى، خۇددى شۇ

ۋاقىتتا باقىنىڭ تۇمانلىق ۋە قاراڭغۇ ھاياتى جىنازا ئۈستىدىن ئۆتەتتى. مەن تەسىر

دەرياسىغا چۈمگەن ھالدا بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ كېتىپ بارمەن، مېنىڭمۇ بەش ياشلىق

چاغللىق چاغدىكى تەجىربىسىز يۈرىكىمدە موشۇنداق كۈنلەرنىڭ ئاچچىق دېغى

قالغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ يۈرەكنى ئەزگۈچى مۇنداق ئېچىنىشلىق كۆرۈنۈشلەر ماڭا

چوڭقۇر تەسىر بەخش ئەتتى.

مانا قەبرىستانلىققا يېتىپ كەلدۇق، بۇيەردە بەختسىز ھاياتتىن خوشلاشقان مىڭلىغان

ئادەملەرنى ئۆز قوينىغا ئالغان كونا تۇپراقلار دۈمچەك - دۈمچەك بولۇپ كۆرۈنىدۇ، ھەممە

قەبرىلەر بىر خىل كۆرۈنۈشتە ئەمەس ئىدى، ھىمايىچىلىرىدىن ئايرىلغانلىرى ئويۇلغان

ياكى ئىزنسى توگەپ كىچىككىنە دۈمچەك بولۇپ قالغان، بەزىلىرىنىڭ ئۈستىگە تاش، ياغاچ، قوشقار مۇڭگۈزى قويۇلغان، ئاندا-ساندا سالاسۇن بىلەن ئورالغان ۋە گۈمبەز قىلىپ قاتۇرۇلغان مۆتىۋەر قەبرىلەر ئۈستىگە يوپۇرماقلىق شاخلار قالدالغان ياكى ئۈستىگە گۈللەر تېرىلىپ، سۇ قويۇلۇپ قويۇلغانىدى، مانا شۇلارنىڭ ئارىسىدىن يېڭى توپا دۆۋىلەنگەن باقىنىڭ ئاددى قەبرىسى ئورۇن ئالدى، كۈندىن-كۈنگە كۆپىيىۋاتقان قەبرىلەرگە يەنە بىر قەبرە قوشۇلدى.

باقىنىڭ قەبرىسىگە مۇڭگۈز قويۇلمىدى ياكى گۈل تېرىلمىدى، ئۇنىڭ قەبرىسى تېخى ئەتىيازنىڭ يۇمشاق كوكاتلىرى بىلەن قاپلانمىغان يالىڭاچ، مۇڭلۇق قەبرە بولۇپ قالدى .

1946-يىلى شەھىرى غۇلجا

" زۇنۇن قادىر ئەسەرلىرى " دىن ئېلىندى.

بۇرۇت ماجىراسى

مەنتىمىن ھوشۇر

يەكشەنبە كۈنى بازار ئايلىنىپ كەلمەكچى بولۇپ كوچىغا چىقىۋېدىم، كىمدۇر بىرى ئارقامدىن دولامغا شاپىلاقلىدى، بۇرۇلۇپ ئېسىل كاستۇم-بۇرۇلكا كىيىپ، قارا كۆزەينەك تاقىغان بىر كىشىنىڭ ماڭا قاراپ كۈلۈپ قول ئۇزىتىپ تۇرغانلىقىنى كۆردۈم.

— ياخشىمۇ سىز؟ سىز بىلەن كۆرۈشكەنلىكىم ئۈچۈن ئۆزۈمنى ئىنتايىن بەختلىك ھېس قىلىمەن.

— رەھمەت! — دەپ قولىنى سىقتىم.

— رەھمىتىڭىزگە ئېرىشكەنلىكىم ئۈچۈن يەنە بىر قېتىم تەشەككۈرىمنى ئېيتىشقا رۇخسەت قىلغايىسىز! «بۇ كىم بولغىدى؟» دەپ ھەيرانلا قالدىم، كۆزەينىكىنى ئېلىۋېتىۋېدى، ئېسىمگە كەلدى.

— ھە، سىز ھېلىقى ھېكايىنىڭ... — شۇنداق، شۇنداق. تونۇۋالدىڭىز، زېھنىڭىزگە ئاپىرىن. سىزگە «ساراڭ» دېگەن ھېكايىنى ئاپىرىپ بەرگەن كىشى مەن بولىمەن.

— كېيىم-كېچىكىڭىز، گەپ-سۆزلىرىڭىز ئۆزگىرىپ كېتىپتىغۇ، تونۇماي قالغىلى تاسلا قاپتىمەن.

— مەن سىزگە دېگەننىمۇ، زامان ئۆزگىرىۋاتىدۇ. ئۆتكەندە مەن سىزنىڭكىگە كىيىپ بارغان ھېلىقى چاپنىمنى ھازىر خوتۇنۇم نان ياققاندا كىيىپ يۈرىدۇ، يازغان ئەسىرىمنىڭ ژۇرنالغا بېسىلغىنىنى كۆرۈپلا مانا بۇ كاستىيۇم-بۇرۇلكىنى سېتىۋالدىم، چەتئەلنىڭ شىلەپسىدىن بىرنى دەمسىز؟ ئادەمنىڭ بېشىدا گارشۇكىنى دۈم كۆمتۈرۈپ قويغاندەك تۇرىدىغان ئۇ نېمە بىلەن پەقەتلا خۇشۇم يوق دەڭا. ئادەملەر ئۇنى ياراشقانلىقىدىن كىيىپ يۈرىدۇ دەمسىز؟ مەن سىزگە ئېيتاي، چەتئەللىكلەر ھېلىغۇ شىلەپە ئىكەن، بېشىغا شاپاقنى كىيىپ كەلگەن بولسىمۇ، «قاراڭلار، بىر ئوبدان يارىشىدىكەن-ھە، نەچچە ۋاقىتتىن بېرى نېمىشقا كىيىمگەندىمىز» دەپ شۇنىمۇ كېيىۋالدىغانلار چىقىدۇ، سەپسالغانسىز، بەزىلەر ھازىر توي-تۆكۈنلەردىمۇ تاۋاقتا پۇلۇنى ئازراق ئاشۇرۇپ قويۇشنىمۇ «مەدەنىيەت» دەپ بىلىدىغان بولۇپ كەتتى ئاڭلىدىڭىزمۇ، ياپونلار سىناق قىلىپ ئاتقان

بىر بومبا ئاسمانغا چىقىپ كېتىپ تېخى چۈشمەيۋاتقۇدەك، شۇڭا ھاۋا ئىسسىپ كېتىپ بارامدىكىن دەيمەن. قاراڭ ئىككىنچى ئاي كىرە-كىرمەيلا ئىللىق شامال چىقىۋاتقانلىقىنى، بازار چۆرگىلەپ يۈرگۈچە مەلىگىزدە لەڭلەك چىقارسىڭىز بولمامدۇ؟ «ساراڭ» نىڭ ئاپتورى ئەنە شۇنداق تاغدىن-باغدىن سۆزلىگىلى تۇردى، ئۆتكەن-كەچكەنلەر نېمە دەپ قېلىۋاتىدىكىن، دەپ ئەتراپىمغا قاراپ قويدۇم، خۇدايا شۈكرى! ھېچكىم بىزنىڭ گەپ-سۆزلىرىمىزگە دىققەت قىلماپتۇ.

— پۇلنى تاپشۇرۇۋالدىڭىزمۇ؟ — دېدىم ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ.

— ھە، ھە تاپشۇرۇۋالدىم، بىكارلا ئەۋەتىپسىز، ئەسەرنى ئۆزىڭىزنىڭ نامىدا ئېلان قىلغاندىن كېيىن قەلەم ھەققىنىمۇ بەھۇزۇر خەجلەۋەرگەن بولسىڭىز بولاتتى، ھېكايەمنى ئوقۇپ قانچىلىك خۇش بولغانلىقىمنى دېمەمسىز، شۇخۇشاللىقىمدا يەنە بىر ھېكايە يېزىۋەتتىم، شۇنداق قىلىپ مەنمۇ يازغۇچى بولۇپ قالمىنىمۇ، قانداق؟ يازغۇچى دېگەنلەرنىڭ بەزىلىرى خىيالغا كەلگەننى توقۇپ، ئوقۇغۇچىنى يالاڭ قات يىپتا ئۇچۇرۇپ ئوينايدىغان نېمىلەرمىكىن، دەيمەن بۇمۇ ھېلىقى ئىزا تارتماي سۆزلەۋەرسە چاقچاقچى بولۇپ قالغاندەكلا بىر گەپ دەڭا؟! ئۇ شۇنداق «مەنسى چوڭقۇر» چۈشىنىكىسىز گەپلەرنى قىلغىنىچە قوينىدىن بىرتۇتام ئورنىگىنالىنى ئېلىپ، قولۇمغا تۇتقۇزۇپ قويدى.

— ھېلىقى تۈكۈرۈك توغرىسىدىكى ئەسىرىڭىزمۇ نېمە؟

— ئۇ گەپلەرمۇ ئېسىڭىزدىن چىقماپتۇ، ھە! ئۇنىمۇ يېزىپ قالارمەن، بۇنىڭدىكىسى باشقا گەپ — ئۇ بۇرۇلۇپ ماڭدى-دە، بىر-ئىككى قەدەم باسمايلا يەنە ئارقىغا قاراپ، — ھېلىقى كېلىشكىنىمىز بويىچە بۇنىمۇ ئۆز نامىڭىزدا ھەيدەۋېرىڭ! — دەپلا كىشىلەر ئارىسىغا كىرىپ غايىب بولدى. كوچا ئارىلاشتىن رايىم يالتيپ، ئۆيگە قايتىپ كەلدىم، يالغۇز كىشىلىك ساپايىمدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ بۇ يېڭى ھېكايىسىنى ئوقۇشقا باشلىدىم.

«بۇرۇت قويغانلارنى تىزىملاۋاتقۇدەك» دەپ ئاڭلاپ ھەيران بولۇپ قالدىم، نوپۇس خەتلىگەننى، مەھەللىدە ساۋاتسىزلىرىنى، ئەخلەت پۇلى تۆلىمگەنلەرنى تىزىملىغاننى كۆرگەن؛ مۇشۇ ياشقا كىرىپ بۇرۇت قويغانلارنى تىزىملىغاننى ئاڭلاپ باقماپتىكەنمەن. توغرا، ھېلىقى بىر يىللاردا ساقال-بۇرۇتلارنى قاچىلىغاندەك ئىشلار بولۇۋېردى، يەنە شۇنداق بىر پالاكەت يۈز بەردىمۇ-يا؟! تۇرۇپلا ئۆز-ئۆزۈمدىن ئەندىشىگە چۈشۈپ قالدىم، كوچىغا چىقسام، مەھەللىمىزنىڭ قوغداش ھەيئىتى ئۆمەر جان كېلىۋاتقانكەن، «نېمىلا بولسۇن بىر سوراپ باقاي» دەپ ئالدىغا بېرىپ سالاملاشتىم.

— ئۆمەر جان، بۇرۇتتى بارلارنى تىزىملاۋاتقۇدەك، دەپ ئاڭلىدىم، راستمۇ؟ ئۆمەر جان توختاپ ماڭا تازا بىر قارىۋەتتى-دە: — بەلكى، سىلى قاچاننىڭىياقى بۇرۇت قويۇۋالغاننىڭلار؟ — دەپ ھەيران بولدى.

— بىرەر يىلچە بولۇپ قالدى، قارىمىسىلەر، بىزنىڭ ھېلىقى چوڭ ئوغۇل ئەخمەتجان قىلغان ئىشنىڭ تايىنى يوق، ھالىغا باقماي بۇرۇت قويۇۋېلىپ مېنى خىجىل قىلىپ قويدى، بالا بۇرۇت قويغاندىن كېيىن ئاتا بولغان ئادەم تاپتاقىر يۈرسەك بىر قىسىما تۇرىدىكەن.

— مۇنداق دەڭلا، — دەپ ئەتراپىغا قاراپ پىچىرلىدى ئۇ،
— سىلنىڭ ماۋۇ بۇرۇتۇڭلىغۇ ئانچە گۇمانلىنىپ كەتكۈدەك بۇرۇت ئەمەسكەن. ئۈچ-تۆت كۈننىڭ ئالدىدا مۇنۇ بازاردا سىلىگە ئوخشايدىغان ئېگىز بوي، شاپ بۇرۇتتىن بىرسى كۈپ-كۈندۈزدىلا پىچاق كۆتۈرۈپ ئادەم بوغۇزلىماقچى بولغان ئوخشايدۇ، ھازىر بازار باشلىقنىڭ ئۆزى بۇ ئىشنى تەكشۈرۈۋاتىدۇ. ئۆمەر جان شۇنداق ئۇچۇر بېرىپلا ئۆتۈپ كەتتى، بۇ گەپنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتىم، «بويۇمنىڭ ئېگىزلىكى بېشىمغا بالا بولامدۇ، قانداق؟ ئۆمەر جاننىڭ «سىلنىڭ بۇرۇتۇڭلىغۇ ئانچە گۇمانلىنىپ كەتكۈدەك بۇرۇت ئەمەسكەن» دېگىنىگە قارىغاندا، خۇداغا شۈكۈرى، ھېلىقى قاتلىغا بويۇم ئوخشىغان بىلەن بۇرۇتۇم ئوخشىمىغان بولسا كېرەك، «شاپ بۇرۇت» دېگىنى قانداق بۇرۇت بولغىدى؟ بۇرۇنلاردا ھەۋەسكە بۇرۇت قويۇپ، بۇرۇتنىڭ ئىككى ئۈچىنى قۇلىقىغا يۈگۈۋالدىغانلار بولىدىغان دەپ ئاڭلىۋېدىم. شاپ بۇرۇت دېگىنى شۇندىقىدىن بولسا كېرەك» بۇرۇتۇمنى سىلاپ قويدۇم. ھەر ھالدا مېنىڭ بۇرۇتۇم يوقنىڭ ئورنىدىكى كۆتمەك بۇرۇتلاردىن ئىدى. ئازراق خاتىرجەم بولۇپ ھويلىغا قايتىپ كىردىم، پىشايۋاندا ئېڭىشىپ تۇرۇپ ئايىغىنى مايلاۋاتقان ئوغلۇمنى كۆرۈپ يەنە ئەرۋايىم ئۈركىدى. ئۇنىڭ بۇرۇتنىڭ مۇنچىۋالا يوغانلىقىنى بىر ئۆيدە تۇرۇپ نېمىشقا بايقىمىغاندىمەن!

— ئەخمەتجان، ماڭا بىر قارىغىنا!

— نېمە؟ — دەپ مەن تەرەپكە قارىدى ئۇ. خۇداغا ئامانەت! ئوغلۇمنىڭ يۇقىرىقى كالىۋكىنىڭ ئۈستىدە خۇددى كىچىكرەك بىر ياقىلىقنى بېكىتىپ قويغاندەك قويۇق، قاپقارا بىر پارچە بۇرۇت ئېسىلىپ تۇراتتى. مۇنداق بۇرۇتنى قويۇپ بېرىدىغان بولسا، تۆت كۈندىلا قۇلاققا يېتىدۇ-دە!

— ئاۋۇ نېمەڭنى بۈگۈنلا يوقات!

— نېمىنى دەيسەن؟

— بۇرۇتۇڭنى دەيمەن؟

— مېنىڭ بۇرۇتۇم نېمىگە تاقاشتى، دادا؟ سېنىڭمۇ بۇرۇتۇڭ بارغۇ، ھازىر ھەممە كىشى... —

— قۇرۇق گەپنى قوي، ھازىرلا ئىككىمىز ساتىراچخانغا بېرىپ بۇ بالا-قازانى يوق قىلىمىز، ئاڭلىدىڭمۇ؟ مەنغۇ مەيلى، ئوغلۇمغا بۇرۇتۇنى ئالغۇزۇش خۇددى ئۇنىڭغا كالىسىنى ئالغۇزماقچى بولغاندەكلا ئېغىر كەلدى، بۇ يەرگە كەلگەندە ئاتىلىق ھوقۇقۇمنى ئايماي ئىشلەتتىم، «ھېچ بولمىغاندا بىر رەسىمگە چۈشۈۋالاي» دېگىنىگە قويماي ھەيدەپ ئاپىرىپ، كالىپۇكىنىڭ ئۈستىدىكى ھېلىقى ياقىلىقنى ئالغۇزۇۋەتتىم. ئاتا-بالا ئىككىمىز تۇمشۇقىمىزنى چوپىسا سالغان بۇقىدەك پارقىرىتىپ ساتىراچنىڭ ئورۇندۇقىدىن قوپتۇق. ئەينەككە قاراپ قىلغان ئىشىمدىن مەمنۇن بولدۇم. ئىسمائىل ساتىراش بەرگەن غەللە پۇلۇمنى ئېلىپ تۇرۇپ:

— توۋا دەيمەن، ئاتا - بالا ئىككىڭلارنى قوشقاندا بۈگۈن ساتىراچخانغا كېلىپ بۇرۇتۇنى ئالدۇرۇۋەتكەنلەر يىگىرىمدىن ئېشىپ كەتتى، — دەپ ماڭا قاراپ سىرلىق ھىجىيىپ قويدى. «بۇ ساتىراش ماڭا ئوخشاش تىزىملىنىپ قېلىشتىن قورقۇپ بۇرۇتۇنى ئالغۇزۇۋەتكەنلەرنى پايلاپ يۈرەمدۇ، قانداق» دېگەن بىر گۇمان كۆڭلۈمدىن كەچتى. ئويلىغىنىمدەك بولدى، كەچتە ئۆيگە كېلىپ ئەمدىلا بىر يۇتۇم چايىنى ئوتلاپ تۇرۇۋېدىم، ھويلىدىن بىرسىنىڭ چاقىرغان ئاۋازى ئاڭلاندى، دېرىزىدىن قارىسام، دەرۋازا ئالدىدا قوغداش ھەيئىتى ئۆمەر جان تۇرۇپتۇ. ئالدىراپ ئالدىغا چىقتىم.

— بۇرۇت قېنى؟ — دېدى ئۇ ئەپتىمگە قاراپ.

— سىلدىن ھېلىقى گەپنى ئاڭلاپ بېرىپلا چۈشۈرگۈزۈۋەتتىم.

— سىلى نېمانداق خۇدۇكى بار ئادەمدەك ئىش قىلىپ يۈرىدىغانسىلەر! — دېدى ئۇ تېرىككەندەك بولۇپ،

— بۇرۇتۇڭلىنى ئالدۇرۇۋەتكىنىڭلار بازار باشلىقنىڭ قۇلىقىغا يېتىپتۇ، سىلنى ئەتە ئەتىگەندە بازارلىق ھۆكۈمەت ئىدارىسىگە بىر كەلسۇن، دەيدۇ. يېڭى كەلگەن بازار باشلىقنى ناھايىتى ئاچچىقى يامان ئادەم دەپ ئاڭلىۋېدىم، قوغداش ھەيئىتىنىڭ خەۋىرى ئارامىنى بۇزدى... كەچلىك تامىقىمنى يەپلا ئۆزۈمنى ئورۇنغا تاشلاپ خىيالغا پاتتىم. ئايالىم قاچا-قومۇچنى يىغىشتۇرۇۋېتىپ، دۈگلەكلىۋالغان توشۇڭ يىپلىرى بىلەن ئۇزۇن بىگىزلىرىنى ئېلىپ ئۇدۇلۇمغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇ پوپايىكا توقۇشقا ناھايىتى ئۇستا ئىدى. بىكار بولۇپ قالسىلا بۇزۇلغان، كونىرىغان يۇڭ كىيىملەرنى چۈۋۈپ، باشقىدىن توقۇش بىلەن مەلىكە بولاتتى، قولىغا بىگىز چىقىشى بىلەن ئاغزىمۇ تەڭ گەپكە تېگەتتى؛ گېپى توختاپ قالسا قولۇمۇ توختاپ قالاتتى.

— ئاتا-بالا ئىككىلار نىمە بولدۇڭلار؟ — دېدى ئۇ توقۇشنى باشلاپ.

— نېمە بوپتىمىز؟

— بۇرۇت قويۇپ تاراقشىپ كېتىۋېدىڭلار، بۈگۈن بېرىپ تەڭلا يوق قىلىپ

كەپسەلەرغۇ؟ يۈرىكى ئاجىز بۇ خوتۇنغا راست گەپنى ئېيتقۇم كەلمەي:

— بۇرۇت دېگەننى بىر قېتىم ئالغۇزىۋەتكەنگە يوق بولۇپ كېتىدىغان نەرسە

دېۋىدىڭمۇ؟ قويغۇمىز كەلسە يەنە ئون كۈنگە قالمايلا ئۆسۈپ تەييار بولىدۇ، — دەپ

قويدۇم. شۇنىڭ بىلەن ئايالىم:

— پالانچىنىڭ بالىسى بۇ يىلمۇ ئىمتىھاندىن ئۆتەلمەپتۇدەك قاراڭ، پالانچى ئىزا

تارتماي ئۆزىنى مېنىڭدىن ئىككى ياش كىچىك دەپ يۈرگىدەك، پۇستانچى يەنە ئېرىدىن

ئاجرىشىپ كېتىپتۇ، دېگەندەك ئۆزىنىڭ ئۇششاق گەپلىرىگە چۈشۈپ كەتتى. قۇلىقىمغا

ئۇنىڭ بىرمۇ ئېغىز گېپى كىرمەيتتى. كۆزۈمگە ئۇنىڭ توختىماي سىدىرلاۋاتقان كالىپۇكلىرى

قانداقتۇر بىر مۇزىكىنى ئورۇنداۋاتقاندا، قولىدىكى بىگىزلىرى بولسا شۇ مۇزىكىغا

كەلتۈرۈپ ئۇسۇلغا چۈشۈپ كەتكەندەك كۆرۈنگىلى تۇردى. ئۆمەر جان ئېيتقان شاپ بۇرۇت

نېمىدەپ ئادەم بوغۇزلىماقچى بولۇۋېدىكىنە؟ بىر بۇرۇتلۇق ئىش تېرىسا ھەممە

بۇرۇتلۇقلارنى تىزىملايدىغان بۇ قانداق تەكشۈرۈشتۇ؟ مەنمۇ نېمىدەپ بۇرۇتۇمنى ئالمان-

تالمان چۈشۈرگۈزۈپتېپ يۈرگەندىمەن. قېرىشقاندا ھېلىقى شاپ بۇرۇتنىڭ بوپىنىڭمۇ

ماڭا ئوخشاش ئېگىز بولۇپ قالغىنىنى قارىمامدىغان... شۇنداق گادىرماچ خىياللار بىلەن

تۈن يېرىمغىچە ئۇخلىيالىمدىم. سەھەرگە يېقىن دەھشەتلىك بىر چۈش كۆرۈپ

قورققىنىمدىن ۋارقىرىۋەتكەن بولسام كېرەك، ئايالىم مېنى تۇرتۇپ ئويغىتىۋەتتى.

— ھوي، ھوي! كۆزىڭىزنى ئېچىڭ، كۆزىڭىزنى! — كۆزۈمنى ئاچسام تاڭ يورۇپ

كېتىپتۇ.

— نېمە بولدۇڭ؟ — دېدىم بېشىمدا ھەيران بولۇپ قاراپ تۇرغان ئايالىمغا.

— ئۆزىڭىز نېمە بولدۇڭىز؟

— مەن نېمە بوپتىمەن؟

— نېمانچە ۋارقىرايسىز؟

— ھە، چۈشەكەپ ۋارقىرىغان ئوخشىمامدىمەن! — يوتقانىنى قايرىۋېتىپ، كارىۋاتقا

پۇتۇمنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپ، كۆرگەن چۈشۈمنى ئېسىمگە ئالدىم،

— توۋا، ئادەم دېگەن غەلىتە نېمىلەرنى چۈشەيدۇ — ھە!

— نېمە چۈشەپسىز؟ چۈشۈمدە ئىككىمىز مۇشۇ كارىۋاتتا ئولتۇرغۇدەكمىز. سەن ھە

دەپ بىرنېمە توقۇۋاتقۇدەكسەن، «نېمە قىلىۋاتىسەن؟» دەپ سورىسام:

— سىزنىڭ كونا پوپايىكىڭىزنى چۇۋۇغانتىم، شۇنى بالىلارغا ئەپلەپ بىرنەمە قىلىپ بېرەيمىكىن دەيمەن، دەپسەن. مەن ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ، خۇشال بولۇپ كېتىپتىمەن. — دە:

— مېنىمۇ چۇۋۇپ باشقىدىن توقۇپ باقساڭ بولمامدۇ؟ — دەپتۇدەكمەن، كۈلمە، راست ئاشۇنداق دەپتىمەن، سەن:

— شۇنداق قىلسامغۇ بولاتتى، بىراق چۇۋۇپلا قويغاندىن كېيىن بەزى ئۈزۈلگەن، بۇزۇلغان يەرلىرىڭىز چىقىدۇ، قايتا توقۇغاندا بۇرۇنقىدىن كىچىكلەپ كېتىسىز، — دەپسەن. مەن:

— كىچىكلەپ كەتسەم تېخى ياخشى، سادىغاڭ كېتەي خوتۇن، مېنى ھازىرلا چۇۋۇپ تاڭ ئاتقۇچە بۆلەكتىن توقۇۋەتسەڭ! — دەپ يالۋۇرۇپتىمەن. سەن ماقۇل دەپ، كارىۋاتقا مېنى قىپپالغاچ قىلىپ سوزۇلدۇرۇپ ياتقۇزۇپ، پۈتۈمنىڭ بارماقلىرىدىن باشلاپ چۇۋۇغىلى تۇرۇپسەن. بەدىنىمنىڭ چۇۋۇلۇۋاتقان يەرلىرىدە بىرى مېنى يېنىك غىدىقلاۋاتقاندا سېزىم ھاسىل بولۇپتۇدەك؛ قىلچە ئازاب ھېس قىلماي، ناھايىتى ھۇزۇرلىنىپ يېتىپتۇدەكمەن. چۇۋۇلۇپ كانىيىمغا كەلگەندە يېنىڭ بىر يېرى چېگىلىپ قىلىپ بوغۇلۇپ قاپتۇدەكمەن، سەن ھەرقانچە ۋارقىرساممۇ ئاڭلىماي يېنى تاتىۋەرگۈدەكسەن. دەم ئالماي، ئۈزۈمنى ھەرتەرەپكە ئۇرۇپ، كۆزۈمنى ئاچسام چۈشۈم. سەن يېنىمدا ئۆرە تۇرۇپسەن. ئايالىم بۇ گەپلەر ئاڭلاپ كۈلۈپ تېلىقىپ قالدى.

— كۈلىدىغان نېمىسى بار، بۇ دېگەن چۈش!

— ساراڭ بولىدىڭىزمۇ، ئادەمنى قانداق چۇۋۇپ توقۇغىلى بولىدۇ؟... قويۇڭا، ئورۇن- كۆرپىلەرنى يىغىۋېتەي، — دېدى ئۇ. شۇ چاغدا ئېسىمگە بازارلىق ھۆكۈمەت ئىدارىسىگە بارىدىغان ئىشىم كەلدى. دە، ئالدىراپ كېيىندىم.

بازارلىق ھۆكۈمەت ئىشخانىسىدىكى يوغان ئۈستەلدە قوغداش ھەيئىتى ئۆمەر جان بىلەن يەنە بىر كېلەڭسىز سەمىرىگەن كىشى كىتىرىلىپ بىر نېمىلەرنى يېزىۋېتىپتۇ. ئىشكىنىڭ يېنىغا قويۇلغان ئۇزۇن بەندىگە تازىمۇ پاكار بىرئادەم ئولتۇرۇپتۇ. «مۇنداق پاكارلارنى چۇۋۇپ باشقىدىن توقۇيدىغان بولسا، ھېچنىملا چىقمايدىغۇ دەيمەن!» دەپ ئويلىدىم. دە: «سەل نېرىراق سۈرۈلۈڭلار، ئاغىنە» دەپ ئۇنىڭ يېنىغا قىستالدىم. بۇ بىزنىڭ بازارلىق ھۆكۈمەتكە يېڭىدىن تەيىنلىنىپ كەلگەن بازار باشلىقى بولىدۇ، — دەپ تونۇشتۇردى ئۆمەر جان ھېلىقى سېمىز زاتنى،

— سىلەردىن بەزى ئىشلارنى ئېنىقلىماقچى بولۇپ چاقىرتقان. بازار باشلىقى ماڭا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويۇپ:

— قېنى، سۆزلەۋېرىڭ! — دەپ بۇيرۇق قىلدى يېنىمدا ئولتۇرغان پاكار ئاغىنىگە. پاكار ئاغىنە باياتىن بېرى ئەھۋال تونۇشتۇرۇۋاتقان بولسا كېرەك، سۆزىنى داۋام قىلدى:

— تۆت-بەش كۈننىڭ ئالدىدىكى ئىشقا دەيمەن، — دېدى ئۇ،
— ھە، ھە! توغرا، شۇ كۈنى يەكشەنبە ئىدى. مەن گۆش-پۆش ئالاي دەپ بازارغا چىقىۋېدىم، بىر چاغدا ۋاراڭ-چۇرۇڭ بولۇپ كەتتى، قارىسام ئاپتوبۇس بېكىتىگە يېقىن يەردە ئۈچ ياش نېمە بىر كىشىنى ئارىغا ئېلىپ دۇمبالغىلى تۇرۇپتۇ. تاياق يېگۈچى ئۈچىگە تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتتىمۇ، شارىتىدە قىلىپ يېنىدىن پىچاق چىقاردى. پارقراپ تۇرغان پىچاقنى ھەممەيلەن كۆردۈق. ئەتراپتا قىقاس-چۇقان چىقىپ كەتتى. سەي سېتىۋاتقان خوتۇنلار قورققىنىدىن چىرىقېرىۋېتىشتى، شۇ ئارىدا قانداق بولدى، ئارقىدىن كەلگەن بىرى چاققانلىق بىلەن ئۇنىڭ قولىدىكى پىچاقنى تارتىۋالدى، ئۇ يەنە بىر پىچاقنى چىقاردى، يەنە بىرەيلەن ئۇ پىچاقنىمۇ يۇلۇۋېلىپ چۆرۈۋېتىۋېدى، ئۇنىڭ قولىدا تېخىمۇ يوغان يەنە بىر پىچاق پەيدا بولدى، شۇنىڭ بىلەن بازار ئىچىدە قاچ-قاچ بولۇپ كەتتى، مەنمۇ قاچتىم، كۆرگەنلىرىم ئەنە شۇ.

«يا ئاللا نېمانداق چىق پىچاق بۇ. شۇنچىۋالا پىچاقنى ئۇ ئوغرى نەرىگىمۇ ئېسىپ يۈرگەن بولغىيتتى؟!» دەپ ياقامنى تۇتتۇم. بازار باشلىقى بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— پىچاق كۆتۈرگەننىڭ تەقى-تۇرۇقى قانداقراق؟ — دەپ سورىدى.

— ئېسىمدە قالماپتۇ، ئىشقىلىپ بۇرۇتلۇق، ئېگىز ئادەمدەك قىلغان.

— بويىنىڭ ئېگىزلىكى ماۋۇ يېنىڭىزدا ئولتۇرغان ئادەمگە ئوخشامدۇ؟

يۈرىكىم قارىتىدە قىلىپ قالدى. پاكار ئاغىنە بېشىمدىن ئايىغىمغىچە بىر قاراپ:

— ياق، ياق. بۇ كىشىدىنمۇ ئېگىزرەكمىكىن دەيمەن، — دېدى. «ئۇھا!» دەپ

يېنىك بىر تىنىدىم. پاكار ئاغىنە كۆزۈمگە خېلى ئىسسىق كۆرۈنۈپ قالدى. «ئۇنى

چۈۈۋۈمىسىمۇ بولغۇدەك» دەپ ئويلىدىم، بازار باشلىقى ئۇنىڭ سۆزىدىن تازا قانائەت ھاسىل قىلمىغان بولسا كېرەك:

— بولىدۇ، ھازىرچە قايتىپ بېرىپ ئوبدان ئويلىنىپ، شۇ كۈنى بازاردا

كۆرگەنلىرىڭىزنى، ھېلىقى پىچاقچىنىڭ چىراي-شەكلىنى تەپسىلىي يېزىپ، ئەتىگىچە

بىزگە ئەكېلىپ بېرەرسىز، — دېدى. پاكار ئاغىيە چىقىپ كەتتى، ئەمدى بازار باشلىقىنىڭ

كۆزى ماڭا تىكىلدى.

— خوش، — دېدى ئۇ بىر تال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ تۇرۇپ، — بۇرۇتنى نېمانداق

ئالدىراپلا چۈشۈرۈۋەتتىڭلار؟ ئۆمەر جاندىن بۇرۇتلۇقلارنى تىزىملاۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ

قورقۇپ كەتكەنلىكىمنى ئېيتماقچىدىم، تىلىمنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان بۇ گەپنى كۈچەپ بوغۇزۇمغا يۇتۇپ، يالغاندىن بىرنى توقۇدۇم،

— بىزنىڭ قۇلۇم-قوشنىلارنىڭ مەجەزنى سىز بىلمەيسىز، مانا ماۋۇ ئۆمەر جان تازا ئوبدان بىلىدۇ، — دېم، — بىرەرسى ياخشىراق بىر نەرسە سېتىۋالسا، ئوبدانراق بىر كىيىم كېيسە، ئىشقىلىپ، ئازغىنە بىر يېڭىلىق بولغىنىنى كۆرسىلا «يۇيىمىز» دەپ ئون-يىگىرمە تەڭگە خەجەتمەي قويمايدۇ، يېقىندىن بېرى ئۇلار: «پاھ، مۇنۇ بۇرۇت سىلەرگە ئەجەبمۇ يارشىپتۇ، بۇرۇتنىڭ چېپىنى قاچان ئىچىمىز؟ سىلەرنى بىر ئوبدان يۇمساق زادى بولمايدۇ» دەپ ماڭا يېپىشىۋېلىشتى. ئىش-ئوقەتنىڭ يوقىدا قاراپ تۇرۇپ بىرمۇنچە پۇلنىڭ كۆزىگە ياغاچ تىقماي، دەپ تۈنۈگۈن ئىسمائىل ساتراچنىڭكىگە بېرىپ پاك-پاكىز قىردۇرۇۋەتتىم. بازار باشلىقى تاماكىسىنىڭ كۈلىنى قېقىپ، كۆزۈمگە قاراپ تۇرۇپ كەتتى.

— بازاردىكى ۋەقەنى ئاڭلىدىڭىز.

— مېنىڭ زادى ئەقلىم يەتمەيۋاتىدۇ، بازاردىكى ۋەقە بىلەن مېنىڭ بۇرۇتۇمنىڭ زادى نېمە مۇناسىۋىتى بار؟

— بىلەمسىز! — دەپ ئۈستەلنى پاقىدە بىرنى ئۇرۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى بازار باشلىقى، — بۇرۇتى بارلارنىڭ يېنىدا چوقۇم پىچىقى بولماي قالمايدۇ، ئەجەب بۇرۇنمۇ ئەمەس، كېيىنمۇ ئەمەس، دەل بىز بۇرۇتلۇقلارنى تىزىملايمىز دەۋاتقان چاغدا سىزنىڭ بۇرۇتتىڭىزنى قىردۇرۇۋېتىش خىيالىڭىزغا كېلىپ قاپتۇ-ھە؟ ئىش ئۇنداق ئاددىي ئەمەس. ئۆتكەن يەكشەنبە بازاردا بولغان ۋەقەنى سىز ئاددىي بىر ماجىرا دەپ قارامسىز؟ ياق، ياق، مەسىلىگە ئۇنداق يۈزە قارىغىلى بولمايدۇ. شۇ كۈنى ھېلىقى يوغان بۇرۇت بازاردىكىلەرنى پىچاق كۆتۈرۈپ قوغلاپ قېچىپ چىقىپ كەتكەندە، شۇ يەرگە بىر سومكىسى چۈشۈپ قالغانىكەن. ئەكېلىپ تەكشۈرسەك، ئىچىدىن يەنە ئوتتۇز-قىرىقچە پىچاق چىقتى.

— ئەمەس ئۇ پىچاق ياساپ ساتىدىغان پىچاقچى ئوخشىمامدۇ؟

— گېپىمنى بۆلمەڭ! تۆمۈرچىنىڭ يېڭى سوققان پىچاقلارنىڭ قانداق بولىدىغا. نىلقىنى بىز سىزدىن ئوبدانراق بىلىمىز. ھېلىقى بۇرۇتلۇقنىڭ سومكىسىدىن چىققان پىچاقلارنىڭ ھەممىسى بىر-بىرىدىن يوغان، تۇتۇلغان پىچاقلار. خوش، سىز بۇ ئىشنى قانداق چۈشەندۈرىسىز؟ سىزچە ئۇ بۇرۇتلۇق شۇنچە پىچاقنى سېھىرگەرلىك قىلغىلى ياكى قىزىقچىلىق كۆرسەتكىلى كۆتۈرۈپ يۈرگەنمىدۇ؟ مۇشۇ تۇرغان ئورنىمىزنىڭ تارىخىدىن بەلكىم خەۋىرىڭلار يوقتۇ؟ بىر تارىخچى ئاغىنەمنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە: نەچچە مىڭ يىلنىڭ ئالدىدا، ئىسكەندەر دېگەن بىرسى ئۆزىنىڭ لەشكەرلىرىنى باشلاپ دۇنيانىڭ ھەممە يەرلىرىنى بويسۇندۇرۇپ، موشۇجاغا كەلگەندە بىر توپ پىچاقچىلارغا يولۇقۇپ، ئالغا

باسالماي چېكىنىپ كەتكەنكەن. ئۇ پىچاقچىلارنىڭ ھەربىرى يېنىغا نەچچە ئوندىن پىچاقنى ئېسىۋالاتتىكەن، قارىماي ئاتقان پىچاقلىرىمۇ كېلىۋاتقان ھەرقانداق ئادەمنىڭ نەق ئىككى قېشىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سانجىلىپ ئارقىسىغا ئۇچۇرۇپتەتتىكەن. نەچچە يۈز يىلنىڭ ئالدىدا، چىڭگىزخان قاراقچىلىرى بۇ يەردىن ئۆتكەندە يەنە شۇنداق سانسىز پىچاقلار ئۇلارنىڭ سېپىگە قوشۇلۇپ غەربكە ماڭغان ئىكەن. بۈگۈنگە كەلگەندە ئارىمىزدا يەنە شۇنداق پىچاقچىلار باش كۆتۈرۈپ چىقىۋاتقاندا قىلىدۇ. ئۇلارنى بىر پالاكەت تېرىمايدۇ، دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟ قايتىپ بېرىپ، بۇرۇتتىڭىزنى قاچان قويغانلىقىڭىزنى، نېمە سەۋەبتىن چۈشۈرۈۋەتكەنلىكىڭىزنى، بۇرۇتلىرىڭىزنىڭ شەكلىنى، شەكلى دېگىنىم: توم بۇرۇتمۇ، بوم بۇرۇتمۇ، شاپ بۇرۇتمۇ، سىم بۇرۇتمۇ؟ ھەممىنى ئېنىق يېزىپ، ئەتىدىن قالدۇرماي بىزگە تاپشۇرۇڭ!

بازارلىق ھۆكۈمەت ئىدارىسىدىن خۇددى بىرسى مېنى چۆرگىلىتىپ قويۇپ بەرگەندەك بېشىم گاڭگىراپ يېنىپ چىقتىم، ئۆيگە كېلىپ قولۇممۇ ئىشقا بارمىدى، راست دېگەندەك ھېلىقى بۇرۇتلۇق سومكىسىغا ئوتتۇز-قىرىق پىچاقنى سېلىۋېلىپ نېمىشقا ئادەم قوغلاپ يۈرگەن بولغىدى؟ ئىسكەندەر، چىڭگىزخان دېگەنلەر توغرىسىدا ئانچە-مۇنچە ئاڭلىغان، نەچچە يۈز يىللارنىڭ ئالدىدا ئۆتكەن بۇ پادىشاھلار بىلەن بۈگۈنكى پىچاقچىنىڭ ئۇرۇق-تۇغقان چىقىپ قالغىنى قىزىق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىشقا مېنىڭمۇ چېتىلىپ قالغىنىمچۇ! كەچتە قاغا پۇتى خەتلىرىم بىلەن بۇرۇتۇمنىڭ تۇغۇلغاندىن تارتىپ ئۆلگۈچە بولغان قىسقىچە تارىخىنى يېزىشقا ئولتۇردۇم. ئايالىم بېشىمغا كېلىپ قاراپ:

— بۇ بىر-ئىككى كۈندىن بۇيان سىزگە زادى نېمە بولدى؟ — دېدى.

— نېمە بوپتۇ؟ — بىردەم بېرىپ بۇرۇتتىڭىزنى چۈشۈرۈۋېتىپ كېلىسىز، بىردەم ھۆكۈمەت ئىدارىسىگە يۈگۈرەيسىز، بۈگۈن كەچكىچە قويغان-تۇتقىنىڭىزنى بىلمەي پىرقىراپ يۈردىڭىز، مانا ئەمدى تەكشۈرۈش يېزىشقا ئولتۇرۇپسىز...

— تەكشۈرۈش ئەمەس، ھاڭىۋاقتى! بۇرۇتۇمنىڭ تارىخىنى يېزىۋاتىمەن.

— بۇرۇتۇمنىڭ تارىخىنى؟! ئايالىم ماڭا چەكچىيىپ قاراپلا قالدى. ئۇ چوقۇم مېنى ئالچىپ قاپتۇ، دەپ ئويلىدىغۇ دەيمەن. — بۇ دېگەن سىياسەت، خوتۇن خەق ئارىلىشىدىغان ئىش ئەمەس! — دەپ ۋارقىرىدىم ئۇنىڭغا، — ماڭ يۈگۈر، ئۆزۈڭنىڭ قازان-قومۇچۇڭنى بىل.

شۇ كېچە يەنە قورقۇنچىلىق بىر چۈش كۆرۈپ ئويغىنىپ كەتتىم، چىراغنى ياندۇرۇپ، كۆرگەن چۈشۈمنى ئەسلەشكە تىرىشىپ، يەنە بىرھازا ئولتۇرۇپ كەتتىم. ئايالىم ئويغىنىپ: — يەنە نېمە بولدىڭىز؟ — دېدى.

— قارا بېسىپتۇ، قارىمىسەن چىلىق-چىلىق تەرگە چۆمۈپ كەتكىنىمنى.

— يەنە غەلىتە بىرنېمىلەرنى چۈشىگەن ئوخشىمامسىز؟

— غەلىتە بولغاندا قانداق دېمەمسەن: چۈشۈمدە ئۇخلاۋاتقۇدەكمەن. قۇلقىمغا بىر نېمىلەرنىڭ گۈلدۈرلىگەن، تاراقلىغان ئاۋازى ئاڭلانغۇدەك. «مېڭىپ كېتىۋاتقان ھارۋىنىڭ ئۈستىدە ئۇخلاپ قاپتۇدەكمەن» دەپتىمەن. يەنە قارىسام ھارۋا توختىماي پىقراۋاتقۇدەك. «بۇ ھارۋا ئەمەس تۈگمەننىڭ تېشىغا چىقىپ قاپتىمەن» دەپ تۇرسام، گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز بارغانچە كۈچىيىپ، تۈگمەننىڭ ئىچىگە شارقىراپ سۇ كىرگىلى تۇرۇپتۇ. بىرچاغدا قارىسام تۈگمەننىڭ ئىچىدە ئەمەس كىرئالغۇنىڭ ئىچىدە پىقراۋاتقۇدەكمەن. شۇنچە ۋارقىرىساممۇ ئاۋازىمنى ھېچكىم ئاڭلىمىغۇدەك، تېپىچە كىلىگەنسىمۇ مازغاپنىڭ ئىچىگە چۆكۈپ كېتىپ بارغۇدەكمەن. مىڭ تەسلىكتە كۆزۈمنى ئاچسام ئۆيىنىڭ ئىچى قاپقاراڭغۇ تۇرۇپتۇ. قورققىنىمدىن چىراغنى ياندۇرۇۋالدىم، ھېلىقى كىرئالغۇنىڭ تاراق-تاراق ئاۋازى ھازىرمۇ قۇلقىمغا ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ.

ئەتسى ناھايىتى ھارغىن ھالدا ئورنۇمدىن تۇردۇم. بېشىم ھېلىمۇ پىقراۋاتقۇدەكلا بولۇپ قېيىپلا تۇراتتى. چۈشكە يېقىن بۇرۇتۇمنىڭ «تارىخى» يېزىلغان قەغەزنى كۆتۈرۈپ بازارلىق ھۆكۈمەتكە باردىم، ئىدارىنىڭ ئىچىدە بۇرۇت ماجىراسى بىلەن چاقىرىتىلغان يەنە بىرقانچە يىلەن سوراق قىلىنىۋاتقانكەن، ئىچكىرىگە كىرىشكە پىتىنالمىي، قولۇمدىكى قەغەزنى بوسۇغدا تۇرۇپلا سۇنۇپ بەردىم. ئىدارىدىن چىقىپ ئۇدۇل بازار تەرەپكە كېتىپ قاپتىمەن. بازارنى ئارىلاپ ماڭدىم. كۆزۈمگە ھەممىلا يەردە پىچاق بىلەن بۇرۇت كۆرۈنگەندەك قىلاتتى. مۇنۇ بۇرۇتلۇق قاسساپنىڭ قولىدىكى پىچاقنىڭ ھەيۋەتلىكىگە قارىمىدىغان. ھېلىقى بۇرۇتلۇقنىڭ سومكىسىدىن چىققان پىچاقلارمۇ مۇشۇنداق تىرىك جاننىڭ قېنىنى ئېقىتىدىغان نېمىلەر بولسا كېرەك. ئاۋۇ تاۋۇزچىنىڭ قىلىچتەك ئۇزۇن، ئەگرى پىچىقچۇ؟ ھەرقانداق بولسىمۇ ئۇنداق ئۇزۇن پىچاقلاردىن ئوتتۇز - قىرىقنى بىر سومكىغا سىغدۇرغىلى بولماس... ماۋۇ يايىمچىلارنىڭ ئالدىدا تۇرغان پىچاقلارچۇ؟ بۇ يەردىن داڭلىق يېڭىسار پىچاقلرىدىن تارتىپ سېپىغا ھەرخىل كۆزلەرنى قويۇپ نەقىشلىۋەتكەن قەشقەر پىچاقلرى، ئىككى بىسلىق خەنجەرلەر، تۆمۈر غىلاپلىق موڭغۇل پىچاقلرى، ئىچكى ئۆلكىلەرنىڭ تۈرلۈك قىشراقلىرى، يەرلىك ئۈستىلار سوققان خىلمۇ-خىل قەلەمتۇراچلارغىچە بولغان تىغلىق ئەسۋابلارنىڭ ھەممە تۈرىنى تاپقىلى بولاتتى، ئېلىم-بېرىم قىلىشىۋاتقانلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇرۇتسىز ئىدى (ھەرقاچان ئۇلارنىڭ ئىچىدە چاندۇرماي بۇرۇتسىز قىردۇرۇۋەتكەنلەردىن خېلى بار). ئەگەر بۇ بۇرۇتسىز پىچاقلارغا بازار باشلىقى ئېيتقان ھېلىقى بۇرۇتلۇق پىچاقلارنى قوشساق، ھەقىقەتەنمۇ بىر چوڭ

خەۋىپكە ئايلىناتتى. كۆزۈمگە ئالارمەن-ساتارمەنلەرنىڭ ۋاراڭ-چۇرۇڭى بىلەن گۈلدۈرلەپ تۇرغان بۇ بازارمۇ يوغان كىرئالغۇنىڭ ئىچىدە توختىماي پىرقىراۋاتقاندا كۆرۈندى. «ھەرقاچان، بازار باشلىقى ئۇزاق ئۆتمەي بۇ بازارنى چۈۋۈپ باشقىدىن توقۇيدىغۇ، دەيمەن!» دەپ ئويلاپ قالدىم.

شۇنىڭدىن باشلاپ دەككە-دۈككە ئىچىدە تالا-تۈزگىمۇ چىقىمدىم، بىرەرسىنىڭ بازارنى چۈۋۈپ توقۇۋاتقانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرمۇ ئاڭلىمىدىم. ئارىدىن ئىككى ئايچە ۋاقىت ئۆتتىمكىن، بىر كۈنى غەيرەت قىلىپ كوچىغا چىقىپ، سودىلىقىمنى پۈتتۈرۈپ ئۆيگە قايتىپ كېلىۋاتسام، ئالدىمغا بازار باشلىقى چىقىپ قالدى. ئۆز كۆزۈمگە ئىشەنمەي قالدىم، ئۆردەكتەك ئىغاڭلاپ كېلىۋاتقان بۇ كېلەڭسىز ئادەم قاملاشتۇرۇپ بۇرۇت قويۇۋالغانىدى، يېقىنلاپ كېلىپ قارىسام، خاتاسىز بىزنىڭ بازار باشلىقى!

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم! — دېدىمەن ئۇنىڭ ئالدىنى توراپ. بازار باشلىقى توختاپ ماڭا قارىدى-دە:

— سىز كىم بولىسىز؟ — دېدى.

— ئىككى ئاينىڭ ئالدىدا سىزگە بۇرۇتۇمنىڭ تارىخىنى يېزىپ ئاپىرىپ بەرگەن كىشى بولىمەن.

— ھە، ھە. شۇ چاغدا مېڭىمىز قىزىپ كېتىپ بىرمۇنچە ئادەملەرنى ئاۋارىچىلىككە ساپتىمىز. شۇلارنىڭ ئىچىدە سىزمۇ بار كەنسىز-دە؟ قارىمامسىز، ھېلىقى كېكەچ ھەممىمىزنى تەڭ پارا كەندە قىلىپتۇ.

— قايسى كېكەچنى دەيسىز؟ — ئاڭلىمىدىڭىزمۇ؟ ھېلىقى بازاردا پىچاق كۆتۈرۈپ ئادەم قوغلىغان بۇرۇتچۇ؟ ئەسلىدە ئۇ قۇشخاننىڭ خىزمەتچىسى ئىكەن، قۇشخاننىڭ توك چاقى بۇزۇلۇپ قېلىپ، شۇ كۈنى ئۇ قاسساپلارنىڭ مال سويىدىغان پىچاقلىرىنى يىغىپ بازارغا چاقلا تىقلى ئە كىرگەن ئىكەن. ئاپتوبۇستا ئۈچ يانچۇقچى ئۇنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ، قىستىغان بولۇپ يانچۇقىدىكى پۇللىرىنى سوقۇۋاپتۇ، كېكەچ پۇلنىڭ يۈتكەنلىكىنى سېزىپ قېلىپ، ئاپتوبۇستىن چۈشۈپلا ھېلىقىلارغا ئېسىلىۋاپتۇ. يا ئولاشقان خەققە گېپىنى ئۇقتۇرالمى، يا ھېلىقىلارنى قويۇۋەتمەي چىڭ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، يانچۇقچىلار ئۇنى ئۇرۇپ قۇتۇلۇپ قاچماقچى بولۇپتۇ. تاياق ئۆتكەندىن كېيىن كېكەچمۇ پىچاق چىقىرىپتۇ. بولغان ئىش شۇ.

— شۇنچىلىك ئىشكەن دەڭ!

— شۇنداق، شۇنچىلىكلا ئىش ئىكەن. مەن ئۇنى ئاغىنەمدىن چالا-پۇچۇق ئاڭلىۋالغان تارىخقا باغلاپ چوڭقۇر ئويلىنىپ كېتىپتەمەن. دوختۇرلار بۇنى «سېزىمى

ئېشىپ كېتىش كېسىلى» دەيدىكەن، يۇقىرى رەھبەرلىكمۇ مېنى چاقىرتىپ: «بىر بۇرۇتنىڭ ئىشىنى دەپ جىمى بۇرۇتنى پاراكەندە قىلىدىغان قانداق باشلىقسەن!» دەپ قاتتىق تەنقىدلىدى، خاپا بولمايسىز. بۇرۇتۇمغا قاراپ ھەيران بولۇۋاتامسىز؟ ئاڭلىسام بەزى رەھبەرلەر مېنى «بازار باشلىقى ئەزەلدىن بۇرۇتقا ئۆچ ئادەمتى» دەپ يۈرگۈدەك. رەھبەرلەرنىڭ پىكىرىگە دىققەت قىلمىسا بولمايدۇ، مانا ئەمسە دەپ مەنمۇ بۇرۇت قويۇۋالدىم، يارىشىپتىمۇ؟ بازار باشلىقى قېلىنلىق بىلەن ھىجايىدى، مەنمۇ دەردىمنى ئىچمىگە يۈتۈپ جىلمايدىم-دە :

— يارىشىپتۇ، بەستىڭىزگە قارىغاندا بۇرۇتڭىز سەل كىچىك بولۇپ قاپتۇ، بولسا ئوبدانراق ئۆستۈرۈپ قۇلىقىڭىزغا يۆگىۋالسىڭىز بولغۇدەك، — دېدىم.

— پاه، پاه بۇ چاقچىڭىز قالىتىس كەلدى-دە!

— دەپ دىققەت قىلىش بىلەن مۆرەمگە ئۇرۇپ قويۇپ ئۆتۈپ كەتتى ئۇ. تۇرغان ئورنۇمدا تۇرۇپ قالدىم، «بۇ بازار باشلىقىمۇ كىرئالغۇغا چۈشۈپ كېتىپ چۆرگىلەۋاتقىنىغا خېلى بولغان بىر نېمە ئىكەن-دە! مۇنداق كېلەڭسىز ئادەملەرنى سۈزۈۋېلىپ، ئاپتاپقا سېلىپ قۇرۇتۇپ، ئاندىن چۆۋۈپ باشقىدىن توقۇسا خېلى ئىخچاملىشىپ قالاتتىمىكىن؟» دېگەنلەر خىيالىمدىن كەچتى. ئۆيگە يېقىنلاپ قالغىنىمدا قوغداش ھەيئىتى ئۆمەر جان ئۇچراپ قالدى.

— ھەي ئۆمەر جان! — دەپ ۋارقىراپ توختىتىۋالدىم، — بولغان يېڭىلىقلاردىن خەۋەرلەندۈرۈپمۇ قويمايسىلە. — نېمە يېڭىلىقلاردىن؟ — بۇرۇت تىزىملايدىغان ئىش ئەمەلدىن قاپتۇ، بازار باشلىقىڭىمۇ ئۆزى بۇرۇت قويۇۋاپتۇ.

— كىمدىن ئاڭلىدىڭىلار؟

— مانا ھازىر، كوچىنىڭ دوقمۇشىدا بازار باشلىقىنىڭ ئۆزىنى كۆردۈم.

— نېمە دېدى؟

— «بۇرۇتۇم يارىشىپتىمۇ؟» دېدى. «يارىشىپتۇ، بەستىڭىزگە قارىغاندا سەل كىچىك بولۇپ قاپتۇ، ئوبدانراق ئۆستۈرۈپ قۇلىقىڭىزغا يۆگىۋالسىڭىز بولغۇدەك» دېدىم. ئۆمەر جان قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى-دە:

— بازار باشلىقىنىڭ بۇرۇتى ئۆسمەيدىغان بۇرۇتلاردىن - دە! — دېدى

— نېمە دەيدىغانسىلە، ئۆسمەيدىغان قانداق بۇرۇت ئۇ؟

— سىلە بىلمەمسىلە؟ بىزنىڭ بازار باشلىقىمىز تۇغما كوسا. بۇ قېتىم ھەممىسى ئۇنىڭ كۆزىگە قولىنى جۇنۇپ: «زادى بۇرۇتى بارلار ساڭا نېمە قىلغان؟» دەپ ئارامنى قويماغىچقا، سەنئەت ئۆمىكىدىن ئاشۇ بۇرۇتنى تېپىپ ئەكېلىپ تاقىۋالدى. ئۆمەر جان

كەتتى. بولغان ئىشلارنى باشتىن-ئاياغ كۆز ئالدىمىدىن ئۆتكۈزۈپ يەنە بىر ھازا تۇرۇپ كەتتىم، شۇنچە ياشقا كىرىپمۇ دۇنيانىڭ قىزىقلىقىنى چۈشەنمەپتىكەنمەن. مانا شۇ ۋەقەلەر بولۇپ ئۆتكەنگە يېرىم يىلچە بولۇپ قالدى، ئوغلۇم كالىپۇكىنىڭ ئۈستىگە ئۆتكەنكىسىدىنمۇ يوغانراق بىر ياقلىقنى بېكىتتۈۋالدى، لېكىن مەن بۇرۇت قويۇشقا ھازىرغىچە پىتىنالمىي يۈرمەن. يەنە بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بېرىپ، بازار باشلىقنىڭ «سېزىمى ئېشىپ كېتىش كېسىلى» ئەدەپ قالسا، ئۇنى جا بۇرۇتنى شاققىدە ئېلىپ يانچۇقىغا سېلىۋېلىپ، خىيالغا كەلگەننى قىلمايدۇ، دەپ كىم ھۆددە قىلالايدۇ؟!

مەنبە : مەرپەت تورى.

536-بېكەتتىكى قار ناخشىسى

ئەكبەر ئىمام كۆكبۆرە

(ھېكايە)

نويابىرنىڭ بېشىدىلا لەپىلدەپ قار ياغدىغان شىمالدىكى بۇ يۇرتنىڭ قىش پەسلى تاكى مارت ئايلىرىنىڭ ئاخىرىغىچە سوزۇلدى. ھەر قېتىم قار لەپىلدەپ ياغقاندا پۈتۈن زېمىن ئاق شايدىن تون كىيىپ، يول بويىدىكى دەرەخلەر خۇددى مۇنچىدىكى ئايالدىكى يالىڭاچلىنىپ قالىدۇ. قىشتا قار يېغىشىمۇ يازدا يامغۇر ياغقاندىكىدەكلا تەبىئىي ھادىسە. شۇنداق بولسىمۇ مەن قارنى قىشنىڭ بىردىنبىر بېشارىتىدەك ھېس قىلىمەن. كەچ كۈزنىڭ ئاخىرقى ئىللىقلىقى تۈگەپ قىشنىڭ مۇزدەك ھاۋاسى يۈزلەرگە ئۇرۇلغاندىمۇ يەر يۈزىدە قار بولمىسا قىشنىڭ كەلگەنلىكىگە تازا ئىشەنچ قىلالمايمەن. مەن ھەر قېتىم قارنى كۆرسەم ياكى قار ھەققىدە خىيال سۈرسەملا قارنىڭ شەكلى مېنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ. قارنى تۇتقىلى بولسىمۇ، لېكىن يەردە، دەرەخ شاخلىرىدا شەكلىنى يوقاتماي تۇرغان قارنىڭ بىزنىڭ ئىسسىق ئالىقىنىمىزدا مەۋجۇت شەكلىنى ساقلاپ تۇرۇش ئىمكانىيىتى پەقەت بىرنەچچە سېكۇنتلا، خالاس. ھەر قېتىم قوغۇشۇن رەڭلىك ئاسماندىن دەسلەپ لەپىلەپ، ئارقىدىن لەپىلدەپ قار يېغىشقا باشلىغاندا قارنىڭ شەكلىنى تاماشا قىلىشىمۇ باشلىنىپ كېتىدۇ. بۇنىڭ ھۇزۇرى خۇددى يېزىدىكى ئويۇنچى بالىلارنىڭ توشقان قوغلاپ ئويناشلىرىدىنمۇ لەززەتلىك. بۇ خۇددى بەزى ئەرلەرنىڭ ئاياللارنىڭ كۆزىدىكى تەبەسسۇمدىن، يەنە بەزى ئەرلەرنىڭ ئاياللارنىڭ كۆكسى ياكى ساغرىسىغا قاراشتىن ھۇزۇر ئالغىنىدەكلا نورمال بولغان تۇيغۇ جەريانى، بۇ خىل تۇيغۇ جەريانى تەن ئېقىنىمىزدا ئۆزلۈكىدىن قانداق پەيدا بولغان بولسا، قىسقا مۇددەتلىك قىزىشتىن كېيىن يەنە شۇنداق ئۆزلۈكىدىن غايىب بولۇپ كېتىدۇ. گەرچە قارنىڭ سۈبىيىكتىپ مەزمۇنىدا ئەزەلدىن ئۆزگىرىش بولۇپ باقمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئوبىيىكتىپ شەكلىدە ناھايىتى روشەن پەرق مەۋجۇت. قارنىڭ مەن كۆرگەن شەكلى جەمئىي 17 خىل، دېمەك، ئەتراپىمىدىكى ئادەملەرنىڭ كۆرۈش سەزگۈسىدە بىر خىل شەكىلدىلا نامايان بولىدىغان ئاق قار مېنىڭ كۆرۈش سەزگۈمدە ئاق رەڭلىك، كۆپ خىل شەكىللىك ماددا.

ئەمەلىيەتتە، مېنىڭ قار ھەققىدىكى تۇيغۇلىرىمنىڭ ھەممىسى سەن بىلەن شەكىلداش ھەم مەزمۇندا شۇنداق ئىدى، مەھبۇبە. سەن خۇددى قاردەك ئاق ۋە يۇمشاق، شۇنداقلا يەنە قاردەك يەڭگىل ۋە سوغۇق ئىدىڭ. سەن مېنىڭ قەلبىمگە يېغىپلا ئېرىپ كەتكەن بىر قېتىملىق قار. شۇ تاپتا مەن لەپىلدەپ قار يېغىۋاتقان 536 - بېكەتتە قاردەك يۇمشاق، قاردەك سوغۇق خىيال دېڭىزغا غەرق بولۇپ كېتىۋاتاتتىم. سەن تېخى باياتىنلا تاتلىق بىر كۈلۈمسىرىشنىڭ بىلەن ماڭا ئۆزۈڭنىڭ ئۆلۈكۈڭنى قالدۇرۇپ كەتكەنىدىڭ. بۇ ئۆلۈك خۇددى قىشتەك سوغۇق بولۇپ، مەن ئەمدى بۇ سوغۇق ئۆلۈكنى قەلبىمنىڭ چوڭقۇر تۇپراقلىرىغا كۆمۈشۈم كېرەك ئىدى. مەن خىيالىمدىكى سېنىڭ سوغۇق ئۆلۈكۈڭ ئالدىدا سەن ھەققىدىكى خاتىرىلىرىمنى قايتىدىن ۋارقلاشقا باشلىدىم...

ئۇ كۈنىمۇ لەپىلدەپ قار يېغىۋاتاتتى. كۆچىدىكى ئادەملەر قېلىن قار ئىچىدە ئۆيلىرىگە ئالدىراش قايتىشماقتا ئىدى. مەن ئىشخانىدىن چىقىپلا 536 - بېكەتكە كەلدىم. بېكەت چۆلدەرەپ قالغان بولۇپ پەقەت سەنلا بۇ بېكەتنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىسپاتلاپ تۇرغاندەك يالغۇزلا تۇراتتىڭ. قاپقارا بۇدۇر چاچلىرىڭ قار گۈللىرى بىلەن تەكشى بېزەلگەن بولۇپ، قىزىل رەڭلىك مامۇق چاپان ئىچىدىكى سەن خۇددى بىر ۋاراق قەغەزدىكى بىر تامچە قاندەك پارلايتتىڭ.

مېنىڭ سەن بىلەن تۇنجى قېتىملىق ئۇچرىشىشىم مانا مۇشۇنداق ئاددىيلا باشلاندى. ئەمما، مەن بۇ ئاددىي باشلىنىشنىڭ مېنىڭ روھىي دۇنيارىمنى بۇ قەدەر قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىشىنى زادىلا ئويلاپ باقمىغان ئىكەنمەن. ئەمەلىيەتتە بىر قىزنىڭ قار ئىچىدە ماشىنا ساقلاپ تۇرۇشى بىلەن مۇھەببەتنىڭ شەكىللىنىشىدە ھېچقانداق باغلىنىش يوق ئىدى. چۈنكى، بۇ يەردە سەندىن باشقىمۇ نۇرغۇن قىزلار تۇرغان - دە!

قار لەپىلدەپ يېغىۋاتاتتى. قىزىل رەڭنىڭ بېشارىتى بولغان بىر تامچە قان ئاق قار ئىچىدە سېنىڭ شەكىلىڭدە تىك تۇراتتى. بۇ ھال خۇددى قار قان ئىچىدە ئېرىپ كەتمەي، قان قار ئىچىدە توڭلاپ قالماي بىرى يەنە بىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىسپاتلاپ تۇرغاندەكلا ئىدى. سەن بولساڭ پات - پات لەيلەپ چۈشۈۋاتقان قارلارنى ئالدىڭغا قوندۇرۇۋېلىش بىلەن ماشىنا كۈتۈشتەك زېرىكىشلىك ھالەتنى ئۈنۈتمەقچى بولغاندەك قىلاتتىڭ...

— ياخشىمۇسىز؟

بۇ مېنىڭ ئاۋازىم، شۇنداقلا يەنە بىر ئەرنىڭ ئاياللار ئالدىدىكى مۇلايىم ئاۋازى ئىدى. نېمىشقىدۇر، ئەرلەرنىڭ قوپال ئاۋازى ئاياللار ئالدىدا مانا مۇشۇنداق مۇلايىملىشىپ كېتەتتى.

— ياخشى.

بۇ سېنىڭ ئاۋازىڭ ئىدى. سېنىڭ ئاۋازىڭنىڭ شەكلى ماڭا قارىدەك ئاق ۋە قارىدەك يۇمشاق تۇيۇلۇپ كەتتى.

— سىز قارىنى ياخشى كۆرەمسىز؟

— ياخشى كۆرۈمەن، — دېدىڭ سەن جاۋابەن بىر تال قارىنى ئالغىنىڭغا قوندۇرغاچ.

— قار سوغۇق تۇرسا، — دېدىم مەن گېپىمنى داۋاملاشتۇرۇپ.

— قار سوغۇق بولغىنى بىلەن مېھرى ئىسسىق بولىدۇ. دە!

— يەنىچۇ؟

— قارىنىڭ ئىچىدە ئۆزۈمۈ بار ئەمەسمۇ...

قار خۇددى بۈگۈنلا يېغىۋالسا بولمايدىغاندەك لەپىلدەپ چۈشۈۋاتاتتى. 536 -

بېكەتتە يەنىلا ئىككىمىز يالغۇز تۇراتتۇق. سېنىڭ تېخى ھېلىلا ئاۋازى مۇلايم چىقىدىغان بىر ئەر بىلەن بولغان سۆھبەتنىڭ ئەمەلىيەتتە مېنىڭ خىيالىم ئىدى. بۇ مۇلايم ئاۋاز بىلەن سېنىڭ ئاۋازىڭ مېنىڭ ئىچىمدىكى ئاۋاز ئىدى. بۇ ئاۋازنى مەندىن بۆلەك ئىككىنچى بىر ئادەم ھەتتا سەنمۇ ئاڭلىيالمىتتىڭ. ئەرلەرنىڭ ئاياللار ھەققىدە شېرىن خىياللارغا ئەسىر بولۇپ، ئۆز-ئۆزى بىلەن ئۈنسىز پىچىرلىشىشى ئېھتىمال ئەرلەرنىڭ تەسەۋۋۇر ئېكسپانزىلىقىدىكى ئۇلۇغ مۆجىزىلىرىنىڭ بىرى بولسا كېرەك. بەلكىم ئەرلەر ئاياللار بىلەن تولۇپ تۇرغان مەۋجۇت رېئاللىقتا ئۆزىنىڭ تەنھالىقىنى ھېس قىلغاندا مۇشۇنداق ئۇلۇغ مۆجىزىلەرنى نامايان قىلىدىغاندۇ. شۇ ئەسنادا ئىچىمدىكى ئاۋاز يەنە پەيدا بولۇپ قالدى:

— بالىڭىز باردۇر. ھە؟

— قىزىڭىمۇ بالىسى بولامدۇ؟

— رەھمەت.

— نېمىگە؟

— قارىدەك ئاقلىقىڭىزغا.

— يەنىچۇ؟

— قاندەك ئىسسىقلىقىڭىزغا.

— قىزىق گەپ قىلىدىكەنسىز. ھە!

كۆزۈم لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قېلىن قار ئىچىدە سۆرىلىپ كېلىپ ئالدىنقى بېكەتتە توختىغان ماشىنىغا چۈشتى. بۇ شەھەرنىڭ ماشىنا بېكەتلىرىمۇ خۇددى شەھەرنىڭ ئۆزىگە ئوخشاش ئەپچىل بولۇپ، قارا يۇمۇرچىلارنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا بىر غېرىچ مۇساپىدە بىر بېكەت بار ئىدى. ماشىنا ئالدىنقى بېكەتتىكى ئېلىم - بېرىمنى تۈگەتكەندىن كېيىن

ئورنىدىن قوزغىلىپ بىز تەرەپكە يېقىنلاپ كەلمەكتە ئىدى. سەن كېلىۋاتقان ماشىنىغا بويۇندا قارايتتىڭ. مەن ماشىنىغا قارىغان بولۇپ ساڭا قارايتتىم. گەرچە ھەر ئىككىمىز 536 - بېكەتنىڭ يولۇچىسى بولساقمۇ، مەن خۇددى سېنى ھېلىلا كۆرۈش دائىرەمدىن چىقىرىپ قويدىغاندەك، سەن ماشىنىغا چىقساڭلا ئېرىپ بىر تامچە سۇغا ئايلىنىپ، ئارقىدىن غايىب بولۇپ كېتىدىغاندەك تۇيۇلماقتا ئىدىڭ. ھايال ئۆتمەيلا ماشىنا ئالدىمىزدا توختاپ ئىشكى ئېچىلدى. بىز بىرىمىز يەنە بىرىمىزنىڭ كۆرگەن چۈشىنىڭ داۋامىدەك ماشىنىغا چىقتۇق. سەن مېنىڭ ئارقامدىكى ئورۇندا ئولتۇرغان ئىدىڭ. ئەمدى ئارقامغا بۇرۇلۇپ ساڭا قاراش خۇددى خەقنىڭ يانچۇقىغا بويۇندا قارايتتىمۇ قورقۇنچلۇق ئىدى. قاراپ ئولتۇرۇش نۆۋىتى ساڭا كەلگەن بولۇپ، سەن ماڭا ئەمەس، بەلكى شەلۋەرەپ كەتكەن بىر جاراھەتكە قاراپ ئولتۇراتتىڭ.

لەپىلدەپ يېغىۋاتقان ئاق قار ئۇچۇپ كېلىپ ماشىنىنىڭ ئەينىكىگە سوقۇلۇپ پەسكە چۈشۈپ كېتەتتى. قويۇق بۇدۇر چاچلىرىڭدىكى قار گۈللىرى ئېرىپ سۇ تامچىلىرىغا ئايلىنماقتا ئىدى. كۆزۈم قويۇق بۇدۇر چاچلىرىڭدىكى سۇ تامچىلىرىدا ئىدى. ئىچىمدىكى ئىككىمىزنىڭ ئاۋازى يەنە ياڭراشقا باشلىدى:

- چېچىڭىزدىكى قار گۈللىرى ئېرىپ كېتىۋاتىدىغۇ؟
- شۇنداق، دۇنيادا مەڭگۈلۈك نەرسە يوق.
- سىز ئالدىمىزدىكى قايسىدۇر بىر بېكەتتە چۈشۈپ قېلىشىڭىز مۇمكىن - ھە!
- شۇنداق، ئالدىنقى بېكەتتىن ئايرىلغاندىلا يەنە بىر بېكەتتە چۈشۈپ قېلىش تەقدىرى پېشانەمگە پۈتۈلۈپ كەتكەن.
- سىز مەسىلىلەرگە ناھايىتى ئەستايىدىل باھا بېرىدىكەنسىز.
- شۇنداق، مەن تولىمۇ تۈجۈپىلەپ ئىشلەنگەن ماتېرىيال.
- ئۇنداقتا سىز قايسى قولى گۈلى زات ئىشلىگەن ماتېرىيال؟
- سىزنى ئىشلەپ زاۋۇتتىن چىقارغان زات.
- دېمەك ئىككىمىز بىر زاۋۇتنىڭ ماتېرىيالى ئىكەنمىز - دە؟
- شۇنداق، بىراق ئىشلىتىلىش ئورنىمىزدا پەرق بار ماتېرىيال بىز.
- مەسىلەن، قانداق پەرق بار؟
- مەن گۈزەللەشتۈرگۈچى، سىز مۇستەھكەملىگۈچى...

ماشىنىنىڭ تويۇقسىز تورمۇز قىلىپ مۇز ئۈستىدە سىيرىلىپ توختىشى ئىچىمدىكى ئىككىمىزنىڭ ئاۋازىنى ئۈزۈپ قويدى. بۇ چاغدا سەن پېشانەڭگە پۈتۈلگەن بېكەتتە چۈشۈپ قېلىش ئۈچۈن ئورنۇڭدىن تۇرۇپ بولغانىدىڭ. كۆز ئالدىمدا يەڭگىل ھەرىكەت

قىلىۋاتقان ئىككى پۈتۈك ئۇزۇن، ئىنچىكە، سىلىق ئىدى. بەلكىم ھەر قېتىم بايقاق كىيگەن ۋاقتىڭدا بۇ ئۇزۇن، ئىنچىكە، سىلىق پۈتلىرىڭنى ئاڭسىز رەۋىشتە نەچچىنى سىلايدىغانسەن. بۇ چاغدا سەن ئوڭ ق-ول-ۋۇڭ بىلەن سول قولۇڭنى تۇت-قاندەكلا تۇيغۇدا بولارسەن. لېكىن مەن شۇ ئۇزۇن، ئىنچىكە، سىلىق پۈتلىرىڭغا قاراپ شېرىن خىياللارغا غەرق بولۇپ كەتتىم. مەن بۇ خىل شېرىنلىك ئىچىدە سېنىڭ پۈت تومۇرلىرىڭدىكى قاننىڭ شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدىم. تومۇردىكى قان راستلا شىلدىرلاپ ئاقامدىغاندۇ؟ ئېھتىمال ئۇنداق بولماس. لېكىن سېنىڭ پۈت تومۇرلىرىڭدىكى قان مېنىڭ تۇيغۇمدا راستلا شىلدىرلاپ ئاقماقتا ئىدى. ۋاقت چەمبىرىكى ئىچىدىكى ئۇزۇن، ئىنچىكە، سىلىق ئىككى پۈتتا شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان قان ئىشىك تەرەپكە ئاقماقتا ئىدى. تۇيۇقسىز يۈزۈمگە مۇزدەك سوغۇق ھاۋا ئۇرۇلدى. بۇ چاغدا ئىشىك ئېچىلغان بولۇپ، سەن ماشىنىدىن چۈشۈپ لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار بىلەن قوشۇلۇپ كېتىۋاتماقتا ئىدىڭ...

ئەتسىدىن باشلاپ سېنىڭ لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار ئىچىدىكى شەكىلنىڭ كۆز ئالدىمدىن بىردەممۇ نېرى كەتمىدى. ھەيرانمەن، ھەر يىلى بۇنداق لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار ئىچىدە بۇ بېكەتتە تالاي قېتىملاپ تۇرمىەن. بۇ بېكەتتە نۇرغۇن قىز- ئاياللار ماڭا ھەمراھ بولۇپ ماشىنا ساقلايدۇ. لېكىن، ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى مەندە بۇنداق مۇھەببەت تۇيغۇسى شەكىللەندۈرەلمىگەندى. يەنە كېلىپ قاردا قالغان قىزنى ياخشى كۆرۈپ قېلىشنىڭ ئۆزۈم مەنتىقىسىزلىك ئىدى.

مەن ئىدارە ئالدىدىكى قارلارنى تازىلىغاچ سەن ھەققىدە شۇنداق خىياللارنى سۈرۈپ قالدۇم. ئاپئاق قارلار قۇياش نۇرىدا ۋالىلداپ كۆزنى قاماشتۇراتتى. توساتتىن خىيالىمغا يەنە تۈنۈگۈنكى ماشىنا كېلىپ قالدى. تۈنۈگۈن سەن بىر تامچە قاندەك شىلدىرلاپ ئېقىپ ماشىنىدىن چۈشۈپ قالغاندىن كېيىن، مېنىڭ كۆرۈش سەزگۈمۈم كاردىن چىقىپ كەتكەندى. ئەمدى ئويلاپ باقسام تۈنۈگۈنكى ماشىنا سەن چۈشۈپ قالغاندىن كېيىن، يوغان بىر ئۆلۈك ساندۇقىغا ئوخشاپ قالغانىدى. سەن بولساڭ ئۆلۈك ساندۇقىدىن چۈشۈپ قالغان تىرىك ئادەم ئىدىڭ. بۇ ئۆلۈك ساندۇقىدا مېنىڭ قانچىلىك بىئارام بولغىنىمنى پەقەت ئۆزۈملا بىلىمەن.

— مەن گۈزەللەشتۈرگۈچى.

سەن مېنىڭ ئىچىمدىكى ئاۋازدا مۇشۇنداق دېگەندىڭ. ئەمەلىيەتتە سەن ھەقىقەتەنمۇ گۈزەللەشتۈرگۈچى ئىكەنسەن. سەن ماڭا لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قارنى، قار ئىچىدىكى سوغۇق بېكەتنى، تۇيۇقسىزلا ئۆلۈك ساندۇقىغا ئايلىنىپ قالغان ماشىنىنى

گۈزەل بىر شەكىلدە كۆرسەتكەن ئىدىڭ. مەن مانا شۇ گۈزەل شەكىللەر ئىچىدە سېنى ياخشى كۆرۈپ قالغانىدىم.
— ئاھ، جېنىم... قار...

لەۋلىرىمنىڭ ئىختىيارسىز مىدىرلاپ كېتىشى بىلەن تەڭ ئاۋازىم سىرتقا چىقىپ كەتتى. شۇنداق بولسىمۇ ئۆزۈمنىڭ ئاۋازىنى ئۆزۈملا ئاڭلىيالىدىم. ئەمما، ئۆزۈمنىڭ ئاۋازىدىكى خاتالىق قەلبىمنى ساراسىمگە سېلىپ قويدى. مەن مۇشۇ چاغدىلا سېنىڭمۇ ئۆزۈڭگىلا مەنسۇپ ئىسمىڭنىڭ بولۇشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلىدىم. لېكىن، مەن ساڭا ئۆزۈم خالىغانچە ئىسىم قويۇپ قويسام بولمايتتى. بەلكى، سەن ئىسمىڭنى نېمە دەپ بەرسەڭ سەن شۇ ئىسىملىك قىز بولۇپ قېلىۋېرىتتىڭ. مەن سېنىڭ قار ئىچىدىكى شەكىلىڭنى تەسەۋۋۇر قىلالىغىنىم بىلەن سېنىڭ ئىسمىڭنى تەسەۋۋۇر قىلالمايتتىم، شۇڭا مەن ساڭا نەچچە ئىسىمنى قويۇپ باققان بولساممۇ، بۇ ئىسىملار ساڭا پەقەتلا سىڭمەيتتى. ئەمدى مەندە سېنىڭ ئىسمىڭنى بىلىش ئىستىكى پەيدا بولدى. لېكىن سەن ئۇدا نەچچە كۈن بېكەتتە كۆرۈنمىدىڭ. شۇ چاغدىلا مەن سېنىڭ 536 - بېكەتتىكى پەقەت بىر قېتىملىق يولۇچى ئىكەنلىكىڭنى ھېس قىلىدىم. بەلكىم، مەن مۇشۇ بېكەتتە سېنى كۈتۈپ تۇرغان ۋاقىتىمدا سەن يەنە باشقا بىر بېكەتتە تۇرغان بولۇشۇڭ، مېنىڭ 536 - بېكەتتە سېنى كۈتۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىمنى ئەسلا بىلمەسلىكىڭ مۇمكىن. چۈنكى، سەن ھەقىقىدىكى شېرىن خىياللارنىڭ ھەممىسىنى مەن سۈرگەن. مېنىڭ خىيالىمدا سەن بولغان بىلەن سېنىڭ خىيالىڭدا مېنىڭ بولۇشۇم ناتايىن.
— قارىڭ، يەنە قار ياغقىلى تۇردى.

مەن بىلەن خىزمەتداش قىزنىڭ ئاۋازىدىن يۈرىكىم جىغىغىدە قىلىپ قالدى. چۈنكى، قار دېگەن بۇ گەپ ماڭا يەنە سېنى ئەسلەتكەن ئىدى. دېرىزىدىن قارىسام لەپىلدەپ قار يېغىۋېتىپتۇ. تۇيۇقسىز كۆزۈم مول سەدىقىگە ئېرىشكەن بىچارىنىڭ كۆزىدەك چاقناپ 536 - بېكەتتە تۇرغان ساڭا چۈشتى. سەن يەنىلا لەپىلدەپ يېغىۋاتقان ئاق قار ئىچىدە ئاۋۋالقىدەكلا تۇراتتىڭ. سېنىڭ قېلىن ئاق قار ئىچىدىكى شەكىلىڭ يەنىلا شۇنداق گۈزەل ئىدى. مەن ئالدىراپلا ئىشخانىدىن چىقىپ بېكەت تەرەپكە يول ئالدىم. چۈنكى، مەن بېكەتكە ئاشۇ كۈندىكى ئۆلۈك ساندۇقىدىن بۇرۇن يېتىپ بېرىشىم كېرەك ئىدى، بولمىسا سەن كۆز ئالدىمدىن يەنە غايىب بولاتتىڭ.

شۇنداق قىلىپ مەن سەن بىلەن ئىككىنچى قېتىم يەنە لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار ئىچىدە ئۇچراشتىم.

— ئەجەب قاتتىق ياغدى - يا، بۇ قار!

بۇ مېنىڭ ساڭا رېئاللىقىمدا تۇنجى قېتىم گەپ قىلىپ ئەھۋال سورىشىم ئىدى. ئۆزى ياخشى كۆرگەن قىزدىن مۇشۇنداق ئۇسۇلدىمۇ ئەھۋال سوراشنىڭ بولىدىغانلىقىدىن ئۆزۈممۇ ھەيران قالدىم.

— سىزمۇ قارنى ياخشى كۆرەمسىز؟

سېنىڭ ئاۋازىڭ ماڭا قاراپ بىر تامچە قاندەك ئېقىپ كەلدى.

— ئەلۋەتتە، چۈنكى قار ياغسىلا ئىككىمىز مۇشۇ بېكەتتە قاردا قالىدىكەنمىز.

— باشقىلارچۇ؟

— باشقىلار قاردا قالسىمۇ قاردا قالغاندەك كۆرۈنمەيدىكەن.

سەن سوغۇقتا قىزارغان بارماقلىرىڭنى غۇنچىدەك لەۋلىرىڭدە پۈۋلىگەچ:

— سىز ئاجايىپ تېگى بار گەپ قىلىدىكەنسىز. ھە، — دېدىڭ.

بۇ گېپىڭدىن ھەيران قالدىم. سەن مېنىڭ كۆڭلۈمدىكىنى قانداق بىلىۋالغانسەن.

ياكى مەنمۇ سېنىڭ خىيالىڭدا بىر تامچە قانغا ئايلىنىپ قالغاندىمەنمۇ؟

سەن شۇنداق دېگەچ ماڭا قاراپ ۋىللىدە كۈلۈمسىرىدىڭ. مەن سېنىڭ بۇ تاتلىق

كۈلۈمسىرىشىڭدىن يەنىمۇ غەيرەتكە كېلىپ سورىدىم:

— ئىسمىڭنى سورىسام بولامدۇ؟

— مەھبۇبە.

سېنىڭ ئىسمىڭ ماڭا تولىمۇ چىرايلىق ۋە يېقىملىق ئاڭلىنىپ كەتتى.

ئەمەلىيەتتە ئىسمىمغا قاراپ بىر قىزنى ياخشى كۆرۈپ قېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

مەن پەقەت سېنى ياخشى كۆرۈپ قالغاقچىلا ئىسمىڭمۇ ماڭا يېقىملىق تۇيغۇ بېرىۋاتاتتى.

بولمىسا مەن بىلەن بىر بۆلۈمدە ئىشلەيدىغان قىزنىڭمۇ ئىسمى مەھبۇبە، ئۆزى ئوچۇق -

يورۇق، خۇش چاقچاق قىز ئىدى. ئۇنىڭ قاراشلىرى ئادەمگە تولىمۇ سىرلىق تۇيۇلاتتى.

مەندىن بۆلەك ئادەمگىمۇ شۇنداق تۇيۇلامدۇ قانداق، بىلمەيمەن. ئىشقىلىپ مەن ئۇنىڭ

قاراشلىرىدىن بىر قىزنىڭ ياخشى كۆرگەن يىگىتىگە قارىغاندىكى ھالىتىنى ھېس

قىلمەن. لېكىن ئۇ مەن ياخشى كۆرگەن قىز ئەمەس ھەم مەنمۇ ئۇنىڭ ياخشى كۆرگەن

يىگىتى ئەمەس. بەلكىم بۇ مەندىكى خاتا تۇيغۇ بولۇشىمۇ مۇمكىن.

لەپىلدەپ يېغىۋاتقان ئاق قار ئىچىدىكى 536 - بېكەت تولىمۇ گۈزەل ئىدى. تۇيۇقسىز

بىر تال قار لەيلەپ چۈشۈپ كىرىپكىمگە قوندى. مۇشۇ بىر تال قار ئالىي مەكتەپ

ھاياتىمدىكى بىر قىز ساۋاقدىشىمنى خىيال بوستانلىقىمغا سۆرەپ كىردى. مەن ئۇ قىز

ساۋاقدىشىمنى قاچانلا كۆرسەم ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ تۇرغان ھالەتتەلا كۆرەتتىم. ئۇنىڭ

بۇنداق زېرىكمەي كۈلۈمسىرەپ تۇرۇشى ماڭا تولىمۇ غەلىتە تۇيۇلاتتى. كېيىن ئۇقسام، ئۇ

قىز ساۋاقدىشىم مېنى ياخشى كۆرۈپ قالغان بولۇپ، ئۇ ئاشۇ كۈلۈشلىرى بىلەن ماڭا ئىزچىل مۇھەببەت ئىزھار قىلىپ كەلگەنىكەن. مەن شۇ چاغدا كۈلكە بىلەن مۇھەببەت ئىزھار قىلىشتەك بۇنداق روماننىڭ تۇيغۇنى ئەسلا ھېس قىلالمىغان ئىكەنمەن. مېنىڭ بۇنى ھېس قىلغان ۋاقتىم بولسا ئالىي مەكتەپتىكى بەش يىللىق ئوقۇش ھاياتىم ئاخىرلاشقان ۋاقىت ئىدى. ئۇ كۈنى مەن ئۇ قىز ساۋاقدىشىم بىلەن مەكتەپ ئىچىدىكى گۈللۈكتە پاراڭلىشىپ قالدىم.

— قاچان ماڭىسىز؟

ئۇ قىز ساۋاقدىشىم مەندىن ئەڭ بۇرۇن مۇشۇ سوئالنى سورىدى. خۇددى ئۆزى كەتمەي مەكتەپتە ئۆمۈرۋايەت قالىدىغاندەك. — ئەتە كەچتە ماڭىمەن.

جاۋاب بېرىۋېتىپ ئۇنىڭ ياش لىغىرلاپ تۇرغان كۆزىگە كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. شۇڭا: — مېجەزىڭىز يوقمۇ نېمە؟ — دەپ سورىدىم.

— قانداق دەيسىز؟ — مەندىن قايتۇرۇپ سورىدى ئۇ.

— كۆزىڭىزدە ياش تۇرىدۇ، ئەسلىي بۇ بىر كۈلۈپلا تۇرىدىغان چىرايلىق كۆز ئىدى، — دېدىم.

— يا قەي، — دېدى ئۇ لېۋىنى بوشقىنە چىشلەپ قويغاندىن كېيىن، — بۇ ياش ئەمەس كۈلكە. بۇرۇن كۈلۈپ تۇرۇپ يىغلىغان بۇ كۆز ئەمدى يىغلاپ تۇرۇپ كۈلۈۋاتىدۇ. مەن ئۇنىڭ گرامماتىكىغا چۈشمەيدىغان بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ تۇرۇپ قالدىم. ئۇ چوڭقۇر بىرنى تىنىۋالغاندىن كېيىن:

— مەن سىزنى سۆيەتتىم، — دېدى بوش ئاۋازدا.

— نېمە؟ قاچاندىن باشلاپ؟

مەن ئۆمرۈمدە ئاڭلاپ باقمىغان غەلىتە بىر گەپنى ئۇنىڭ ئاغزىدىن تۇنجى قېتىم ئاڭلاۋاتقاندەك ئالدىراپ سورىدىم.

— مەن كۈلۈپ تۇرۇپ يىغلاشقا باشلىغاندىن بۇيان.

— دېمەك... بەش يىل بۇرۇنلىما؟

ئۇ ماڭا قارىماي تۇرۇپلا بېشىنى يېنىڭ لىڭشىتتى. ھاياتىمدا تۇنجى قېتىم ئىچىم ئاچچىققا تولدى. بەش يىل بىر ئادەمگە قاراپ كۈلۈپ ئۆتۈش نەقەدەر قىيىن - ھە! مەن شۇ چاغدىمۇ ئۇ قىزنىڭ يۈرىكىدىكى ئازاب يىلتىزىنىڭ قانچىلىك چوڭقۇرلۇقىنى ھېس قىلالمىغان ئىدىم. بۇنى مەن پەقەت سېنى ياخشى كۆرۈپ قالغاندىن كېيىنلا تولۇق ھېس قىلىپ يەتتىم. بىچارە قىز بەش يىللىق ھاياتىدا ئۆزى ياخشى كۆرگەن بىر ئادەم بىلەن بىر

قېتىمۇ پىيادە ماڭالماي چۈشكە ئايلىنىپ كەتكەندى. مەنچۇ؟ مەن سەن بىلەن بۇ شەھەرنىڭ ئاۋات رەستىلىرىدە، چىرايلىق باغچىلىرىدا بىللە ماڭالامدۇم؟ مەن ساڭا بۈگۈن ئوچۇقلا تەكلىپ قويۇش قارارىغا كەلدىم. كىم بىلىدۇ، كېلەر قېتىملىق قار يەنە قاچان ياغىدۇ.

— پىيادە ماڭساق بولامدۇ؟

— ئەنە، ماشىنا كېلەيلا دەپ قالدى.

بۇ سېنىڭ ماڭا بەرگەن جاۋابىڭ بولدى. قارىسام راستلا كۆز يېتىم يەردە ماشىنا لۆمۈلدەپ كېلىۋاتقان ئىكەن.

كاساپەت!

مەن سېنى تىللىدىمۇ ياكى يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ماشىنىنى تىللىدىمۇ، بىلمەيمەن. ئىچىمدە يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ماشىنىنىڭ مۆجىزە يارىتىپ باشقا بىر تەرەپكە ياكى بۇرۇلۇپلا ئارقىسىغا كېتىپ قېلىشىنى تولىمۇ ئۈمىد قىلاتتىم. لېكىن ئاپتوبۇس بارا - بارا بىزگە يېقىنلاپ كەلمەكتە ئىدى.

قار لەپىلدەپ چۈشۈۋاتاتتى. ماشىنا قار ئىچىدە يوغان بىر دىۋىدەك گۈرۈكرەپ تۇراتتى. ھايال ئۆتمەيلا بۇ ماشىنا سېنى پېشانەڭگە پۈتۈلگەن يەنە بىر بېكەتكە ئېلىپ كېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ قەلبىمدىكى مەخپىي گۈللۈككە كىرەلمەي چۈشتەكلا غايىب بولغان ئالىي مەكتەپتىكى ھېلىقى قىز ساۋاقداشسىمدەك مەنمۇ سېنىڭ قەلبىڭدىكى مەخپىي گۈللۈككە كىرەلمەي چۈش بولۇپ كېتىمەن.

كۆز ئالدىمدا يېقىمسىز ئاۋازدا گۈرۈكرەپ تۇرغان ماشىنا ئورنىدىن قوزغىلىپ ئاستا - ئاستا يىراقلاپ كېتىشكە باشلىدى. شۇ تاپتا ئىچىم ئاچچىققا تولۇپ، بۇرۇن تۆشۈكچىلىرىم ئېچىشىپ، بوغۇزۇمغا بىرنېمە قاپلىشىپ قالغاندەك قىيىنلىپ كەتتىم...

— نېمە بولدىڭىز، مېجەزىڭىز يوقما؟

قۇلاق تۈۋۈمدە تويۇقسىزلا ئاڭلانغان سېنىڭ ئاۋازىڭنىڭ رېئاللىق ياكى خىيال ئىكەنلىكىنى دەماللىققا ھېس قىلالمدىم. چۈنكى، سەن ئاللىقاچان ماشىنىغا چىقىپ پېشانەڭگە پۈتۈلگەن بېكەتتە چۈشۈپ قېلىش ئۈچۈن كەتكەن ئەمەسمىدىڭ. ئېھتىمال مەن يېنىمدا بولۇشۇڭنى ئويلىغاچقا تويغۇمدا سېنىڭ ئاۋازىڭ پەيدا بولۇپ قالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. مەن سېنىڭ ئاۋازىڭنىڭ راستلا تويغۇمدىكى سېنىڭ ئاۋازىڭ ئىكەنلىكىگە تولۇق ئىشەنچ ھاسىل قىلدىم.

— سىز بەك قۇۋ ئىكەنسىز. ھە!

چۆچۈپ كەتتىم. ماڭا تونۇش ئاۋازىڭ يەنە يېنىمدىلا ئاڭلاندى. كەينىمگە ئۆرۈلۈپ قارىدىم، قاراپلا يەنە چۆچۈپ كەتتىم. سەن ماڭا قاراپ تۇراتتىڭ.

— سىز... ماشىنىغا چىقىمىغانمۇ؟

— ئۆزىڭىز پىيادە ماڭايلى دېمىگەنمۇ، ئۇنتۇغاق.

— توغرا، مەن شۇنداق دېگەن. ئۇنى سىز ئاڭلىغانىدىڭىز؟

— ئەمەس ئەھمەت ئۇنى سىز باشقا بىرىگە دېگەنمىدىڭىز؟

— دېگىلى بولمايدۇ... گەپ دېگەننى... ھەممە باشقىغا...

ئۆزۈمنىڭ نېمە دەۋەتكەنلىكىنى ئۆزۈممۇ بىلەلمەي قالدىم. مۇھەببەت دېگەن ئادەمنى ھەقىقەتەن دۆت ھەم گاچا قىلىۋېتىدىكەن.

— سىز بەكلا رومانىككەنسز. ھە!

سېنىڭ ئاۋازىڭ مېنى تېخىمۇ بىئەپ ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدى.

— قانداق دەيسىز؟

— خىيال بىلەن رېئاللىقنى سۇغا سۇنى قوشقانداك قوشۇۋېتىدىكەنسز ئەمەسمۇ.

نېمىدەپ جاۋاب بېرىشنى بىلمەي تۇرۇپ قالدىم. بۇ چاغدا سەن يەنە ئېغىز ئاچتىڭ:

— باياتىن نېمىنى خىيال قىلىپ تۇرغانتىڭىز؟

— سىز ماشىنىغا چىقىپ كەتكەندىمۇ؟

— سىز شۇنداق تۇيغۇغا كېلىپ قالغان ۋاقتىڭىزدا.

— سىزنى چىرايلىق بىر كۆۋرۈك دەپ، ئاندىن بۇ چىرايلىق كۆۋرۈك پارتلاپ كېتىپ

خىيال قىلغانىدىم.

— يەنىچۇ؟

— يەنە... ئىست، ھەقىقەتەن ئېسىل كۆۋرۈكتى، دەپ.

جاۋابىم ساڭا غەلىتە تۇيۇلدىمۇ ياكى قىزىقارلىق تۇيۇلدىمۇ ئەيتاۋۇر سەن ۋىلىقلاپ

كۈلۈپ كەتتىڭ. ئاندىن:

— سىزنىڭ خىيال قىلمايدىغان نېمىڭىز يوقكەن - ھە، — دېدىڭ.

ئەمەلىيەتتە مېنىڭ تېخى خىيال قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدىغان نۇرغۇن نەرسىلىرىم بار ئىدى. مەسىلەن، مەن سېنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ ئىسسىق لەۋلىرىڭگە سۆيۈشنى خىيال قىلىشقا قۇربىم يەتمەيتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن مەن چوقۇم ساڭا ئۆزۈمنىڭ ھەقىقىي سۆيگۈچى، سېنىڭ ھەقىقىي سۆيۈلگۈچى ئىكەنلىكىڭنى ھېس قىلدۇرۇشۇم كېرەك ئىدى. بۇنى ھېس قىلدۇرالماسلىق مېنىڭ مەغلۇبىيەت بولسا، ھېس قىلالماسلىق سېنىڭ مەغلۇبىيەتتىڭ

بولاتتى. ئالىي مەكتەپتىكى ھېلىقى كۈلۈپ تۇرۇپ يىغلاپ، يىغلاپ تۇرۇپ كۈلىدىغان قىز ساۋاقدىشىم بۇنىڭ دەلىلى ئىدى. بۇ چاغدا سەن يەنە سوراپ قالدىڭ:

— سىز نېمىشقا ماشىنىغا چىقماسلىقىنى ئويلاپ قالدىڭىز؟

— ئىشقىلىپ مەن پۇل تېجەپ قېلىشنى مەقسەت قىلمىدىم، — دېدىم مەن

جاۋابەن.

— بۇنىڭغا مەنمۇ ئىشىنىمەن، — دېدىڭ سەن سۆزۈڭنى داۋاملاشتۇرۇپ، —

شۇنداقتمۇ قارلىق يولدا پىيادە مېڭىشىنلا مەقسەت قىلمىغانسىز؟

سېنىڭ ھەر بىر سوئالىڭدىن مېنىڭ نېمە ئويلاۋاتقانلىقىمنى ھېس قىلىپ

تۇرۇۋاتقانلىقىڭنى سېزىۋاتاتتىم.

— گەپ قىلمايسىز؟

سېنىڭ زەردىلىك ئاۋازىڭ ماڭا خۇددى «تەسلىم بولمامسىز» دېگەندەكلا ئاڭلىنىپ

كەتتى. ئەمەلىيەتتە مەن سېنى ھېلىقى كۈنى تۇنجى قېتىم كۆرۈپلا تەسلىم بولغانىدىم.

لېكىن ساڭا تەسلىم بولۇشتا ئىككى قولۇمنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تەسلىم بولمەنمۇ ياكى سەن

بىلەن لىق تولغان قەلبىمنى كۆتۈرۈپ تەسلىم بولمەنمۇ؟ ناۋادا مەن ساڭا سەن بىلەن لىق

تولغان قەلبىمنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇرۇپ تەسلىم بولسام، سەن مېنىڭ قەلب

تەسلىمنامەمدىكى شىددەت بىلەن كۆيۈپ تۇرغان بىچارە خەتلەرنى راۋان ئوقۇيالارسەنمۇ؟

— نېمە دېسەم بولار؟ — دېدىم مەن قەلبىمدىكى بىر دۆۋە گەپلەرنى قايرىدىن

باشلاشنى بىلەلمەي.

— نېمە دېسىڭىز مەيلى، راست گەپ تاپالمىسىڭىز يالغان گەپ قىلىسىڭىزمۇ مەيلى.

— ئەمىسە مەن راست گەپ قىلاي، مەن سىزنى ياخشى كۆرىمەن، مەھبۇبە، — مەن

ھەممە ئادەمگە دېگىلى بولمايدىغان بۇ پارتلاتقۇچ گەپنى ئاخىر غەلبىلىك ھالدا

ئاغزىمدىن چىقاردىم. خىيالىمدا بولسا سېنى باشتا ھەيران قالدۇ، ئاندىن ياخشى كۆرۈش

نان يېگەندەك مۇشۇنداق ئاسانلا ئىشقا دەيدۇ، دەپ سەل جىددىيلىشىپ كەتتىم. شۇڭا

پۈتۈن دىققەتم بىلەن سېنىڭ كەيپىياتىڭنى كۆزىتىشكە باشلىدىم. ناۋادا بۇ گەپ بىلەن

تەڭ سېنىڭ قەدەم ئېلىشلىرىڭ توختىسا، مەنمۇ سەن بىلەن تەڭلا توختاپ سېنىڭ

كۆزۈڭگە يېتىم كېيىكتەك تىكىلىشىنىمۇ خىيالىمدىن ئۆتكۈزۈپ بولدۇم. لېكىن سەندە

ئۇنداق ھالەت يۈز بەرمىدى. قەدەم ئېلىشلىرىڭمۇ يۇمشاق قار ئۈستىدە بىر خىللا

داۋاملىشىۋەردى. شۇ ھامان بۇ گەپلەرنى ئىچىمدە دېگەن بولسام سېنى ئاڭلىيالماي قالغان

بولۇشى مۇمكىن، دەپمۇ ئويلاپ قالدىم. بىر ئازدىن كېيىن سەن ئېغىر- بېسىقلىق بىلەن

ئېغىز ئاچتىڭ:

- سز مېنى شۇنچە تېزلا ياخشى كۆرۈپ قالدىڭىزما؟
- مەن سېنىڭ ئاۋازىڭنى ئاڭلىغاندىن كېيىنلا بۇ گەپنى ئىچىمدە ئەمەس، ساڭا ئاڭلىتىپ تۇرۇپ تېشىدا دېگەنلىكىمگە ئىشەنچ ھاسىل قىلدىم، لېكىن ئەمدى سېنىڭ ماڭا قايتۇرغان سوئالىڭ مېنى ھەيران قالدۇردى. چۈنكى، بىر كۆرۈپ ياخشى كۆرۈپ قېلىشنىڭ نەرى خاتا؟ بىر كۆرۈپ كۆيۈپ قېلىشتەك مۇھەببەت ھېكايىلىرى ساماندا كەقۇ! دۇنيا دېگەن - دە ھەت - تا بىر قېتىم كۆرمەي تۇرۇپ ئۆي تۇتۇپ قالىدىغانلار بارغۇ!
- مەن سېنى قايىل قىلىش ئۈچۈن سۆزۈمنى داۋاملاشتۇردۇم:
- سىزنىڭچە، مەن سىزنى بىر نەچچە يىل كۆرگەندىن كېيىن ئاندىن ياخشى كۆرۈپ قالسام توغرا بولامتى؟
- مەن ئۇنداق دېمىگەندىمەن؟
- سىزغۇ ئۇنداق دېمىدىڭىز، لېكىن مەن، مەن بىلەن 20 يىل بىر كۆچىدا ئويناپ چوڭ بولغان قوشنامنىڭ قىزىنى ياخشى كۆرۈپ قالغانلىقىمنى بىر قېتىم ھېس قىلمىغان تۇرسام.
- لېكىن مەن قوشنىڭىزنىڭ قىزى ئەمەستە!
- شۇنداق، مەن يەنە يول بويىدىكى باققال ئاياللارنىمۇ كۈنىگە نەچچە قېتىملاپ كۆرۈشۈم مۇمكىن. لېكىن كۆرۈش قېتىم سانىمنىڭ ئېشىپ بېرىشى بىلەن مېنىڭ ئۇلارنى ياخشى كۆرۈپ قېلىشىم مۇمكىن ئەمەس. دېمەك، كۆرۈش قېتىم سانىمنىڭ ئېشىپ بېرىشى بىلەن قەلبتە مۇھەببەت ئويغىنىشى ناتايىن.
- نېمىدېگەن روماننىڭ تەلەپ قويۇش ئۇسۇلى بۇ! قارماققا سىز ھېساب - كىتابقا بانكىنىڭ بوغالتىرىدىنمۇ پۇختىدەك كۆرۈنىدىكەنسز.
- سىز مېنى ياقتۇرمىدىڭىزمۇ - قانداق؟
- ياقەي، بەك تەسىرلەندىم.
- ئىككىمىزنىڭ تەسىرلىنىش شەكلىدە كۆپ پەرق باركەن ئەمەسە.
- قانداق دەيسىز؟
- مەن تەسىرلەنسەم كۆزۈمدىن ياش چىقىپ كېتىدۇ.
- مەن تەسىرلەنسەم سۈكۈتكە چۆمەن.
- مەن شۇ سۈكۈتكە چۆمگەن قىزنى سۆيىمەن، مەھبۇبە.
- سەن بىلەن پاراڭلاشقانىڭىز يۈرىكىم يوغىناپ كەتمەكتە ئىدى.

سەن خىيال ئۇچقۇنلىرى چاقناپ تۇرغان كۆزۈڭ بىلەن كۆزۈمگە تىكىلىدىڭ.
كۆزۈڭنىڭ نۇرى شۇ قەدەر سۈزۈك، تېڭى شۇ قەدەر چوڭقۇر ئىدى. بۇ چىرايلىق كۆزلەردە
يەنە مەن تەشنا بولۇپ كۈتۈۋاتقان مۇھەببەتمۇ پارلاپ تۇراتتى.

— مېنى راست سۆيەمسىز؟ — بىر ھازادىن كېيىن سەن مەندىن سورىدىڭ. سوئال
سورىغاندىكى ئاۋازىڭ ماڭا تىترەپ چىققۇۋاتقاندا تۇيۇلدى.

— مەن سىزگە ھېسسىياتىمنى ئىسپاتلاپ بېرىشكە تولىمۇ ئاجىزلىق قىلىۋاتمەن. بۇ
بىر خىل فورمۇلغا چۈشمەيدىغان تۇيغۇ ئىكەن.

— ئەمىسە بۇ فورمۇلغا مەنلا چۈشسەم بولغۇدەك.

— رەھمەت.

— نېمىگە؟

— مېنى يەككە - يېگانە ماتېماتىك سۈپىتىدە قوبۇل قىلغىنىڭىزغا.

— ئەمىسە سىزگە تولۇق ئىشەنسەم بولامدۇ؟

— ئەلۋەتتە بولىدۇ.

قېلىن قار ئاق مامۇق پەيدەك لەپىلدەپ تۆكۈلۈۋاتاتتى. سېنىڭ خۇمارلاشقان كۆزۈڭدە
بولسا بىر دەريا ئىشق شىلدىرلاپ ئاقماقتا ئىدى. مەن تىل بىلەن تەسۋىرلەپ بەرگۈسىز
ھاياجان ئىچىدە:

— ئەمىسە مەن 536 - بېكەتكە رەھمەت ئېيتسام بولغۇدەك، — دېدىم تېخىمۇ

مۇلايم ئاۋازدا.

— 536 - بېكەت سىزنىڭ رەھمىتىڭىزنى قوبۇل قىلدىم، دەيدۇ.

شۇنداق قىلىپ مەن بىر قىزنى ئىككى قېتىم كۆرۈپ، ئىككى قېتىملىق كۆرۈشتە شۇ
بىر قىزنى ياخشى كۆرۈپ قېلىشتەك تەقدىرنىڭ كۈچى بىلەن، باغرى مۇھەببەتكە تەشنا
ئەردىن باغرى ئىسسىق ئەرگە ئايلاندىم. ئۇ بولسا سوغۇقتا توڭلاپ قىزىرىپ كەتكەن
قوللىرىنى پات - پات ئۇۋۇلاپ قوياتتى. تۇرۇپلا مەندە بۇ تېشى سوغۇق، ئىچى ئىسسىق
قوللارنى تۇتۇپ بېقىش ئىستىكى تۇغۇلدى. شۇ خىيالىنى قىلىشىم بىلەن تەڭ بەدەنلىرىم
ئوت ئالغاندەك قىزىپ، يۈرىكىم گۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى. مەن تىترەپ تۇرغان قولۇمنى
تەستە ھەرىكەتلەندۈرۈپ خۇددى كوچا ئاپتوبۇسىدا باشقىلارنىڭ يانچۇقىغا قول
ئۇزاتقاندا جىددىيچىلىك ئىچىدە ئۇنىڭ قولىغا قول ئۇزاتتىم. شۇ ھامان ۋۇجۇدۇمغا
قىشتىنمۇ سوغۇق بىر خىل يات سېزىم تارقىلىپ، ئارقىدىنلا بۇ يات سېزىم تومۇر -
تومۇرلىرىمغا خۇددى بىر ئىستاكان قايناق سۇدەك شىلدىرلاپ ئېقىپ كىرىپ كەتتى. شۇ

ھامان لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار ئىچىدىكى سېنىڭ شەكلىڭ، مېنىڭ كۆرۈش سەزگۈمنىڭ ئىچىدە تۇرۇپمۇ تۇماندەك غۇۋاللىشىپ كەتتى...

ماشىنىنىڭ يېقىمسىز سىگنالى دەقىق ئىچىدىلا مېنى خىيال دەرياسىدىن تارتىپ چىقىپ 536 - بېكەتكە تاشلاپ قويدى. كۆز ئالدىمدا ئاق قار ئىچىدىكى سەن ئەمەس، بەلكى بېكەتكە ئەمدىلا كىرىپ تۇرغان ماشىنا تۇراتتى. بارماقلىرىمنىڭ ئارىسىدا تېخىچە مۇزدەك بىر نەرسە باردەك قىلاتتى. قارىسام يېنىمدا بىر ئايال ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپتۇ. بارماقلىرىم ئارىسىدا ئۇنىڭ مۇزدەك قوللىرى تۇراتتى. لېكىن، يېنىمدىكى بۇ ئايال سەن ئەمەس، بارماقلىرىم ئارىسىدىكى بۇ قوللارمۇ سېنىڭ قولۇڭ ئەمەس ئىدى. سەن ئاللىقاچان ماشىنىغا چىقىپ پېشانەڭگە پۈتۈلگەن بېكەتتە چۈشۈپ قېلىش ئۈچۈن كېتىپ بولغان ئىدىڭ. بۇ ئارىدا مەن پەقەت خىيال سۈرگەن، ياق، ئويغاق تۇرۇپ چۈش كۆرگەن ئىدىم.

— قولىڭىز توڭلاپ كەتتىمۇ، جانىم؟

بارماقلىرىم ئارىسىغا قىستۇرۇلۇپ قالغان بىر پارچە مۇزدەك سۆڭەكلىك گۆشنى قويۇپ بېرىشىم بىلەن تەڭ يېنىمدىكى ئايال سوزۇلۇشچان ئاۋازدا مەندىن سورىدى. بىراق ماڭا ئۇنىڭ گېپى خۇددى ئېچىرقاپ كەتتىڭمۇ، بەتەخت، دېگەندەك غەلىتىلا ئاڭلىنىپ كەتتى. شۇڭا مەن ئۇنىڭغا ھومىيىپ قاراپ قويدۇم. بىراق ئۇ ھېچ ئىش بولمىغاندەك:

— بۇ ئەر خەق دېگەننىڭزە، ئېھتىياجى ئوخشاش بولمايدۇ دېسە، ھەممىسى خىمىيىلىك نەرسە يېگەننىڭ كاساپىتى شۇ، — دېدى بىر خىل ئۈمىدىسىز كەيپىياتتا. ئۇنىڭ ئاۋازى خۇددى سويۇپ تاشلىغان پىياز دەكلە قىپپالنىڭ ئىدى.

شۇ كۈندىن باشلاپ ئۆزۈم ئۆزۈم ئەمەستەكلا بولۇپ قالدۇم. كۆز ئالدىمدىن سېنىڭ قار ئىچىدىكى شەكلىڭ بىردەممۇ كەتمەيتتى. سەندىن مەھرۇم بولۇپ قالغان قەلبىم يەنىلا ساڭا تەلپۈنەتتى. تۇرۇپلا، شۇ كۈنى سەن شۇ ماشىنىغا چىقماي مەن بىلەن پىيادە ماڭغان بولساڭ قىش تۈگەپ كېتىپ قالارمىتى ياكى قىش بولسىمۇ قار ياغماي قالارمىتى، دەپمۇ ئويلاپ قالمەن. بۇ كۈنلەردە ماڭا ھېچنېمە خۇشياقماس بولۇپ قالغان بولسىمۇ، خىزمەتكە ئۆزۈمنى مەجبۇرلاپ بارمەن. ئىسمى سېنىڭ ئىسمىڭگە ئوخشىسىمۇ، ئۆزى ساڭا ئوخشىمايدىغان مەھبۇبە ئاتلىق قىز خىزمەتدەشم ماڭا پات - پات قاراپ قوياتتى. بۇ قاراشلاردىن مەن بىر خىل سەمىيلىكنىمۇ ھېس قىلغاندەك بولاتتىم. لېكىن، ئۇنىڭ بۇ خىل سىرلىق قاراشلىرىنىڭ چوڭقۇرلۇقىغا زادى نېمىنىڭ يوشۇرۇنغانلىقىنى ھېس قىلالمايتتىم. تۇرۇپلا يەنە ئۇنىڭ بۇ قاراشلىرىدىن ئالىي مەكتەپتىكى ھېلىقى كۈلۈپ تۇرۇپ يىغلاپ، يىغلاپ تۇرۇپ كۈلىدىغان قىز ساۋاقدىشىمنى ئەسلەپ قالاتتىم.

— قارىڭە، شۇنداق چىرايلىق قار ياغىلى تۇردى يەنە.

قىز خىزمەتدەشمىنىڭ ئاۋازى مېنىڭ سەن بىلەن لىق تولغان قالايمىقان خىياللىرىمنى بۇزۇۋەتتى. مەن ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئاۋازىدىكى «قار» دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتىم. قارىسام لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار دېرىزە كۆزنەكلىرىگە يۇمشاققىنە ئۇرۇلۇۋېتىپتۇ. شۇ تاپتا يەنە دېرىزە ئالدىغا بارغۇم، دېرىزىدىن 536 - بېكەتكە قارىغۇم كېلىۋاتاتتى. ھەيرانمەن، نېمىشقا قار ياغسىلا سېنى ئەسلىمەن؟ سېنى ئەسلىمەنلا 536 - بېكەت يادىمغا كېلىدىغاندۇ؟

دېرىزە سىرتىدىكى 536 - بېكەتتىن ئىبارەت يوغان بىر ماگنىت مېنى ئۆزىگە شىددەت بىلەن تارتماقتا ئىدى. مەن بۇ ماگنىتنىڭ كۈچلۈك تارتىش كۈچىنىڭ تەسىرىدە كىچىككىنە بىر تال تۆمۈر پارچىسىدەك دېرىزە ئالدىغا سۈرۈلۈپ كەلدىم.

قار لەپىلدەپ يېغىۋاتاتتى. 536 - بېكەت قار ئىچىدە تولىمۇ گۈزەللىشىپ كەتكەن بولۇپ، سەن ئۇ يەردە يەنىلا مېنىڭ ھاياتىمنىڭ ئاخىرقى نۇقتىسىدىكى بۈيۈكلۈكتەك تۇراتتىڭ. كۆزۈم تۇيۇقسىز يېنىڭدىكى ئۇزۇن خۇرۇم پەلتۇ كىيىۋالغان بىرىگە چۈشتى. ئۇ خۇددى سېنىڭ يېنىڭدىكى مەندەكلا ساڭا يېقىن تۇراتتى. بۇ كۆرۈنۈشنى كۆرۈپلا بەدىنىمدىن سوغۇق تەر چىقىپ كەتتى. ئەسلى ئۇ يەردە سەن بىلەن مەن تۇرۇشۇم كېرەك ئىدى. لېكىن، ھازىر سېنىڭ يېنىڭدا تۇرغان ئەر مەن ئەمەس ئىدىم.

536 - بېكەتكە قانداق چىققىنىمنى بىلمەيمەن. سەن مېنى كۆرۈپ يېنىڭكىنە باش لىڭشىتقاچ كۈلۈمسىرەپ قويدۇڭ. مەن سېنىڭ بۇ سالىمىڭغا ئىپادىسىزلا قاراپ تۇردۇم. چۈنكى، يېنىڭدىكى ئەر ساڭا قىزغىنلىق بىلەن گەپ قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ساڭا گەپ قىلىۋاتقان چاغدىكى ھالىتى خۇددى مېنىڭ ساڭا خىيالىمدا گەپ قىلغان ھېلىقى قارلىق كەچتىكى ھالىتىمگە تولىمۇ ئوخشايتتى.

ھايال ئۆتمەيلا ئاپتوبۇس يەنە يېتىپ كەلدى. بۇ سېنىڭ بۇ يەردىن كېتىشىڭنىڭ بېشارىتى ئىدى. مېنىڭ كۆز ئالدىمدىكى بۇ ئەر سېنىڭ قولۇڭنى تۇتقىنىچە ماشىنىغا سەن بىلەن چىقىپ كەتتى.

ئۇھ...

ئاچچىق، زەردىلىك بىر تىنىق ئۇزۇن ھور بولۇپ ئاغزىمدىن پۇرقىراپ چىقىپ كەتتى. — ماشىنىغا چىقامسىز؟

بۇ ئۆزى ساڭا ئوخشىمىسىمۇ، ئىسمى سېنىڭ ئىسمىڭغا ئوخشايدىغان قىز خىزمەتدەشمىنىڭ ئاۋازى ئىدى.

— شۇنداق، ئايروپىلان بولسىغۇ تېخىمۇ ياخشى بولار ئىدى بەلكىم.

مەن ئۇنىڭغا ئۆزۈمنىڭ روھىي ھالىتىمدىكى مەغلۇبىيەتنى چاندۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن مۇشۇنداق بىر قاملاشمىغان جاۋابنى بەردىم.

— ئايروپىلان بولمىغاندىن كېيىن پىيادە ماڭساق بولامدۇ؟

ئۇنىڭ بۇ ئاۋازى ۋۇجۇدۇمدا بوراندەك گۈركرەپ ئوتتى. ئەمدى مېنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بىللە پىيادە مېڭىشنى رەت قىلىشىم ئۇنىڭ باشقا بىر ئەرنىڭ مۇزدەك بارماقلىرىنى تۇتۇۋېلىشى بىلەن خۇلاسىلىنىشى مۇمكىن ئىدى. بۇنداق خۇلاسىنىڭ تۈز تەمى ماڭا تاماكنىڭ تەمىدەكلا ئېنىق ئىدى. لېكىن، مەن ئۇنىڭ بىلەن قار ياغقان كۈندە بىللە پىيادە مېڭىشنى ئەسلا ئويلاپ باقمىغانىدىم. ئېھتىمال سەنمۇ قار ياغقان كۈندە مەن بىلەن پىيادە مېڭىشنى ئەسلا ئويلاپ باقمىغان بولۇشۇڭمۇ مۇمكىن.

— گەپ قىلمايسىزغۇ؟

— نېمە دەيمەن؟

ئۇنىڭ سوئالىغا سوئال بىلەن جاۋاب قايتۇردۇم.

— تاكىسى توسۇپ بېرەيمۇ. يا؟ تاكىسى گەرچە ئايروپىلانغا يەتمىسىمۇ ھەرھالدا كوچا

ئاپتوبۇسىدىن ياخشى - دە!

ئۇنىڭ بۇ گېپى ماڭا ئايروپىلاندا ئولتۇرغاندىنمۇ سىرلىق تۇيۇلۇپ كەتتى.

— ياق، مېنىڭ پىيادە ماڭغۇم بار، كۈندە ياغامنى بۇ قار دېگەن.

قار بارا - بارا كۈچىيىپ لەپىلدەپ چۈشمەكتە ئىدى. يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى چىراغلار قىزغۇچ رەڭدە يورۇپ تۇرغان بولسىمۇ، قېلىن قار بىلەن قوشۇلۇپ كەتكەن گۈڭۈم قوينىدا سەل نېرىدىكى ئادەمنى پەرق ئەتمەكمۇ تەس ئىدى. تۇيۇقسىز ئۇ مېنى بىلىكىمدىن تۇتۇۋالدى. شۇ ھامان ۋۇجۇدۇم يات جىنىستىن كېلىدىغان غەيرىي سېزىمدىن تەۋرىنىپ كەتتى.

— ھەر بىر ئادەمنىڭ قەلبىدە بىردىن مەخپىي گۈللۈكى بولىدۇ. ھە؟

— شۇنداق.

— مېنىڭ بۇ مەخپىي گۈللۈكۈمدە نېمە بارلىقىنى بىلەمسىز؟

— بىلمەيدىكەنمەن.

— مېنىڭ گۈللۈكۈمدە بىر ناخشا بار.

— قايسى ناخشا؟

— «536 - بېكەتتىكى قار» دېگەن ناخشا.

— مەن ھېس قىلمىغان ئىكەنمەن.

— مەن بۇ ناخشىنى ئۇزاقتىن بۇيان قەلبىمدىكى مەخپىي گۈللۈكۈمدە يالغۇزلا
ئېيتىپ كەلگەن.

— بەلكىم بۇ بىر يېقىملىق ناخشا بولۇشى مۇمكىن.

— ئېيتىپ بەرسەم ئاڭلاشنى خالامسىز؟

— خالايمەن.

قار مەڭگۈ توختىمايدىغاندەك لەپىلدەپ ياغماقتا ئىدى. 536 - بېكەت قار ئىچىدە
تېخىمۇ گۈزەل، تېخىمۇ سۆيۈملۈك بىر ھالەتتە قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. «536 - بېكەتتىكى
قار» دېگەن ناخشا بولسا 536 - بېكەتنىڭ ئۆزىدىنمۇ گۈزەل ۋە سۆيۈملۈك بىر ھالەتتە قار
بىلەن قوشۇلۇپ، مەن مەنسۇپ بولغان بۇ شەھەرنىڭ يۈرىكىگە ھەقىقىي بىر تامچە قان
بولۇپ ئاقماقتا ئىدى.

ئاه، 536 - بېكەتتىكى سۆيۈملۈك قار ناخشىسى!

چار خوراز

مەتەن ھۆشۈر

يېقىندا كاماندېروپىكىدىن قايتىپ كەلسەم، ئۈستىلىمنىڭ ئۈستىدە قېلىن بىر پارچە كۈنۈپىرت يېتىپتۇ. ئېچىپ ئوقۇدۇم، بىر ئاپتورنىڭ «چار خوراز» ناملىق ئەسىرى ئىكەن. ئەسەرگە قوشۇپ مېنىڭ نامىغا بىر پارچە خەتمۇ ئەۋەتىپتۇ.

«ھۆرمەتلىك مۇھەررىر، - دەپ يېزىپتۇ ئاپتور، - كىملىكىمنى ئېيتىمىساممۇ پوچىركامدىن تونۇغانسىز، مەن ھېلىقى «ساراڭ» نىڭ ئاپتورى بولىمەن. نېمە ئىش بىلەن نەلەردە يۈرگىنىمنى سورىمايلا قويۇڭ. ئۆزىمىزنىڭ گېپىگە كەلسەك، مۇشۇ خەت بىلەن سىزگە يەنە بىر پارچە ھېكايە ئەۋەتتىم. بۇ قېتىمقىسىنى توخۇ توغرىسىدا يازدىم. ئىت توغرىسىدىكىنى باسقاندىن كېيىن، توخۇ توغرىسىدىكىنىمۇ بېسىۋەرسە كېرەك، دەپ ئويلاپ قالدۇم. ئىككىلىسى ھايۋانغۇ؟ ناھايىتى بىرى تۆت پۇتلاپ ماڭىدۇ، بىرى ئىككى پۇتلاپ؛ بىرى چوقۇپ يەيدۇ، بىرى غاجاپ. توخۇلارنى كۆرسەملا، نېمىشقا قاننى تۇرۇپمۇ ئۇچالمايدىغاندۇ، دەپ ھەيران بولىمەن. سىز بىلەن بىزمۇ قاننى تۇرۇپ ئۇچالماي يۈرگەن بىچارە مەخلۇقلارغا ئوخشامدۇق - قانداق؟

كۆزۈم بىلەنغۇ كۆرمىدىم، ئاڭلىسام، يېقىندىن بېرى چەت ئەللەردە مەخسۇس خوتۇنى يوقلارغا خوتۇن، ئېرى يوقلارغا ئەر بولۇپ بېرىدىغان بىر كەسىپ روناق تاپقىلى تۇرۇپتۇدەك، ئۇلارنىڭ ئاياللىرى غۇنچە بويى، ئەرلىرى شۇنچە قاۋۇل كېلەرمىش. مەنغۇ چەت ئەلدە گالىستۇك باغلىۋېلىپ تىلەمچىلىك قىلىپ يۈرگەنلەرنى كۆرۈپ تازا كۈلگەندىم. بۈگۈن ئەتىگەن قوشنامىنىڭ ئايالىنىڭ كالىپۇكىنى قىپقىزىل بويىۋېلىپ نان يېقىپ يۈرگىنىگە قاراپ، چەت ئەلدىكى ئىشلارنىڭمۇ ئۇنچىۋالا ھەيران قالغۇچىلىكى يوقكەن، دەپ قالدۇم. ئۆزگىرىشنىڭ مۇنچە تېز بولۇپ كېتىدىغىنىنى سىزمۇ ئويلاپ باقمىغانسىز - ھە؟! ئاڭلىدىڭىزمۇ؟ ھازىر چاچنى چۈشۈرۈۋېتىپ، بۇرۇتنى بۇدۇر قىلىۋالدىغان مودا چىقىپتۇ... بازاردىكى ئەكرەم بايۋەچچىنىڭ يانچۇقىغا ئوت كەتكەنكەن، پاژارنى ئەترەتنىڭ ئادەملىرى ئۈچ كۈندىن بېرى ئۆچۈرەلمەيۋاتقانداك... ھازىر ھېسامنىڭ چاقچاقلىرىنى توپ ئېلىپ، پارچە ساتىدىغان تىجارەتچىلەرمۇ پەيدا بولمىدۇكقۇ؟ ... يۇقىرىقى مەھەللىدە بىر داڭلىق دوختۇر چىقىپتۇدەك، ئۇنىڭ بەرگەن

دورسىنى ئىچمەي تۇتۇپ ياتسىڭىزمۇ ساقىيىپ قالغۇدەكسىز... يېقىندىن بېرى مىللەتنى سۆكۈپ ماقالە يېزىپ پۇل تېپىۋاتقانلارنى كۆرۈپ ھەيرانلا قالدىم. بۇمۇ ئۆيگە ئوغرى چۈشسە ئوغرىغا كۈچى يەتمەي، بىر - بىرىگە تاپا - تەنە قىلىشقاندەكلا ئىش دەڭا! شۇنچىلىك بېرىش - كېلىش قىلىپ ئاغىنىمۇ بولۇپ قالدۇق. مېنىڭ ئائىلە تۇرمۇشۇم توغرىسىدا بىرەر ئېغىزمۇ گەپ سوراپ قويمىغىنىڭىزغا ھەيرانمەن. جەمئىيەتتە بايۋەچچىلەر كۆپەيگەنسىرى تۇل خوتۇنلارنىڭمۇ ئاۋۇپ كېتىپ بارغىنىنى بايقىغانسىز؟ مەنمۇ پۇل تاپقاندىن بېرى ئۈچ ئۆيلىنىپ، ئۈچ قېتىم ئاجراشتىم. توي كۈنى ناغرا - دۇمباقنى بولۇشىغا چالدۇرۇپ، ماشىنىدا شەھەرنى ئايلىنىۋېرىپ بېشىم تۆرەپ، ئۆينى تاپالماي باشقا ياققا كېتىپ قاپتىمەن. شۇنىڭدىن بېرى تازا ساقلىقىم يوق. بىر ماقالىنى ئوقۇسام، «ئاغرىقنىڭ ياخشىسى يۈرەك ئاغرىقى» دەپ يېزىپتۇ. ئاغرىماي - سىلماي ئۇ دۇنياغا غىپىدە كېتىۋالغۇدەكسىز، دوست - دۈشمەنلىرىڭىز ھاڭۋېقىپ قاراپلا قالغۇدەك... ھەيكەللەرنى كۆرسەملا ھەۋىسىم كېلىدىغان بولۇپ قالىدى. قاراڭ، ئۇلار ئۆلمەيدۇ، قېرىمايدۇ، مەڭگۈ ياش تۇرىدۇ، شۇنىڭغا قارىغاندا، تىرىك ياشىماق نېمىدېگەن تەس - ھە؟!!

نېمىلەرنى دەپ كەتتىم؟ خەير، سالامەت بولۇڭ، «چار خوراز» نىڭ ئىشىنى سىزگە ئامانەت قىلدىم. ئەسلىدە «چار توخۇ» دەپ يازسام توغرا بولاتتى. بۇ توخۇنىڭ زادى مېكىيان ياكى خورازلىقىنى ئۆزۈممۇ ئاڭقىرالماي قالدىم. قېنى، يازغانلىرىمنى ئوقۇپ بولۇپ، چار توخۇنىڭ جىنسىي ئايرىمىسى ھەققىدە ئۆزىڭىز ھالال بىر نېمە دەرسىز.»

بۇ چار مېكىياننىڭ ھويلامغا قاچان، قايسى ئاينىڭ قانچىنچى كۈنىدىن باشلاپ پەيدا بولۇپ قالغىنىنى ئۆزۈممۇ ئەسلىيەلمەيمەن. ئىشقىلىپ بىزنىڭ بۇ چوڭ قورۇدا ھەر يىلى توخۇ - تۇمان دېگەن كەم بولمايدۇ. بەزىدە قوشنىلارنىڭ توخۇلىرى بىزنىڭ سامانلىققا كىرىپ تۇغۇپ قويدۇ. بەزىدە بىزنىڭ توخۇلار قوشنىلارنىڭ مەڭگەنخانلارغا كىرىپ قورسىقىنى بوشتىپ، قاقاقلاپ چىقىدىغان چاغلىرىمۇ بولۇپ قالىدۇ... ئايالىمنىڭ غەلىتە قىلىقلىرى بار. پالانى مېكىيان كۈرۈك بولۇپ قاپتۇ، دەپ قولغا چىققانلا توخۇملارنى ئەكىرىپ باستۇرۇپ بېرىدۇ. بىر كۈنلەردە تۇخۇمدىن يېڭىلا چىقىپ چىكىلداپ يۈرگەن چۈجىلەر قايسى بىر چاغلاردا قارىسىڭىز يوغان بىر توخۇ بولۇپ قالىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئاق، قارا، قىزىل، چىپار، تۇرپاننىڭ، توقسۇننىڭ، خۇنەننىڭ، خېنەننىڭ... ئىشقىلىپ ئادەمنىڭ خىيالىغا كەلمەيدىغان ھەممىنى تاپقىلى بولىدۇ. خورازلىرى بويۇنلىرىنى سوزۇپ چىللاپ مېكىيانلىرى بەس - بەستە تۇغۇپ ھويلىنى ئاۋات قىلىشقا باشلايدۇ. بىزگە ئارا تام ئولتۇرىدىغان ئىمىنجان دەيدىغان بىر قوشنام بار، خۇددى بۇرۇنقى ھارۋىكەشلەر بىر

يەرگە يىغىلىپ قالسا كەچكىچە ئۆزلىرىنىڭ ئاتلىرىنى ماختىغاندەك، ئىمىنجان ئىككىمىز ئۇچرىشىپ قالساقلا بېقىۋاتقان توخۇلىرىمىزنىڭ گېپىگە چۈشۈپ كېتىمىز. ئىمىنجاننىڭ ئېيتىشىچە، ئۇنىڭ ھازىر بېقىۋاتقان توخۇلىرى ئىچىدە بىر ئاق خوراز ئامپىرىكىنىڭمۇ. ئۇنداق – مۇنداق يەردىمۇ ئەمەس، نەق ھېلىقى ئامپىرىكىنىڭ زۇڭتۇڭلىرى ئولتۇرۇپ – قويدىغان ئاق ساراينىڭ يېنىدىكى بىر قورۇدا تۇخۇمدىن چىققانمىش. تېخى بۇرۇنقى ئىككىسى ھەر يىلى بۇ خورازنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى ئۆتكۈزۈپ بېرەتتىكەن. بەزىدە ۋاقتى بولۇپ قالسا، زۇڭتۇڭنىڭ ئۆزىمۇ مۇنداق خاتىرىلەش مۇراسىمىغا قەدەم تەشپىرپ قىلاتتىكەن. بىر قېتىم قايسى بىر زۇڭتۇڭنىڭ ئايالىنىڭ بۇ خورازغا ئامراقلىقى تۇتۇپ كېتىپ ئۇنىڭغا ئۆز قولى بىلەن بىر سىقىم تېرىق چېچىپ بەرمەكچى بولغاندا، ئېھتىياتسىزلىقتىن كۆڭلىكىنىڭ ئېتىكىگە دەسسۈپلىپ، ئاق خورازنىڭ ئالدىغا موللاق ئېتىپ چۈشۈپتۇ. شۇ چاغدا، ئامپىرىكىنىڭ چوڭ – كىچىك گېزىت – ژۇرناللىرىغا «خانىشنى موللاق ئاتقۇزغان خوراز» دېگەن چوڭ خەتلەر بىلەن بۇ خورازنىڭ سۈرەتلىرىمۇ بېسىلغان ئىكەنمىش. شۇنىڭ بىلەن، ھەر كۈنى يۈزلەپ زىيارەتچىلەر ئاق خورازنى كۆرگىلى كېلىپ ئاق ساراينىڭ ئەتراپى قالايمىقانلىشىپ كېتىپتۇدەك. ئاخىر زۇڭتۇڭ بۇ خورازنى يۇقىرى باھادا سېتىۋېلىپ، «كۆزۈمدىن يوقۇتۇڭلار!» دەپ يىراق بىر يەرگە پالۋەتمەكچى بوپتۇ. ئىمىنجاننىڭ ئاق ساراينىڭ ئالدىدا ئوقەت قىلىدىغان بىر تۇغقىنى بار ئىكەنمىش. «بۇ چىرايلىق خورازكەن، پالايدىغان گەپ بولسا بىزنىڭ جۇڭگودىكى تۇغقاننىڭ ھويلىسىغا پالاڭلار» دەپ ئىمىنجاننىڭ ئادىرىسىنى زۇڭتۇڭغا بېرىپتۇدەك. مانا مۇشۇنداق سەۋەبلەر بىلەن ئاق خوراز ئىمىنجاننىڭ قولىغا چۈشۈپ قاپتۇمىش...

- ئىمىنجان، - دېدىم مەن كۈلۈپ، - سېنىڭ ئۇ ئامپىرىكىدىكى تۇغقىنىڭ ئاق ساراينىڭ ئالدىدا دوغايچىلىق قىلمايدىغاندۇ؟
- دوغايچىلىق قىلمايدۇ، - دېدى ئۇ، - ناھال قاقىدۇ.
- ناھال قاقىدۇ؟! -

ئىمىنجان ماڭا قارىغاندا مەكتەپتە ئىككى - ئۈچ يىل ئوشۇقراق ئوقۇغاچقىمىكىن، پو ئېتىشقا كەلگەندە ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراپلا قالمىمەن.

ئۆزىمىزنىڭ گېپىگە كەلسەك، ھېلىقى چار مېكىيان كۆزۈمگە باشقا توخۇلارغا قارىغاندا باشقىچىرەك كۆرۈنەتتى. خوتۇن دانىنى ئوبدان بېرىپ، قىشچە ئىسسىق يەردە باغقاچقىمىكىن، ناھايىتى تۇخۇمچان ئىدى، كۈن ئاتلىماي، كۈرۈكمۇ بولماي ھەر كۈنى تۇغاتتى. تۇخۇمىمۇ يوغان ئىدى. بەزى كۈنلىرى ھويلىدا بىر ئىشلارنى قىلىۋاتسام، دانلاپ

كېلىپ، يېنىمدا توختاپ، بوينىنى سەل قىسايىتىپ ماڭا تازا زەن سېلىپ قاراپ كېتەتتى. ئۇنىڭ سارغۇچ نۇر جۇلالىنىپ تۇرغان كۆزلىرىگە قاراپ مەسلىگىم كېلەتتى.

بىر كۈنلەرگە كەلگەندە، كۆز تەگكەندەكلا چار مېكىيانىڭ تۇخۇمى توختاپ قالدى. بوپتۇلا، تۇغمىسىمۇ ئوبدانراق سەمىرسە سويۇپ يەرمىز، دېدىم. خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن، تۇخۇمى توختاپلا بۇ چار مېكىيانىڭ بويى بۆلەكچىلا ئۆسۈپ، پەيلىرى يارقىراپ، تاجىسى تىكلەشپ، خورازنىڭ سىياقىغا كىرىپ قالغىلى تۇردى.

بىر كۈنى قوشنام ئىمىنجان ھويلىمىزغا كىرىپ، دانلاپ يۈرگەن چار مېكىيانغا قاراپ: - قاسىمجان، ئاۋۇ چار توخۇ قالىتس خورازكەن - ھە! ئەجەب مەن بۇرۇن كۆرمەيتىكەنمىنا؟ - دېۋىدى، كۈلكەم قىستاپ كەتتى.

- ئىمىنجان، ئوبدانراق قارا، ھېلىقى مەن ساڭا ماختاپ بەرگەن تۇخۇمچان چار مېكىيان شۇ ئەمەسمۇ؟ - دېدىم.

دېمىسىمۇ چار مېكىيان پۇتلىرى دەرەخنىڭ شېخىدەك مەزمۇت، ئېگىز توخۇ بولغىلى تۇردى. خۇي - پەيلىمۇ كۈندىن - كۈنگە ئۆزگۈرۈپ، ھويلىغا چۈشكەن قاغا - قۇزغۇن، ئىت - مۈشۈكلەرگە ئېتىلىدىغان بولۇۋالدى. بىر كۈنى ئۇنىڭ باشقا مېكىيانلارغا قانات سۆرەپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ قالدىم. بۇ ئىش ماڭا ناھايىتى كۈلكىلىك تۇيۇلدى. يەنە بىر كۈنى چار مېكىياننىڭ رەسمىي خورازلاردەك قىچقارغىنىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتىم.

بۇ كەچكە يېقىن بىر ۋاقىت ئىدى. ھويلىدىكى مېۋىلىك دەرەخلەرگە سۇ ئېچىۋاتاتتىم. ھېلىقى چار مېكىيان نېرىراقتا دانلاپ يۈرەتتى. بىر چاغدا ئۇ قېشىمغا كېلىپ، بوينىنى ئالدىغا سوزۇپ، خۇددى ماڭا بىر نېمە دېمەكچى بولغاندەك ياكى گېلىغا تۇرۇپ قالغان بىر نەرسىنى چىقىرىۋەتمەكچى بولغاندەك قىلىقلارنى قىلغىلى تۇردى. بۇ توخۇغا نېمە بولغاندۇ؟ دەپ تۇراتتىم، قى... قى... قىق! دەپ قىچقىرىپ سالماسمۇ، قورققىنىمدىن تاتىرىپ كەتتىم. بىزنىڭ بۇ يەرلەردە «خوراز كەچتە چىللىسا يامان بولىدۇ» دەيدىغان گەپ بار ئىدى. بۇ دېگەن مېكىيان تۇرسا، خوراز كەچتە چىللىسا يامان بولغان يەردە، مېكىيان كەچتە چىللىسا نېمە بولۇپ كېتەر!؟ دېدىمدە، رەۋىخان موماينىڭ ئۆيىگە قاراپ يۈگۈردۈم. رەۋىخان موماي مەھەللىمىزدىكى ياشتا ئەڭ چوڭ ئايال ئىدى. ئۇ مەھەللىنىڭ چېتىدىكى كىچىك بىر قورۇدا تىكەندەك يالغۇز ياشايتتى. بەزى ئاغرىقلارنى كۈنچە ئۇسۇلدا ئىدە سېلىپ ئەملەيتتى؛ ئانچە - مۇنچە رەممۇ ئاچاتتى. رەۋىخان ئانىنىڭ سېغىز لايىدا پاكىز سۇۋىغان ئوچاق باشلىرى، بوسۇغىدا تۇرغان قەدىمكى مىس ئاپتۇۋا بىلەن چىلاپچا، بورنىڭ ئۈستىگە تاشلانغان گۈللۈك پالاس، ئويۇقلاردىكى كونا زاماننىڭ قاچا - قۇمۇشلىرى، نان تاختا ئۈستىگە رەتلىك تىزىپ قويۇلغان سۇپرا، نوغۇچ، يەڭلىكلەر،

كۆرپىنىڭ ئۈستىدە تۈگۈلۈپ ياتقان تاغىل مۈشۈك... بۇلارنىڭ ھەممىسى موماينىڭ ئۆيىگە قەدىم زاماننىڭ پۇرىقىنى بېرىپ تۇراتتى. رەۋىخان موماي كۆپىنى كۆرگەن، پاراڭچى ئايال ئىدى. ئۇ مېنىڭ چار مېكىيان توغرىسىدىكى گەپلىرىمنى قولدىكى خورما ئۇرىقىدا ياسالغان تەسۋىپىنى سېرىپ ئولتۇرۇپ جىمجىت ئاڭلىدى.

- مۇنداق دە؟... ئولتۇر، نېمىشقا ئۆرە تۇرسەن، - دەپ گەپ باشلىدى موماي ئاخىرىدا، - بىر زامانلاردا ھېكىمباي دېگەن بىر كىشى ئۆتكەن، ھازىرقى مۇشۇ ئۈچ يېزىنىڭ يەرلىرى تامام شۇ ئادەمگە قارايتتى. ھېكىمباينىڭ زوردۇن دەپ بىر ئوغلى بولىدىغان، مانا شۇ ئوغۇل يىگىرمە ياشقا كىرگۈچە ساقال - بۇرتىمۇ چىقماي، كېيىن كۆكسى يوغۇن، قىزغا ئايلىنىپ قالغان ئىدى.

- ئوغۇل قىزغا ئايلىنىپ قالغان دەملا، رەۋىخان موماي؟! راست، بۇ گەپنى مەنمۇ بىر چوڭلاردىن ئاڭلىغاندەك قىلىۋېدىم.

- قىز بولغاندىمۇ قانداق قىز دېمەمسەن، تازىمۇ قاۋۇل، قاش - كۆزى جايىدا، بىر قاراپلا ھەر قانداق يىگىتنىڭ يۈرىكىنى ئوينىتىۋېتىدىغان قىز بولغان ئىدى. ئۇ چاغلاردا بىزنىڭمۇ قىز ۋاقتلىرىمىز. ياز كۈنلىرى قىزلار توپلىشىپ دەرياغا چۆمۈلگىلى چۈشەتتۇق. ئوغۇل بالىلاردىن ئۆزىمىزنى قاچۇرۇپ، دەريانىڭ خالىي يەرلىرىنى تېپىپ چۆمۈلەتتۇق. ھېلىقى زوردۇننىڭ قىز بولغاندىن كېيىن ئىسمى زورە بولغان ئىدى. ئۇمۇ بىز بىلەن بىللە سۇغا چۆمۈلگىلى بارىدىغان بولدى. ئۇنىڭ يالڭاچ بەدىنىگە بىر قاراپ بېقىشقا ھەممىمىز قىزىقاتتۇق. لېكىن، زورە كىيىملىرىنى زادىلا سالغىلى ئۇنىمايتتى. بىر كۈنى مەسلىھەتلىشىپ زورەنى دەريا بويىدىلا ئولاش - چولاش باستۇق. ئىككى - ئۈچىمىز پۇت - قولىنى مەھكەم تۇتۇپ تۇردۇق، بىرىمىز ئىشتىنى تارتتۇق. ھازىر ئويلىسام قىپقىزىل ساراڭكەنمىز دەيمەن. بىچارە بىزنىڭ شۇنداق قىلىدىغىنىمىزنى پەملەپ قالغانمۇ، كۈننىڭ شۇنچە ئىسسىقلىقىغا قارىماي ئۈچ ئىشتاننى قوشلاپ كىيىۋالغان ئىكەن. ئىككى ئىشتىنىنى سالدۇرۇپ بولغاندا بىر يۇلقۇنۇپلا ئاستىمىزدىن تۇرۇپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن بىز بىلەن ئارىلاشمايدىغان بولدى. كېيىن ھېكىمباي زورەنى ئۆزىنىڭ بىر ئىشلەمچىسىگە نىكاھ قىلىپ بەردى. بىر ئوبدان خوتۇن بولدى، شۇغىنىسى بىچارە تۇغمىدى. ئېرىنى شۇنچە ياخشى كۆرەتتى. ئېرىنى ئاياپ ئۆيىنىڭ، تالانىڭ ھەممە ئېغىر - يېنىك ئىشلىرىنى ئۆزى قىلىپ تۈگىتەتتى. رەھمەتلىك بىر كۈنى ئېتىزدىن بۇغداي ئەكىلىۋاتقاندا ھارۋا بېسىۋېلىپ ئۆلۈپ كەتتى.

رەۋىخان موماي ئويلاپ شۇ يەرگە كەلگەندە ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى.

- ئەمدى مېنىڭ چار مېكىنىمنىڭ خورازغا ئايلىنىپ قالغىنى قانداق گەپ بولدى،
موما؟ - دېدىم.

- بۇمۇ بىر قىزىقلا ئىش بولمىدۇ، - دېدى موماي، - خۇدايىمنىڭ خىلمۇخىل
كارامەتلىرى بار دېگەن. پارتىيە يېڭى كەلگەندە ئوكۇل دېگەن بىر نېمە چىقىپتۇدەك. ئۇنى
تولا سالدۇرسا ئادەمنى يا ئەر ئەمەس يا ئايال ئەمەس قىلىپ قويىدىكەن، دەپ ئاڭلايتتۇق.
ھازىرقى ئادەملەرغۇ بالىلىرى قاتتىقراق ئىنجىقلاپ قويسىمۇ دوختۇرخانىغا كۆتۈرۈپ بېرىپ
ئوكۇل سالدۇرىدىغان بولىۋالدى. شۇڭا ھازىرقى ياشلارنىڭ قايسىسى ئەر، قايسىسى ئايال
ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدۇ. سەنمۇ توخۇلىرىڭغا ئوكۇل سالدۇرمىغان بولغىدىڭ؟ شۇ
مېكىنىنىڭنى سويۇپ يەپلا بېشىڭنى ساقايتقىنا. كەچتە چىللىغان توخۇ شۇملۇقنى
چىللايدۇ شۇ.

ئەتىگىنى قويۇپ يەنە خىيالغا پېتىپ قالدۇم. ئىمىنجان قوشنا ئاشۇ چار مېكىيان
خوراز بولۇپ قالغان بولسىزە، مىڭ تەڭگىگە يارىمىغان بىلەنمۇ، تۆت - بەش يۈز تەڭگىگە
يارىغۇدەك خوراز بولىدىكەن، دېگەندەك قىلىۋېدى. ئۇنى سويىۋەتسەم ناھايىتى بىر ۋاقىلىق
تاماق بولار، ئۇنىڭدىن توخۇ بازىرىغا ئاپىرىپ سېتىپلېۋېتەي، تۆت - بەش يۈزگە ئەمەس
ئەللىك - ئاتمىش تەڭگىگە ئالسىمۇ پۇل ئەمەسمۇ؟ دېگەن يەرگە كەلدىم. چار توخۇنى
تۇتۇپ، قولتۇقۇمغا قىسىپ بازارغا قاراپ ماڭدىم. پاه... بۈگۈن يەكشەنبەمۇ قانداق كۈن
ئۇقالمىدىم. توخۇ بازىرى دېگەن قايناپ كېتىپتۇ. توخۇمچىلارنى ئارىلاپ ئۆتۈپ بازارنىڭ
ئوتتۇرىسىغا كىرىپ، چار توخۇنى ئەمدىلا بىر دەسسىتىپ تۇراتتىم، بىر نەچچە توخۇۋاز
ئەتراپىمغا ئولاشتى. ئۇلار بۇ توخۇ مېكىيانمۇ خورازمۇ دەپ، سورايمۇ قويماي قالتىس
خورازكەندە، دەپ تاماقلارنى چېكىشىپ بويۇنلىرىنى سىڭايان قىلىپ چار توخۇنىڭ
ئەتراپىنى ئايلانغىلى تۇردى. ئارىدىن بىرى:

- ئاكا، خورازنىڭنى ساتقىلى ئەكىردىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- نەرخىگە كەلسە ساتايىمكىن دەيمەن، - دېدىم.

- بەستىغۇ خېلى بار ئىكەن، ئانچە - مۇنچە سوقۇشۇپمۇ باققانمۇ، - دېدى يەنە
بىرەيلەن.

- ئۆمرۈمدە ئىككى توخۇ سوقۇشقان يەردە تۇرۇپمۇ باققان بەندە ئەمەس دەڭلار،
ئۆكلىرىم، - دېدىم.

- ئەمدى دەيمىزا، - دېيشتى ھېلىقىلار، - ھېچ بولمىغاندا مۇنداق قوشنىلارنىڭ

توخۇلىرى بىلەنمۇ بىر - ئىككى قەپەس ئاتلىشىپ باققان يەرلىرى باردۇ؟

- ئۆيىمىز چەت جاڭزىدا، ئەتراپتا ئۇنىڭ بىلەن ئاتلاشقۇدەك توخۇمۇ يوق، - دېدىم.
ئىچىمدە بۇ تېخى تۈنۈگۈنلا تۇغۇپ يۈرگەن مېكىيان تۇرسا، ھېلىلا بىر خوراز بىلەن
ئاتلىشىدىغان بولسا بىر چوقۇشقىمۇ چىدىماي ۋاك دەپ قېچىپ مېنى رەسۋا قىلار، دەپ
ئەندىشە قىلىپ ئولتۇردۇم.

- خوش، بوپتۇ باھاسى، - دەپ سورىدى بىرى.

- ھېلىقى تۆت چوڭامنىڭ رەسمى بار قەغەزدىن بىرنىلا بېرىڭلار، - دېدىم.

- يۈز كوي؟! نېمە دەيدىغاندۇ بۇ؟ - دەپ چۇرقراشتى توخۇۋازلار، - يۈز كوي

دېگەنگە بىر ئوبدان توقلا بېرىدۇ ۋاي، راست ساتقۇڭ بولسا يولىدا گەپ قىل.

- يۈز كويغا مەھەللىدىلا تالاشقان ئىدى، - دەپ يالغان گەپتىن يەنە بىرنى

قىستۇردۇم، - مېنىڭدىن ئېلىپ كۆز ئالدىمدىلا سوقۇشتۇرسا ئۇۋالىغا قالمىن، دەپ ئۇلارغا

ساتماي بازارغا كۆتۈرۈپ كەلدىم. بولسا سوقۇشتۇرماي سويۇپ يەيدىغان بىرەر ئىگىلەر

ئالساڭلار ئەزەنراق بەرسەممۇ مەيلىتى، - شۇنداق دەپ تۇراتتىم، چار توخۇ نېرىراقنا دانلاپ

يۈرگەن ئۈچ - تۆت خورازنى كۆرۈپ قولۇمدىن يۇلقىنىپ چىقىپلا ھېلىقى توخۇلار بىلەن

پالاق - پۇلۇق سوقۇشۇپ كەتتى. يۈگۈرۈپ بېرىپ ئاجرىتىۋالماقچى بولغان ئىدىم،

توخۇۋازلار:

- قويۇپ بېرىڭا، ئاكا. بىر - ئىككى قەپەس ئاتلاشقانغا ھېچنىمە بولمايدۇ، - دەپ

ئالدىمنى توسۇپ قويدى.

ھېلىقى دانلاپ يۈرگەن خورازلارنىڭ ھەممىسى بىر ئۆيىنىڭ توخۇلىرىمىكىن جىمىسى

بىر بولۇپ چار خورازنى ئارىغا ئېلىۋالدى. مېنىڭ خورازىم ئوتتۇرىغا چۈشۈپلاپ

ھېلىقىلارنى شۇنداق كېلىشتۈرۈپ سالغىلى تۇردىكى، ئەيىۋھانناس، دېسەم ئىشەنمە -

يىسلەر. كۆرگەنلەرنىڭ ئېيتىشىچە، توخۇ بازىرى توخۇ بازىرى بولۇپ تېخى مۇنداق

سوقۇش بولۇپ باقماپتىكەن. چار خوراز تېلىۋىزورلاردىكى بىر پاي ئوق بىلەن ئون

دۈشمەننى بىراقلا موللاق ئاتقۇزىۋېتىدىغان ئۆزى يۈز پاي ئوقتىمۇ ئۆلمەيدىغان

گاڭگۇڭلارنىڭ ئۆزىگىلا ئايلىنىدى. ھېلىقىلارمۇ تېلىۋىزورنى تولا كۆرگەن خورازلارمىكىن

ھەممىسى بىراقلا يوپۇرلۇپ كەلمەي، بىرى يىقىلسا بىرى رېتى بىلەن كېلەتتى. چار خوراز

ياندىن كەلگەننى سوقۇپ، ئالدىدىن كەلگىنىنى بىرلا تېپىپ دومىلاقتىلى تۇردى. قانات

سۆرەپ ئوتتۇرىدا پىرقىرايدىغان بولسا ئاجىزىراقلىرى شامىلىدىلا ئۇچۇپ كېتەتتى.

بەزىلىرى بىر تېپىكتىلا ۋاك دەپ چەتكە چىقاتتى. غەيرەتلىككەرتكىلىرى دومىلىغان

بېرىدىن قويۇپ، قانات - قۇيرىقىنى تۈزەشتۈرۈپ يەنە جەڭگە كىرەتتى. شۇ پاتپاراقچىلىقتا

يەردە ياتقان بىرمۇنچە خورازلارنىڭمۇ پۇتى يېشىلىپ كېتىپ سوقۇش بولىۋاتقان توپقا

قېتىلىپ كەتتى. خورازلار سوقۇشۇۋاتقان يەردىن كۆتۈرۈلگەن توپا - چاڭ، ھاۋاغا توزىغان پەيلەر ئەتراپىنى بىر ئالدى. ئاخىرىدا زادى قايسى خوراز بىلەن قايسى خورازنىڭ سوقۇشۇۋاتقانلىقىنى ئايرىغىلى بولماي قالدى.

- ھاي - ھاي... ئەمدى بولار، - دەپ ئارىغا چۈشۈپ چار خورازنى تۇتۇۋالماقچى بولدۇم. قىززىپ كەتكەن توخۇلار ماڭا قارامدۇ دەيسىز. چار خوراز سەن ئارىلاشما، دېگەندەك قىلىپ، قاننى بىلەن بىر ئۇرۇۋېدى سەنتۈرۈلۈپ چەتكە چىقىپ قالدۇم. ئاچچىغىمدا چاپىنىمنى سېلىپ چار خورازنىڭ ئۈستىگە يېپىپلا قۇچاقلاپ تۇتۇۋالدىم. ئوتتۇرىدىكى باشقا خورازلار ھۆرىپەيگىنىچە ئېتىلىپ كېلىپ نېمە قىلارنى بىلمەي ماڭا قاراپ تۇرۇپ قالدى. چاڭ بېسىلغاندىن كېيىن قارساق ھەممە توخۇننىڭ باش كۆزلىرى قان، بىر نەچچىسى پوكۇننى كۆتۈرەلمەي يەردە يېتىپتۇ. چار خورازنىڭ ساق قالغىنىغا شۈكرى دەپ ئۆيگە قاراپ ماڭدىم. كەينىمدىن توخۇۋازلار ۋارقىرىشىپ قالدى.

- توختا، ھوي ئاكا، توختا. مانا ئۆزۈڭ دېگەن يۈز كوي، - دەپ ۋارقىرىدى بىرى.
ئارىدىنلا باشقىلىرىمۇ چۇرقىراشتى:

- بوپتۇ، يۈز ئەللىك.

- ئىككى يۈز.

ئاخىرىدا بىرىنىڭ بەش يۈز، دەپ ۋارقىرىغىنى قۇلۇقۇمدا قالدى. بۇ چاغدا مەن بازارنىڭ دوقمۇشىدىن ئەگىلىپ بولغان ئىدىم. راست دەۋاتامدۇ - يالغانمۇ، دەپ ئورنۇمدا تۇرۇپ قالدۇم. ئېگىز بويلىق، ئورۇق بىر ئاغىنە ئارقامدىن ھاسىراپ، ھۆمۈدەپ يېتىپ كەلدى.

- بەش يۈز دېدىڭما، - دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن.

- ھەئە، بەش يۈز دېدىم. چاپىنىڭنى خورازنىڭ ئۈستىدىن ئېلىۋەت، خورازنى

تۇنجۇقتۇرۇپ قويسەن، - دېدى ئۇ.

- ئەكەل، بەش يۈز تەڭگىنى نەق سانا. بۇنىڭ ئۇنداق - مۇنداق خوراز ئەمەسلىكىنى

ئۆزۈڭ كۆردۈڭ.

- ھازىر يېنىمدا ئىككى يۈز تەڭگىدەك پۇل بار، قالغىنىنى ئۆيۈڭنى كۆرسىتىپ قوي،

بىر - ئىككى كۈندىن كېيىن ئاپىرىپ بېرى.

- قەرزدار بولغان ئادەم سەن ماڭا ئۆيۈڭنى كۆرسىتىپ قويماي، مېنىڭ ساڭا ئۆيۈمنى

كۆرسىتىپ قويىدىغىنىم قىززىق. ئىككى يۈز تەڭگىنى تاشلاپ بېرىپلا خورازنى كۆتۈرۈپ

كەتسەڭ مەن سېنى نەدىن تاپاي.

ھېلىقى ئاغىنە مۇقىم تۇرىدىغان ماكانمۇ يوق بىر ئادەممىكىن، خىجالەتچىلىكتە غەلىتە ھىجايىدى - دە:

- ئۇنداق بولسا، ئاداش. ماۋۇ يۈز كوي ساڭا زاكالت بولسۇن. ھازىر بىللە بېرىپ ئۆيۈڭنى كۆرۈۋالاي، قالغان تۆت يۈز كويىنى ئەكىلىپ بېرىپ خورازنى ئېلىپ كېتەي، قانداق؟ - دېدى.

يۈز كويىنى ئېلىپ يانچۇققا سالدىم. ھېلىقى ئېگىز دارازا ئاغىنىنى ئېلىپ كېلىپ دەرۋازىنى كۆرسىتىپ قويدۇم.

ماڭا يۈز كوي زاكالت بەرگەن ئاغىنە شۇ يوقالغىنىچە بىر ھەپتە كۆرۈنمىدى. توخۇ بازىردىكى قانلىق جەڭدىن كېيىن چار خوراز كۆرەڭلەپ تېرىسىگە پاتمايلا قالدى. بىردە باشقا توخۇلارنى ئەگەشتۈرۈپ تامدىن ئاتلاپ قوشنىلارنىڭ ھويلىسىغا چۈشۈپ، تەرگەن - تىككەن نەرسىلىرىنى دەسسەپ - چەيلەپ باش ئاغرىقى تېپىپ بەرسە، بىردە ھويلىغا كىرگەن ئۇششاق بالىلارنى قوغلاپ سۈر - توقاي قىلىپ ئارام بەرمەيتتى. يامان ئىتى بار قورۇغا كىرمەكچى بولغان ئادەملەر «ھاي، ئىتىڭلارنى توسۇڭلار!» دەپ ۋارقىرىغاندەك، بىزنىڭ ھويلىغا كىرمەكچى بولغانلارمۇ ئاۋۋال دەرۋازىنى قىيا ئېچىپ بېشىنى تىقىپ: «ئادەم بارمۇ؟ ئاۋۋ خورازنىڭلارنى توسۇڭلار!» دەپ ۋارقىرايدىغان بولۇپ قالدى.

يەنە بىر كۈنى چار خوراز گىدەيگىنىچە مېڭىپ قوشنام ئىمىنجاننىڭ ھويلىسىغا كىرىپ، ئۇنىڭ ھېلىقى ئامپىرىكىلىق ئاق خورازنى يۈز - خاتىرىمۇ قىلماستىن قوغلاپ، چوقۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغىلى تاسلا قاپتۇ. كەچتە ئىمىنجان كىرىپ كەلدى.

- كەل ئىمىنجان، خاپا كۆرۈنسىنغۇ؟ - دېدىم.

- خاپا بولمىغاندا، - دېدى ئىمىنجان، - چار خورازنى خوراز دېسەم، مېكىيان دەپ قەسەم قىلىۋاتاتتىڭ، سېنىڭ مېكىيانلىرىڭنىڭ خورازلارنى قوغلايدىغان ھۈنرى بار ئىكەن - ھە؟

- دېسەم ئىشەنمەيسەن، - دېدىم ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ، - ئۆزۈممۇ ھەيران، بولمىسا بىر ئوبدانلا تۇغۇپ يۈرگەن مېكىياننى، تويۇقسىزلا تۇخۇمى توختاپ، تاجلىرى تىكلەشپ خوراز بولۇپ قالدى...

- بولدى، بولدى، بۇ گېپىڭنى شامالغا قىلىپ بېرە! - دەپ گېپىمنى بۆلۈۋەتتى ئىمىنجان، - خوراز دېسەم مۇشۇ ئىمىن تاللىشىدۇ، دەپ مېكىيان دەپ قويغان دېگىنە. توخۇ بازىرىغا ئاپىرىپ سوقۇشتۇرۇپ بازارغا سالغىنىڭنىمۇ ئاڭلىدىم. ئەلۋەتتە قوشنا - قولۇم بولغاندىكىن، ماۋۇ توخۇنى ساتىدىغان بولۇپ قالدىم، ئالامسەن - ئالامسەن؟ دەپ

سوراپ قويدىغان يولۇڭ بارمۇ – يوق؟ ... خەق سانىغان پۇلنى مەن سانىيالايتتىممۇ –
يا؟ ... بازاردا قانچە قىلدى؟

- بەش يۈز.

- بولدى، بەش يۈز سومىڭنى مەندىن ئال.

- بىرەيلەن يۈز كويى زاكالت بېرىپ قويۇۋېدى، يا ۋاقتىدا كېلىپ توخۇسىنى ئېلىپ
كەتمىدى.

- ئاڭلىدىم، زاكىر غېرىب دېگەن توخۇۋاز ساڭا يۈز كويى زاكالت بېرىپتىكەن، قالغان
تۆت يۈز سومىڭنى ئورنىنى قىلالماي ھازىرغىچە پالاقشىپ يۈرۈپتۇ. ۋاقتىدا
كەلمىگەندىكىن پۇلنى قايتۇرۇۋەت!

- سەت بولارمىكىن؟

- بولمىسا، كىم سەندىن پۇل ئاپتۇ، دەپ تېنىۋال.

- ئۇنداقتا تېخىمۇ سەت بولار!؟

- نېمە دېدىڭ؟! مانا مۇشۇنداق ئۇنتۇپ قالسىەن ئەمەسمۇ، بىر كۈنى نەق مۇشۇ

دەرۋازەڭنىڭ ئالدىدا يەرنى سىجىپ، بېشىڭنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپتىكەنسىەن.
«قاسىمجان، نېمە بولدۇڭ، خىيال بېسىۋاپتىغۇ؟» - دەپ سورىدىم.

- نېمە خىيال دەيسەن، تىرىكچىلىكنىڭ غېمى، - دېدىڭ، مەن كۈلۈپ:

- غەم، غەملا دەپ يۈرىدىكەنسىەن، ئون - يىگىرمە مو يېرىڭگە تولدۇرۇپ بۇغداي -

قوناق چېچىۋالدىڭ، يەنە نېمە غەم ئۇ؟ - دېدىم.

- گۆشنىڭ غېمى، گۆش! ... تاپقان پۇلنىڭ گۆشكە ئۈلگۈرمەيۋاتقانلىقىنى

قارمىسىەن؟ - دېدىڭ. مەن چاقچاق قىلىپ:

- قاسىمجان، مۇشۇ گۆش دېگەننىمۇ يەرگە تېرىغىلى بولىدىغان بولسا، ھەممە

يېرىڭگە باشقا نېمە تەرمەي گۆشلا تېرىۋالاتتىغۇ دەيمەن؟ - دېدىم.

- يائىلا، ئۇنداق ئىش بولىدىغان بولسا، مۇشۇ ھويلىغىمۇ ئالا قويماي گۆش

تېرىۋالاتتىم جۇمۇ! - دېدىڭ.

شۇ چاغدا ئىككى داڭكاڭ چۈجىنى ئەپكەشتە كۆتۈرۈپ ئۆز يۇرتتىن بىرى يېنىمىزدىن

ئۆتۈپ قالدى.

- مانا قاسىمجان، گۆش دېگەن پۇتى بىلەن مېڭىپ ئالدىڭغا كېلىپ قالدى. ئاۋۇ

چۈجىدىن ئون - يىگىرمىنى ئېلىپ بېقىپ قويساڭ، گۆش دېگەن شۇ ئەمەسمۇ، - دېدىم.

- قېنى، قېنى؟ - دەپ ئىشتىنىڭنىڭ توپىسىنى قېقىپ ئورنۇڭدىن تۇردۇڭ.

- ھاي توختا، چۈجەڭنى ساتامسەن؟ - دەپ ھېلىقى ئۆز يۇرتنى توختاتتۇق، ئۇمۇ ئەپكەشنى مۇرىسىدىن ئالدى.

قارىساق، داڭكاڭنىڭ ئىچىدە تېخى سېرىق تۈكىدىن ئايرىلمىغان چۈجىلەر چىكىلدەشپ تۇرۇپتۇ. دانىسى بىر كوي، دېدى. سودىلىشىپ سەكسەن تىيىنغا پۈتۈشتۈق. - ئالە قاسمجان، سەكسەن تىيىن دېگەنگە ھازىرقى كۈندە نېمە كېلىدۇ؟ چوڭ بولۇپ قالسا سويۇپ يېسەڭ گۆش، تۇخۇمنى ساتساڭ پۇل، - دەپ سالا قىلدىم. ئەمدى ئېسىڭگە كەلگەندۇ؟ ... شۇ چاغدا، يانچۇقۇڭدىكى بار پۇلۇڭنى قېقىشتۇرۇپ ئون نەچچە چۈجە ئالدىڭ. مەن داڭكاڭنىڭ ئالدىدا زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ تاللىشىپ بەردىم. ئەمدىزە، مەن تاللاپ ئېلىپ بەرگەن چۈجىلەرنىڭ ئىچىدىن بىر ياخشى خوراز چىقىپ قاپتىكەن، تالاشسام ماڭا ساتماي خەققە ساتساڭ سەت بولماي، خەقنىڭ پۇلىنى قايتۇرۇۋەتسەڭ سەت بولامدىكەن؟ ...

ئىمىنجان قوشنام ھېكايە توقۇشقا ناھايىتى ئۇستا. راست شۇنداق ئىشنىڭ بولغان - بولمىغانلىقىنى ئېسىمگە ئالماي ئاغزىغا قاراپلا قالدىم. - ئۇنداق بولسا، ئىمىنجان، ئەتىگىچە قاراپ باقايلى، ھېلىقى ئاداش ئەتمۇ كەلمىسە، ئاتىغىنىڭنى بېرىپ چار خورازنى سەن ئاچىقىپ كەت. شۇ توخۇدىن ئۆزۈممۇ زېرىكتىم، - دېدىم.

ئەتسى ئەتىگەندە ئورنۇمدىن تۇرۇپ تالاغا چىقسام، ھويلىنىڭ ئىچى جىمجىت. ھويلىنىڭ ئاۋات قىلىپ تۇرغان بىر نېمە كەمدەك قىلىدۇ. ھوي، چار خوراز قېنى؟! دەپ ئېسىمگە ئالدىم. باشقا توخۇلار دانلاپ يۈرۈپتۇ، چار خوراز يوق. كاتەككە قارىسام، كاتەكنىڭ ئاغزى ھاڭدەك ئوچۇق تۇرۇپتۇ، ئىچى قۇيۇرۇق. جىددىيلىشىپ ھويلىنىڭ ھەممە بۇلۇڭ - پۇچقاقلارنى ئىزدىدىم. قوشنىلار تەرەپنى قاراشتۇرۇپ، ئىمىنجاننىڭ قورۇسىغا كىرىۋېدىم، قوشنام ئالدىمدىن چىقىپ قالدى.

- ھەي قاسمجان، ئەتىگەندە بۇياققا كىرىپسەن؟ - دېدى. - چار خوراز يوق؟! - ئۇ مېنىڭدىن بەتتەررەك ھەيران بولدى، - قانداق يوق بولىدۇ؟ ئىمىنجان ئىككىمىز ئىزدە - ئىزدە، مەھەللىنىڭ سىرتىغىچە چىقتۇق. يەنە قايتىپ ھويلىغا كەلدۇق. چار خورازنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى.

- قاسمجان، خورازنى ئوغرى ئاپتۇ - دە! - دېدى ئىمىنجان. - ھېلىقى ئاغىنە يۈز كوي زاكالت بېرىۋېدى، پۇلىنى خەجلەپ قويۇپتىمەن. ئەمدى كەلسە يا پۇل يوق، يا توخۇ، قانداقمۇ قىلارمەن؟ - دەپ بېشىم قاتتى.

- راست، سەن ئۇ زاكىر غېرىبىنى 100 يۈەن بېرىپ ئۆيۈمنى كۆرىۋېلىپ كەتتى،

دەۋاتتەڭ، توخۇنى شۇ ئوغرىلاپ قاچتىمۇ - يا؟

- نائىنساپ شۇنداقمۇ قىلغانىدۇ؟

- ھېچنە دەپ بولمايدۇ. توخۇۋاز بىلەن قىمارۋازنىڭ پەرقى نېمە. ئۇتسا چوڭ -

چوڭ خەجلەيدۇ، ئۇتتۇرۋەتسە باشقىلارنىڭكىنى ئوغرىلايدۇ... مەن ساڭا ئېيتسام، - دەپ

يەنە بىر ھېكايىگە چۈشتى ئىمىنجان، - ئاشۇ ئاق خورازنى يېڭى ئەكەلگەن ۋاقتىم...

- ئامېرىكىلىق خورازنىڭ گېپىما؟

- ھە شۇنداق... يېڭى ئەكەلگەندە بۇمۇ قالتىس خورازتى. بىر ياز توخۇ بازىرىدا

ئۇنىڭغا تەڭ كەلگۈدەك توخۇ چىقماي، توخۇۋازلارنىڭ كۆزىنى تازا قىزارتقانتى، بىر كۈنى

كېچىدە ھويلىدا بىر نېمە تاراقلىغاندەك قىلىپ قالدى. يۈگۈرۈپ چىقسام، كاتەكنىڭ ئاغزى

ئوچۇق تۇردى. بىرىنىڭ تونۇرنىڭ بېشىدىن ئارتىلىپ كوچا تەرەپكە لەپىدە چۈشۈپ

كەتكىنىنى كۆرۈپ قالدىم. دەرۋازىنى ئېچىپ قوغلىدىم. قارىسام، ئوغرى ئالدىمدا قارا

كۆرۈنەرلا يەردە قېچىپ كېتىپ باردى، زادى يېتىشەلمەيمەن. «توختىغىنا!» دەپ

پۇتۈمدىكى ساپما كەشنى پىرقىرتىپ تاشلاپ، كۆزۈمنى يۇمۇپ بىر يۈگۈرۈپكەنمەن،

كۆزۈمنى ئاچسام ئوغرى يوق. كەينىمگە قارىسام، ئوغرىدىن ئۆتۈپ كېتىپتەن. ھېلىقى

ئوغرى مېنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتكىنىمنى بايقىماي، ھە دەپ كەينىگە قاراپ يۈگۈرۈپ

كېلىپ ماڭا ئۈسۈۋالغىلى تاسلا قالدى. كاپلا قىلىپ ياقىسىدىن ئالدىم. قارىسام، ياشلا بىر

شۈمتەككەن. كۆتۈرگە ئىككىنى تېپىپ، قولىدىكى خورازنى تارتىۋالغانىم... يۈز يۈەن

زاكالت بەردى، دەپ خۇش بولۇپ كېتىپ ئوغرىغا ئۆيۈڭنى كۆرسىتىپ قويغاندىنكىن

ئۆزۈڭمۇ ئەخمەق!...

شۇ كۈنى كەچتە زاكىر غېرىبىمۇ يېتىپ كەلدى. مەن بىلەن قىزغىن سالاملىشىپ،

قوينىدىن تۆت يۈز يۈەننى چىقىرىپ تەڭلەپ:

- خوراز قېنى؟ - دېدى.

ئۇنى ئۆيگە باشلاپ، بولغان ۋەقەنى - قوشنام ئىمىنجاننىڭ چار خورازنى مەندىن

تالاشقىنىنى، مەن زاكالت ئېلىپ قويدۇم، دەپ بەرمىگەنلىكىمنى، بۈگۈن كېچىدىلا

خورازنىڭ ھويلىدىن غايىپ بولۇپ كەتكىنىنى ئېيتتىم.

- ئاپلا! - دەپ تۇرۇپلا قالدى زاكىر، - بۇ خورازغا توخۇ بازىرىدىلا كۆز تەگكەنتى.

كۆڭلۈممۇ بىر نېمىنى تۇيغاندەك قىلغان... شۇ كەم پۇلنى تولۇقلايمەن دەپ، بىر نەچچە

كۈن پالاقلىدىم. ئامال بولماي، تازا ياراملىق ئىككى خورازنىم بىلەن تالاشتۇرۇپ يۈرگەن

بىر ئىتتىمنى سېتىپ، ئاران دېگەندەك بۇ پۇلنىڭ ئورنىنى قىلىپ كەلگەنتىم... خورازنى ھېلىقى قوشناڭنىڭ ئۆزى ئوغرىلاپ چىقىپ كەتتىمۇ - يا؟
- ھەر قانچە بولسىمۇ قوشنا - قولۇم تۇرۇپ ئۇنداق قىلمىغاندۇ؟!
- خەپ، مىڭ تەڭگىدىن ئېشىپ ئالدىغان خورازتىدە!
زاكىر شۇنداق دېدى - دە، ماڭا بەرگەن يۈز يۈەن پۇلنىمۇ سۈرۈشتۈرمەي، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ چىقىپ كەتتى. زاكىر پۇلنىغۇ سورىمدى، ئەمما ئۇنىڭ «خەپ، مىڭ تەڭگىدىن ئېشىپ ئالدىغان خورازتىدە!» دېگەن سۆزى ئىچىمگە بىر ئوتنى سېلىپ قويدى. بۇ مىڭ تەڭگىلىك خورازنى قوشنام ئوغرىلىغانىدۇ، زاكىر ئوغرىلىغانىدۇ؟ يا باشقا بىرى بابلاپ كەتتىمۇ؟ ئويلا - ئويلا بۇ ئىشنىڭ تېگىگە يېتەلمەي ساراڭ بولاي دەپ قالدىم.

بىر كۈنى ئىمىنجان:

- يۈرۈڭلا، يۈرۈڭلا! - دېگىنىچە تەرلەپ - پىشىپ كىرىپ كەلدى.
- نەگە؟ - دېدىم.

- مەن چار خورازنى بىر يەردە كۆردۈم.

- نەدە كۆردۈڭ؟ - دەپ ئورنۇمدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتىم.

- ھېلىقى ھەر يەكشەنبە كۈنى توخۇ - ئۆردەك، ئىت - مۈشۈكتىن تارتىپ ھەممە

جان - جانىۋارلارنىڭ سودىسى بولىدىغان يېڭى بازارنى بىلەمسەن؟

- يېڭى بازارنى؟

- ھە، ھېلىقى بۇرۇنقى تەنتەربىيە مەيدانى.

شەھەرنىڭ سىرتىدا بىر تەنتەربىيە مەيدانى بولىدىغان. ئۆز ۋاقتىدا بۇ يەردە پۇتبول

مۇسابىقىلىرى ياكى كاتتا چوڭ يىغىنلار ئۆتكۈزۈلەتتى. باشقا چاغلاردا بۇ يەر ئوت - چۆپ

پېسىپ تاشلىنىپ ياتاتتى. ھازىر تەنتەربىيەچىلەرنىمۇ پۇل تېپىڭلار دېگەندىن بېرى بۇ

يەرنى باشقۇرىدىغانلار پۇتبول مەيدانىنىڭ ئەتراپىنى تىكەنلىك سىملار بىلەن توسۇپ

دەرۋازا بېكىتىپ، ئۇنىڭ ئىچىگە بىر كويىدىن بېلەت سېتىپ كىرگۈزىدىغان بوپتۇ. ھەر

يەكشەنبە كۈنى بۇ مەيداننىڭ ئىچىدە توخۇ سوقۇشتۇرۇش، ئىت تالاشتۇرۇش دېگەنلەر

قىزىپ كېتىدىكەن. بۇمۇ تەنتەربىيەنىڭ بىر تۈرى ھېسابلىنارمىش...

- تەنتەربىيە مەيدانىنىغۇ بىلىمەن، ئۇ يەر بازار بولغاندىن بېرى بېرىپ باقماپتىكەن،

- دېدىم.

- يۈر، مەن سېنى باشلاپ باراي، - دېدى ئىمىنجان، - ئاڭلىسام، چار خورنىڭ شۇ يەردە ھەر يەكشەنبە كۈنى نەچچە مىڭ كوي پۇل ئۇتۇۋاتقۇدەك. مەنغۇ جەزمەن شۇ چار خوراز دەپ ئوخشاتتىم. ئۆزۈڭ بىر بېرىپ تونۇپ باقە.

ئىمىنجانغا ئەگىشىپ ماڭدىم. پۈتۈپ مەيدانغا يېتىپ كەلسەك، بۇ يەردە ئادەم دېگەن قايناپ كېتىپتۇ. بىر كويىدىن بېلەت ئېلىپ ئىچىگە كىردۇق. بېرىپ قارىسام، چار خوراز خۇددى دېڭىز قاراقچىلىرىدەك بىر كۆزنى تېڭىۋاپتۇ. دوكرىكىدە قۇلىقنى كوچىلاپ، ئىككى يېنىغا چىرتىلدىتىپ تۈكۈرۈپ، ئېگىز بىر بەندىگە پۈتۈنى ئالماپ ئولتۇرىدۇ. ئەتراپىغا توخۇۋازلار ئولشىۋاپتۇ. ئۇقسام، چار خورازنىڭ ئىگىلىرى ئۇنى ساپ بۇغداي چېچىپ بېرىپ، يېڭى گۆشنىڭ شورپىسى بىلەن باققۇدەك، مەخسۇس بىر - ئىككى ئادەم كاتەكلىرىنى سىيرىپ - سۈپۈرۈپ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرىدىكەن؛ سامسا - مانتا دېگەنلىرىنى ئەكېلىپ بەرسەك، خۇددى ئەركە بالىلاردەك تېتىپ، ئىچىدىكى قىيمىسىنى يەپ، جىلتىسىنى بىر تەرەپكە سۈرۈپ قويىدىكەن... چار خوراز مېنى تونۇدىمۇ - تونۇمدىمۇ بىلمىدىم، نەزەر سېلىپمۇ قويمىدى. خاتا تونۇپ قالماي يەنە دەپ ئۇياق - بۇيىقىغا ئۆتۈپ قارىسام، چۈجە ۋاقتىدا ئۆزۈم باققان، ئاۋۋال تۇخۇم تۇغۇپ، كېيىن مېكىيانلارغا قانات سۆرەيدىغان بولۇپ قالغان چار توخۇننىڭ ئۆزى شۇ. ئىختىيارسىز:

- بۇ مېنىڭ خورنىمغۇ! - دەپ ۋارقىرىۋەتتىم.

ئەتراپتىكىلەر ھەيران بولۇپ ماڭا قاراشتى. ئارىدىن بىرى:

- جۆيلىۋاتامسىلە - قانداق؟ بۇ قانداق بولۇپ سىلنىڭ خورنىڭلا بولىدۇ؟ - دېدى.

- مېنىڭ بولغاندىنكىن مېنىڭ بولمامدۇ، ئەمسە كىمنىڭ خورنىكەن؟ - دېدىم.

- ھوي سابىرجان، بۇ ياققا كېلىڭ، ماۋۇ خورنىڭلىغا ئىگە چىقىپ قالدى! - دېدى

بىر نەچچە يىلەن خۇشامەتگۈيلىق بىلەن.

نېرىراقتا توختىتىپ قويغان يېپيېڭى بىر قىزىل پىكاپنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ، بوينى بۇقىنىڭكىدەك يوغىنىغان، قاۋۇل بىر ئاغىنە چىقىپ كەلدى. ئۇ ئىلگىرى مۇشۇ تەنتەربىيە مەيدانىنىڭ چېلىشچىسى ئىكەن، ھازىر بۇ مەيداننى كۆتۈرە ئېلىپ بېيىپ كېتىپتۇدەك. قىماردا ئۇتقان، چوتار ئالغان پۇللاردىن باشقا ھەر يەكشەنبە مەيدانىنىڭ بېلىتىدىنلا مىڭ سوملاپ كىرىم قىلىدىكەن. شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ شەھەردە بىر نەچچە يەردە قورۇ - جاي، يوشۇرۇن - ئاشكارا تۆت - بەش خوتۇنى بارمىش...

- خوش، نېمە گەپ؟ - دېدى سابىرجان يېنىمىزغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئاۋازىمۇ رادىئو

كانىيىدىن چىققان دەك گۈرۈلدەپ چىقىدىكەن.

- ماۋۇ خورازنى مەن تونۇۋاتمەن، - دېدىم.

- تونۇساڭ تونۇغانسەن، - دېدى ئۇ، - بىر - ئىككى ئايدىن بېرى مۇشۇ بازارنى سوراپ، مىڭ سوملاپ ئاقچا تېپىۋاتقان چار خوراز شۇ. ھازىر بۇ خورازنى كىم تونۇمايدۇ؟
- بۇ خوراز ئەسلى مېنىڭتى.
- نېمە دەيسەن؟! - سابىرنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى، - بۇ سېنىڭ خورازىڭ بولسا مېنىڭ قولىمغا قانداق ئۆتۈپ قالدى؟!
- سېنىڭ قولىڭغا قانداق ئۆتۈپ قالغىنىنى ئۆزۈڭ بىلمىسەڭ مەن نەدىن بىلەي، ئىشقىلىپ بىر كېچىدىلا ئۆيۈمدىن بىرى ئوغرىلاپ چىقىپ كەتكەن...
- ھەي، ئاغزىڭغا بېقىپ سۆزلە-ھە! - سابىر كانىيىمنى كاپىدە سىقىپ ئالدىغا بىر تارتىۋېدى، يەردىن پۈتۈم كۆتۈرۈلۈپ ئېسىلىپ قالدۇم، - سەندەك قوڭالتاقتىن ئون - يىگىرمىنى سېتىۋالغۇچىلىكىم بار. ئەمدى ئېشىپ - تېشىپ سېنىڭ خورازىڭنى ئوغرىلىغۇدەكمەنمۇ؟!
- يا، ئەمدى سىزنى ئوغرىلىدى دېمىدىم، - دەپ بوشاپ كەتتىم مەن، - باشقا بىرى ئوغرىلاپ كېلىپ سىزگە ساتتىمىكىن دەيمىنا.
خۇداغا شۈكۈر، سابىر ياقامنى قويۇۋەتتى. ئەتراپىمىزغا تېخىمۇ كۆپ ئادەم ئولاشقىلى تۇردى. سابىر سۆڭگۈچىدىن كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان تېلفۇندىن بىرنى شاققىدە ئالدى (يائالا، بۇ قىمارۋازلارنىڭ تەرەققىي قىلىپ كەتكىنىنى كۆرمەمدىغان!) ئۇنىڭ سىمىنى چىمدىپ چىقىرىپ، كىمدۇر بىرى بىلەن سۆزلەشكىلى تۇردى.
- ۋەي، ۋەي، ئىلاخۇنما؟ ماۋۇ چار خورازنى بۈگۈن بىرى كېلىپ مېنىڭ خورازىم دەيدىغۇ. ھە... ھە... مۇنداق گەپمىدى، ھە، بولىدۇ. باشقا گەپ يوق، - سابىر تېلفۇننى سۆڭگۈچىگە ئالدىرماي تاقاپ، ماڭا قاراپ سورىدى:
- بۇ خورازنى ئادەملىرىمىز تۇرپاندىن كىچىك بالىنى كۆتۈرگەندەك قۇچقىدا كۆتۈرۈپ ئەكەلگەنكەن، سەن تۇرپانلىقمۇ-يا؟
- يوقسۇ، مەن تۇرپان دېگەننى كۆرۈپمۇ باقمىغان.
- ئەمەس سېنىڭ خورازىڭ تۇرپانغا قانداق بېرىپ قالدى.
- ئوغرىلىغان ئوغرى تۇرپانغا ئاپىرىپ ساتقان بولسا، سىلەر يەنە ئۇقۇشماي بۇ يەرگە ياندۇرۇپ كەلگەنسەلەر.
- ئاللاھۇ ئەكبەر، - دەپ چىشلىرىنى غۇچۇراتتى سابىر. ئۇنىڭ بۆرتۈپ چىققان مۇسكۇللىرىغا ئەيمىنىپ قاراپ قويدۇم. ئىچىمدە نەچچە يىلنىڭ ياقى تەنتەربىيەنىڭ بىكار نېنىنى يەپ، ئەقلى تەرەققىي قىلماي مۇسكۇللىرىلا تەرەققىي قىلغان نېمىكەندە بۇ، دەپ ئويلاپ قالدۇم. ئەتراپىمدىكىلەرگە ياردەم سورىغاندەك يېلىنىپ قاراپ:

- مانا ماۋۇ بىر تام قوشنام بولىدۇ، ئىشەنمىسەڭلار سوراپ بېقىڭلار، - دېدىم.

ئىمىنجان:

- راست، ئەسلى بۇ خوراز مۇشۇ ئاغىنىنىڭ ئىدى، - دەپ گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈپ بىر -

ئىككى ئېغىز گەپ قىلدى.

سابىر سۇڭگۇچىدىن يەنە ھېلىقى تېلفۇننى ئېلىپ سۆزلەشكىلى تۇردى:

- ۋەي، ۋەي... بازار باشقۇرۇشما؟ سەن ئەكبەر جانمۇ، مەن سابىر جان. ئاۋۇ

باشلىقىڭغا ئېيتتە، مەيەرگە بىر كېلىپ كەتسۇن. بىزنىڭ ھېلىقى چار خورازنى بىرى مېنىڭ

خورىزىم دەپ ئۇششۇقۇقلۇق قىلىۋاتىدۇ. ھە... ھە... شۇ تاپتا ئاچچىقىمدا بوغۇپ

قويدىغاندەك قىلىپلا تۇرىمەن. ھە... چاققانراق...

يائاللا، ھازىر بازار باشقۇرۇشنىڭ ئادەملىرى لاۋبەنلەرنى باشقۇرماي، لاۋبەنلەرنىڭ

بازار باشقۇرۇشنىڭ ئادەملىرىنى باشقۇرىدىغان بولۇپ كەتكەنلىكىنى نەدىن بىلەي. بىر

ئېغىز گەپ بىلەنلا بازار باشقۇرۇشنىڭ بىر نەچچە ئادىمى دو كۇرلىشىپ يېتىپ كەلدى.

ئۇلار سابىر بىلەن ئىللىق سالاملىشىپ، ئاندىن مەندىن قوپاللىق بىلەن سورىدى:

- نېمە بۇ بازارنى قالايمىقان قىلىپ يۈرىسىلەر!

- بازارنى قالايمىقان قىلىمىدىم، - دەپ ئەھۋالنى چۈشەندۈردۈم، - ماۋۇ خوراز ئەسلى

مېنىڭتى، قوشنا - قولۇملارنىڭ ھەممىسى بىلىدۇ. ئىككى ئايچە بولىدىمىكىن، ھويلامدىن

بىرى ئوغرىلاپ ئاچچىق كەتكەن، بۈگۈن كەلسەم بۇ يەردە تۇرۇپتۇ، تونىۋالدىم. بۇنى مەن

چۈجە ۋاقتىدىن باققان. باشتا تازىمۇ ئوبدان تۇخۇمچان مېكىيانتى، كېيىن مۇشۇنداق

خورازغا ئايلىنىپ قالغان....

گېپىمنى ئاڭلاپ ئەتراپىمدىكىلەر پاراققىدە كۈلۈشۈپ كەتتى. بازار باشقۇرۇشنىڭ

ئادەملىرى:

- ھوي، سەن ساراڭمۇ ساقمۇ؟ كىمىڭنى ئەخمەق قىلىسەن. چىقە بازاردىن، - دەپ

دولامدىن ئىتتىرىپ مەيداندىن چىقىرىۋەتتى. بۇنى ئاز دەپ دەرۋازىنىڭ ئالدىغا چىققاندا

ئىمىنجان ماڭا تېخىمۇ چېچىلىپ كەتتى:

- جىڭ ئەخمەق ئاغىنىكەنسەندە، - دېدى ئۇ، - ئاۋۋال تۇخۇم تۇغاتتى، كېيىن

خوراز بولۇپ قالغان دېگەن شۇمۇ گەپمۇ، خەقنىڭ ئالدىدا مېنىمۇ رەسۋا قىلدىڭ!

- بۇ راست ئىش تۇرسا، ھۆكۈمەتنىڭ ئادەملىرى ئالدىدا يالغان سۆزلىگەن بىلەن

بولمايدۇ-دە!

- راست بولغان تەقدىردىمۇ ئۇ گېپىڭگە بۇ يەردە كىم ئىشىنىدۇ؟! -

- ئەمەس سېنىڭ ئاق خورىزىڭنىڭ ئامبىرىكىدا تۇغۇلغانلىقىغا كىم ئىشىنىدۇ؟ -

- ئۇ دېگەن قىزىقچىلىق بولسۇن دەپ قىلىپ قويغان گەپ. ماۋۇ دېگەن چاقچاق قىلىدىغان سورۇنما؟!

ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە گەپ قىلماي خېلى يەرگىچە ماڭدۇق. - توۋا، - دېدىم مەن ئاخىر، - بۇ چار خوراز سابىر دېگەننىڭ قولىغا قانداق چۈشۈپ قالغاندۇ؟ زادى ئەقلىم يەتمەيۋاتىدۇ.

- ھەي، بەك ساددا ئاغىنە جۇمۇ سەن، - دېدى ئىمىنجان، - بۇ قىمارۋازلار ھازىر بەك تەرەققىي قىلىپ كەتتى. پالانى يەردە بىرىنىڭ نوچى خورازى بار ئىكەن، دەپ ئاڭلاپلا قالسا تازا پۇت - قولى چاققان ئوغرىلارغا پۇل بېرىپ بولسىمۇ ئوغرىلىتىپ كېلىدۇ. مەن دېدىمغۇ، ھېلىقى يۈز كوي زاكالت بېرىپ ئۈيۈڭنى كۆرۈۋېلىپ كەتكەن زاكىردا چوقۇم بىر گەپ بار.

شۇنىڭدىن باشلاپ يەكشەنبە كەلسىلا مەنمۇ تەنتەربىيە مەيدانىدىكى يېڭى بازاردىن قالمايدىغان بولدۇم. بەزىدە چار خورازنىڭ شۇ يەردە سوقۇشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالمىمەن. بەزىدە توخۇۋازلارنىڭ سابىرچان چار خورازنى پالانى يەرگە ئاپىرىپ سېلىپ، مانچە مىڭ تەڭگە ئۆتۈپتۇدەك، دېگەن گەپلىرىنى ئاڭلايمەن. قاراپ تۇرۇپ ئۆزۈم بېقىپ چوڭ قىلغان توخۇغا ئىگە بولالمىغانلىقىمنى ئويلىسام ئىچىم لازا سۈرگەندەك ۋازىلداپ ئېچىشىدۇ. بەزىدە سابىر دېگەن مۇتتەھەمنىڭ قىزىل پىكاپتا ھېلىقى سۈڭگەچ تېلىفۇننى قۇلىقىغا تۇتۇپ (ئۇ ھېچكىم بىلەن سۆزلەشمىسىمۇ ئەتەي شۇنداق ئولتۇرىدىغۇ دەيمەن) غادىيىپ ئولتۇرۇپ كېتىپ بارغىنىنى كۆرسەم، «خەپ، سېنى گىدەيتكەن مېنىڭ مۇشۇ چار خورازىمغۇ، خۇدا جاجاڭنى بېرەر!» دەيمەن.

بىر قېتىم چار خورازنى ناھايىتى بىچارە ئەھۋالدا كۆرۈپ قالدىم. قارىسام چار خورازنى سوقۇشتۇرۇۋېرىپ ھېچ ھالىنى قويماپتۇ. بايقۇشنىڭ ئالدىغا چېچىپ قويغان دانغا قارىغۇچىلىكمۇ مادارى يوق. باش - كۆزى يارا، گەجگىلىرىنىڭ پەيلىرى يۇلۇنۇپ، نوگايىنىڭ سېپىدەك قىپقىزىل ئېچىلىپ قاپتۇ. شۇ يەردە تۇرغان بىر نەچچە توخۇۋاز:

- يائىلا، بۇ خوراز ئىككى - ئۈچ ئايدىن بېرى توختىماي سوقۇشىۋاتىدۇ جۇمۇ. سابىراخۇن پۇلنى دەپ توخۇنى ئۆلتۈرۈپ قويامدۇ نېمە؟ - دېيىشىۋاتىدۇ. يەنە بىرى:

- شۇنى دەڭلا، - دەپ ھە دەپ چار خورازنىڭ يارىسىغا ماي سۈركەۋاتىدۇ. خورازغا ئىچىم ئاغرىپ قالدى. ئۆزەڭگىمۇ ئاز، خوراز بولمەن دەپ يوغانچىلىق قىلغۇچە ئىسسىق كاتەكتە يېتىپ تۇخۇمىڭنى تۇغىۋەرگەن بولساڭ ساڭا بۇ كۈن يوق، دېدىم ئىچىمدە. شۇ كۈندىن باشلاپ تەنتەربىيە مەيدانىغا بېرىشقىمۇ كۆڭلۈم تارتمايدىغان بولۇپ قالدى.

ئارىدىن ئانچە ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمىدىغۇ دەيمەن، ئىمىنجان ھويلىغا يەنە ئالدىراش كىرىپ كەلدى:

- توخۇ بازىرىدىكى قىزىقچىلىقلارنى ئاڭلىدىڭمۇ، - دېدى ئۇ.

- نېمە قىزىقچىلىقكەن، - دېدىم.

- ھېلىقى خورازنىڭ راستىنلا مېكىيان چىقىپ قاپتۇ.

- نېمە دېدىڭ؟ - دەپ ھەيران بولدۇم، - چار خورازنى ئەسلى مېكىياننى دېسەم

ئەجەب ئىشەنمىگەنتىڭغۇ!

- خۇدايا توۋا، راست دەپتىكەنەن.

- قانداق قىلىپ يەنە مېكىيان بولۇپ قاپتۇ؟

- ئۆتكەن يەكشەنبە چار خورازنى بىر خورازغا ساپتىكەن، چار خوراز مېكىياندەك

پوكىنىنى يەرگە يېقىپ موڭكەدە يېتىۋېلىپ زادىلا سوقۇشقىلى ئۇنىماپتۇ. سابىر بايۋەچچە

ئاچچىغىدا ئۇنى شۇ يەردىلا بوغۇزلىۋېتىپتۇ. ئۆيىگە ئاپىرىپ ئىچ - قارىنى يارسا

خورازنىڭ ئىچىدىن ساپساق بىر تۇخۇم چىقىپتۇدەك.

- خۇدايا توۋا، - دېدىم.

- مەن ساڭا ھېلىقى زاكالت پۇل بەرگەن زاكىرنى ئاشۇ ئوغرىلارنىڭ شېرىكى دېسەم

زادى ئىشەنمەيسەن.

- قانداق، چار خورازنى شۇ ئوغرىلاپتىمىكەن؟

- ئىشقىلىپ چار خورازنىڭ ئىچ - قارىنى يارغان يەردە شۇمۇ بار ئىكەن. سابىر

بايۋەچچە ھېلىقى تۇخۇمنى يەرگە ئاتماقچى بوپتىكەن، زاكىر غېرىب «بايۋەچچە، توختاڭلا،

خوراز تۇغسا گۆھەر تۇغىدۇ، دېگەن گەپ بار جۇمۇ!» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىككىسى

ھېلىقى تۇخۇمنى قولىدىن - قولغا ئېلىپ ئۇياق - بۇياققا ئۆرۈپ تازا قاراپ كېتىپتۇدەك.

قارىسا ئادەتتىكىدەك ئاپئاقلا تۇخۇم. «گۆھەر ئىچىدە ئوخشىمامدۇ» دەپ چىقىپتىكەن،

نەدىكى گۆھەر دەيسەن. تۇخۇمنىڭ سۈيى سىركايغا شالاقىدە ئېقىپ چۈشۈپتۇ. بىر تال

چوكا بىلەن ئېلەشتۈرۈپ باققان ئىكەن، ئېقى بىلەن سېرىقى ئارىلىشىپ كېتىپتۇ. سابىر

بايۋەچچە ئۇششاقراق گۆھەر بولسا چىشىمنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ سۈزۈۋالاي، دېدىمۇ

ئاچكۆزلۈك بىلەن سىركايىنى غاچچىدە قولغا ئېلىپ تۇخۇمنىڭ ھەممىسىنى گۈپپىدە

ئىچىۋېتىپتۇ. شۇنىڭدىن بېرى ئۇ بىر قىسما بولۇپ قاپتۇدەك.

- نېمە بوپتۇ؟

- كۆزۈم بىلەنغۇ كۆرمىدىم، ئاڭلىسام ئاۋازى ئىنچىكرەپ، مەيدىسى يوغىناپ، ساقال

- بۇرتلىرى كۈيە چۈشكەندەك تۆكۈلۈپ، يا ئەر ئەمەس، يا ئايال ئەمەس بىر نېمىگە

ئوخشاپ قاپتۇدەك. ھازىر ئىسمىنى سابىرە قويۇپتۇ. لايىقىدا ئەر بولسا تېگىۋالسام بولاتتى، دەپ قىزىل پىكايغا ئولتۇرۇپ شەھەرنى توختىماي چۆرگىلەپ يۈرىدۇ، دەيدۇ. ھازىر ئۇنىڭ خوتۇنلىرى خېتىنى ئېلىپ بالىلىرى مىراسنىڭ جىدىلىگە چۈشۈپتۇدەك.

- يا قۇدرەت، نېمە گەپ بۇ، ئىمىنجان؟ يەنە يالغان ھېكايىدىن بىرنى توقىۋاتمايدىغانسىلە؟ - دېدىم.

بىر كۈنى سابىر بايۋەچچە نەق كوچىدىلا ئالدىمغا ئۇچراپ قالدى. ئاستى - ئۈستى كالىۋكىنى ھېلىقى مايمۇننىڭ دېڭىلى بولمايدىغان يېرىدەك قىلىپ قىيىقزىل بويۇپتۇ. قۇلىقىدا يوغان ھالقا، بويىدا ئالتۇن زەنجىر، چېچىنى كەينىگە تاراپ، گەجگە تەرەپنى ساقال چوكسىدەك قىلىپ بوغۇپتۇ. قېشىغا ئىنچىكە قاشلىق ئېتىپ يۈز - كۆزىگە بولۇشىچە گىرىم قىپتۇ. ئالدىدىن قارىسا مەيدىسى، كەينىدىن قارىسا ساغرىسى دۆڭدەك چىقىپ تۇرىدىغان تازىمۇ كېلەڭسىز خوتۇن بويۇپتۇ. ھەممە ئادەمگە تەڭ كۆز تاشلاپ قىسىپ دەسسەپ كېلىۋاتىدۇ... يائىلا، بۇنى قانداقمۇ ئەر ئالار؟ دەپ كۆڭلۈم ئېلىشىپ كەتتى. دەرھال كەينىمگە يېنىپ ماڭدىم. ئەمدىلا بىر - ئىككى قەدەم ئېلىپ تۇرىشىمغىلا، ئارقامدىن:

- ھوي ئادەم، توختاڭ، - دېگەن ئاۋاز ئاڭلانمىمۇ، يۈرىكىم قارىتىدە قىلىپ قالدى. ئۆرۈلۈپ قاراشقا جۈرئەت قىلالماي، باشتا ئىتتىك - ئىتتىك ماڭدىم، كېيىن يۈگۈرگىنىمچە قاچتىم.

مەنبە: ئۇيغۇر جان بىلوگى

- نەۋائىنىڭ ئارمانى

(تارىخىي ھېكايە)

خۇرشد دەۋران (ئۆزبېكىستان)

شاھزادە مۆمىن مىرزا ئۆلتۈرۈلگەن ھىجرىيە 903-يىلى (مىلادى 1497-يىلى) باھاردا ئەمىر ئەلىشىر مەشھەد تە ئىدى. شۇ چاغدا ئۇ بۇ كەنتكە، ئۆزى بىرچاغلاردا ساۋاق ئالغان ئىمام مىرزا مەقبەرىسىنى زىيارەت قىلىشقا بېرىپ، يىتىم-يېسىرلارغا زاكات ئۆلەشتۈرىدىغان غەلۋىرخانا قۇرۇش ئىشىغا تۇتۇش قىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن دارۇلسەلتەنەتكە قايتىشقا سەل كېچىكىپ قالغان ئىدى.

ئەمىر ئەلىشىر ناۋايى ھىراتقا قايتىپ كېتىۋېتىپ، نەۋجۇۋان شاھزادىنىڭ شەپقەتسىز- لەرچە قەتلى قىلىنغانلىقىنى ئاڭلىدى ۋە قاتتىق قايغۇردى. شۇڭا ئۇ ھىراتقا يىتىپ بارغاندا كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىققان يارۇ-بۇرادەرلىرىگە چوڭقۇر ھەسرەت-نادامەت بىلەن «بىر چاغلاردا شەيخ مەجدىدىن باغدادنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى ئاقبۇتتىدە كېلىپ چىققان چىڭگىزخاننىڭ تاجاۋۇزچىلىقىدىن ماۋەرائۇننەھىر ۋە خۇراسان قانداق خانىۋەيرانچىلىقلارغا ئۇچرىغان بولسا، مۆمىن مىرزانىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى ئاقبۇتتىمۇ خۇددى شۇنىڭدەك چوڭ پالاكەتنىڭ يۈزبېرىدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ»، - دېدى. ئەمىر ئەلىشىرنىڭ بوۋىسى ئۆز نەۋرىسىنى ئۆلتۈرۈشتەك بۇنداق قەبىھانە قاتىللىققا پەتۋا بېرىشنىڭ سەلتەنەت ئىنقىرازىنىڭ ئاشكارلىنىشى ئىكەنلىكىگە ئىشارە قىلغانلىقىنى بايقىغان سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا قاتتىق غەزەپلەندى. ئەمما ئۇ غەزىپىنى ئىچىگە يۇتمىسا بولمايتتى، چۈنكى پادىشاھنىڭ تۇنجى ئوغلى، شەھىد شاھزادىنىڭ ئاتىسى بەدئۇز زامان مىرزانىڭ ھامان بىر كۈنى ئوغلىنىڭ خۇنىنى تەلەپ قىلىپ ئىسيان كۆتىرىدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇڭا بۇنداق شارائىتتا، ئەمىر ئەلىشىر بىلەن ئارىنى بۇزۇشنى خالىمايتتى.

سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بۇ كۆڭۈلسىز ۋەقەدىن كېيىن، توپتوغرا يېرىم ئەسىردىن بۇيانقى ئەڭ يېقىن قەدىردانى بولغان ئەمىر ئەلىشىرنىڭ دۆلەت-سەلتەنەت ئىشلىرىدىن ئۆزىنى تامامەن چەتكە ئېلىشقا، ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئەھدى

قىلغا نلىقىدىن تامامەن بىخەۋەر ئىدى. ئۇ، بۇخەۋەرنى ئۇققاندىن كېيىنمۇ بۇ ئىشقا ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمىدى. ئەمىلىيەتتە، ئەمىر ئەلشىر بۇنداق قارارغا خېلى بۇرۇنلا كېلىپ بولغان ئىدى. ئەمما ئۇ ھۈسەيىن بايقارانىڭ بېشىغا تەشۋىش چۈشسە ھېچقاچان قاراپ ئولتۇرغان ئەمەس. پەقەت شاھنىشىنىلىكىنى تەرك ئىتىپ كۆمەككە كەلگەن، ئىلاھىم بۇ قېتىممۇ شۇنداق بولغاي... بولمىسا، ئەمىر ئەلشىرنى پادىشاھ خانىدانغا يېپىسىز باغلاپ قويغان بىر كۈچ بار ئىدى يېقى، ئۇ بولسىمۇ، شائىرنىڭ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن كەچمىش-كەچۈرمىشلەر ئىدى. ئەمما ئەمىر ئەلشىرنىڭ مەڭگۈلۈك ئارزۇسى بىلەن باغلىق بولغان بۇ قېتىمقى تەرك ئېتىشىنىڭ ئۇنىڭ سەمەرقەندتە ئوقۇپ يۈرگەن ياش چاغلىرىدىنلا پەيدا بولغان نلىقىنى بىلمەيتتى. بەزىلەر ئەمىر ئەلشىرنىڭ بۇنداق قىلىشىنىڭ سەۋەبى سۆيگۈ-مۇھەببەت دەپ گۇمان قىلىشاتتى. ئاشۇ چاغدا سۆيگۈ-مۇھەببەتنىڭ كۆڭلىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىغا كۆمۈلۈپ قالغانلىقىدىن قاتتىق ئىزلىگەن يىگىرمە يەتتە ياشلىق ئەلشىر ھەجىگە بېرىشقا، قالغان پۈتۈن ئۆمرىنى تەرىقەت سۇلۇكىغا بېغىشلاشقا تەييارلانغان. ئەمما يۇرتتا پەيدا بولغان تېنچسىزلىقلار سەپەرگە چىقىشقا توسقۇنلۇق قىلغان ئىدى. شۇ چاغدا ياش شائىر ھەزرىتى خوجا ئەھرىرانىڭ مەسلىھىتىگە ئەمەل قىلىپ تەرىقەت ئىلمىنى ئۈگۈنىشكە باشلىغان ئىدى.

سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا خاتالاشمىغان ئىدى. دېگەندەك ياندۇرقى يىلى يازدا بەدئۇززا مان مىرزا ئىسيان كۆتۈرۈپچىقتى. سۇلتان ھۈسەيىن قوشۇن توپلاپ ئاسترابادقا ئاتلاندى، ئەمىر ئەلشىرمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ماڭدى. ئاتا بىلەن ئوغۇل ئوتتۇرىسىدا بىگۇناھ نەۋرىنىڭ خۇنى بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ قېتىمقى ئۇرۇشنىڭ بەكمۇ قاتتىق ۋە رەھىمسىز بولىدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئەمىر ئەلشىر خۇراسان سەلتەنەتىنى ساقلاپ قېلىشنى ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ھېساپلايتتى، گەرچە ئۈزۈلگەن يىپنى قايتا ئۇلىغىلى بولغىنى بىلەن ئاتا بىلەن بالا ئوتتۇرىسىدىكى بۇزۇلغان مۇناسىۋەتنى زادى ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولمايدىغانلىقى ئېنىق بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇنىڭ ئۈچۈن زورغا تىرىشچانلىق كۆرسىتىۋاتاتتى. بۇ قېتىم سۇلتان ھۈسەيىنمۇ ئۈمىدىنى قېلىچقا ئەمەس، بەلكى دوستىنىڭ ئەقىل-تەدبىرىگە باغلىغانلىقىنى ئوچۇق-ئاشكارە ئېيتالمىسىمۇ، لېكىن ئۇششاق ئىشلار، نازۇك ئىشارىلەر بىلەن بىر ئاماللارنى قىلىپ ئۇنىڭغا بىلدۈرۈشكە ھەرىكەت قىلاتتى. مانا شۇ سەۋەپتىنمۇ ئەمىر ئەلشىر بەدئۇززا مان مىرزىنىڭ ھوزۇرىغا ئەلچىلىككە باردى. ئۇ مىرزدىن ئاتىسىنىڭ ئەمىرىگە قۇلاق سېلىشنى ئۆتۈندى، خۇددى ئالدىنقى قېتىم، يەنى مۆمىن مىرزا ئۆلتۈرۈلۈشتىن ئاۋال يۈزبەرگەن ئىسيان ۋاقتىدا نېمە دېگەن بولسا، شۇنى يەنە تەكىتلىدى. ئەمما ئۇ ھەرقانچە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بىلەن بەربىر مىرزا تۆۋە

قىلىشقا ئۈنمىدى. ئۇ ئەمىر ئەلشىرغا قاتتىق تىكىلىپ تۇرۇپ: «مەۋلانە، مەن سىزنى ئاتامدىن ئارتۇق كۆرمىەن، ئوغلۇمۇ سىزنى مەندىن ئارتۇق سۆيەتتى. خوش، قېنى ئېيتىڭچۇ، ئانا دېگەن پەرزەنتنى تىرىك تۇرغۇزۇپ ئۆلتۈرەمدۇ؟» - دېدى. شائىر ئۇنىڭ نېمىگە ئىشارە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلدى ۋە كۆزلىرىدىن ئىختىيارسىز ياش تۆكۈلدى: «مىرزىم بۈگەپلەرنى ئۇنتۇڭ!» - دېدى، ئۆزىنى سەل ئوڭشىۋېلىپ. «قايسى سۆزلەرنى؟» دېدى بەدئۇزىمان مىرزىغا چوڭقۇر ئازاپ ئارلاشقا غەزەپ بىلەن. بۇ چاغدا ئەمىر ئەلشىر ئۆزىنى ئارتۇچە تۇتالماي ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى. ئۇنىڭ ھالىنى كۆرگەن بەدئۇزىمان مىرزىنىڭ كۆزلىرىدىن تارام-تارام ياش قۇيۇلدى.

ئەلچى ئەمىر ئەلشىر مەرۋىدە قارارگاھ قۇرۇپ ياتقان سۇلتان ھۈسەيىننىڭ ھوزۇرىغا تولىمۇ ئۈمىدسىز ھالدا قايتىپ كەلدى. ئۇ بىر زامانلاردا ئۇلۇغ ئەمىر تۆمۈر كۆراگان تىكىلىگەن بۇ قۇدرەتلىك سەلتەنەتنىڭ ئاخىرقى بىر پارچىسى بولغان دۆلەتنىڭ تەنەززۇلغا ئېچىنغان ھالدا ھۈسەيىن بايقاراغا: «پەرزەنتىڭىز تۆۋە قىلىشقا تەييار» - دېدى. ئۇ كۆڭلىگە پۈككەن تەدبىرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىشقا سېلىپ، پادىشاھنى بەدئۇزىمان مىرزىغا تەلەپ قىلغان شەرتلەرنىڭ ھەممىسىنى قۇبۇل قىلىشقا كۆندۈردى. ئاندىن قارارگاھتىكى چېدىرغا كىرىپ، ئىسيانچى شاھزادىگە مەكتۇپ يازدى ۋە شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىلا مەكتۇپنى چاپارمەندىن ئەۋەتتى. ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتە-ئۆتمەي بەدئۇزىمان مىرزىدىن جاۋاب كەلدى. ئۇ ئەمىر ئەلشىرنىڭ مەكتۇبىنى تاپشۇرۇپ ئالغانلىقىنى ۋە ئۇزۇنغا قالماي تۆۋە قىلىش ئۈچۈن پادىشاھنىڭ ھوزۇرىغا يىتىپ بارىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئارىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەر بارا-بارا مىرزىنىڭ مەكتۇبىدىكى ۋەدىلىرىنى ئىسپاتلىدى. سۈلھىنامە پۈتۈلۈپ پادىشاھ مازەندارانغا، ئەمىر ئەلشىر بولسا دارۇلسەلتەنەتكە قايتىشقا تەييارلاندى.

ئەتىسى ئەتتىگىنى يولغا چىقىدىغان چاغدا شۈنەرسە مەلۇم بولدىكى، شائىرنىڭ قارارگاھتىكى چېدىرنىڭ تۈرۈسىدا بىر غۇرلاي ئۇۋا ياساپ تۇخۇم قۇيۇشقىمۇ ئۈلگۈگەن ئىدى. چېدىرنى يىغىشتۇرۇشقا رۇخسەت سوراپ كىرگەن مۇلازىملار بۇ ئىشنى ئۇنىڭغا ئېيتقاندا ئەمىر ئەلشىر بۇ ئىشنى بالدۇرلا بىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە مۇلازىملارنىڭ قوقۇۋۇشتۇرۇپ تۇرۇشقانلىقىنى كۆرۈپ: «غۇرلاي تۇخۇمنى يېرىپ چۆچىلىرىنى ئۇچۇرما قىلغانغا قەدەر چېدىر شۇ پېتى تۇرۇپ تۇرسۇن»، - دېدى. ئاندىن خوجا ھۈسەيىن بەختىيارنى ھوزۇرىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭغا چېدىرنى بۇزماستىن ھەرۋاقىت مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرۇشنى تاپىلاپ، غۇرلاي بالىلىرى چوڭ بولۇپ، قاناتلىرى تۆمۈردەك قېتىپ ئۇچۇرما بولۇپ، ئۇچۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ چېدىرنى مۇھاپىزەت قىلغان بۇ خىزمىتى ئۈچۈن بۇ تەڭداشسىز چېدىرنى يىغىپ ئېلىپ كەتسە بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. خوجا

ھۈسەيىن بەختىيار ئەمىرنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ دەسلەپتە بىر ئاز ئىسەنكىرەپ تۇرۇپ قالدى، كېيىن بىردىنلا كۆزلىرى چاقناپ ھەزرەتنىڭ شەنىگە ۋە ئۆزىگە قىلغان ساخاۋىتىگە ھەمدۇ-سانالار ئېيتىپ، ئۇنىڭ ئەمىرنى خوشاللىق بىلەن بەجا كەلتۈرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. كۆڭلى تىنىپ، دىلى خاتىرجەم بولغان ئەمىر ئەلشىر سەلتەنەت بالىلىرى بولغان پۇخرالارغا ئاللاھدىن كۆپ ئىنايەتلەر تىلەپ يولغا چىقتى. مانا نەچچە يىلدىن بۇيانقى سەلتەنەت ئاسايىشلىقى ئۇنىڭ چېدىرى تۇرۇسغا ئوۋا قويغان غۇرلاي تۇخۇملىرىدەك ئامانەت، ئەگەر ئۇلار مۇھاپىزەت قىلىنمىسا، ھىرىسۇ-ھەۋەس، زۇلۇم-سىتەم، ئىسيان-غەۋغا قەسىرىدىن يەرگە چۈشۈپ كۆمپە يىكۇم بولىدىغانلىقى شۈبھىسىز.

تا ھىرىسۇ ھەۋەس خامنى بەربات بولماس،
تا نەپسۇ ھاۋا قەسىرى بەربات بولماس،
تا زۇلۇم-سىتەم جانغا بىداد بولماس،
ئەل شاد بولماس، مەملىكەت ئاۋات بولماس...

ئەمىر ئەلشىر يولدا كېتىۋېتىپ، بەربىر قېرىغان پادىشاھ بىلەن كۈچ-غەيرەتكە تولغان شاھزادىلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتلەرنىڭ مۇقەررەر يۈز بېرىدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئۆزىنىڭ ئۆمۈربويى بۇ سەلتەنەتنىڭ روناق تېپىشى ئۈچۈن چەككە رىيازەت، جاپا-مۇشاقەتلىرىنىڭ خۇددى قىزىق قۇمغا تامغان يامغۇر تامچىسىدەك بىنەپ كەتكەنلىكىدىن يۈرەك-باغرى ئېزىلدى. شائىر بالىلىقتىكى دوستىنىڭ كېيىنكى يىللاردا جەڭگى-جىدەل ۋە ئەيشى-ئىشرەت قىلىشتىن باش تارتىمغا ئىلگىرىدىن نارازى ئىدى. تېخىمۇ پاجىئەلىك بولغىنى شۇكى، قېرىپ قالغان پادىشاھ ھەركۈنى ناماز پىشىندىن كېيىن ئۈچمەيدىغان بىرمۇ كۈنى يوق ئىدى. ئۇنىڭ بۇ قىلمىشى پەقەت ئۆزىنىڭ خوي-پەيلىگىلا ئەمەس، بەلكى ئوغۇللىرى ۋە بارلىق سىپاھلىرىغا غەيرى تەسىر كۆرسىتەتتى. بىر يۈتۈم مەي دۇنيانى بۇزىدۇغۇ، ئەمىر ئەلشىر «ئۆمەل خابائىس» بولغان مەيگە بىرىلىشىنىڭ ئاقبۇتىدىن بەكمۇ قورقاتتى.

ئۇ ئوتتۇز يىلدىن بۇيان مۇشۇ سەلتەنەت ئاستانىسىنىڭ تۇپرىقىغا يىلتىز تارتتى. ھەر ۋاقىت دوستى ئولتۇرغان تەختىنىڭ تېنىچلىقىنى كۆزلىدى. ئاتا-ئەۋلادى ئازكەم بىر ئەسىر مابەينىدە ساداقەت بىلەن خىزمەت قىلىپ كەلگەن تۆمۈرىيلەر خانلىقىنىڭ تېخىمۇ روناق تېپىشى يولىدا قوللىرىغا قېلىچ ئېلىشقىچە ھەممىنى قىلدى. بۇ خىزمەتلىرىنىڭ بەدىلىگە

پادشاھلارمۇ ئۇلارغا كۆپ ئىلتىپاتلارنى كۆرسەتتى، ئالىي مەرتىۋىلەرنى بەردى، بەزىدە تېخى ئۆز نەزىرىنىڭ چېتىدىمۇ قويدى، ئەمما يەنە ھوزۇرغا چاقىرىتتى.

پادشاھقا دوست بولغان كىشىنىڭ دۈشمىنى كۆپ بولىدۇ. ئوتتۇز يىلدىن بۇيان، بۇ دۈشمەنلەر ئۇنى يامان كۆرۈشتى، ئۇنىڭغا تۆھمەتلەرنى ئارتتى، بۆھتانلارنى چاپلاشتى، ئەمما ئۇ ھەرگىز پۇشايمان قىلمايتتى، چۈنكى پۇشايماننىڭ پايدىسى يوق. ياق!- ياق! ئۇ پۇشايمان قىلمايدۇ، ئۇ چەككەن رىيازەتلىرىدىن رازى. ئۇ ھەر ۋاقىت كىڭلىنى تەڭرىتائالا يولىدىن غاپىل، مۇسۇلمانلار دادىدىن خالى قىلمىدى، دوستلىرىنىڭ پىكىرىدىن ۋە دۈشمەنلىرىنىڭ ھىلە-مىكىرلىرىدىن بىپەرۋا بولمىدى.

ھىجرىيە 873-يىلى (مىلادى 1469-يىلى) سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا قارا باغدىكى جەڭ مەيدانىدا ھەلاك بولدى. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلانغان سۇلتان ھۈسەيىن مىرزا خۇراسان تەختىنى ئىگەللىۋالدى. شۇ چاغدا ئۇ ئەمىر ئەلشېرىننىڭ نەزىرىدە بۇ تەختنى ئىگەللەشكە سۆزسىز ھەقىلىق ئىدى. شۇ چاغدا ئۇ سەمەرقەندتە، تېخىمۇ ئېنىقراقى خۇجا جالالىددىن فەزلۇللاھ ئەبۇلەيىس خانىقاسىدا تەرىقەت سۇلۇكى ئىلمىنى ئۈگۈنىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. ئۇ بۇ خوشخەۋەرنى ئاڭلاپ، ئۆزىنىڭ دوستىنىڭ يېنىدا بولۇشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى ۋە ساخاۋەتلىك ئەمىر ئەخمەت ھاجىببەگنىڭ ھەمراھلىقىدا ھىراتقا ئاتلاندى. سۇلتان ھۈسەيىن مىرزىنىڭ تەختكە ئولتۇرغانلىقى شەرىپىگە «قەسەدەئى خېلالىيە» نى يازدى. پادشاھمۇ ئەمىر ئەلشېرىننى خۇرسەنلىك بىلەن كۈتىۋېلىپ، ئۇنىڭغا ئالىي ئىلتىپاتلارنى كۆرسەتتى. ئەمما تېخى پادشاھلىق تەختى ئامانەت ئىدى، ماناشۇ ئامانەت تەختنى بەقارار قىلىش مەقسىتىدە مەملىكەتتە پادشاھ بىلەن تەڭ تېنچلىق-ئاسايىشلىق بەرپا قىلىش ئۈچۈن ئۇ مەلۇم ۋاقىت قەلەمنى ئۈنۈتتى. تەخت ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان بۇ كۆرەش خېلى ئۇزۇن داۋام قىلدى. يالغۇز يادىكار مۇھەممەد مىرزا سۇلتان ئەبۇ سەئىدىمىرزا نىڭ ۋارىسى سۈپىتىدە تەختكە دەۋاڭلىق قىلىپ ئاز بولمىغان كاساپەتلەرنى يەتكۈزۈپتۇمۇ؟! ئۇنىڭدىن كېيىن سۇلتان مەھمۇد مىرزا، قارا قۇيۇنلۇلار ياردەم بەگەن ئەبۇبەكرى مىرزا بىلەن بولغان جەڭلەرچۇ؟ ماناشۇ جەڭگى-جىدەللەر داۋامىدا ئۇ ھەمىشە يا دوستىنىڭ قېشىدا، يا دارۇلسەلتەنەنى قوغداشتا باش-قاش بولاتتى.

مانا ئۇنىڭ چەككەن زەخمەتلىرىنىڭ جاۋابى سۈپىتىدە مەملىكەتتە ئاسايىشلىق قارار تاپتى. ئەمىر ئەلشېرىننىڭ سەۋەبى بىلەن سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئوردىسىغا ئەھلى ئىلىملەر ۋە بىنەزەر ئىنسانلار توپلاندى، مانا ئەمدى بۇ بىۋاپا جاھان بۈگۈنگە كېلىپ-پادشاھمۇ، ئۆزىمۇ شەكەستە بولىدىغان ئوخشايدۇ. ئۇ دوستىنى ئادالەتلىك پادشاھ بولۇشقا دەۋەت قىلىپ كەلدى. زۇلۇم ۋە ئادالەتسىزلىك سەۋەبىدىن ئاۋات جايلار ۋەيران،

قەسىر-سارايىلار بايقۇشقا ماكان بولىدىغانلىقىنى تەكرار-تەكرار ئېيتتى. پادىشاھلار زۇلۇم ۋە ئادالەتسىزلىك قىلىشقا كۆپرەك مايىل بولىدۇ، ناھەق قان تۆكۈش ئۇلارنىڭ ھۈنرى... چىنى بار ئادەم ئۇنىڭدىن قورۇقسۇن. پادىشاھلارنىڭ ناماقۇللىقى ئۆزلىرىگە ياخشى كۆرۈنىدۇ، قارىنى ئاق دېسە، بۇنى ماقۇللىمىغان گۇناھكار، ئاقنى قارادېمىگەنلەرنىڭ بولسا، روزىغارى قارا بولىدۇ. پادىشاھلارغا توغرا سۆزنى ئېيتقانلارنىڭ چىنى خەتەردە، ئىزگۈلۈككە ئۈندىگەننى قەتئىئام كۈتىدۇ. ئەمما ئۇ دوست سۈپىتىدەمۇ، ۋەزىر سۈپىتىدەمۇ يامان، ئىمانسىز بولسا پوخرانىڭ ھالىغا ۋاي.

ئەسلىدە «ۋەزىر» دېگەن سۆز «ۋىزىر» يەنى «گۇناھ» دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ۋەزىرلەر ئۆز ھۆكۈمدارنىڭ كۆڭلىنى خوش قىلىش ئۈچۈن گۇناھتىن تەپتارتمايدۇ. بىراق ئەمىر ئەلىشىر بولسا، ۋەزىرلىكنى ھۆكۈمدار يۈرگۈزگەن سىياسەت تۈپەيلىدىن يۈزبەرگەن گۇناھلارنى بوينىغا ئېلىش ۋە بىرتەرەپ قىلىش دەپ چۈشىنەتتى. ئەنە شۇ مەقسەت يولىدا ئەقىدىسىگە نەقىشلەنگەن «ئىنساپلىققا خۇدا رەھمەت قىلسۇن» دېگەن سۆزنى سەلتەنەتكە بولغان ساداقىتىنىڭ شۇئارى قىلدى. ئەمما ئۇ ئەمدى قېرىدى، ھاردى، تالدى، تالچىقتى، تېلىقتى. ئەمدى ئۇ ئۆمۈر بويى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن مۇبارەك ھەج سەپىرىگە ئاتلىنىش پەيتىنىڭ يىتىپ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئەمىر ئەلىشىر روھى پاكىز، پاك-دىيانەتلىك كىشى ئىدى. گەرچە ئۇ قۇدرەتلىك بىر خانلىقنىڭ ۋەزىرلىكىدىن ئىبارەت ئۇلۇغ مەرتىۋىلەرگە ئېرىشكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن پەخرلىنىپ ئۈچمىدى، بەلكى تەرىققەتكە سادىق بولدى. سۇلتان ھۈسەيىن مىرزا بىر قېتىم ئۇنىڭ پاكلىقى، تاھارەتسىز بىر قەدەم ئالمايدىغانلىقى ھەققىدە «بۇھەزەت دۇنياغا كېلىپ ھايات لىباسىنى كەيگەندىن بۇيان پىشىگە شەھۋەت چىركىنى يۇقتۇرمىغان، كىچىك پېئىللىق ۋە مەرتىلىك تونىنىڭ ياقىسىدىكى لەئىل توگمىسىنى خۇتۇنلارنىڭ ھاۋايى-ھەۋسىگە تۇتقۇز مەن» - دېگەندى.

ئەمىر ئەلىشىر ياشلىقىدىن باشلاپ، ھەتتە ھىرات ۋە سەمەرقەند مەدرىسىلىرىدە ئىلىم-ئىرپاندىن ساۋاق ئېلىۋاتقان چاغلىرىدىمۇ، ھەمىشە دەرۋىشلەرنىڭ سۆھبىتىنى خالىدى، ھىدايەت يولىدا رەھنامىلىق قىلىۋاتقان ماشايىخلاردىن ئىلىم ئۈگەندى، بۇ پاك دىل كىشىلەر توپىغا ئىخلاس ۋە مۇردلىق قەدىمى بىلەن خىزمەت قىلدى. ئاستىراتتا يۈزبەرگەن ۋەقە تۈپەيلىدىن پادىشاھ بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىغا چۈشكەن سوغۇقچىلىق سەۋەبىدىن ئوردىدىن چەتلەشتۈرۈلگەندىمۇ سەلتەنەت ئىشىدىن ئىتەك يىغىشتۇرۇپ، ئىبادەت ۋە رىيازەت ئەھلى بىلەن بىرگە بولۇش مەقسىتىدە راباتى سۇخەيلىدە ھوجرىغا بىكىنىپ ئېتىكاپتا ئولتۇردى. ئەسلىدىمۇ ئۇ پانا يولىغا مايىل ئىدى. لېكىن ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا

پادشاھ ئۇنى يەنە ئور دىغا چاقىردى. ئەمىر ئەلىشىر دەسلەپ «مېنىڭ يولۇم پېقىرچىلىقتا» دەپ بۇنىڭغا ئۇنىمىدى. ئاخىرى بىر كۈنى پادشاھ پۈتۈن ئوردا ئەھلى ئالدىدا ئۇنىڭغا: «سەلتەنەت ئىشلىرىنى تەرتىپكە سېلىش سىزنىڭ رايىڭىزغا قاراشلىق بولۇپ قالدى. كېلىڭ دوستۇم، تىنىمسىز قەلىمىڭىزدىن مەملىكەت تىنچ-ئامان بولسۇن» دېدى. ئەمىر ئەلىشىر ئاخىرى «بىر سائەتلىك ئادالەت ئاتىشى يىللىق ئىبادەتتىن ئەۋزەل» دېگەن سۆزگە ئەمەل قىلىپ، پادشاھنىڭ تەكلىپىگە ماقۇل بولۇشقا مەجبۇر بولدى.

ئۇ شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان بولسىمۇ، ئەمما پاك ۋە ئۇلۇغ تەڭرىنى ھېچقاچان ئۇنتۇپ قالمايدى. ھېچقاچان، ھېچ بىر سۆزىدە دەرۋىشلەرنىڭ دىلىنى رەنجىتىمىدى، ھەر بىر ئىشقا ئىخلاص ۋە ئىمان بىلەن كىرىشتى. شۇ سەۋەپتىن سەلتەنەت ئىشلىرىدىكى قالايمىقانچىلىقلارنى ئوڭشاش توغرىسىدا پادشاھقا مەسلىھەت بەرگەندە ئىماننى ئوتتۇرىدا قوتۇپ سۆزلىدى. ياشلارغا تەڭرى ئىنايىتىدىن شەپقەت تىلىدى، دوستلارغا كەرەم، پىشقەدەملەرگە ئىززەت كۆرسىتىش مىزانىغا ھەمىشە رىئايە قىلدى.

پادشاھ ئۇنىڭغا كۆپلەپ يەر-سۇ ئىنئام قىلدى. ئەمما ئۇ باي بولۇشنى خىيالغا كەلتۈرۈپمۇ قويمىدى، بەلكى ئۆز مۈلكىدىن كىرگەن دارامەتنى ساۋاپلىق ئىشلار، مەدرىسلەرنىڭ ئەھۋالىنى ياخشىلاش، مەرىپەتكە يېتەكلىگۈچى كىتاپلارنى كۆچۈرۈپ كۆپەيتىش، تالىپلارغا نەپىقە بېرىش، مۇھتاجلارغا ياردەم بېرىش ۋە ھەتتا، زۆرۈرىيەت تۇغۇلۇپ قالسا پادشاھقا، لەشكەرلەرگە سەرىپ قىلدى. ئەمىر ئەلىشىرنىڭ شەخسىي مۈلكىدىن كىرىدىغان بىر كۈنلۈك دارامەت ئون سەككىز مىڭ شاخىرۇخى ئىدى، ئۇ ئەنە شۇ دارامەتنىڭ ھەممىسىنى ساخاۋەت، ھىممەت ئېھسانغا ئايلاندۇرۇشقا تىرىشتى.

ئۇ ھەقتىن قورقۇشنى ھېچقاچان ئېسىدىن چىقارمىدى، بېشىغا ئېغىر مۇشاقەتلەر كەلگەندىمۇ سەۋىر-تاقەت، چىدام-غەيرەت بىلەن ئاللاھقا سېغىندى ۋە باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشقا دەۋەت قىلدى. ئۆزىنىڭ مۇشۇ ئەقىدىسى ئۈچۈن سوپى مائىشەتلەرنىڭ ئەھۋالى بايان قىلىنغان، سۈلۈك يوللىرى كۆرسىتىلگەن «نەسائىمۇل مۇھەببەت»، «لىسانۇتتەير» ناملىق كىتاپلارنى يازدى. كېچە-كۈندۈز پوخرا-يۇ، دەرۋىشلەرنىڭ، غېرىب-مۇساپىرلارنىڭ غېمىنى يەپ، تۈرلۈك ناملاردىكى خانىقا، مەسچىت، رابات-سارايلارنى، ھامام ۋە كۆۋرۈكلەرنى سالدۇردى. يالغۇز «خالىسىيە» خانىقاسىدىلا ھەر كۈنى مىڭدىن ئارتۇق مىسكىنگە تاماق تارقىتىلدى، ھەر يىلى ئىككى مىڭغا يېقىن باش كىيىم، تون، كۆڭلەك-ئىشتان ۋە ئۆتۈك ئۈلەشتۈرۈلدى. بۇنداق ساخاۋەتلەردىن بەھرىمەن بولغانلار ناھايىتى كۆپ ئىدى...

بۇنىڭدىن ئىككى يىل بۇرۇن ئۇ نىشاپورغا بارغاندا ماشايىخلار، جۈملىدىن ئۆزى چوقۇندىغان شەيخ پەردىدىن ئەتتار مازىرىنىڭ بارغانسېرى خارابىلىككە ئايلىنىپ كېتىۋا تقانلىقىنى كۆرۈپ، كۆڭلى بەك يېرىم بولدى ۋە دەرھال رېمونت قىلىشنى بۇيرىدى، شەيخنىڭ قەبرە بېشىغا يېڭى بىر خانىقا سالدۇردى. ھىراتتىكى مەرغەنىي بېغىنىڭ ئىچىگە ئاجايىپ ھەشەمەتلىك بىر مەسچىت سالدۇرۇپ، شۇ زاماندىكى ئاتاقلىق قارىيلارنىڭ بىرى بولغان خوجا ھاپىز مۇھەممەد سۇلتانشاھنى بۇ مەسچىتكە ئىماملىققا تەيىنلىدى. ئۆزىمۇ بەش ۋاخ نامازنى مۇشۇ مەسچىتتە ئۆتەپ، نامازغا كەلمىگەنلەرنى قاتتىق سۈرۈشتۈردى.

كۈنلەردىن بىر كۈنى ئەمىر ئەلشىر ئەسىر نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپلا، كۈندىلىك ئادىتىگە خىلاپ ھالدا مەسچىتتىن ئىتتىك چىقىپ، ھېچقانداق جايدا توختىماستىن، ئۇدۇل مېڭىپ، ھىراتلىقلار «ئۇنسىيە» دەپ ئاتىشىدىغان ئۆز ھويلىسىغا يېتىپ كەلدى ۋە ھويلا ئوتتۇرىسىدىكى بىنەپشىزارلىققا قاراپلا ئارقىسىغا ياندى. كۆپچىلىك بۇنىڭدىن بەكمۇ ھەيران قېلىشتى. خوجا ھاپىز مۇھەممەد سۇلتانشاھ ئۇنىڭدىن نېمە ئۈچۈن بۇنچىۋالا بىسەرەمجان بولۇپ كەتكەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى سورىغاندا، ئۇ مۇنداق دەپ جاۋاب بەردى. «بايا نامازغا چىقىش ئۈچۈن ھويلامدىكى بىنەپشىزارلىقنىڭ يېنىدا تاھارەت ئالغانىدىم. ناماز سېپىدە تۇرغىنىمدا بىر چۆمىلىنىپ يەلكەمدە ئۆمىلەپ يۈرگەنلىكىمنى كۆرۈپ قالدىم، بۇ چۆمۈلنىڭ بايا تاھارەت ئالغان جايدا مۇرەمگە ئېلىنىۋاتقانلىقىنى بىلدىم. ناۋادا ئۇ چۆمۈلە يەلكەمدىن چۈشۈپ كېتىپ، ئاياغ ئاستى بولۇپ ئازار يەپ ئامان قالغان تەقدىردىمۇ، ئۇ ئۇۋىسىغا قايتىدىغان يولنى تاپالماي ئۆلۈپ كېتىپ قالسا ئۇنىڭ ئۇۋالىغا قېلىشتىن قورۇقتۇم. شۇڭا مەن نامازنى ئۆتەپ بولۇپلا ھويلامدىكى تاھارەت ئالغان جايغا بېرىپ، چۆمۈلنى ئۇۋىسىنىڭ ئېغىزىغا چۈشۈرۈپ قويدۇم. دە، ئۇۋالىغا قېلىشتىن قۇتۇلدۇم. مانا ھازىر يەلكەمدىن چۆمۈلە ئەمەس، بىر تاغ ئاغدۇرۇلغاندەك يەڭگىللەپ قالدىم، خوجام»، - دېدى.

بۈگەننى ئاڭلىغان خوجا قولىنى دۇئاغا، دىلىنى رەخمەت ئېيتىشقا ئاچتى...

ئەمىر ئەلشىر مەرۋىدىن دارۇلسەلتەنەتكە قايتقاندا، يول بويى ئويلىغانلىرى توغرا بولۇپ چىقتى. مەملىكەتتە بەدئوززىمان مىرزانىڭ ئىسياندىن كېيىن بارلىققا كەلگەن ئاسايىشلىق ئانچە ئۇزاق داۋام قىلمىدى، بەلكى بىر يىغا يەتمەيلا ئاخىرلاشتى. بۇ قېتىم سۇلتان ھۈسەيىن مىرزانىڭ يەنەبىر ئوغلى - ئابدۇلمۇھسىن مىرزا توپىلاڭ كۆتۈردى. شۇنىڭ بىلەن سۇلتان ھۈسەيىن قوشۇن باشلاپ ئوغلىنىڭ ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن مەرۋىنگە قاراپ يول ئالدى. بۇ ۋەقەدىن خېلى بۇرۇنلا ئەمىر ئەلشىر پادىشاھقا قايتا.

قايتا مۇراجەت قىلىپ، مۇقەددەس كەئىبىنى تاۋاپ قىلىش سەپىرىگە ئىجازەت ئالدىغا مۇۋەپپەقىيەت بولغانىدى. بىراق بۇ ۋەقە تۈپەيلىدىن سۇلتان قوشۇنلىرى دارۇلسەلتەنەتتىن يەنە بىر قېتىم چىقىپ كەتتى، ئەمىر ئەلشىر بولسا، بۇ سەلتەنەتكە ئەمدى تېنچلىقنىڭ مەڭگۈ نىسپى بولمايدىغانلىقىنى، پادىشاھنىڭ پايتەختتىن چىقىپ كېتىشىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك ئارزۇسى بولغان بۇ مۇبارەك سەپەرگە ئاتلىنىشىنىڭ تېپىلماس پۇرسىتى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، دەپھال يولغا چىقتى ۋە بىرنەچچە كۈنلەردىن كېيىن مەشھەدكە يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ كارۋىنى شەھەرگە يېقىنلاشقاندا ئۇ يەنە بىر قېتىم پادىشاھدىن ھال-ئەھۋال سوراش، ئۇنىڭدىن قالسا، بۇ سەپەرگە بېرىلگەن ئىجازەتنى تېخىمۇ مۇستەھكەملەش نىيىتىدە تىۋىپ مەۋلانە ئابدۇلھەينى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ ھوزۇرىغا-مەرۋىگە ئەۋەتتى. ئۆزى ئىمام رازىنىڭ مەقبەرىسى ئەتراپىدا پاناھلىنىپ يۈرىدىغان كەمبەغىل، يېتىملىرىگە تاماق ئۈلەشتۈرۈپ بېرىش ئۈچۈن سېلىنغان غەلبۇرخانىدا قونۇپ، جاۋاب كۈتتى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي مەۋلانە ئابدۇلھەي ئىسيانچى ئابدۇلمۇھسىن مىرزا بىلەن جەڭ قىلىۋاتقان سۇلتان ھۈسەيىن مىرزانىڭ يېنىدىن قايتىپ كەلدى ۋە ئەمىرگە پادىشاھنىڭ مەكتۇبىنى تاپشۇردى.

سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ ئەمىر ئەلشىرگە يازغان مەكتۇبى:

«سەلتەنەتنىڭ روھى، مەملىكەتنىڭ تايانچى، دىن ۋە دۆلەت ئەرباپلىرىنىڭ ئەڭ ھۆرمەتلىكى، دۆلەت ۋە مىللەت ساھىپلىرىنىڭ يېتەكلىگۈچىسى، خەيرلىك بېيىنلارنىڭ مۇئەسسەسى، پاكىزى ئىشلارغا بۇيرۇلغان خاقانى دۆلەتنىڭ مەدەتكارى، سۇلتان ھەزرەتنىڭ يېقىنى نىزامىدىن ئەلشىر جاناپلىرىغا ھىساپسىز كۆپ دۇئالار ۋە مەشۇق قوزغاتقۇچى سالاملار توپلامى يەتكۈزۈمىز، پەيزىلىك مۇلاقاتلار ئارزۇسى شەرق پايانى دائىرىسىدىن ئارتۇقتۇر.

روشن كۆڭۈللىرىگە يېتىپ مەلۇم بولسۇنكى، جۈمە كۈنى-رەجەپ ئېيىنىڭ ئون بىرىنچى كۈنى ئۇلۇغ مەۋلانە ئابدۇلھەي كېلىپ، شەرەپلىك مىجەزلىرىنىڭ كەيپىياتى، ساق-سالامەتلىك ياخشى ھالەتلىرىنى يەتكۈزدى. بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىش بىزنىڭ ھەددى ھىساپسىز شادلىقىمىزغا سەۋەب بولدى. ئۇ يېتىپ كېلىشتىن ئىلگىرىلا كۆڭۈللىرىدە قارار تاپقان ھىجاز تەرەپكە ماڭغانلىقلىرى توغرىسىدىكى خەۋەر ئېغىز-ئېغىز كېلىپ تۇرغانىدى. ئەمما ئىشەنچلىك كىشىلەردىن ئىشىتمىگىنىم ئۈچۈن ئىشەنگىلى بولمايتتى. لېكىن بىر قېتىملىق سۆھبەتتە خوجا ئەفزەلىدىن مۇھەممەدكە يېزىلغان مەكتۇپلىرىنىڭ مەزمۇنىدىن مەلۇم بولىدىكىم، بۇ كۈنلەردە ئۇ تىلەكلىرى مۇستەھكەملىنىپ ۋە يېڭىلىنىپ، سەپەرگە ئاتلىنىش خىياللىرى جەزمگە ئايلانغان.

گەپ شۇنداقكى، ھەممىگە، بەلكى ئالەمگە ۋە ئالەم ئەھلىگە ئاشكارىدۇركى، ئول جاناپ بىلەن بىرلىك، ھەمىجەھەتلىكتىن باغلىنىش ۋە باغلىنىش ئالاقىسى، ھەمىنەپەسلىكتىن تا شۇ كۈنگىچە قايسى دەرىجىگە بېرىپ بارغانىمىز ۋە ئېلىپ بارىمىز. ھەمىيشە، ھەرقانداق ئەھۋالدا ئول جاناپنىڭ شەرەپلىك رازىلىقىنى ئۆزىمىزنىڭ مۇددىئىسى ۋە تەلەپلىرىمىزدىن ئۈستۈن بىلىپ، بۇ جەھەتنى مىسلىسىز دۆلەت دەلىللىرىدىن ساناغىلىق ۋە سانايىمىز. ھەقىقەتەن، ئۇنىڭ قارشىسىدا ئول جاۋاپتىن دۆلەتخاھلىق ئەسەرلىرى، ئىخلاسى، ياخشى پىكىرلىك ۋە يېقىنلىق كەبى خىسلەتلەر بارلىققا كەلگەن ۋە بارلىققا كېلىدۇ. بۇ قۇياشتىنمۇ روشەنراق بولغىنى ئۈچۈن تەپسىل بېرىشنىڭ پايدىسى يوق. ئۆزلىرى بىلىلىكى، ئوتتۇرىمىزدا ھېچقانداق تەكەللۇپ ۋە ئۆزىرىچىلىك بولماي، ھەمىشە سۆز شۇنداق بولاتتىكى، ئۇ سەلتەنەت تايانچىنىڭ خاتىرىسىگە خەيرخاھلىق ۋە ياخشى پىكىرلىك يولى بىلەن نېمىكى كەلسە، ئۇنى ئېيتىشقا توققۇز قېتىم رۇخسەت بېرىلگەندى. دائىم بىزنىڭ خاتىرىمىزگە نېمىكى كەلسە، مېھرىبانلىق يۈزىسىدىن ئىزھار قىلاتتۇق. بۇ ۋاقىتلاردا ھىجرەت قىلىشتىن ئىبارەت ساۋاپلىق ئىشقا ئاتلىنىش قارارىغا كەلگەنلىكلىرى كۆڭلىمىزگە قانچىۋالا ئېغىر كەلگەنلىكىگە قارىماي، ئۇنىڭدىنمۇ ئەۋزەل ئىشنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ، شۇڭا سىلىنىڭ مەنمۇنلۇقلىرىنى مەنپەئەتىمىزدىن ئۈستۈن قويمىمىز. بىرىلگەن رۇخسەت ۋە ئىجازەتتىن قايتمايمىز. لېكىن كۆڭلىمىزگە كەلگەن ئىشلاردىن ئاگاھلاندىرۇشىمىز لازىم. روشەنكى، بۇ خۇسۇستا يولنىڭ تېنچلىقى شەرتتۇر. مەلۇم بولسۇنكىم، بۇ كۈنلەردە ئىراق زېمىنلىرى، جۈملىدىن باغداتنىڭ ئەھۋالى قانداق ئىكەنلىكى نامەلۇم. مىسىر ۋە شام زېمىنلىرىدىمۇ تۈرلۈك باش-باتاقلىقلارنىڭ بارلىقى ئىشلىمەكتە. رىۋايەت شۇنداق تۇركى، ئەگەر يولنىڭ خەۋپى كىشىنىڭ بىلىكى سەۋەپسىز تېلىپ قالغۇدەك دەرىجىدە بولسا، يولغا چىقىش جايز ئەمەس. ئەگەر مۇشۇ كۈنلەردە يولنىڭ خەۋپلىك ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى بىرەر پىكىر خاتىرىمىزگە كەلمىسە قانداق بولىدۇ؟ چۈنكى ئۆزلىرى ئېيتقاندەك، يولنىڭ ناتېنچلىقى جەھەتتىن خەۋپ پەيدا بولغان بولسا، زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن ئاشۇ خەۋپلىك جايدا كىشىنى قوغدايدىغان مۇلازىملار بولشى كېرەك.

يەنە گەپ شۇنداقكى، بۇقېتىمقى سەپەرلىرى ئۇزاققا سوزۇلۇپ كېتىدىغاندەك قىلىدۇ، ئۆمۈرگە ئىشەنچ قىلغىلى بولمايدۇ. ئەگەر بىز يەنە يۈز كۆرۈشكەن بولساق، خەيىرلىشىش قائىدىسى بىجاكەلتۈرۈلگەن بولسا ياخشى بولاتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، بۇ مۇقەددىمىلەرنى يېزىشىمىزدا شۇنداق ئەندىشىمىزمۇ باركى، مۇبادا مۇبارەك خاتىرىلىرىگە غۇبار چۈشۈپ، بۇ سۆزلەر دىكى غەرەزلەرنى بىلىمەن، دېگەن ئويغا كېلىپ قالالمۇ؟ دۆلەت

پاناھ ئاللىرى بۇ خۇسۇستا بىرەر شۈبھە يادلىرىغا كېلىپ قالسا، بىتەكەللىك سۆزلەۋەرگەيلا، بىزنىڭمۇ بۇ توغرىسىدا بىرەر ئىش يادىمىزغا كەلسە ئۆزلىرىگە مەلۇم قىلىشىمىز لازىم، دەپ بىلىمىز.

توغرا پىكىر قىلىش مەڭگۈ ئۆز ئىختىيارلىرىدا ۋە ئىككى دۇنيانىڭ ياخشىلىقى ئۈچۈن قانداقلىكى بىر نېمە لازىم بولسا تەقدىم قىلىپ تۇرۇلىدۇ. ئىككى دۇنيانىڭ سائادىتى يار بولسۇن. ۋەسسالام».

ئەمىر ئەلىشىر مەكتۇپىنى كۆرگەندىن كېيىن، سەپەرداش ھەمراھلىرى ۋە مەشھەد شەھرىنىڭ ئۇلۇغلىرى بىلەن مەسلىھەتلەشتى. ئۇلار سەلتەنەتنىڭ ئاسايىشلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ ھەجگە بېرىش ئىشىنى كىچىكتۈرۈش توغرىسىدا مەسلىھەت بېرىشتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە دەل شۇچاغدا مەۋلانە ئابدۇلھەيى شاھزادە ئابۇلمۇھسىن مىرزانىڭ ئاتىسى بىلەن سۈلھى تۈزۈش ئۈچۈن ئەمىر ئەلىشىرنىڭ ئوتتۇرىدا ۋەكىل بولۇشنى شەرت قىلغانلىقى ئېيتتى. پادىشاھ بۇ گەپنى قەغەزگە يېزىپ ئەۋەتتىكى ئىشەنمەي مەۋلانەگە ئېيتىپ ئەۋەتكەندى. شۇنىڭ بىلەن ئەمىر ئەلىشىر مەرۋىگە قاراپ يولغا چىقتى، ئۇنىڭ كارۋىنى مەشھەد بىلەن مەرۋى ئارىلىقىدىكى سەرخس كەنتىگە يىتىپ كەلگەندە، ئۇنى ئىنسى دەۋرۈش ئەلى ئالدىغا چىقىپ كۈتۈۋالدى. ئەتىسى سۇلتان ھۈسەيىننىڭ بۇ يەرگە كېلىۋاتقانلىقى مەلۇم بولدى، پادىشاھ بىلەن شائىر بوزارغان تۆپەدېگەن جايغا تىكىلگەن شاھانە چېدىردا ئولتۇرۇپ ئۇزاق سۆھبەتلەشتى. پادىشاھ ئۆز مەكتۇبىدا دىيىلگەن گەپلەرنى تەكرالىدى. ئەمىر ئەلىشىر ئۇنىڭ گەپلىرىنى بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئۈندىمەي ئاڭلىدى ۋە پادىشاھنىڭ سۆزلىرى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن:

- ئەلا ھەزرەت، سىلى بۇرۇن ماڭا، «ئەگەر پادىشاھلىقنىڭ ئىقىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشتىن قولۇمنى يىغالىسام شەيخ نەجمىددىن كۇبرا مازىرى ياكى خوجا ئابدۇللا ئەنسارىنىڭ مەقبەرىسىنىڭ جاتۇپىكىشى بولمەن» دېگەن ئىدىلە.

- شۇنداق ئەلىشىرىيەگ. - دېدى سۇلتان ھۈسەيىن مىرزا مەيۈسلەنگەن ھالدا. شۇ تاپتا ئۇ ئۆزىنىڭ يىگىرمە يىلنىڭ ئالدىدىكى گەپلىرىنىڭ دوستىنىڭ بۈگۈنگىچە ئۇنتۇپ قالمىغانلىقىغا، ئۇنىڭ ئەستە تۇتۇش قۇۋۋىتىنىڭ نەقەدەر كۈچلۈك ئىكەنلىكىگە كۆڭلىدە تەكرار-تەكرار ئاپىرىن ئوقۇماقتا ئىدى. پادىشاھ بىردىنلا سەگەكلەشتى ۋە ئەمىر ئەلىشىرنىڭ مۇددىئاسىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئۇنىڭ گېپىنىڭ داۋامىنى كۈتتى.

- ئەمدى بۇنىڭدىن كېيىن ئۇ سۆزلەرنىڭ سىلىگە مۇيەسسەر بولۇشى تەس. ئەمما شۇنداق نىيەتكە يىتىشنى ئارزۇ قىلغان مەھرىمىڭىزنىڭ ھىجاز سەپىرىگە چىقىشىمۇ رۇخسەت بەرمەيسىز. مەن سىزدىن نەچچە مەرتە رۇخسەت تىلىدىم، ھەتتا ئاخىرقى قېتىم

سىزدىن يەنە رۇخسەت سوراشقا جورئەت قىلغىنىمدا، سىزنىڭ كۆڭلىڭىزدە ماقۇل بولمىغانلىقىڭىزنى سەزگەن ئىدىم. شۇڭا بۇ قېتىم گەرچە ئۆز ئىختىيارىم بىلەن سەپەرگە ئاتلانغان بولساممۇ، لېكىن يەنە سىزنىڭ قېشىڭىزغا ئادەم ئەۋەتتىم، ئەمما سىز مەكتۇپ يېزىپ مېنى يولۇمدىن قايتۇردىڭىز.

پادىشاھنىڭ سەل ئوڭايىسىزلىنىۋاتقانلىقىنى سەزگەن ئەمىر ئەلىشىر «يەنە ماۋۋىنىمۇ ئاڭلاڭ» دېگەندەك قولنى كۆكسىگە ئالدى:

- بۇ گەپلەرنى ئېيتىشتىكى مەقسىدىم ھەرگىزمۇ ئەلا ھەزرەتكە تەنە قىلىش ئەمەس. مەن ھەقىقەتەنمۇ سىزنىڭ مەكتۇبىڭىزدىكى مەقسەتلەرنى مېنىڭ سەپىرىمنى مەنئىي قىلىش دەپ ئويلىمۇدۇم. مېنىڭ مەقسىدىممۇ ئۆزلىرىدىن يەنە بىر قېتىم رۇخسەت تىلەش ئىدى. ئەگەر رۇخسەت بەرسىلە، ئۆزەمنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى قالغان ھاياتىمنى خوجا ئابدۇللا ئەنسار بىننىڭ مازار ئاستانىسىنى سۈپۈرۈشكە سەرىپ قىلسام. مېنى سەلتەنەت ئىشلىرىدىن خالىي قىلىشىڭىز، مەنمۇ بۇنداق مەسئۇلىيەتتىن ئازاد بولسام. ئاھ... نەچارە، قېرىلىقىمۇ خۇدانىڭ ئىنايىتى ئىكەن، مانا ئەمدى سۆڭەكلىرىم بوشىدى، كۆزلىرىم نۇرسىز، كۆڭلۈم پاراغات ئىستەيدۇ...

- قېرىدىم، دېمەڭ ئەلىشىربەگ، - دېدى سۇلتان ھۈسەيىن. - مەندىن ئۈچ ياش كىچىكسىز. مەن قېرىدىم دېسەم بۇلار، ئەمما قاراڭ قولۇمدا قېلىچ، دۈشمەنلىرىم بىلەن چېپىشىپ يۈرىمەن. سىز بولسىڭىز...

- قېرىدىم ئەلا ھەزرەت، - دېدى ئەمىر ئەلىشىر، - بۇرۇنقىدەك مادارىم قالمىدى، مۇشۇ ھىجاز سەپىرىنىڭمۇ ئەڭ ئاخىرقى سەپەر بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلغانىدىم.

- سىز مۇبادا خۇراساندا قالسىڭىز، سىزنىڭ ھەرقانداق ئىلتىماسىڭىزنى بىجىرىش مەن ئۈچۈن پەرھىز، - دېدى پادىشاھ. - چۈنكى سىز ھازىر بۇ مۈلۈكنى تاشلاپ كەتمەكچى بولىۋا تىسىز، ئۇنداق قىلماڭ، مېنى يالغۇز قويماڭ، مېنى يالغۇز تاشلاپ كەتمەڭ. ياشلىقىڭىزدا، كۈچ غەيرىتىڭىز ئۇرغۇپ تۇرىدىغان چاغلاردا يېنىمدا بولىدىڭىز، ئەمدى قېرىغاندا بىر- بىرىمىزنى تاشلىۋەتسەك قانداق بولىدۇ؟

سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا سۆھبەتتىن كېيىن، پېشقەدەم شائىرغا ياقىسى قارا قۇندۇز تېرىسىدىن تىكىلگەن ئالتۇن تۈگمىلىك زەرباب جۇۋا ۋە يەنە بىرنەچچە قۇر قىممەت باھالىق تونلارنى كىيگۈزدى. شۇنىڭ بىلەن ئەمىر ئەلىشىر بىر نەچچە كۈنگىچە ئاتا بىلەن بالا ئوتتۇرىسىدىكى ياراشتۇرۇش ئىشلىرىنى تۈگىتىپ، پادىشاھنىڭ ئىجازىتى بىلەن دارۇلسەلتەنەتكە قايتتى.

ئۇ شەيبان ئېيىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ھىراتقا يېتىپ كەلدى. ۋەزىرى ئەزەم-مەلىكۇل شۇئەررانىڭ قايتىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان پايىتەخت ئەھلىنىڭ خوشاللىقى ھىساپسىز ئىدى، تۈمەنلىگەن كىشىلەر شەھەر دەرۋازىسىدىن تا ئۇنىسىيەگىچە بولغا يولنىڭ ئىككى ياقىسىدا تۇرۇپ ئۇنى قارشى ئالغىلى چىققاندى.

ئەمىر ئەلشىر ھىراتقا قايتىپ كېلىپ بىر ھەپتىدىن كېيىن، ئۇ خوجا ئەنسارىي مازىرى ئالدىدىكى مەيداندا شەھەر ئۇلۇغلىرىنىڭ ھەممىسى قاتناشقان چوڭ بىر يىغىن ئاچتى. يىغىندا ئۇ ھىراتنىڭ بارچە ئۇلۇغلىرىدىن، ئۆزىنىڭ بۇ قۇتلۇق دەرگاھنىڭ جارۇپكېشى بۇلۇشتىن ئىبارەت مۆتىۋەر ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئېلىشقا رۇخسەت قىلىپ، پاتىھە بېرىشنى ئۆتۈندى. «مەن بۇنىڭدىن كېيىن دەرۋىشلىك يولىدا ياشاشنى ئىختىيار قىلدىم»، - دېدى ئۇ. شۇ كۈندىكى مەجلىس شۇنداق ئۇلۇغ بىر مەجلىس بولدىكى، ھەتتا سەلتەنەت بېشىدىكى ئۇلۇغ ۋەزىرلەردىن بىرى بولغان مۇبارىزىدىن مۇھەممەد ۋەلى بەگكە ئوخشاش كاتتا ئەمىرلەرمۇ مازاردىكى مەجلىسكە يىغىلغان ئۇلۇملارنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ پايىتەك بولۇشۇپ كېتىشتى. مېھمانلار ئۈچۈن يەتمىش قوي، يىگىرمە بەش ئات سويۇلدى. ئۆلىمالارنىڭ ئالدىغا دۈۋە-دۈۋە قەنت-گېزەك ۋە تۈرلۈك نازۇ-نېمەتلەر مول كەلتۈرۈلدى. مەجلىس ئاخىرىدا ناشا يىخلار ئەمىر ئەلشىرگە پاتىھە بەردى.

ئاشۇ مەجلىستىن ئۇزاق ئۆتمەي، ئەمىر ئەلشىرنى دارۇلسەلتەنەتكە ئەۋەتىۋېتىپ، ئۆزى شىر ئوۋلاش ھەۋىسى بىلەن مازەندەران تەرەپكە كەتكەن پادىشاھتىن پەرمان كەلدى. پەرمان سەلتەنەت پايىتەختىدە ھۆكۈم يۈرگۈزۈۋاتقان ئەمىر ۋەلى بەگنىڭ نامىغا يېزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن پات ئارىدا ھىرات ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ئاھالىدىن زۆرۈر خىراجەت ئۈچۈن يۈز مىڭ دىنار ئۈندۈرۈش تەلەپ قىلىنغاندى. ئەمىر ۋەلى بەگ پادىشاھ تەلەپ قىلغان بۇ مەبلەغنىڭ يېرىمىنى شەھەر ئەتراپىدىكى دېھقانلاردىن يىغىپ، قالغان يېرىمىنى پايىتەخت ئاھالىسىنىڭ گەدىنىگە ئارتىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى.

ئەمما ۋەلى بەگ ئەمىر ئەلشىرنىڭ مەسلىھەتسىز ھېچقانداق ئىشنى قىلمايتتى. شۇڭا ئۇ بۇ پىلاننى شائىرغا دېدى. «بۇنداق ۋاقىتتا خەلقنىڭ ئۈستىگە ئورۇنسىز سېلىق سېلىشنى ئالىي دەرىجىلىك ساھىبقراننىڭ دۆلىتىگە مۇناسىپ كۆرمەيمەن». - دېدى ئەمىر ئەلشىر ۋە شۇ كۈنىلا پادىشاھ خەلقنى يىغىشنى تەلەپ قىلغان بۇ مەبلەغنىڭ ھەممىسىنى ئۆزىنىڭ دارامىتىدىن چىقاردى. ئۇنىڭ بۇ ساخاۋىتىدىن خەۋەر تاپقان شەھەر خەلقى ئارىسىدىكى ئۇلۇغ كىشىلەرنى ۋەكىل قىلىپ ئۇنىڭغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈشكە ئەۋەتتى. شائىر ئۇلارنىڭ مىننەتدارلىقىنى قوبۇل قىلىپ. «ھەج سەپىرىنى نىيەت قىلىپ چىققان

يولۇمدىن قايتۇرۇلدۇم، ئەمما بۇ يولدىن قايتۇرۇلغىنىم بىلەن ئىلىمگە خىزمەت قىلىش يولىدا دۇرمەن».. دېدى ۋە سۆزىنى بېيىت بىلەن ئاخىرلاشتۇردى:

خوش ئۆلكىم، ئاڭا لۇتۇ بىرلە خۇدا،
ئۇلۇسنىڭ قۇبۇلىنى قىلدى ئاتا...

ئەمىر ئەلىشىر ئەنسارىي مازىرىنىڭ شەرق تەرىپىگە بىر خانقا سېلىش ئىشىنى باشلىدى، ئۇ قۇرۇلۇش ئورنىنى ئايلىنىپ گاھىدا تۆت ئەتراپنىڭ پات ئارىدا تېخىمۇ گۈزەللىشىپ كېتىدىغانلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ ئۆز-ئۆزىدىن مەنمۇن بولسا، گاھى ھوجرىسىدا يالغۇز ئولتۇرۇپ خوجىنىڭ جەلىمىگە مەنسۇپ «ئىلاھىي نامە» ناملىق رىسالىنى ئوقۇيتتى ياكى «ۋە قىيى» نى ئارىلاش بىلەن بەند بولاتتى. ئەمما سەلتەنەتتىكى ناتېنىچلىق ئۇلۇغ ۋە ساۋاپلىق ئىشلارغا ئۆزىنى بېغىشلىغان بۇ جارۇپكەشكە ئارام بەرمەيتتى. پادىشاھ كۆپىنچە ۋاقىتلاردا پايتەختتە بولالمايتتى، ئۇ ئارقا-ئارقىدىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان ئىسيانلارنى بېسىقتۇرۇش بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۇ قورقۇپ قالغان، شۇ قورقۇنۇش تۈپەيلىدىن ھەتتا ئەڭ يېقىن كىشىلىرىگىمۇ شۈبھە بىلەن قارايدىغان بولۇپ قالغانىدى. كۈتمىگەندە ئۇ ئەمىر ئەلىشىرنىڭ ئىنىسى دەرۋىش ئەلىنى بەلىخنىڭ ھاكىملىقىدىن ئېلىپ تاشلىدى. ئارقىدىنلا، ئاستىرات ۋە قەسىدىن كېيىن دەرۋىشلىك تونىنى كىيىپ پىنھان ياشاۋاتقان تاغىسى مىرزە ھەيدەرنى «پادىشاھقا خىيانەت قىلدى» دەپ ئەيىپلەپ ئۆلۈمگە بۇيرىدى. يەنە قۇندۇز ھۆكۈمدارى خۇسرەۋ شاھنى ئاستىراتقا ھۇجۇم قىلىشقا چاقىرىلغاندا سۇسلۇق قىلدى دېگەن گۇمان بىلەن ئۆلتۈرۈۋەتتى. بۇ ئىشلار دىن خەۋەر تاپقان ئەمىر ئەلىشىر ئىچ-ئىچىدىن ئۆرتەندى، مۇلازىملىرىنى ئەۋەتىپ ھەيدەر مىرزىنىڭ جەسىدىنى ئەكەلدۈرۈپ ماھى بولقۇننىڭ يېنىغا دەپنە قىلدۇردى.

بۇ پاجىئەلىك ۋەقەلەر ئەمىر ئەلىشىرنىڭ كۆڭلىدە تېخى تىنىپ ئۆلگۈرمىگەن ھەجگە بېرىش، پەيغەمبەرنىڭ قەبرىسىنى تاۋاپ قىلىش ئارزۇسىنى قايتىدىن ئويغاتتى. ئۇ يەنە سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراغا مۇراجەت قىلىپ، ئىجازەت تىلىدى. پادىشاھ ئۇنى بۇنداق مۇراجەت قىلىشقا ئۈندىگەن سەۋەپلەرنى بىلىپ تۇرسىمۇ، ئەمما بەزىدە بىلىمىگەنگە سېلىپ، بەزىدە ئۇنىڭغا رۇخسەت بەرگەندەك قىلىپ، گاھىدا ئەنسارىيەگە كېلىپ ئۇنىڭ سەپەرگە چىقىشقا ئالدىرىماسلىقىنى ئىلتىماس قىلاتتى. بۇنداق ئەھۋال بىر نەچچە قېتىم تەكرارلانغاندىن كېيىن، پادىشاھ ئەمىر ئەلىشىرنىڭ بۇ قېتىمقى قارارى ئۇنىڭ كۆڭلىنىڭ ئازار يىگەنلىكىدىن بولماستىن بەلكى، ئۇنىڭ قەتئىي نىيەتكە كەلگەنلىكىدىن

ئىكەنلىگىنى بىلىپ، ئۇنىڭغا ئىجازەت بەردى ۋە پات ئارىدا يول پەرمانى يېزىپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئەمىر ئەلىشىر ئۆزىنىڭ يولغا چىقىشى ئۈچۈن يول پەرمانى يېزىلغانلىقىنى ئاڭلىدى. ئەمما پادىشاھ «بىر ئاز سەۋرى قىلىڭ، زامان ناتېنچ، يوللار خەتەرلىك» دېگەندەك باھانىلەر نى كۆرسىتىپ يول پەرمانىنى بېرىشنى كېچىكتۈرۈپ كېلىۋاتاتتى.

ئەمىلىيەتتەمۇ، ھەقىقەتەن زامان ناتېنچ ئىدى. دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدە- ماۋەرائۇننەھىردە كۆچمەن ئۆزبېكلەر خانى شايىبانخان ئارقا-ئارقىدىن غەلبە قازىنىپ، بارغانچە كۈچىيىپ كېلىۋاتاتتى. بۇنداق رەقپلەرنىڭ ئالدىدا تۆمۈرى ھۆكۈمدارلىرى مۇستەھكەم بىرلىشىشنىڭ ئورنىغا بىر-بىرىنىڭ گۆشىنى يېيىش بىلەن ئاۋارە ئىدى. شۇڭا شاھزادە ئابۇلمۇھسىن مىرزا ئۆزبېكلەر بىلەن بولغان چار كۆلىدىكى جەڭدە يىڭىلىپ قالغاندىن بېرى سۇلتان ھۈسەيىن مىرزانىڭ كۆڭلىمۇ ئالاقزادە ئىدى.

ئەمىر ئەلىشىر شۇ كۈنلەردە ساھىبقران ئەمىر تۆمۈرنىڭ پايتەختى بولغان سەمەرقەندنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن شايىبانخان بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتقان سۇلتان ئەبۇ سەئىد مىرزانىڭ ئەۋرىسى بابۇر مىرزا ھەققىدە نۇرغۇن گەپ-سۆزلەرنى ئاڭلىدى. سەمەرقەندتە تۇرغان چاغلىرىدا ئۆزىگە ناھايىتى كۆپ ياخشىلىق قىلغان ئەھمەد ھاجىپبەگدەك دىيانەتلىك بىر كىشىنىڭ شۇ مىرزا تەرەپتە تۇرۇپ، بۇنىڭدىن بىرنەچچە مۇددەت بۇرۇن بولغان بىر قېتىملىق جەڭدە شېھىت بولۇپ كەتكەنلىگىنى بىلىپ قاتتىق ئۆكۈندى، ياش بابۇر مىرزاغا خۇدادىن كۆپلەپ ئىنايەتلەر تىلىدى. جۈملىدىن، بۇ ياش مىرزا يازغان تۈركىيانە بېيىتلار ئېغىزىدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ، ئۇنىڭ قوللىقىغا يەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا بولغان ئىخلاسى تېخىمۇ ئاشتى. غەزەل پىرى بولغان ئەمىر ئەلىشىر بۇ بېيىتلاردىكى ياڭراق نىدا، مەغرۇرانە مەرتلىكىنى سېزىپ ئۇنىڭغا ئاپىرىن ئوقۇدى. ئۇنىڭغا بولغان مېھرى تېخىمۇ نۇرغۇن، يېرىم كېچىگە ئولتۇرۇپ مىرزاغا مەكتۇپ يازدى ۋە ئۆزىنىڭ سادىق مەھرىمى ئارقىلىق بۇ مەكتۇپنى سەمەرقەندكە ئەۋەتتى. ئۇ بۇ مەكتۇپنىڭ ئۆزىنىڭ قولىغا تەگمى-تەگمىدىمۇ بىلەلمىدى، ئەمما ئۇ ھەر قېتىم ئۇ ياش مىرزانى خىيالغا كەلتۈرگىنىدە يۈرگىدە ئىللىق بىر سېزىم پەيدا بولاتتى.

نەھايەت، شۇ يىلقى باھارنىڭ ئاخىرلىرىدا قىشتا يېزىلغان يول پەرمانى ئۇنىڭ قولىغا تەگدى، پەرمانىنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مانا مۇنداق ئىدى:

«ئەمىر ئەلىشىر سۇلتان ھۈسەيىن خانىدانىنىڭ ئەڭ يېقىن ھەم سادىق دوستى، دائىمى سۆھبەتلىشىدۇ. شۇ كۈنلەردە ئۇ كىشى ھەجگە بېرىش ئارزۇسىنى بىلدۈرۈپ، پادىشاھتىن ئىجازەتلەر رۇخسەت سورىغان. گەرچە ئەمىر بىر نەچچە قېتىم بۇ نىيىتىنى

بىلدۈرۈپ ئىلتىماس قىلغان بولسىمۇ، ھەر قېتىم پۇخرالارنىڭ مەنپەئەتكە باغلىق بولغان سەۋەپلەر كۆرسىتىلىپ، ئىلتىماس ئەمەلگە ئاشماي توختىتىپ قويۇلغانىدى. بۇ قېتىم ئەمىرنىڭ يۈزخاتىرىسىنى كۆزدە تۇتۇپ ئىجازەت بېرىلىپ، شۇنداق ھۆكۈم جارى قىلىنغانىكى، ئۇ كىشى ھەجگە بېرىش يولىدا قايسى جايغا يىتىپ بارسا، ھەرقانداق يەردىكى چوڭ-كىچىك ھەممىسى ئۇنى زور ئېھتىرام بىلەن كۈتۈۋېلىپ، يولغا سېلىپ قويسۇن. خەتەرلىك مەنزىلەردە ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىغا يول كۆرسىتىپ، بىكەتتىن-بىكەتكە تىنچ ۋە ساق-سالامەت يەتكۈزۈپ قويۇلسۇن. ھەممە ئەمىرلەر، دارۇگەرلەر، ئەئىيان ۋە ئەشرەپ، بارچە شاھزادىلەر ۋە ئومۇمىي ئاھالە بۇ ھۆكۈمنى ئىجرا قىلىشتىن باش تارتىمىسۇن.

ئۇشبۇ پەرمان پادىشاھنىڭ ئەمرى بىلەن 90-يىلى زۇلقەددە ئېيىنىڭ 5-كۈنىدە يېزىلدى»

پەرمان قولغا تېگىش بىلەنلا باشلىنىپ كەتكەن تەييارلىق ئىشلىرى ئۇزاق ئۆتمەيلا يەنە توختاپ قالدى. چۈنكى ياز باشلانغانلىقتىن ھاۋا بارغانسېرى قىزىپ، ھارارەت كۈچىيىپ، بىپايان سەھرا-چۆللەردىن ئۆتىدىغان يولنىڭ جاپاسى ناھايىتى مۇشكۈللىشىپ كېتىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن سەپەر كۈزگىچە كېچىكتۈرۈلدى. تەقدىرنىڭ تەقەززاسى بىلەن ۋەقەلەر يەنە قايتا تەكرارلىنىشقا باشلىدى. ئەنە شۇ مۇھەررەم ئېيىنىڭ بېشىدىكى ياز كۈنلىرىدە (100-يىلى ئىيۇلدا) پادىشاھنىڭ كىچىك ئوغلى مۇھەممەد ھۈسەيىن مىرزا ئاتىسىغا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈپ چىقتى. خېلىلا قېرىلىق يەتكەن پادىشاھ يەنە دارۇلسەلتەنەنى تاشلاپ چىقىپ، ئاستىراتتىكى شاھزادە ئۈستىگە يۈرۈش قىلدى.

بۇنىڭدىن سەل بۇرۇنراق سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئەمىر ئەلشىرنى ھوزۇرغا چاقىرتتۇردى. شائىر قۇبۇلخانغا كىرىپ كەلگەندە پادىشاھ ئەمىر ۋەلىبەگ بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى.

- ئاستىراتتا يەنە ئىسيان، - دېدى پادىشاھ، - يەنە پەرزەنت ئىسيانى...

- ئاستىراتمۇ، پەرزەنتىڭىزمۇ كۆزۈڭىزدىن يىراق، شۇڭا ئۇلار قورقۇشنى ئۈنۈتقان، -

دېدى ئەمىر ۋەلىبەگ.

- ياق جانابى ۋەلىبەگ، ئۇلار ئاتا-بالىلىق مېھرىنى، ئاقىۋەتنى ئۈنۈتتى. - دېدى

پادىشاھ

ئۈچەيلەن ئۇزاق كېڭەشتى. پادىشاھ ئەمىر ئەلشېرنىڭ ھەج قىلىپ كېلىشىگە رۇخسەت قىلىپ يول پەرمانى بېرىپ بولغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالغاندەك، سۆھبەتنىڭ ئاخىرىدا دارۇلسەلتەنەتنىڭ ئىختىيارىنى دوستى بىلەن ئەمىر ۋەلىبەگە ئامانەت قالدۇرغانلىقىنى ئۇقتۇردى. ئەمىر ئەلشېر بۇنىڭغا جاۋابەن ھېچنېمە دېمىدى. پادىشاھ مەكتەپداش دوستىنىڭ كۆزلىرىگە ئىلاجىبار قارىماسلىققا تىرىشىپ قىسقىلا خوشلاشتى.

دەسلەپكى كۈنلەردە ئەمىر ئەلشېر تەدبىر كار ئەمىر ۋەلىبەگ بىلەن بىللە ئوردىدىكى كېڭەشلەرگە قاتناشتى، ئەمما بىر ھەپتىدىن كېيىن قولى زادى ئىشقا بارمىدى. گەرچە پادىشاھنىڭ تاپشۇرۇقى ئۇنىڭ يادىدا بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ بۇنىڭدىن ئارتۇق تاقەت قىلغۇچىلىكى قالمىغانىدى. ئۇ ھىجاز سەپىرىنىڭ تەييارلىقىنى تېزلەشتۈردى. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھنىڭ ھىراتتىن چىقىپ كەتكىنىگە ئىككى ھەپتە بۇلا-بولمايلا، مۇھەررەم ئېيىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدە ئۇمۇ يولغا چىقتى. بىراق تەشۋىشلىك بىر خەۋەر شەھەر دەرۋازىسىدىن ئەمدىلا چىققان كارۋاننىڭ ئالدىنى توسىدى. ئاتىسىنىڭ ئاستىراپات تەرەپكە كەتكەنلىكىنى سەلتەنەت تەختىنى ئىگەللىۋېلىشنىڭ تازا ئوبدان پۇرسىتى دەپ بىلگەن شاھزادە بەدئۇزىمان مىرزا ھىراتقا قاراپ قوشۇن باشلاپ كىلىۋاتقانمىش. لەك-لەك نەۋكەرلەرنىڭ خۇراسان ئەھلىنىڭ بېشىغا تەھدىت سېلىۋاتقانلىقىدىن تەشۋىشكە چۈشكەن پېشقەدەم شائىر يەنە ئارقىسىغا قايتتى. مۇبادا پايتەخت بەدئۇزىمان مىرزىنىڭ قولىغا ئۆتۈپ قالىدىغان بولسا، خەلقنىڭ كۈنىنىڭ قانداق بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى. شۇڭا شەھەردىن چارشەنبە كۈنى چىقىپ كەتكەن شائىر پەيشەنبە كۈنى يەنە شەھەرگە قايتىپ كىردى.

ئەتىسى جۈمە نامىزىدىن كېيىن، مەسچىدجامەدە ماشايىخ ۋە ئۆلىمالاردىن شەيخ جەلىلدىن ئەبۇسەئىد نۇرانىي، شەيخۇلئىسلام سەيفىددىن ئەخمەد تەپتازانىي، شەيخ سۈپى ئالىي، مەۋلانە مۇئەتتىدىن فەراخىي، مەۋلانە كامالىددىن كاسفىي، خۇجا ئامامىددىن ئابدۇلئەزىز ئابغەربى، سەئىد ۋە نەقىدلەردىن ئەمىر قىۋامىددىن ھۈسەيىن مازەندەرانى، ئەمىر جالالىددىن ئاتائۇللاھ ئەسلىي، ئەمىر نىزامىددىن ئابدۇقادىر ۋە ھىرات شەھرىنىڭ بىر مۇنچىلىغان ئەئىيانلىرى، ئەشەرەپۇ-رەئىسلىرى ئەمىر ئەلشېرنى ئارىغا ئېلىۋالدى. بۇچاغدا ھىراتنى مۇداپىئە قىلىش ۋەزىپىسى تاپشۇرۇلغان ئەمىر ۋەلىبەگمۇ شۇلارنىڭ ئارىسىدا بار ئىدى.

- سىزنىڭ پەزىل-بەرىكىتىڭىز خۇراسان مۈلكىنىڭ دەخلىسىزلىكىنىڭ سەۋەبى، پۇخرالار خاتىرجەملىكىنىڭ ئاساسىدۇر، - دەپ يىراقتىن گەپ باشلىدى شەيخۇلئىسلام. - بىز ھەممىمىز سىزنىڭ مۇبارەك ھەج سەپىرىڭىزگە پاتىھە بەرگەندۇق. ئاللاھ مۆمىنلەرگە

ھەجنى پەرھىز قىلغان. كىمكى بۇنى ئىنكار قىلسا گۇناھى ئۆزىگەدۇر، بەس. «ئاللاھۇ تائالا بارچە ئالەمدىن بەھاجەت» دېيىلگەن، بىز بۇنىڭغا ئىمان كەلتۈرمىز. سىزنى يولدىن قالدۇرۇش گۇناھ. ئەمەس سىزنىڭ ئازراق سەۋىر قىلىشىڭىزنى ئۆزىڭىز بىلەن تىلەيمىز. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇبارەك ھەدىسلىرىنىڭ بىرىدە «ۋىجداننىڭ ئەمرىگە قۇلاق سال! ئىزگۈلۈك شۇنداق نەرسىكى، ئۇنىڭدىن قەلپىمۇ، ۋىجدانمۇ ئارام ئالىدۇ. گۇناھ ئىش شۇكى، ئۇنىڭدىن قەلب تېنىچلانمايدۇ، ۋىجدان ئازاپلىنىدۇ. كىشىلەر پەتىۋا بەرسىمۇ سەن ئۆز ۋىجداننىڭدىن پەتىۋا سورا!» دېيىلگەن. سەلتەنەت ۋە پۇخرالارنىڭ خاتىرجەملىك ھوقۇقى ئۈچۈن ۋىجداننىڭدىن مەككە ئارزۇسىنى بىر مەزگىل كېچىكتۈرۈشكە پەتىۋا تىلىشىڭىزنى ئىلتىجا قىلىمىز.

- ھەزرەت رىسالەت «ساڭا ئامانەت قىلىنغان نەرسىنى ئىگىسىگە تاپشۇر، ساڭا خىيانەت قىلغان كىشىگە سەن خىيانەت قىلما» دېگەن ئىكەن، - دېدى ئەتىگەندىن بېرى شەھەر مۇداپىئەسى ئۈچۈن بولىۋاتقان تەييارلىق ئىشلىرىغا باش-قاش بولۇپ، ۋاقىراپ-چاقىراپ يۈرگەنلىكتىن ئاۋازى بوغۇلۇپ قالغان ئەمىر ۋەلىبەگ، - ساھىبقىران سىز تۇرسىڭىز، دارۇلسەلتەنەتنى ماڭا ئامانەت قويۇشتى. سەۋىرقىلىك، پادىشاھ ھەزرەتلىرى قايتىپ كەلسۇن، ئامانەتنى ئامان - ئېسەن قولىغا تاپشۇرايلى، ئاندىن مۇبارەك يولغا راۋان بولارسىز.

- ھازىر ھىرات ساھىبقىراننىڭ ۋۇجۇدىدىن خالىيدۇر، - دېدى ئەمىر ۋەلىبەگنىڭ بايقىغۇچىلىرىنىڭ ئەمىر ئەلشىرگە سەل قاتتىق كەتكەنلىكىنى، شائىرنىڭمۇ ناھايىتى نازۇك تەبىئەتلىك كىشى ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان مەۋلانە كامالىددىن كاسىفى.

- ئەگەر پايتەخت سىزنىڭ پەيزىلىك نۇرىڭىزدىنمۇ مەھرۇم قالسا، شەھەردە پىتنە - پاسات، غەلبە - غوغالار باشلىنىپ، سەلتەنەت تادارۇكى ئىمكانسىز قېلىشى مۇمكىن...

- ئۆزىڭىزمۇ پەملىگەنسە، سەمەرقەند تەختى ئۆزبېك پادىشاھى شايىبانخاننىڭ قولىغا ئۆتۈپتىمىش. ئەمدى ئۇنىڭ ئامۇ دەرياسىدىن نىيىتى بار دېيىشىدۇ. سىز نىيەت قىلغان مۇبارەك سەپەردە بېسىپ ئۆتىدىغان يوللارمۇ ناھايىتى خەۋپلىك ئىمىش. ئىراقۇ - شامدىمۇ، رۇمدىمۇ پەرىشانلىق. ئاللاھنىڭ شەرىئىتى يۈزىسىدىن بۇنداق ۋاقىتلاردا ھەج ۋاجىپ ئەمەس، - شەيخۇلئىسلام «دېگەنلىرىم توغرىمۇ؟» دېگەندەك شەيخ نۇرانىغا قارىدى. شەيخ نۇرانى «شۇنداق» دېگەندەك بېشىنى لىگىشتىپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى. - بىز پېقىرلارنىڭ ئىلتىجاسىغا قۇلاق سېلىڭ، بۇ يىل سەپەر قىلىش نىيىتىڭىزدىن يېنىڭ.

- تېنىچلىقى بۇزۇلغان پۇخراغا باش بۇلۇڭ، - دېدى ئەمىر قىۋامىدىن مازەندەرانى، -
بۇ خەيرلىك ئىشنىڭ ساۋابىنى يەتمىش قېتىم ھەجگە بارغاندىن ئارتۇق كۆرۈڭ. ئاللاھ،
ئۆزلىرى ئېيتقاندەك:

كىمكى بىر كۆڭلى بۇزۇقنىڭ خاتىرىنى شاد ئەيلىگەي،
ئانچە باركىم، كەبە ۋەيران بولسا، ئاۋات ئەيلىگەي...

ئەمىر ئەلشىر ئەتراپىدىكىلەرنىڭ سۆزلىرىنى جىمىدە تۇرۇپ ئاڭلاۋاتتى، ئارىنى
ئېغىر سۈكۈت باستى، ئۇ بېشىنى ئاستا كۆتۈرۈپ مەيۈس ئاۋازدا سۆزلىدى.

- ھەممىلىرىگە مەلۇمكى، ئۇزاقتىن بېرى مەككىگە بېرىش ئارزۇسىدىمەن. بۇ نىيەت
ھەزرىتى مەخدۇمى نۇرانىي كەبىنى تاۋاپ قىلىپ قايتىپ كەلگەندىن باشلاپ كۆڭلۈمگە
تېنىچلىق بەرمىدى...

شۇلارنى دەۋاتقاندا ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بۇنىڭدىن بىرنەچچە يىللار ئاۋۋالقى ئۇستازى
سەپەردىن قايتىپ كەلگەن ئاشۇ دەملەر قايتىدىن جانلانغاندەك بولدى. شۇ چاغدا ئەمىر
ئەلشىرنىڭ بېشىغا ئېغىر كۈنلەر چۈشكەن چاغ ئىدى. يەنى ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن بۇرادىرى
دەرۋىش ئەلى پادىشاھقا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈپ، ھۆكۈمدار بىلەن ئۇنىڭ
ئوتتۇرىسىدىكى يېقىنلىق خۇداغا ئامانەت بولۇپ قالغان چاغ ئىدى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ
بۇرادىرى دەرۋىش ئەلى بەلخىتە ھاكىم ئىدى. ئۇ ئەگەر ئېغىزى كۆيمىسە چوغنىمۇ
چاينىماي يۇتىدىغان ۋەزىر مەجىددىنىڭ ئەمىر ئەلشىرگە قىلغان بەدىئىيەتلەرچە
ھەددى-ھەركەتلىرىدىن نارازى بولۇپ، باش كۆتۈرۈپ چىققانىدى. ئەمما سۇلتان
ھۈسەيىن بۇنىڭدىن ناھايتى قاتتىق غەزەپلەندى، بۇ غەزەپنىڭ ئۇكىغا قارىغاندا كۆپرەك
ئاكىغا قارىتىلغانلىقىنى سېزىپ تۇرۇشقان ئوردىدىكى بەزى كىشىلەر، يەنى بىرىنچى
بولۇپ ۋەزىر مەجىددىنىڭ ئۆزى ئوت ئۈستىگە ياغ سەپكەندەك بۆھتانلارنى ياغدۇردى.
ئۇلار ئوچۇقتىن-ئوچۇق: «بۇ خىيانەتتە ئەمىر ئەلشىرنىڭ قولى بارلىقى ئېنىق، چۈنكى
دەرۋىش ئەلى ئاغىسىنىڭ مەسلىھەتسىز بۇنداق يولغا كىرىشكە پىتىنالمىتتى» دېدى.
سۇلتان ھۈسەيىن ئىسيانچى ھاكىمنىڭ ئۈستىگە قوشۇن تارتىپ مېڭىشنىڭ ئالدىدىراق
خوجا غىياسىددىنى ئەۋەتىپ، ئۇنىڭدىن تۆۋەن تەلەپ قىلدى. دەرۋىش ئەلى ئاغىسى ئەمىر
ئەلشىر سۆزىگە كىرىپ تۆۋەن قىلىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەلدى. دەرۋىش ئەلنى باشتا
كەچۈرگەن پادىشاھ ئارىدىن ئالتە ئاي ۋاقىت ئۆتمەيلا ئۇنى بەلىخ شەھىرىگە قاماشنى
بېرىپ-بېرىپ ئەمىر ئەلشىرنىڭ ئۆزىگە بۇيرىدى. تەقىب ئاستىغا ئېلىنغان شائىر نەچچە
قېتىم نىيەت نىقلان بىر ئىشنى، يەنى سەلتەنەت ئىشلىرىدىن ئىتەك يىغىشتۇرۇپ،
دەرۋىشلىك يولىدا پىنھان ياشاش ئويىنى ئۇستازى سېزىپ قالدى ۋە سورىدى:

- بىر گەپ ئىشتىتىم، سەۋەبى نېمە ئىرۇر؟
- ئىنسان جىنسىنىڭ سۆھبىتىدىن بەزىدە ھەزرەت، سەۋەبى شولدىر، - دېدى ئەمىر ئەلىشىر.

جامى ئۇنىڭغا ئويچان كۆزلىرى بىلەن بىردەم قاراپ تۇردى - دە:
- سەن كىملىرىنى ئىنسان دەپ ئويلىدىڭ، قېنى ئۇلارنى بىزگە كۆرسەتچۇ؟ - دېدى.
شۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنىڭ ئوردا ئىشلىرىدىن چەتلىشتۈرۈلگىنى ئۈچۈن ئۇستازىدىن تەنبە ئىشتىمەن، دەپ ئويلىغان ئەمىر ئەلىشىر بۇ گەپنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولغانىدى. مانا شۇنىڭغا سەككىز يىلدىن ئاشتى، بىراق ئەمدى ئۇستازى ئۇنىڭ يېنىدا يوق، دوستى يوق. مانا بۇ سەككىز يىلدىن بېرى ئۇنىڭ دىل رىغبىتىنى تىڭشايدىغان ئىنسان يوق...
ئۇنىڭ بەزىدە ئەنە شۇنداق سۆزلەۋېتىپ بىردەم - بىردەم چوڭقۇر خىياللارغا چۆمۈپ قالىدىغانلىقىغا كۆنۈپ قالغان كىشىلەر داۋاملىق سۈكۈتنى ساقلاپ تۇرۇپىشتى. ئەمىر ئەلىشىر نىڭ بۇ ئادىتىنى ھىراتتىكى ھەممە ئادەم بىلەتتى. شۇڭا ئۇنىڭ شاگىرتى خانىدەمىرنىڭ «ئەمىر بۇنداق دەملەردە بىزنى زېمىندە قالدۇرۇپ، ئاسماندىكىلەر بىلەن سۆھبەتلىشىدۇ» دېگەن سۆزىمۇ كىشىلەر ئارىسىدا مەشھۇر ئىدى.

ئەمىر ئەلىشىرنى زېمىنگە قايتىپ چۈشكەنلىكىنى سەزگەن كىشىلەر بىر - بىرىگە قارشىپ قويدى. شائىر سۆزىنى كەلگەن جايىدىن داۋاملاشتۇردى:

- ھەئە، بۇ نىيەت ھەزرىتى مەخدۇمى نۇران مۇبارەك سەپەردىن قايتىپ كەلگەن ۋاقىتتىن باشلاپ قەلبىمگە تېنىچلىق بەرمىدى. ئەمما ھەر نۆۋەت مۇشۇ مەقسەت تەرەپكە بېرىش ئۈچۈن ھازىرلىق كۆرۈشكە باشلىسام ساھىبقىران دەخلى بولىدۇ. شۇنداقتىمە مەن ھەر قېتىم بۇ دەخلىدىن رەنجىمەي بويىنۇمنى ئەگدىم. بۇ قېتىم پادىشاھ ئۆزى يول پەرمانى بەردى، ئۆزىمىزمۇ سەپەر تەدارىكى ئۈچۈن ناھايىتى جىق مەبلەغ سەرپ قىلدۇق... شۇنداق بولسىمۇ، «مۆمىنلەرنىڭ قەلبىگە شادلىق بېغىشلاش پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئىبادىتىدىن خەيرلىكتۇر» دېگەن سۆزنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلىپ، سىزىلەردەك ئۇلۇغلارنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلۇرمىز ۋە پۇخرالارنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن بۇ نۆۋەتمۇ ئۆزىمىزنى بۇ ئىستەكتىن قايتۇرمىز.

ئەتراپتىكىلەر خۇسەن بولۇشۇپ، دۇئا ۋە ھەمدۇ - سانا ئېيتىشقا ئېغىزلىرىنى ئۇچلاشتى. كېيىن كۆپچىلىك پايتەخت مۇداپىئەسىنى قانداق ئويۇشتۇرۇش توغرىسىدا مەسلىھەتلىشىپ، زۆرۈر تەدبىرلەرنى تۈزۈپ، ئالدى بىلەن بەدئوززىمان مىرزانىڭ ھوزۇرىغا ئەلچى ئەۋەتىش ماقۇل كۆرۈلدى.

ئەتسى ئەلچى يولغا سېلىندى. بەدئوززىمان مىرزا ئەلچىگە: «ئەگەر ئاتىمىز سۇلتان ساھىبىقىران بەلىخ ۋىلايىتى ۋە ئامۇ دەرياسىدىن مورغاپقىچە بولغان جايلارنى مېنىڭ ئىلكىمگە ئۆتكۈزۈپ بەرسە، نامىمىز خۇتبىگە قوشۇپ ئوقۇلسا، قوللىمىزغا قېلىچ ئالمايمىز»، - دېدى. بۇ ئارىدا ناھايتى تېز يول يۈرگەن سۇلتان ھۈسەيىن مىرزانىڭ قوشۇنلىرىمۇ دارۇلسەلتەنەتكە يېقىنلىشىپ قالغانىدى. ئەمما پادىشاھنىڭ قوشۇنى بەدئوززىمان مىرزانىڭ قوشۇنلىرىدىن خېلىلا ئاز ئىدى. ۋۇجۇد ئۈچۈن ساغلام كۆڭۈل زۆرۈر بولغىنىدەك، مۈلۈك (دۆلەت) ئۈچۈن ھەم ساغلام پادىشاھ كېرەك. ئەمما ھۈسەيىن بايقارا بولسا، كۈچ-قۇۋەت ئۇرغۇپ تۇرىدىغان ۋۇجۇدىدىكى ئەسلىدىن توق يىلىكىنى مەي ئىچىش بىلەن بالدۇرلا قۇرۇتقاندى. گەرچە ئۇ بىر يىلنىڭ ئالدىدا ئەمىر ئەلىشىرىبەگگە «تېخى قېلىچ چېپىشقا يارايمن» دەپ ماختانغان بولسىمۇ، ئەمما قېرىلىقنىڭ ھەم دېمى قاتتىق دېگەندەك، ئۆتكەن ۋاقىت بەربىر ئۆز ئىشىنى قىلغان، پادىشاھ ئەمدى بۇنىڭدىن كېيىن ئويناقلاپ تۇرىدىغان ئۇچقۇر تۇلپارغا مىنىپ جەڭ قىلىشقا يارمايتتى، شۇڭا ئۇ بۇ قېتىم ھىراتقىمۇ تەختىراۋاندا كەلگەنىدى. مۇشۇ كۈنگىچە بەدئوززىمان مىرزا ئۇنىڭغا قارشى نەچچە قېتىم باش كۆتەرگەن بولسا، سۇلتان ھۈسەيىن ھەر قېتىم ئوغلىنىڭ ئەدەپىنى ناھايتى ئوبدان بايلاپ بېرىپ كەلگەن، مانا ئەمدى ئاتىنىڭ قېرىلىقتىكى ئاجىزلىقىنى ئۆزىنىڭ يىگىتلىك كۈچ-قۇۋىتىدىن دەپ بىلىپ، ھىراتنىڭ دەرۋازىسىغىچە قوشۇن تارتىپ كېلىشكە جۈرئەت قىلدى. سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا نە پادىشاھلىق، نە سەركەردىلىك قابىلىيەتكە ئىگە ئەمەس، دەپ قاراپ كەلگەن بۇ تۇنجى ئوغلىنى بۇنىڭدىن كېيىن قىلچىنىڭ ھەيۋىسى بىلەن بويسۇندۇرالمىدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى. شۇڭا ئۇ ئەمىر ئەلىشىرىنىڭ مەسلىھىتىگە قۇلاق سېلىپ، بەدئوززىمان تەلەپ قىلغان ۋىلايەتلەرنى شەرتسىز بۆلۈپ بېرىشكە مەجبۇر بولدى. سەلتەنەتنىڭ يېرىمىنى دىگۈدەك ئۆز ئىلكىگە ئالغان بەدئوززىمان مىرزا ئەمدى پادىشاھ ئىدى، شۇڭا ئۇنىڭ نامىمۇ ئاتىسىنىڭ نامى بىلەن بىر قاتاردا خۇتبىدە يادلىنىشقا باشلىدى.

بەدئوززىمان مىرزانىڭ ئىشى شۇنىڭ بىلەن بىر ئاز بېسىققان بولدى. ئەمما كەنجى شاھزادە مۇھەممەد ھۈسەيىن مىرزانىڭ غوغاسى تېخى تىنچىتىلمىغانىدى. ئاتىسىنىڭ چوڭ ئوغلىغا قىلغان مەرھىمىتىنى ئاجىزلىق دەپ چۈشەنگەن شاھزادە ئەقلىنى يوقاتقاندى. ئەمىلىيەتتە ئالدىنقى قېتىم پادىشاھ پايتەختنىڭ غېمىدە ئۇنىڭ ئىسيانىنى تەلتۈكۈس بېسىقتۇرمايلا قايتىپ كېتىشكە مەجبۇر بولغانىدى. ئەمما ھازىر ھىراتنى ئوڭۇشلۇق قوغداپ قالغان سۇلتان ھۈسەيىن يەنە ئاستىراتقا قاراپ قوشۇن باشلاپ ماڭدى. كەنجى شاھزادە ئاتىسىنىڭ ناھايتى قاتتىق قەھرى-غەزەپ بىلەن

كېلىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ بۇ قېتىم ئاغىسى بەدئوززىمان مىرزىدىن ئالالمىغان ئەلىمىنىمۇ قوشۇپ ئۆزىدىن بىراقلا ئالماقچى بولغانلىقىنى بىلىپ، يۈرىكىگە قورقۇنۇچ چۈشتى. راست دېگەندەك بىرىنچى قېتىملىق توقۇنۇشۇشتىلا ئەھۋالنىڭ چاتاق بولۇۋاتقانلىقىنى سەزگەن شاھزادە ئاتىسىنىڭ ھوزۇرىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، تۆۋە قىلدى. بۇ سۈلھىنىڭ خەۋرىنى ئاڭلىغان ئەمىر ئەلشىر خۇددى كىچىك بالىدەك خۇشال بولۇپ كەتتى. كاشكى، بۇ بۈمەملىكەتتىكى ئەڭ ئاخىرقى ئىسيان بولۇپ قالسا، شۇنىڭ بىلەن بۇ سەلتەنەت قايتىدىن خاتىرجەملىككە ئېرىشسە. يوللار تىنچ، خەۋپ-خەتەرسىز، شەھەرلەر ئاۋات، جاھان توقچىلىق، پۇخرالار ئىناق-ئىتتىپاق بولسا...

قېرى شائىر ئۆزىنىڭ ئۇزاقتىن بېرىقى ئارزۇسىنى ئويلىدى. ناھاتكى، ئۇنىڭ ئارزۇسى ئارمانغا ئايلىنسا؟ ئەمدى ئۇ ھەج سەپىرىگە چىقىشقا، ئۆزىنىڭ كېيىنكى كۈنلەردە بارغانسېرى يامانلىشىپ كېتىۋاتقان تەن سالامەتلىكىنىڭ يار بەرمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ مەككىگە بارىمىز دەپ ئۆزلىرىنىڭ ئۈمىدىنى ئۇنىڭ ئىشىگىگە ئىلگەنلەر، ئۇنىڭغا ھەمرا بولۇشقا تەييارلىنىپ يۈرۈشكەن پۇخرالار، يۇ، بىچارىلەرنىڭ ھەج يولىغا كېتەرلىك خىراجەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى ئۈستىگە ئېلىپ ئۇلارنى يولغا سالىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

بىر نەچچە كۈنلەردىن كېيىن ھىرات شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىدىن چىققان كارۋان نىشاپۇر يولىغا چۈشۈپ مەغرەپ تەرەپكە كەتتى. كارۋاننىڭ بېشىدا سىلىق يورغىلاپ كېتىۋاتقان ئىشەككە مىنىۋالغان خازان لەقەملىك قېرى دەرۋىش شەھەر دەرۋازىسىدىن چىققاندىن كېيىن، بىردىنلا توختاپ، ئىشەكتىن چۈشۈپ قوللىرىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ ئەمىر ئەلشىر ئۈچۈن ئۇزۇندىن-ئۇزۇن دۇئا قىلىپ، يۈزىنى سىيىپ ئىشىگىگە مىندى-دە، شائىرنىڭ مۇشۇنداق بىر مۇبارەك سەپەرنىڭ ئىشىقىدا يازغان بېيىتلىرىنى ئىشتىياق بىلەن پىچىرلىغىنىچە يولغا چۈشتى.

مېنى كىم، بۇ سەۋدا ئىنتىزار ئەيلىدى،
ھەۋەس ئىلكىدە بىقارار ئەيلىدى.

نە ئىمكانكى، تاپقاي قارارۇ سۈكۈن،
بىراۋكى، بۇ پىكىر ئەتكەي ئانى زەبۇن.

ئۇرۇمەن قەدەم تاكى بارغۇنچە،

كى، بولغا، مۇبەسسەر ماڭا ئۇشبۇكام.

ئەگەر بولسا بۇ يولدا ئۆمرۈم تەلەق،
چۇ بۇ يولدۇر ئول ھەم ئېرۇر شەرەق.

ۋەگەر بولسام ئۆز ناممە بەررەمەند،
زىخى مۈلكى جاۋندۇر بەخت بەلەند...

كارۋاننى ئۇزۇتۇپ چىققان ئەمىر ئەلشىر شەھەر دەرۋازىسىغا كەلدى. يۇ، نېمە ئۈچۈندۇر تۇيۇقسىز ئارقىسىغا قايتتى. شۇتاپتا ئۇ گويىا شەھەر دەرۋازىسىدىن چىقىپلا كەتسە، ئۆزىنى توختىتالماي يۈگۈرگىنىچە كارۋانغا قوشۇلۇپ كېتىدىغاندەك ھېس قىلاتتى. ئۇ روھى چۈشكەن ھالدا ئونسىيىگە قايتىپ كەلدى ۋە «ۋەقەيى» نى ۋارقلاپ، ئۆزىنىڭ كۆڭۈل بايانلىرى يېزىلغان قۇرلارنى شىۋىرلاپ ئوقۇشقا باشلىدى. «مانا ئەمدى ھاياتىمباھارنىڭ گۈلشەنى خازانغا ئايلاندى ۋە بۇ گۈلشەندە ئېچىلغان يىگىتلىك گۈللىرى توزۇشقا باشلىدى. چاچ-ساقاللىرىم ئاقاردى، چىرايىم لالسى سوغۇق نەپەسلەردىن سارغايىدى... ئىككى ئارزۇ-ئىستىكىمدىن ئۆزگە ھەرقانداق نەرسىگە قاراڭغۇ كۆڭلۈمنىڭ پەردىسىنى ئاچالمىدىم، بۇ ئىككى گۈل غۇنچىسى جېنىمنىڭ گۈلشەندە ئېچىلمىدى. ئەمما ئۈمىدىم شولكى ۋە بۇ ئۈمىدىمنىڭ مۇسسىدىن مۇرادىم شولكى، بۇ ئىككى مۇراد گۆھىرىنى ئارزۇ ئاسمىنىدا تېخىمۇ يۇقىرى ئۆرلەتكەيمەن، بۇ ئارزۇ گۈللىرىنىڭ تىكىنى كۆڭلۈمدە سۇنغاي، بۇ مۇراد گۆھىرىنىڭ يېغىنى يېشىم قەترىسىدەك تۇپراققا تۆككەيمەن... بۇ مەزكۇر بولغان ئىككى ئارزۇنىڭ بىرى مۇبارەك سەپەردۇر...»
مۇشۇ قۇرلارغا كەلگەندە ئۇنىڭ بوغۇزىغا شېغىل قاپلىشىپ قالغاندەك بولۇپ، كۆزلىرى ئىختىيارسىز نەملەشتى. ئاھ، ئەمدى بۇ ئارزۇ ئارمانغا ئايلاندى.

ناۋايى، كەئبە زىكرىن قويكى، بىر دەيرى فەنا ئىستەپ،
زاخابنا ۋادىيەل-مەقسەد، ۋاجەدنا ماخۇۋەن-مەقسۇد...

ئەلەملىك ئويلارغا پاتقان قېرى شائىر شەيخ مۆمىن شىرازىي توغرىسىدا يېزىلغان بىر رىۋايەتنى ئەسلىدى. ئىمشكى، ئىسمايىل دابباس ئىسىملىك بىركىشى ھەج قىلىش نىيىتىدە يولغا چىقىپ، شىرازغا يىتىپ كەپتىمىش. ئۇ بىر مەسچىتكە كىرسە، شەيخ مۆمىن

شرازىي كۆڭلىكىنى ياماپ ئولتۇرغىدە كەمش. ئىسمايىل دابباس ئۇنىڭغا سالام بېرىپ ھال-ئەھۋال سورىغان ئىكەن، شەيخ مۆمىن. «قانداق نىيەتنىڭ بار؟»، - دەپ سوراپتۇ. ئىسمايىل دابباس «ھەج قىلىش نىيەتتىم بار!» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

شەيخ مۆمىن ئۇنىڭدىن يەنە سوراپتۇ، «ئاناڭ بارمۇ؟». «ئانام بار» - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئىسمايىل دابباس. بۇ جاۋابنى ئاڭلىغان شەيخ مۆمىن شىرازىي قولىدىكى كۆڭلەڭنى بىر يانغا تاشلاپ قويۇپ، دەپتۇ «ئاناڭنىڭ ئالدىغا بار، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىل!»، ئەمما شەيخ مۆمىن شىرازى بۇ سۆزىنىڭ سۆھبەتدەشە تازا ياقمىغانلىقىنى سېزىپ، يەنە شۇنداق دەپتۇ: «سۆزۈم ساڭا ياقمىدىمۇ ئىسمايىل دابباس! مەن بېشىم باشتاق، پۈتۈم يالاڭ ئاياق، بىرمۇ ھەمراستىم يەككە-يېگانە ھالدا ئەللىك قېتىم ھەج قىلىپ كەلدىم. مانا شۇ ھەجلىرىمنىڭ ساۋابىنى ساڭا بېرىي، سەن ئاناڭنىڭ كۆڭۈل شادلىقىنى ماڭا بەر!»

ئەمىر ئەلشىر بۇ رىۋايەتنى ھەر قېتىم يادلىغاندا يۈزىگى ھاياجاندىن قاتتىق دۈيۈلدەپ كېتەتتى، بۇقېتىم مۇھەممۇ ھەم شۇنداق بولدى. «بىچارە ئانام ھايات بولغان بولسا، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ كۆڭلىنى بىر خۇشال قىلىۋالغان بولسام ھە؟!»، - دەپ ئويلىدى. ئۇ. ئەمما يەنە قانداقتۇر بىر ئوي ئۇنىڭ دىلىنى ۋاللىدە يۇرتىتۈەتتى. «ياق، ياق! مېنىڭ ئانام بار. ئانام ماڭا تىل ۋە دىل ئاتاقلىغان تۈركىي خەلقىمۇدۇر، كاشكى، شۇ ئۇلۇغ مىللىتىم، شۇ ئۇلۇغ خەلقىمنىڭ دىلىنى شاد قىلالسام، ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلالسام...»

تۈگىدى

خۇرۇش دەۋرانىڭ 2006-يىلى تاشكەنت «شەرق» نەشرىياتى مەتبەئە شىركىتى نەشر قىلغان «بىبىخانم قىسسىسى» ناملىق ئۆزبېكچە كىتاپتىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلدى.

ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: تۇرسۇن ئابدۇللا بەگيار

غەزەپ ئوقى تەڭكەندە

(تارىخىي ھېكايە)

ئېلى نىياز دەرمانى

1

1944-يىلى 12-ئاي، ھەپتە ياغقان قار ئۇيۇق بىلەن زىمىننى تۇتاشتۇرۇۋەتكەندەك كۆرۈنەتتى. تاقىر تاغلار قازاننىڭ گىرۋىكىدەك ئەتراپنى قورشاپ تۇراتتى. شەردەك دەھشەت ھۆركەرەپ تاغۇ-تاشلارغىمۇ قورقۇنۇپ، ۋەھىمە سالىدىغان، سۈيى ئەركەك بوزكېرىگى دەرياسىنى ① قېلىن مۇز تۇتقان بولۇپ، غايەت زور ئاتلار جەڭگاھقا چاپقاندەك گاھ يەر-زىمىننى تۈزلىۋېتىدىغان قەھەرلىك بوراننىڭ ھۇۋلىشىدەك يەر تېگىدىن ئاڭلىنىدىغان ئاۋاز، سۈرلۈك تاغلار قايتۇرغان ئەكس سادا بۇ خىلۋەت ماكاننىڭ جىمجىتلىقىنى بۇزاتتى.

ئاقبۇلاق داۋىنى تېكەس بىلەن باي ناھىيىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان تەبىئىي پاسىل بولۇپ، جەنۇبىي شىنجاڭغا ئۆتىدىغان مۇھىم ئۆتكەل ئىدى. مىللى ئارمىيەنىڭ تېكەس قىسمىدىن بەستلىك، قارچۇغا بۇرۇن، ئورا كۆز مىرزا دۆلەت، قارىچۇقلىرى تىنىمسىز ئايلىنىدىغان ئات يۈزلۈك، قۇش دۆلەت ئىسىملىك ئاكا-ئۇكىلار تۇز سېتىۋېلىشقا كەلگەن سودىگەر قىياپىتىدە بۇ يېزىغا كېلىپ ئەھۋال ئىگىلىمەكچى ئىدى.

ئۇلار تېكەس پولىكىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا يۈرۈش قىلىش ئالدىن رازۋېتكا گۇرۇپپىسى بولۇپ، ۋەزىپىسى - قېيىر ② يېزىسىنىڭ يەر شەكلى، يول خەرىتىسىنى سىزىپ چىقىش ئىدى.

ناھىيە بازىرىغا 200 نەچچە چاقىرىم كېلىدىغان بۇ خىلۋەت ماكاننىڭ ئادەملىرى دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىققا تايىنىپ كۈن كەچۈرەتتى. ئىككى ئاتقا مىنگەن بۇ يىگىتلەر ئەتراپنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۈزىتىپ باراتتى. مەھەللىنىڭ كۈن پېتىش تەرىپىگە جايلاشقان ئۆي ئۇلارنىڭ دىققىتىنى تارتتى.

مرزا دۆلەت دەرۋازا ئورنىدا تىكەننى ئوتتۇرىغا ئېلىپ، بادرا بىلەن مىقلاپ ياسالغان قوش قاناتلىق ئىشىك ئالدىدا ئاتتىن چۈشۈپ - ئادەم بارمۇ؟ - دەپ ۋارقىردى. ھويلىدىن ئىتنىڭ ئاچچىق قاۋىغان ئاۋازى، ئاندىن كالتە يۈتەل ئاۋازى ئاڭلاندى. - كىمۇ؟

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! بىز تاغ ئارقىسىدىن؛ يەنى تېكەستىن مازار تۈزى سېتىۋېلىپ قىشىنچە چارۋا باقماقچىدۇق.

- ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام! كېلىشىلسە مېھمانلار، ئۆيگە كىرىلى..

- بىزمۇ قونالغۇ تېپىپ چۈشكۈن قىلايلى دەپ تۇرغان.

- ئۆيىمىز كەڭرى. تۈن ئۇزۇن، گۆڭۈر-مۆڭۈر بولمىز، - دېيىشكىنىچە ئۆيگە كىرىپ

كەلدى.

ئۆي پاكىزە سەرەمجانلاشتۇرۇلغان. تام مەشتە ئوتۇن گۈرۈلدەپ كۆيۈپ تۇراتتى. ئۇيۇقتا ئاياق شەكىللىك سۇ يېغى چىراق ئۆيىنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى. ئۆيىنىڭ بۇلۇڭىغا كات ساندۇق قويۇلۇپ يوتقان - كۆرپىلەر تىزىلغان، كاڭغا سېلىنغان پالاز ئۈستىگە تۈلكە، كىيىك، بۆرە ۋە جەرەن تېرىلىرى سېلىپ قويۇلغان ئىدى.

- ئىسىم مامۇت ئاخۇن، مەھەللىدىكىلەر مامۇت مېراپ دېيىشىدۇ. بۇ دادامدىن قالغان

لەقەم. دېھقانچىلىق، بەزىدە ئوۋچىلىق قىلىمەن. ئۆزلىرى؟.....، - دېدى ئۆي ئىگىسى.

- بۇ ئىككىمىز ئاكا-ئىنى. ئاقبۇلۇڭ ③ يايلىقىدا چارۋىدار بەگنىڭ چارۋىچىلىرى. بۇ

يىل ئۇ تەرەپتە قار قېلىن، ئوت-چۆپ قىس، بولۇپمۇ تۇز تاپماق تەس، شۇڭا.....

- ئۇ تەرەپ ئازات بولدى، زۇلۇم يوقالدى دەيدۇغۇ...

- بىزمۇ ئاڭلىغان، لېكىن تازا بىلمىدۇق.

ئۇلار پاراڭلىشىۋاتقاندا ئىككى چىنىدە ئوماچ كۆتۈرۈپ كىردى بىر ئايال.

- ئايالىم بولدى. ئىسمى ئايىشەمخان. قېنى ئالغاج ئولتۇرۇشىسلا. ياخشى ئادەم ئاش

ئۈستىگە دەپتىكەن، - دېدى مامۇت مېراپ. كاۋا، ئاش چامغۇر، قېرىن توغراپ ئېتىلگەن

ئوماچ ۋە زاغرىنى ئۇلار ئىشتىھا بىلەن يېيىشتى. ئوت چاراسلاپ كۆپمەكتە ئىدى. مامۇت

مېراپ ئاتلارغا يەم بېرىشكە چىقىپ كەتتى.

- يان قورالىمىزنى خۇرجۇنغا سېلىۋەتەيلى - دېدى مرزا دۆلەت. يان قورالىنى خۇرجۇنغا

سېلىۋاتقان پەيتتە ئۆگزىدىن غىرىسىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىپ يوقاپ كەتتى.....

كۆك كۆز، قارچۇغا بۇرۇن، گەۋدىلىك مۇنۇ ئادەم بۇ سىرلىق ماكاننىڭ ئەڭ چوڭ

ھۆكۈمرانى ئابلا بەگ ئىدى، بۈگۈن ئۇ بامدات نامىزىدىن كېيىن ناشتىغا ئولتۇردى.

ئوخشۇتۇپ قۇيۇلغان ئۆپكەدەك ھەممىلا يېرى لىغىلداپ تۇرىدىغان چوڭ ئايالى زېۋىدىخان ناشتلىقنى ئۆزى تەييارلاۋاتاتتى، چوغدەك گىلەم، قات-قات كۆرپىگە يانپاشلاپ ياتقان ئابلا بەگ دەستۇرخانغا نەزەر سالدى. ياڭاق مېغىزى، گۈلە-قاق، ئۈرۈك مېغىزى، سۈت-قايماق، سېرىقماي، تاتلىق تۈرۈم، ھەسەل..... دېگەندەك بۇ تاغلىق يېزىدا كەم تېپىلىدىغان نازۇ-نېمەتلەر تىزىلغان ئىدى.

— ئەسسالامۇ — ئەلەيكۇم بېگىم، ئالتۇن تەنلىرى ئامانمىكىن؟- دېدى تەكەللۇپسىزلا كىرىپ كەلگەن ۋىجىككىنە بىر ئادەم.

— كېلىلى.... كېلىلى روزى تۈتۈن بېگىم، قاق ناشتدا قاغىدەك شۇم خەۋەر ئەكەلدلىمۇ ياكى سېغىزخانەدەك خوشخەۋەرمۇ؟ دېدى ئابلا بەگ ئۇنى ناشتغا تەكلىپ قىلغاچ.

— كەچۈرگەيلا بېگىم، بۈگۈنكىسى شۇم خەۋەر، ئىلى ئوغرىلىرى مەھەللىمىزگە پەيدا بولدى.

— نېمە؟..... نېمە؟ نەدە قالدى؟

— مامۇت مىراپنىڭ ئۆيىدە .

— قايسىنىڭ بار؟ ئابلا بەگ چاچىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

— مانا بىز بېگىم، نېمە ئىش؟ — چىرىك باشلىقى تۇرسۇن يۈگۈرۈپ كىرىپ كەلدى.

— قورال- ياراق، ئارغامچا ئېلىپ مەن بىلەن چاپسان مېڭىش، خوتۇنتالاقلا. ئابلا بەگنىڭ 30 چىرىكى بار بولۇپ، تولۇق قوراللانىغان، بەگ ۋە ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىڭ ئامانلىقى، باج-سېلىق سېلىش-يىغىش، جېدەل-ماجرالارنى بېسىقتۇرۇش، ھاشارغا ھەيدەش دېگەندەك ئىشلارغا چېپىپ يۈرىشەتتى.

— ئىلى ئوغرىلىرى نەچچە ئادەمكەن؟ مامۇت مىراپنىڭ ئۆيىگە قانداق پەيدا بولۇپ قالدى؟

— ئىككى ئادەم، تۈنۈگۈن ئەل ياتقۇدا ئىككى يۈچۈن ئاتلىق، مەھەللىنىڭ ئايىقىغا پەيدا بولۇپ قالدى، سىلى «ئاتونۇش ئادەمگە دىققەت قىلىڭلار» دېگەن ئىدىلىغۇ؟ -شۇنداق.

— ئۇلار ئايلىنىپ مامۇت مىراپنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. مەن پەم بىلەن ئۆگزىگە چىقىپ، ئۇلارنىڭ پارنىقىنى تۇڭلۇكتىن ئاڭلىدىم. ئۆزلىرىنى تۇز ئالغىلى كەلگەن تېكەسلىك سودىگەر دەيدۇ. لېكىن يان قورال باركەن. كېچىچە مامۇت مىراپ بىلەن مۇڭدېشىپ چىقتى. مامۇت مىراپمۇ گەدەنكەش بىر نېمە. تېكەسلىك ئوغرىلار «تاغ

ئارقىسىدا پىرقە ھۆكۈمەت تۈگەشتى، مىللىي ھۆكۈمەت قۇرۇلدى . خەلققە زۇلۇم سالغان ھاكىمىيەت بېشىنى يەيدۇ، باراۋەرلىك، ئەركىنلىك... دېگەندەك داڭقان پۇتى گەپلەرنى قىلىشتى. بەك توڭلاپ كېتىپ، قالغان گەپنى ئاڭلىيالمىدىم. بولغان ئىش مۇشۇ.

— ئوغرىلارنىڭ قەدىمى ھەجەپ تېزكىنا، ھەپتە بۇرۇن شەنگەن يامۇلىدا مەخسۇس ئوغرىلاردىن ھوشيار بولۇش يىغىنى ئېچىلغان، بۈگۈنلا بۇ يەردە پەيدا بولغىنىنى.

— ئاڭلىسام ئىلى ئوغرىلىرىنى بەك يامان دەيدۇ، پەخەس بولايلى.

— راست ئېيتىلا، بۇ چورۇقۋايىلار بىلەن تۇتۇشقانغا ئوخشىمايدۇ. ئوغرىلار مەشق

كۆرگەن، قورال بار. ئەمىسە قانداق قىلغۇلۇق؟

— تامىقىغا ئوغا سېلىپ جايلىۋېتەيلىمۇ-يا؟

— ئالچىپ قالدىلىمۇ، ئۆلۈكنى ئاپارساق ۋۇ بېگىم ئىنىم بەرمەيدۇ. ئۆتكەن ھەپتە

يىغىندا ئىلى ئوغرىلىرى بايقالسا گاختىدا تىرىك تۇتۇڭلار، گەپ ئالىمىز، تۇتقانلارغا زور ئىنىم بېرىمىز، دېمىدىمۇ؟

— راست، ئۇنتۇپ قاپتىمەن. قانداق تۇتارمىز ئەمدى؟

— بۇلارغا قارا كۈچ ئىشلەتسەك قەتئىي بولمايدۇ، پەم كېرەك، پەم. سىلى جىننى

ئۇسۇلغا سالىدىغان ئادەم، ئامال تاپسىلا!

— ھۇشۇر بەگكىمۇ خەۋەر كەتتىمۇ؟

— كەتتى.

ئۇلار توقايلىقنى بويلاپ چىغىر يول بىلەن يۈرۈپ كەتتى. سەھەرنىڭ ئاچچىق سوغۇقى سۆڭەكتىن ئۆتەتتى، قار كەچكەندە «غاچ-غۇچ» ئاۋازدىن باشقا تېۋىش يوق ئىدى. كۆجۈم مەھەللىنىڭ ئۆيەر- بۇ يەرلىرىگە سېلىنغان پاكىر ئۆيلەردىن كۆتۈرۈلگەن ئاقۇش ئىسلار مەھەللە ئاسمىنىغا نېپىز بىر قەۋەت پەردە يايغان ئىدى.

— تاپتىم.... تاپتىم.... دېدى روزى تۈتۈن بەگ ئالتۇن تېپىۋالغاندەك خوشال بولۇپ.

— قېنى ئاڭلاپ باقاي؟

مەن مامۇت مىراپ بىلەن تۇغقان بولغاندىن كېيىن «يىراقتىن مېھمان كەپتۇ، ئۇلارمۇ بىزنىڭ مېھمان دەپ تاماققا چاقىراي، ئاندىن مەجۇن بىلەن مەس قىلىپ تۇتىمىز.

— ئىلى ئوغرىلىرى سىزىپ قالماس ھە؟

— چايغا دورا-دەرمەكنى قېنىقراق سالىمىز. داڭىل سەكسەن خالتىدىن ئەكەلگىنى

بار. سىلىگە ئاپارغان تۇمۇچۇقلارغا تۇلا ئىچۈرۈپ قاقباش بولۇپ كەتتۇق.... ھى.... ھى....

— ھى..... ھى..... ھى..... بىز سىلىنىڭ ئۆيىنىڭ كەينىدە مۆكۈپ تۇرىمىز، ئېزى كىرىپ ئۇلارنى باپلىسىلا.....

2

ئىككى پارتىزاننىڭ قوللىرى كەينىگە قايرىپ باغلانغان، كۆزلىرى قارا ماتا بىلەن تېشىلغان ھالدا يوغان ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى سۇقۇمغا باغلاقلق تۇراتتى. 20-30 چە چېرىك قوراللىرىنى بەتلىگەنچە ئۇلارنى قورشىۋالغان ئىدى. — كۆزىنى ئېچىۋېتىڭلار بۇ ئوغرىلارنىڭ، كىمنىڭ ئالدىدا تۇرغانلىقىنى ئېنىق كۆرۈۋالسۇن.

چېرىكلەر ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى يېشىۋەتتى،
ئابلا بەگ سوراقنى باشلىدى.

— نەدىن كېلىشتىڭ؟

— تېكەستىن.

— نېمە ئىش بىلەن كېلىشتىڭ؟

— تۇز سېتىۋالغىلى.

— تولا لوللىق قىلىشما، مېنى بىلمەيدۇ دەمسەن؟ تۇز سېتىۋالغىلى كەلگەن ئادەمدە يان قورال نېمە قىلىدۇ؟

— تاغدا بۆرىلەردىن، مەھەللىدە غالجىر ئىتلاردىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئېلىۋالغان.

— بېگىم، ئۇلار بىزنى غالجىر ئىت دەۋاتىدۇ، - دېدى تۇرسۇن چېرىك بېشى.

— ئۇرۇڭلار بۇ بەدبەخلەرنى.

چېرىكلەر تاسما قامچا بىلەن تۇتقۇنلارنىڭ باش-كۆزلىرىگە توختىماي ساۋاشتى. يېرىلغان باش-كۆزلەردىن ئاققان قان قارلارغا سىڭگەندە قىزىل رەڭگە كىرەتتى.

— توختاڭلار!

— تىرىك قالاي دېسەڭ راستىڭنى دېيىش سەنلەر ئىلى ئوغرىلىرىمۇ، ئەمەس؟

— قورقۇۋاتامسەن؟ ئەجەل كۈنۈڭ ساناقلىق قالغاندىمۇ زۇلۇمىڭنى توختاتامسەن؟

— بۇ ئوغرىلار بىزگە جۇگاپ ئېيتمايدىكەن. سايرام ساقچىخانغا ئاپىرايلى، - دېدى

ھوشۇر بەگ باغلاقلق ئېتىنىڭ قېشىغا ماڭغاچ.

— ئويلىشىپراق ئىش قىلايلى ھوشۇر بەگ، قېيىر بىلەن سايرامنىڭ ئارىلىقى 140 نەچچە چاقىرىم كېلىدۇ. بۇ بەدبەخلەرنىڭ بۆكتۈرمىدە شېرىكلىرى بولسا ئېغىر زىيان تارتىمىز.

— ئاگال سايرام ساقچىسىغا خەۋەر قىلايلى. ساقچى كەلگۈچە روزى تۈتۈن بەگ كېيىلىكىگە ئېلىپ باقسۇن. ئوغرىلارنىڭ ئېتىنى يۇلغۇن ياقا ④ دىكى بەگ رەئىسنىڭ ئۆيىگە سولۇپتىڭلار، چېرىكلەر قاتتىق باقسۇن، - دېدى ئابلا بەگ.

ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان سايرام ساقچىخانا ناھىيەلىك قورچاق ساقچى ئىدارىسىغا مەلۇم قىلدى. ئامانلىق ساقلاش ئەمەلدارى مامۇت سۇلايمان ساقچىخانا باشلىقى ئابدۇقادىر ئەخمەتنى قېيىرغا ئەھۋال ئۇقۇپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ئىككى ساقچى قېيىرغا كېلىپ، ئابلا بەگ ۋە ھوشۇر بەگ بىلەن كۆرۈشۈپ، پارتىزانلارنىڭ ئېتىنى قايتۇرۇپ كېلىپ، ساقچى ئىدارىسىگە تاپشۇردى.

— سەنلەر ئىلىدىن كەلگەن ئۇ ئىككى ئوغرىنى نېمىشقا بىرگە ئېلىپ كېلىشىمىدىڭ، دەپ قاتتىق كايىدى ئىدارە باشلىقى ۋۇ يوڭشىڭ ⑤ ۋە دەرھال چوڭ يىغىن ئېچىپ، ئابدۇقادىر ئەخمەتنىڭ سايرام ساقچىخانىنىڭ باشلىقىدىن قالدۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى.

ۋۇ يوڭشىڭ قوراللىق بۆلۈم باشلىقى نادىشىڭ (مىللىتى قازاق) باشلىق 20 دىن ئارتۇق چېرىكىنى باشلاپ، ھەيۋەت بىلەن قېيىر يېزىسىغا يېتىپ كەلدى. ئۇلار يېتىپ بارغۇچە گومىنداڭ 111-پولىكىدىن سوڭ لىنجاڭ بىر باتالىيون ئەسكەر بىلەن كېچىلەپ چىقىپ 2 پارتىزاننى روزى تۈتۈن بېگىنىڭ ئۆيىدىن مەمتاڭكامنىڭ ھويلىسىغا ئېلىپ چىقىپ، ئاۋۋال كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، تاسما، كەمەر، قامچا بىلەن ئۇرۇپ، بەدەنلىرىنى قىيما-قىيما قىلىۋەتتى. پارتىزانلارنىڭ بەدىنى مۈشۈك تاتىلغاندەك قىپ-قىزىل گۆشكە ئايلاندى، ئەمما، بۈركۈتىنىڭكىدەك كۆزلىرىدىن چەكسىز ئىنتىقام-قىساس ئۇچقۇنلىرى چاقنايتتى، تاغنىڭ سوغۇقى تەنلەرگە زەھەردەك نەشتىرىنى سانجىيتتى.

— ئۇلارغا ئېيت، نېمىگە كەلگىنىنى ئېيتسا زور ئىنئام بېرىمەن، ھەم قويۇۋېتىمەن. يەنە جاھىللىق قىلىۋەرسە يۈرىكىنى سۇغۇرۇۋېلىپ كاۋاپ سالمەن، - دېدى سوڭ لىنجاڭ كۆزىگە قان تولغان ھالدا ئابلا بەگكە شالنى چاچرىتىپ تۇرۇپ. تىلماچ يۇقارقى سۆزلەرنى ئەينەن ئۇرۇپ بەردى.

— بىز تۇز سېتىۋالغىلى كەلگەن، - دېدى مىرزا دۆلەت سوغۇقتىن كاسىلداپ كەتكەن چىشلىرى ئارىسىدىن چىقىرىپ.

تىلماچتىن يۇقارقى سۆزنى ئاڭلىغان سوڭ لىەنجاڭ چىرىكلەرگە بىر نېمىلەرنى كالدېرلىۋىدى، بىر چىرىك يۈك-تاقلىرى ئارىسىدىن سوقۇلغان قىزىلمۇچ ئېلىپ كەلدى. چىرىكلەر قىزىلمۇچ ئۇنىنى قان تەپچىپ تۇرغان يارا ئېغىزغا سەپكەندە، ئىككى تۇتقۇن ئارغامچىدىن يۇلقۇنۇپ، دەھشەتلىك ۋارقىرىۋەتتى. چىرىكلەر تۇتقۇنلارنىڭ پۈتۈن بەدىنىگە قىزىلمۇچ ئۇنىنى سېپىپ چىقتى. سوڭ لىەنجاڭ بۇ قىيناش ئۇسۇلىدىن كۆرەڭلەپ، تۇتقۇنلارنى ئىنقىر قىلىشقا قىستايىتتى. ئەمما تۇتقۇنلار لېۋىنى چىشلىگىنىچە تۇراتتى. چىرىكلەر كۆلدىن مۇز ئەكەلدى ۋە مىرزا دۆلەت، قۇش دۆلەتنىڭ ئايىغىنى سالدۇرۇپ، يالاڭئايغ مۇز دەسسەتتى. تاپاندىن كىرىپ، مېڭىگە ئۆتكەن سوغۇق، مۈشۈك تاتىلىغاندەك تىتىلغان تەنلەر، قىزىلمۇچنىڭ زەھەردەك ئاچچىقى تۇتقۇنلارنى ھۇشىدىن كەتكۈزۋەتتى. بىر ئاش پىشىمدىن كېيىن، مۇزنى 4 چىرىك يۇلۇپ ئالغاندا، تاپاننىڭ بىر قەۋەت تېرىسى يۇلۇنۇپ چىققاندا بولسا تۇتقۇنلارنىڭ باشلىرى يانغا قىيسايغان ئىدى. «ئىلى ئوغرىلىرى» نى ئىنقىر قىلدۇرۇپ كاتتا ئىنئام چۈشەپ چىققان سوڭ لىەنجاڭ ھوشسىز ئىككىيلەنگە چەكچەيگىنىچە، بۇتتەك قېتىپ تۇراتتى.

دەل شۇ پەيتتە ۋۇ يوڭشىڭ چىرىكلىرىنى باشلاپ ھويلىغا كىرىپ كەلدى. ئەسلىدە ئابلا بەگ ۋۇ يوڭشىڭ ۋە سوڭ لىەنجاڭغا تەڭلا خەۋەر بىرىپ، قوشلاپ ئىنئام ئالماقچى بولغان ئىدى.

ۋۇ يوڭشىڭ سوڭ لىەنجاڭنى كۆرۈپ، ئولجىغا خىرىس قىلغان ئىتتەك ئالدىغا دېۋەيلەپ باردى. سوڭ لىەنجاڭنىڭ چىرىكلىرى مىلتىقلىرىنى بەتلەپ، ۋۇ يوڭشىڭنىڭ چىرىكلىرىنى قارىغا ئالدى. ئىككى تەرەپ بىر-بىرىنى يەۋىتىدىغان ئەلپازدا بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرۇشاتتى. چىرىكلەرنىڭ ئەلپازىدىن چۆچۈگەن ئابلا بەگ ئارىغا چۈشۈپ سالاچىلىق قىلدى. مالايىلار پىشۇرۇلغان گۆش ۋە يوغان لىگەندە پولىنى كۆتۈرۈپ كىرگەندە جىددىلىك خېلىلا پەسلەپ، چىرىكلەر ھېچ ئىش بولمىغاندەك گۆش ۋە پولىغا دۈم چۈشكەن ئىدى.

— قېيىر يېزىسى باي ناھىيەسىگە قارايدۇ، شۇڭا سىلەر ئارىلاشماڭلار، بىزنىڭ دائىرىمىزدىكى ئىش، — دەپ چىڭ تۇرۇۋالدى ۋۇ يوڭشىڭ.

سوڭ لىەنجاڭ بىر ئاز ئويلىغاندىن كېيىن، ۋەزىيەتنىڭ ئۆزىگە پايدىسىزلىقىنى ھېس قىلىپ، ئامالسىز يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى.

ئەتراپتىكى بالىلار ۋە پۇتغا چۇرۇق، پىيما، ئۇچىسىغا ئۆڭ جۇۋا، بېشىغا تېرە تۇماق كىيىۋالغان، ساقال-بۇرۇتلىرىنى قىرو باغلاپ كەتكەن مىسكىن چىرايلار ئابلا بەگنىڭ بۇ سېخىلىقىغا ياقا تۇتۇشسا، چىرىكلەرنىڭ لوق گۆشلەرنى قوۋۇز تولدۇرۇپ يالماپ

يۇتۇشلىرى، پولۇ يېگەندە، قوشۇقلارنى ھەر خىل تۇتۇشىدىن خىر-خىر كۈلەتتى. بۇ كۈلكىلەر شۇنچىلىك بىچارە ئىدىكى؛ جىن چىراغتكە پىلدىرلاپ تۇرغان كۆزلەردە ئاچلىق، ھارغىنلىق سايە تاشلاپ تۇراتتى. چېرىكلەرنىڭ ئاغزىغا ھەر لوقما گۆش كىرگەندە، ئېغىزلىرىغا يىغىلغان سېرىق سۇنى «غۇرت-غۇرت» يۇتۇشاتتى. ئايلاپ، يىللاپ گۆش-ياغ كۆرمىگەن ئاشقازانلار تىنىمسىز لۆمۈلدەپ، ئىگىلىرىنى تەشنىلىق ئىلكىدە قىيىنماقتا ئىدى. ۋۇ يوڭشىڭنىڭ چېرىكلىرى مىرزا دۆلەت ۋە قۇش دۆلەتنى بىر ئاتقا مىندۈرۈپ، چەمبەرچاس باغلاپ باي بازىرىغا ئېلىپ ماڭدى.

— خەپ ئايلا بەگ! ھوشۇر بەگ! غالىچىلار!... ئاز قالدى، بۇ خۇن قەرزىنى ھەسسەلەپ قايتۇرۇشسەن! قارا يۈز مۇناپىقلار!... دەپ تىل سالدى مىرزا دۆلەت يولغا چىقىش ئالدىدا ھوشىغا كېلىپ. ئۇ يەنە نېمىلەرنى دەر ئىدىكىن، ئۇنىڭغىچە تۇرسۇن چېرىك بېشى مىلتىقنىڭ پايىنىكى بىلەن ئۇرۇپ، ئۇدۇل چىشلىرىنى تۆكۈۋەتتى. چېرىكلەر تۇتقۇنلارنىڭ ئاغزىنى ماتا بىلەن تېڭىپ، يولغا يۈرۈپ كەتتى. سۇڭ لىھىنجاڭ «ئىلى ئوغرىلىرى» نى تۇتۇپ، خىزمەت كۆرسىتىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قالغاندا، ئايلا بەگ شۇملۇق ئۆگەتتى...

— سەنلەر مال-چارۋىلىرىڭنى يايلاققا ئېلىپ چىقىشنى باھانە قىلىپ، ئىلى ئوغرىلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈردۈڭ، - دەپ قېيىر بايلىرىدىن روزى تۇتۇنۇپىڭى، تۇراپ ساۋۇر، ئابدىكېرىم شاڭيۇ، ئەمەت بەگ، ناسىر بەگ، قاسىم ساڭزا، سايىم ئاخۇن قاتارلىقلارنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، كۇچاغا ئاپىرىپ قاماپ قويدى. بايلارنى كۆپ قېتىم قىيىن-قىستاققا ئېلىپمۇ نەتىجە چىقىمىدى. ئۇلار 1947-يىلى «11 بېتىم» دىن كېيىنلا قويۇپ بېرىلدى.

3

قورچاق ساقچى ئىدارىسىنىڭ قاراڭغۇ، زەي كامپىرى، كانارىغا ئوخشاش قاتار تىكلەنگەن جاھازىلارغا پۇتنىڭ باش بارمىقىدىن سىم بىلەن چېگىپ، بېشىنى پەسكە ساڭگىلىتىپ ئېسىۋېتىلگەن مىرزا دۆلەت ۋە قۇش دۆلەت ئاچلىق، تاياق-توقماق، ئاغرىق زەربىسىدىن نەچچە قېتىم ھوشىدىن كېتىپ، مۇزدەك سوغۇق سۇ چېچىپ ھوشىغا كەلتۈرۈلسمۇ، ھېچنېمىنى ئىنقىر قىلمايۋاتاتتى.

ئېگىز بوي، سېمىزلىكتىن، بويۇنلىرىغا بۇقنىڭ بويىنىدەك تۈرمەل-تۈرمەل گۆش قونۇپ كەتكەن، چېقىر كۆزلىرىدىن قان ئىچەرلىكى چىقىپ تۇرىدىغان باش جاللار

مۇساجى ⑥ تالاي ئادەملەرنىڭ جېنىنى ئېلىپ يېنىدا قويغان قىيناشلىرى مۇنۇ ئىككىسىگە كار قىلمايۋاتقانلىقىدىن رەللە بولۇپ، تېخىمۇ غالجىرلاشتى. ئارىدىن 3 كۈن ئۆتكەندە، ئاقسۇ ساقچى ئىدارىسىدىن چېرىكلەر كېلىپ، تۇتقۇنلارنى ئاقسۇغا ئېلىپ كەتتى. ئاقسۇ تۈرمىسىدە ئىتقا تاللىتىش، تىرىناق يۇلۇش، سۈيدۈك يولىغا ئات قۇيرۇقنىڭ قىلىنى تىقىش تەك قىيىن-قىستاقلار مىرزا دۆلەت، قۇشداۋلەتنىڭ بەدەنلىرىنى تولۇمدەك ئىششىتىپ، نىمجان قىلىپ قويدى. سۈيدۈك يولى جاراھەتلەنگەنلىكتىن، سىيەلمەسلىك جانغا پاتماقتا ئىدى. جەنۇبىي شىنجاڭدا تۇنجى بايقالغان «ئىلى ئوغرىلىرى» دىن قاتتىق چۆچۈگەن ساقچى باشلىقى ۋۇ شۇ بىڭ ⑦ بۈگۈن سوراقنى ئۆزى قىلىۋاتاتتى.

ساقال-بۇرۇتلىرى ئۆسۈپ، ئېڭەك سۆڭەكلىرى بۆرتۈپ چىققان، يۈز-كۆزلىرى كۆكرىپ ئىششىپ كەتكەن مىرزا دۆلەتنى چېرىكلەر ئۇزۇن ئۈستەلگە ئوڭدىچە ياتقۇزۇپ، پۇت-قولنى كويىزا-كەشەنلەپ، بېشىنى سەندەلگە ئوخشاش ئىككى تۆمۈرنىڭ ئارىسىغا قىستۇردى. ساقچى باشلىقى ۋۇ شۇ بىڭنىڭ ئىشارىسى بىلەن چېرىكلەر تۇتقۇچى چۆرۈۋىدى، تۆمۈر قىسقىۋ باشنى تېخىمۇ چىڭ قىستى. مىرزا دۆلەت كۆزىنى چوڭ ئېچىپ، تىلىنى ئۇزۇن چىقىرىپ، چىشلەپ يېرىمنى ئۈزۈۋەتتى. شۇ ھامان ئاغزىدىن قان شۇرقىراپ ئاقتى. ساقچى باشلىقى ۋۇ شۇ بىڭ چېرىكنىڭ قولىدىن تۇتقۇچى تارتىۋېلىپ چۆرۈۋەردى. «قارس» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ چاچراپ چىققان مېڭە قېتىقى جالالتىنىڭ بەدەنلىرىگە چاپلاشتى. پولىتېيىپ چىققان كۆز ئالمىسى ساڭگىلاپ تۇراتتى. قۇلاق، بۇرۇنلىرىدىن بۇلدۇقلاپ قان ئېقىۋاتاتتى. قانغا مەلەنگەن گەۋدە سەل كۆتۈرۈلدى-دە جىمپ قالدى.

قۇشداۋلەتمۇ ئوخشاش ئۇسۇلدا ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرۈلدى. بۇ دەل 1944-يىلى 12-ئاينىڭ ئاخىرلىرى ئىدى.

جەنۇبىي شىنجاڭ، بولۇپمۇ ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ناھىيەلىرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىش زۆرۈرىيىتىدىن 1945-يىلى 3-4-ئايلىرىدا مىللىي ئارمىيە رازۋېتچىكى جۈمەك پالتا مىلچىمال سودىگىرى سىياقدا، باي، كۇچا ۋە ئاقسۇنىڭ ئەھۋالىنى تەپسىلىي ئىگىلىدى. باي ناھىيەسىدە ئىسمائىل ئىگەرچى، شاۋدۇن خوشاڭ قاتارلىق كىشىلەر بىلەن ئاقلاشتى.

1945-يىلى 8-ئايدا، ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيەسىنىڭ جەنۇبىي يۆنىلىش قىسمى پۇختا تەييارلىق قىلىپ، سايم ئەپەندىنىڭ يول باشلىشى بىلەن، تېكەسنىڭ قوشتاي ۋە ئاق بۇلاق داۋىنى ئارقىلىق، باي ناھىيەسىنىڭ قېيىر يېزىسىغا قاراپ يولغا چىقتى.

يول ئىنتايىن خەتەرلىك، ئەگرى-بۈگرى بولۇپ، بىرلا ئادەم مېڭىشقا بولاتتى. نەچچە تېرەك بويى ئاستىنلىقتا ئۆركەشلەپ، يىرتقۇچلاردەك نەرە تارتىپ ئېقىۋاتقان كۆكسۇ دەرياسى ئادەمنىڭ تېنىنى شۈركەندۈرەتتى. ئاقبۇلاق داۋىنىغا ياماشقاندا بولسا، ئاتلارنى ئالدىغا سېلىپ، ئەسكەرلەر ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا ئېسىلىپ ماڭماقتا ئىدى، چوققىغا ئۆرلىگەنسىرى نەپەس قىيىنلىشىپ، ئاسانلا ھېرىپ قالاتتى، قىسمىنىڭ ئىلگىرىلىشى ئاستا بولۇپ، بوز كېرىكى ئېغىزغا پېشىن بىلەن يېتىپ كېلىشتى.

ئاتلىقلار ئەگمىدىن ئۆتۈشىگە، تاياق يېتىم ئارىلىقتا كېلىۋاتقان كالا قوشۇلغان ھارۋىدا 4-5 چە ھاشارچى ۋە ئاتلىق ئىككى چېرىك بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالدى. ھارۋىنىڭ سول تەرىپىدىكى چېرىك ئېتىنى كەينىگە بۇراپ، قامچىنى زەرپ بىلەن ئۇرۇپ، بوز كېرىكى ئۈستىگە سېلىنغان پوتەيگە قاراپ قاچتى. ئوڭ تەرەپتىكىمۇ 30 قەدەمچە قاچقاندا، مىللىي ئارمىيە ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن ئەسەرگە چۈشتى. ھاشارچىلار بولسا داڭ قېتىپ، يا ئالدىغا، يا كەينىگە مېڭىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قېلىشقان ئىدى.

ئەسر قورالسىز لاندۇرۇلۇپ سوراق قىلىندى.

— ئېتىڭ نېمە؟

— ئېتىم مەھەممەت، مېنى ئۆلتۈرمەڭلار. مەن مەجبۇرىي چېرىك بولغان. پەيزىۋاتتا

يالغۇز ئانام بار.

— بىز ئەسەرلەرنى ئۆلتۈرمەيمىز، ئەمما راستىڭنى ئېيت، سەن قايسى قىسمىدىن؟

— باي-كۇچا بىرلەشمە پولىكىدىن. نامدا پولىك، ئەمەلىيەتتە 50-60 چە چېرىك بار.

چېرىكلەر 5 غول ئېغىزدىكى پوتەيگە تارالغان. قېيىر بازىرىدا باشلىقىمىز ۋە 15 چە چېرىك بار، ئابلا بەگنىڭ چېرىكلىرى بىلەن 40 تىن ئاشىدۇ.

— سەن بىزنى پوتەيلەرگە باشلاپ بارالامسەن؟

— مېنى ئۆلتۈرمىسەڭلار باشلاپ بارمەن.

مەھەممەتنىڭ باشلىشى بىلەن، زەربىدار ئەترەت پوتەيگە ئۇدۇللا بارماستىن، كەينى

تەرەپتىن يېقىنلاشتى. قاچقان چېرىكنىڭ خەۋەر بېرىشى بىلەن، دۈشمەن پاتپاراق

بولۇشۇپ، جەڭگە ئاللىقاچان تەييارلىنىپ بولغان ئىدى. 20 قەدەمچە قالغاندا، دۈشمەن

سېزىپ قالدى-دە پىلموتتىن ئوق ياغدۇرۇۋەتتى. دۈشمەنلەر غالجىرلاشقان ئىدى.

جەڭچىلەرنىڭ تاشلىغان بىر نەچچە قول بومبىسىنىڭ گۈمبۈرلىگەن ئاۋازى دۈشمەن

يۈرىكىنى مۇجىسا، كۆتۈرۈلگەن توپا-چاڭلار پوتەينىڭ قېشىغا بېرىۋېلىشقا ئەپلىك پۇرسەت

ياراتتى.

بىر تېڭىق قول بومبىسى زەربىسىدىن، پوتەينىڭ كۈلى كۆككە سورۇلدى. دۈشمەننىڭ ئۆلگىنى ئۆلۈپ، قارشىلىق كۆرسەتكىنى يەر چىشىلدى. مىللىي ئارمىيەنىڭ بوز كېرىگىدىكى، يەنى جەنۇبىي شىنجاڭدىكى تۇنجى غەلبىسى جەڭچى-ئوفېتسىپلارنى قەۋەت خوشال قىلىۋەتتى. مەھەممەتنىڭ يول باشلىشى بىلەن، كىچىك غول، ئالتۇن قوشتىكى گومىنداڭ چېرىكلىرى يوقىتىلدى. بىر قىسىملىرى پىتراپ قاچتى. 1945-يىلى 8-ئاينىڭ 8-كۈنى (رامزاننىڭ دەسلەپكى كۈنلىرى) تاڭدا پارلىغان چولپاندەك، قېيىر يېزىسىغا نەشرەڭ دىگىنالىدىن كىيىم كىيگەن، پۇتىدا چىگىرىن ئۆتۈك، قولىدا ئاپتومات، بەش ئاتار مىلتىق تۇتقان بىر توپ ئاتلىق كىشىلەر بازار ئىچىگە كىرىپ كەلدى. دە سالام-سەھەت قىلىشقىمۇ ئۈلگۈرمەي، چېرىكلەرنىڭ قايسى تەرەپكە قاچقانلىقىنى سۈرۈشتۈردى. قاچقان تەرەپنى بىلىۋېلىپ، ئاتلىرىنى چاپتۇرغىنىچە قوغلاپ كەتتى. كىشىلەر گاڭگىراپ تۇرغاندا، يەنە بىر تۈركۈم ھەربىيلەر ئاتلىق بازارغا كېلىپ، «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دېيىشكىنىچە ئاتتىن چۈشۈپ، قېرى-ياش ھەممەيلەن بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى.

— بىز، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ زۇلمىغا قارشى قوزغالغان ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ئەسكەرلىرى، بۈگۈندىن باشلاپ سىلەرنى قانلىق زۇلۇمدىن ئازات قىلدۇق. ھازىر بىزنىڭ زور قوشۇن كەينىمىزدىن كېلىۋاتىدۇ — ئالدىغا بېرىڭلار..... دېدى ئاتلىقلاردىن بىرەيلەن.

بۇ كىچىككەنە يېزا بازىرىدىكى تىجارەتچىلەر، ھۈنەرۋەن كاسىپلار، دېھقان-چارۋىچىلار بولۇپ 100 دىن ئارتۇق كىشى يىغىلىپ، خوشاللىق ياشلىرىنى تۆككىنىچە، نامىنى ئاڭلاپ زارىقىپ كۈتكەن پەرزەنت قوشۇنىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈشتى. 2 چاقىرىمدەك ماڭغاندا، بوز كېرىگىدىن ئۆتۈپ، قېيىر بازىرىغا كېلىۋاتقان مىللىي ئارمىيە جەڭچىلىرى بىلەن ئۇچراشتى. ساقىلى ئۇچتەك ئاقارغان بوۋايىلار، تەڭرى تېغىنىڭ قارلىق چوققىلىرىدەك ئاق چاچلىق مومايلار..... يالاڭ ئاياغ ياشلار ۋە بالىلار يىغىنىنى توختىتالمىدى.

بۇ قوشۇنغا يېتەكچىلىك قىلىپ كەلگەنلەردىن؛ ئابدۇكېرىم ئابباسوف، قاسىمجان قەمبىرى، سوپاخۇن سۇۋۇروف، رازىيوف داموللىلارنىڭ پەشلىرىنى يۈز-كۆزلىرىگە سۈرتۈپ، يېنىشلاپ سۆيەتتى.

بۇ چاغدا، گومىنداڭنىڭ بايدىكى ئەسكىرى كۈچى ئاز بولۇپ، ناھىيەلىك قورچاق ھۆكۈمەت ئارقىسىدىكى سوجوخانا (ئوت-سامان ئامبىرى) گۇڭ غوجامنىڭ ئوردىسى قاتارلىق جايلاردا بولۇپ، تەييارلىقسىز ھالەتتە ئىدى. مىللىي ئارمىيە جەڭچىلىرى قېيىردىن كېلىپ، باي بازىرىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى تەلۈنچۈك كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ، ئۈچ جايدىكى گومىنداڭ قوشۇنلىرىنىڭ گازارىمىغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلدى.

بىر پەس جەڭدىن كېيىن، مىللىي ئارمىيە جەڭچىلىرى ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىپ، قوراللىرىدىن ئوق ئۈزگىنىچە ھۇررا توۋلاپ، ئات چاپتۇرۇپ كىرىپ كەلدى. بۇ ھەيۋەت قوشۇننىڭ ئالدىدا قىلىچىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ماڭغان بىر ئايال جەڭچى بولۇپ، بۇ سوپاخۇن پولكوۋنىكىنىڭ ئايالى تۇردىخان ئىدى.

گومىنداڭ ئەسكەرلىرى ناھىيە بازىرىنىڭ غەرب تەرىپىگە قاپسىلىپ قالدى. مىللىي ئارمىيەنىڭ قايتۇرما ھۇجۇمىغا بەرداشلىق بېرەلمەي، كۆپ قىسمى ئاقسۇ تەرەپكە قاچتى. قالغان قىسمى ئاشلىق ئىسكىلاتىغا مۆكۈنۈۋالدى. ئاشلىق ئىسكىلاتىنىڭ تۆت ئەتراپى سېپىل بولۇپ، گومىنداڭ ئەسكەرلىرى سېپىلنىڭ شەرقى تەرىپىدىكى پوتەيگە كىرىۋېلىپ، جان-جەھلى بىلەن قارشىلىق كۆرسەتمەكتە ئىدى. ئابدۇراخمان باشچىلىقىدىكى بىر ئىزۋوت ئىسكىلاتقا ھۇجۇم قىلىپ كەلدى. پوتەي ئەتراپى تۈزلىۋېتىلگەن بولۇپ، مۇداپىئە ئاسان، ھۇجۇم قىلىش قىيىن ئىدى. جەڭچىلەر ئۇدۇلدىن ھۇجۇم قىلماي، ئۆگزىدىن ئۆزىگە ئۆتۈپ، پوتەيگە يېقىنلاشتى. دۈشمەنلەر سېزىپ قېلىپ، سەپنىڭ ئالدىدا ماڭغان ئابدۇراخماننى ئوققا تۇتتى. ئۇنىڭ كۆكرىكىگە ئوق تېگىپ قۇربان بولدى. ئارقىدىنلا، قېيىردا ئەسەرگە چۈشۈپ، كېيىن مىللىي ئارمىيەگە جەڭچى بولغان مەھەممەتمۇ قۇربان بولدى. بۇ ھالدىن قەھرى-غەزەپكە كەلگەن جەڭچىلەر ئاتا كىغا ئۆتۈپ، پوتەيگە گىرانات تاشلاپ شىددەتلىك ھۇجۇم بىلەن دۈشمەننى يەر چىشلەتتى. بۇ 1945-يىلى 8-ئاينىڭ 15-كۈنى ئىدى. بۈگۈن جەنۇبىي شىنجاڭدىكى تۇنجى ئازات ناھىيە جاھانغا كۈلۈمسىرەپ قارماقتا ئىدى.

4

مىللىي ئارمىيەنىڭ بوز كېرىگىدىن كىرگەنلىكىدىن ئالاقزادە بولغان ئابلا بەگ ئېرىخ ماللىرىنى تۆمۈر ساندۇققا قاچىلاپ، چېرىكلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئالتۇن قوش دەرياسى غولىدىكى ئىلانلىق يايلىقىغا كېچىلەپ قاچتى. ئىلانلىق يايلىقىدا ئابلا بەگنىڭ نەچچە مىڭ چارۋىسى ۋە يازلىق قورۇسى بار ئىدى.

ئابلا بەگ چېرىكلىرىنى نەچچە گۈرۈپپىغا بۆلۈپ، مەھەللە ۋە بايدىكى قورۇ-دۇكانلىرىنىڭ خەۋىرىنى ئەكىلىشكە ماڭدۇرۇپ تۇردى. باينىڭ مىللىي ئارمىيەنىڭ قولىغا ئۆتكىنىنى ئاڭلىغاندا ئولتۇرالمىيلا قالدى، بىرىكىمەرنىڭ ئۆلۈپ - تىرىلىشى ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىر ئىدى، لېكىن، باي بازىرىدىكى قورۇ-جايلىرىدىن ئايرىلسا، نۇرغۇن زىيان بولاتتى. سوپاخۇن كېتىشىگە، ناسىروپ قىسمى مەھەللىگە چۈشۈپ، ياشلاردىن پىدائى

قوبۇل قىلىپ، مەشقلەندۈرۈۋاتقانلىقىدىن زەردەگۆش بولاتتى. ناھىيە بويىچە پىدايلىققا تىزىملىتىلغانلارنىڭ 1500دىن ئاشقىنىنى ئاڭلىغاندا، كۆرۈنمەس غايەت بىر قاراسايە ئۆزىنىڭ پېيىگە چۈشكەندەك خۇدۇكسىرەپلا يۈرەتتى.

1947-يىلى، «11 بېتىم» نىڭ تۈزۈلۈشى بىلەن، مىللىي ئارمىيەنىڭ ناسىروپ قىسمى ھاكىمىيەتنى يەرلىك خەلققە تاپشۇرۇپ بېرىپ، چېكىنىشكە باشلىدى. پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن ئابلا بەگ كۇچادا تۇرۇشلۇق سۇڭ ليەنجاڭغا ئادەم ئەۋەتتى. گومىنداڭنىڭ كۇچادا تۇرۇشلۇق قىسمىدىن بىر پولىك ئەسكىرى كۈچى قېيىرغا كەلدى، كېلىپلا مىللىي ئارمىيەگە ياردەم قىلغانلارنى تۇتقۇن قىلىپ، قىر-چاپنى باشلىۋەتتى. قەنتەمەت قاتارلىق 6 پىدايى بىر كۈن ئىچىدىلا چېپىپ تاشلاندى.

-بۈگۈن ئاسمانغا چىقىپ كەتكىنىڭنى بىر كۆرەي. ئىلى ئوغرىلىرى تۇتۇلغاندا چېپىپ كەتتىڭ. ئۇلار بېسىپ كەلگەندە ئۆيمۇ-ئۆي قۇتراتقۇلۇق قىلىپ، «ئات-ئۇلاق ئىئانە قىلىمەن» دەپ، مېنىڭمۇ 40 نەچچە ئات-قويلىرىمنى قوتاندىن سۆرەپ چىقىپ بېرىۋېتىپسەن. ئەمدى كونا-يېڭى ھېسايىنى بېرىسەن،- دېدى ئابلا بەگ باغلاقلۇق مامۇت مېراپقا.

-ھېساي ئېلىشقا ئالدىرىما غالىچا! چوققاڭدىن پۈتۈڭنىڭ ئۇچىغىچە بۇغۇلغان خۇن قەرزىنى تۆلە! «ئەل قىساسى مەنەلەق»! خوجا ئاكىلىرىڭمۇ پات ئارىدا يوقلىدۇ. شۇ گاختا «چاشقان تۆشۈكى ساراي» بۇلارمىكىن ساڭا،- دېدى مامۇت مېراپ. چېرىكلەر مامۇت مېراپنىڭ ئاغزىغا ماتا تىقىپ دومبالاشقا باشلىدى. ئابلا بەگ ئۆمىردە ھېچكىمدىن ئاڭلىمىغان غەزەپلىك تىللاشلارنى ئاڭلاپ، بولۇپمۇ؛ «غالىچا» دېگەن تىل بىگىزدەك سانجىلىپ، چېقىر كۆزلىرى خۇددى غالىجر ئىتتىڭ كۆزىدەك چەكچىيىپ، چىدىيالىماي چىشلىرىنى غۇچۇرلىتاتتى. كىشىلەر توپى ئارىسىدىكى مامۇت مېراپنىڭ ئايالى ئايشەمخان بىلەن قىزى پاتەمنى كۆرگەن ئابلا بەگنىڭ كاللىسىغا قانداقتۇر بىر شۇملۇق كەچتى....

كەچتە ئابلا بەگنىڭ قورۇسىدا قازان-قازانلاپ گۆش سېلىندى. يەرنى كولاپ ياسالغان كاۋاپداندىكى كاۋاپلاردىن مەزىلىك پۇراقلار تارقىلاتتى. ئابلا بەگ بىلەن سۇڭ ليەنجاڭ تىلماچ ئارقىلىق، تائاملارنى مەزىزە قىلىپ يىگەچ پاراڭلىشاتتى. ياسىداق مېھمانخانا كاۋاپ ۋە نەشنىڭ پۇرىقى بىلەن تولغان ئىدى.

— قورساقمۇ تويدى. خۇمارمۇ بېسىلدى. سۇڭ ليەنجاڭ جاپا تارتتى. يۇرتىمىزنىڭ قىزلىرىغا پەيزى قانداقكىن- دېدى ئابلا بەگ.

— ئېيتىپ قويسىلا، ئىككى غۇنچە تەييارلىغان، كىچىكى سۇڭ لىەنجاڭغا، چوڭى سۇڭ لىەنجاڭنىڭ مۇئاۋىنىغا. بۇ يۇرتنىڭ قاندىسى بويىچە ئۆزۈم نىكاھ ئوقۇيمەن. ئىككىيلەن بېشىنى لىڭشىتىپ بەرسە، قالغان ئىشنى ئۆزەم قىلىمەن،— دېدى ئابلا بەگ.

— ماقۇل دەيدۇ،— دېدى تىلماچ.

ئابلا بەگنىڭ قول ئىشارىسى بىلەن، چېرىكلەر ئايشەمخان بىلەن پاتەمنى ئىتتىرگىنىچە ئېلىپ كىرىشتى.....

ئەتىسى مالچىلار پاتەمنىڭ مەھەللە ئايىقىدىكى دوڭغاق جىگدىگە ئېسىلىپ ئۆلۈۋالغانلىقىنى كۆرۈشتى.

ئۈستىۋاشلىرىنى خۇددى ئىت تالىۋەتكەندەك جۇل-جۇل كىيىملىك ئايشەمخان ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى ئادەمنى تىللاپ-تۈكۈرۈپ، گاھ يۈرەكنى ئەزگۈدەك يىغىلسا، گاھ توختىماي كۈلەتتى. ئۇ قايسىلا ئۆيگە كىرسە ئاياللار ئۇنىڭ قورسىقىنى تويغۇزۇپ، چاچلىرىنى تاراپ قۇياتتى، ھەم ئۇنىڭ بەختسىزلىكىگە ئېچىنىپ ياش تۆكەتتى، ئاشكارە بىر نەرسە دىيەلمىسىمۇ، ئىچىدە ئابلا بەگنىڭ يەتمىش پۈشتىغىچە قوشۇپ قاغايتتى.

مامۇت مىراپنى ئابلا بەگنىڭ ئىككى چېرىكى كۇچا تۈرمىسىگە ئېلىپ كەتتى، ۋە كۇچادا ئىككى ئايغىچە قىيىن-قىستاققا ئېلىنىپ، كونا شەھەرنىڭ شامال باغ تەرەپتىكى سېپىل ئارقىسىدىكى خەندەك بويىدا ئېتىپ تاشلاندى.

(5)

«بۈگۈن كىچىك غولدا ئادەم ئاتىدىكەن»، دېگەن ۋەھىملىك خەۋەر تارقىلىش بىلەن تەڭ، كىچىك غولغا قېرى-ياش بىر توپ ئادەملەر ھەيدەپ كېلىندى. قوللىرى كەينىگە قايرىپ باغلانغان تۇتقۇنلارنى چېرىكلەر يۇمىلاق دائىرە ھاسىل قىلىپ، قوراللىق قورشىۋالغان ئىدى. سۇڭ لىەنجاڭ ئابلا بەگنى ئەگەشتۈرۈپ، تۇتقۇنلارنى بىر-بىر كۆرسىتىپ چىقتى. نۆۋەت ئابلا بەگنىڭ سىڭلىسىنىڭ بالىسىغا كەلگەندە، «تونمايمەن» دەپ ئۆتۈپ كەتتى.

— بېگىم! ئاۋۇ سىڭىللىرىنىڭ بالىسى، قۇچاقلرىدا ساقاللىرىنى سىيلاپ ئەركىلەپ، چوڭ دادا، دەپ چوڭ بولغان. مېنىڭ يۈزۈمنى قىلمىسىلمۇ، بىر قورساق سىڭىللىرىنىڭ نالىسى ئۈچۈن بولسىمۇ قۇتقۇزۇۋالسىلا، ئۇ سىلىنىڭ قەۋملىرى،— دېدى داگم چېكە يېلىنىپ. ئۇنىڭ ئىككى كۆزىدىن قۇيۇلۇۋاتقان ياش ساقىلىنى بويلاپ يامغۇردەك تامچىلايتتى، ئابلا بەگ كۆزىنىڭ قىرىنىمۇ سېلىپ قويمىدى. سۇڭ لىەنجاڭ «شا» دېيىشى

بىلەن، مىلتىقلاردىن چىققان ئوقلاردا تۇتقۇنلار «گۈپ-گۈپ» قىلىپ بىر-بىرلەپ يىقىلدى....

ھەپتە ئۆتمەيلا، سۇڭ ليەنجاڭ ئابلا بەگنى كۇچاغا ماڭدۇرۇپتې، ئاق بۇلۇڭغا چىقىپ، 2 تۆمۈر ساندۇققا يۇشۇرۇپ قويغان نۇرغۇن ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى ئەكەلدۈرۈپ، قېيردىن غايىب بولدى...

(6)

1951-يىلى ئىجارە ھەققىنى كېمەيتىش، زومىگەرلەرنى باستۇرۇش خىزمەت گۇرۇپپىسى يېزا تەۋەسىدىكى بارلىق كىشىلەرنى سەپەرۋەر قىلىپ، چوڭ يىغىن ئېچىۋاتتى. قوللىرى باغلانغان، دۈمبىسىدىكى ئۇزۇن تاختايغا «ئۆلۈم جازاسى» دېگەن خەت قىستۇرۇلغان ئابلا بەگنىڭ ئىلگىرىكى كۆرەڭلىكىدىن ئەسەرمۇ قالمىغان ئىدى.

—بۇ مۇناپىققا ئون ئۆلۈمۈمۇ ئازلىق قىلىدۇ. نۇرغۇن بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ خۇن قەرزى بار. شۇڭا يۇقىرىدىن ئۆلۈم جازاسى بىرىشنى تەستىقلىدى،— دېدى ھەربىي فورما كىيىگەن باشلىق.

— ئەل قىساسى مەنەل ھەق. —

— قاشقا قىلساڭ كۆزگە، كىشىگە قىلساڭ ئۆزگە.

— بىزنى قاقشىتىپ يىغقان مال-دۇنيانىمۇ ئېلىپ كەتتى.

كىشىلەر بۇ زالىم قانخور ئۈستىدىن شىكايەت قىلىۋاتقاندا، «پاڭ» قىلغان ئاۋاز

ئاڭلىنىپ، دەرەختكى قاغىلارنى ئۈر كۈتۈپ، يىراقلارغا ئۇچۇر بۇۋەتتى...

— ياشسۇن ئازادلىق!

— ياشسۇن كومپارتىيە!

— ياشسۇن ماۋجۇشى! — توپ ئىچىدىن چۇقان كۆتۈرۈلدى.

يۈزى قارا ئابلا بەگ،

ئەۋلادىڭنى ساتتىڭمۇ.

بىر پاي ئوقتا جان بىرىپ،

غېرىچ يەردە ياتتىڭمۇ؟

ئايشەمخان قوشاق قاتقىنچە، يوغان جىگدە شېخنى سۆرەپ، توپا توزۇتقىنچە

ئۇياقتىن بۇياققا چېپىپ يۈرەتتى، قانغا مىلەنگەن جەسەت بارا-بارا توپا-چاڭغا كۆمۈلۈپ

كەتتى...

(2009-2010-يىللار، باي)

ئىزاھلار:

1. مەزكۇر ئەسەر مەرھۇم ھەسەن سەپەرنىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسەن يېزىلدى.
 2. (1)(2)(3)(4)(12) يەر- جاي ناملىرى
 3. (5) ۋۇ يوڭشىڭ - ئەينى يىللاردىكى باي ناھىيەلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى.
 7. (6) مۇساجى - ئەينى يىللاردىكى باي ناھىيەلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باش سوراقچىسى.
 8. (7) ۋۇ شۆبىڭ - ئەينى يىللاردىكى ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى، ل. مۇتەللىپ قاتارلىق ئىنقىلاپچىلارنى ئۆلتۈرگەن جاللات.
- (ئاپتور-باي ناھىيەلىك خەلق دوختۇرخانىسى ئېغىز بوشلۇقى بۆلۈمىنىڭ دوختۇرى)

ئېتىش

ئا.س. پۇشكىن
(روسىيە)

بۈيۈك رۇس شائىرى ئالىكساندر سېرگېيېۋىچ پۇشكىن (1799-1837) ئۆزىنىڭ 20 يىللىق ئىجابىي ھاياتىدا «يېۋگېنى ئونىگىن»، «سىگانلار»، «پولتاۋا»، «مىس چەۋەنداز»، «باغچا ساراي فونتانى» قاتارلىق ئۆلمەس داستانلارنى، رۇس ھاياتىنىڭ ئەڭ كەڭ ۋە ئۆتكۈر دراماتىك مەنزىرلىرى يارىتىلغان «بورس گودونوف»، «موسارت ۋە سالىرى» قاتارلىق ئاجايىپ درامىلارنى، شۇنداقلا مەزمۇن كەڭلىكى ۋە بەدىئىي يارقىنلىقى بىلەن كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان «كاپتان قىزى»، «دوبروۋىسكى»، «قاغىنىڭ ماتكىسى» قاتارلىق رومان، پوۋېستلارنى يېزىپ، رۇس ئەدەبىياتىنىڭ پۈتۈن بىردەۋرلىك تەرەققىيات تارىخىنى ياراتتى. ئۇنىڭ «بىلىكىن قىسسلىرى» كىتابىغا كىرگەن ھېكايىلىرى پۇشكىننىڭ مىسلى كۆرۈلمىگەن بەدىئىي قۇدرىتىنى يەنە بىر قېتىم نامايان قىلىپ، ئۇنى ھېكايىچىلىق ئىجادىيىتىنىڭ دۇنياۋى ئۈستىسىغا ئايلاندۇردى. ئۇنىڭ تۆۋەندە ئوقۇرمەنلەرگە تەقدىم قىلىنغان «ئېتىش» ناملىق ھېكايىسى رۇس مىللىي خاراكتېرىنىڭ بەكمۇ نازۇك ۋە يارقىن بىر تىپى يارىتىلغان، پۇشكىن پىروزىسىنىڭ ئىجادىي، بەدىئىي پەللىسىنى تېخىمۇ روشەن يورىتىپ بېرىدىغان قالىتىس ئەسەردۇر.

بىز كەنىتتە تۇراتتۇق. ئوفىتىسېرنىڭ ھاياتى ھەممىگە مەلۇم: ئەتىگەندە ھەربىي مەشىق، پولىك كوماندىرنىڭ ئۆيىدە ياكى يەھۇدىي قاۋاقخانىسىدا چۈشلۈك تاماق، كەچتە مەي ئىچىش، ياكى قارتا ئويناش. بۇ كەنىتتە بىرەر ئىشرەتخانا ياكى تاماشاخانا يوق ئىدى. بىز بىر-بىرىمىزنىڭكىگە توپلىنىپ كەچلىكىمىزنى ئۆتكۈزەتتۇق. بىزنىڭ ئۆلپەتچىلىكىمىزدە ھەربىي بولمىغان پەقەت بىر كىشى بار ئىدى. ئۇنىڭ يېشى ئوتتۇز بەشلەردە بولۇپ، بىز ئۇنى چوڭ بىلىپ ھۆرمەت قىلاتتۇق. ئۇ كۆپ ئىش كۆرگىنى ئۈچۈن ھەممە تەرەپتىن بىزدىن ئۈستۈن تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ تەمكىن مەجەزى، قەيسەر خاراكتېرى، ئاچچىقلىقى بىز ياشلاردا كۈچلۈك تەسىر قالدۇرغانىدى. ئۇنىڭ ھاياتى بەكمۇ غەلىتە ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى رۇسقا ئوخشىسىمۇ لىكىن ئىسمى ئەجنەبىيچە ئىدى. بىر چاغلاردا ئۇ ئارمىيە خىزمەت قىلىپ ئوبدان كۈن كەچۈرگەنىدى. ئۇنىڭ خىزمەتتىن ئايرىلىشى،

بۇيراق كەنتكە كۆچۈپ كىلىپ يالغۇزلۇقتا باياشات كۈن ئۆتكۈزۈشنىڭ سەۋەبلىرىنى ھېچكىم بىلمەيتتى. ئۇ قىسقا قارا پەلتۇ كىيىپ دائىم ياياق يۈرەتتى. ئۇنىڭ ئىشىكى پولىكىمىزدىكى ھەممە ئوفىتسىرلەر ئۈچۈن دائىم ئوچۇق ئىدى. ئۇنىڭ ھەربىدىن بوشىغان خىزمەتكارى تەييارلايدىغان كۈندۈزلىك تامىقى ئىككى ياكى ئۈچ خىل بولۇپ، شاھپانىسكى ھارقى مول ئىدى. ئۇنىڭ بايلىقىنىمۇ، كىرىمىنىمۇ ھېچكىم بىلمەيتتى، بۇ ھەقتە سوراشقىمۇ بىرەر كىشى جۈرئەت قىلالمايتتى. ئۇنىڭ ھەربىي ئىشلارغا ئائىت كىتابلىرى ۋە بىر مۇنچە رومانلىرى بار ئىدى. ئۇ، بۇ كىتابلىرىنى باشقىلارنىڭ ئوقۇشىغا ئارىيەت بىرەتتى. لېكىن ئۇنى قايتۇرۇپ بەرمىگىچە بىرەر قېتىممۇ سورىمايتتى. ئۇنىڭ ئەڭ مۇھىم ئىشى تاپانچا ئېتىشىنى مەشىق قىلىش ئىدى. ئۇنىڭ تاملىرى ئوقتىن ئۆتمە-تۆشۈك بولۇپ كەتكەن بولۇپ، خۇددى ھەسەل ھەرىسىنىڭ ئۇۋىسىغا ئوخشايتتى. ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ بىردىنبىر زىننىتى خىلمۇ خىل تاپانچىلار ئىدى. ئوق ئېتىشتا ئۇ ئاجايىپ ماھارەتكە ئېرىشكەن ئىدى. مۇبادا ئۇ بىرەر كىشىنىڭ بېشىغا نەشپۈت قۇيۇپ ئېتىپ چۈشۈرمەكچى بولسا، پولىكىمىزدىكى ھەر قانداق بىر كىشى ئىككىلەنمەستىن ئۇنىڭغا بېشىنى تۇتۇپ بىرەتتى. بىز ئۇنىڭ بىلەن كۆپىنچە دوئىل توغرىسىدا سۆزلىشەتتۇق. سىلىۋىئو بۇنداق گەپلەرگە ئۇنچە قىزىقمايتتى. بىز: «دوئىلغا چىققانمۇ سىز؟» دەپ سورىساق، ئۇ خالا-خالىماس ھالدا «ھە، چىققانمەن» دەپ قوياتتى، لېكىن تەپسىلاتىنى زادى ئېيتمايتتى. بۇنداق سوئاللارنىڭ ئۇنىڭغا ياقمايدىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بىز بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ دەھشەتلىك ماھارىتى بىلەن بىرەر ئادەمنىڭ بېشىغا چىققان بولسا كېرەك، دەپ ئويلايتتۇق. ئۇنىڭدا ۋەھىمە ۋە قورقۇشتىن ئەسەر يوق ئىدى. لېكىن تاسادىپىي يۈز بەرگەن بىر ھادىسە ھەممىمىزنى ھەيران قالدۇردى.

بىر كۈنى بىزنىڭ ئوفىتسىرلاردىن ئون كىشى سىلىۋىئونىڭ ئۆيىدە چۈشلۈك تاماق يىدۇق. ۋىنو ئادىتىمىز بۇيىچە بەكمۇ كۆپ ئىچىلدى. بىر چاغدا بىز ئۆي ئىگىسىدىن قارت ئېچىپ بىرىشىنى سورىدۇق. ئۇ دەسلەپ ئۈنمىدى، كېيىن ئۈستەلگە ئەللىك يۈەن قۇيۇپ ئولتۇرۇپ قارتا ئېچىشقا باشلىدى. بىز ئۇنى ئوربۇلدۇق. ئۇيۇن بەكمۇ قىزىپ كەتتى. ئۇيۇن ۋاقتىدا سۆزلىمەي جىم ئولتۇرۇش سىلىۋىئونىڭ دائىملىق ئادىتى ئىدى. ئەگەر ئۇيۇندا نازارەتچى خانا ساناپ قويسا ئۇ كېمىنى دەررۇ تۈزەپ، ئارتۇقنى يېزىپ قوياتتى. بىز ئۇنى ئوبدان بىلەتتۇق. شۇڭا ئۇنىڭ ئۇيۇننى خالىغىنىچە باشقۇرىشىغا دەخلى قىلمايتتۇق. ئارىمىزدا يېقىندا پولىكىمىزغا ئەۋەتىلگەن بىر ئوفىتسىر بار ئىدى. ئۇ ئۇيۇن ئۈستىدە ھەردەم خىيال بۇلۇپ، ھېسابنى توغرا قىلالماي قالدى. سىلىۋىئو ئادىتى بۇيىچە بورنى ئېلىپ ھېسابنى توغراپ يېزىپ قويدى. ئوفىتسىر ئۇنى يېڭىلىشتى دەپ ئويلاپ ئۆز

ھېسابنى ئىزاھلاپ چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى. سىلىۋىئو ئۇنىڭ سۆزلىرىگە پەرۋا قىلماي قارىتىلدى. ئۇ ئېچىۋەردى. ئوفتسىر تاقەتسىزلىنىپ ئۆچۈرگۈچىنى ئالدى. دە، نەزىرىدە ناتوغرا كۆرۈنگەن رەقەملەرنى ئۆچۈرۈپ تاشلىدى. سىلىۋىئو بوننى ئېلىپ ئۆچۈرۈلگەن سانلارنى قايتا يېزىپ قويدى. ۋىنو، ئۇيۇن ۋە بۇرادەرلەرنىڭ كۈلكىسىدىن قىزىشىپ كەتكەن ئوفتسىر ئۆزىنى قاتتىق ھاقارەتلەنگەن ھېسابلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۈستەلدىكى مىس شامداننى ئېلىپ سىلىۋىئوغا ئاتتى. سىلىۋىئو ئۆزىنى چاققان چەتكە ئېلىپ ئۈلگۈرگىنى ئۈچۈن شامدان ئۇنىڭغا تەگمىدى. بىز ھەممىمىز جىددىيلىشىپ كەتتۇق. سىلىۋىئو ئورنىدىن تۇرۇپ غەزەپتىن ئاقارغان ۋە كۆزلىرى چاراقلىغان ھالدا ئوفتسىرغا قاراپ دېدى:

مەرھەمەت جاناب، ئۆيدىن چىقىڭ، خۇداغا شۈكرى قىلىڭكى، بۇ ئىشىمنىڭ ئۆيۈمدە

بولدى.

بىز بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ يامان بولىدىغانلىقىنى بىلگىنىمىز ئۈچۈن، بۇرادىمىزنى سۆزىمىز ئۆلدى دەپ ھېسابلىدۇق. ئوفتسىر ئۆي ئېگىسىنىڭ خورلىغىنى ئۈچۈن ھەر قانداق ۋاقىتتا جاۋاب بېرىشكە تەييار ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. دە، چالۋاقاپ چىقىپ كەتتى، ئۇيۇن يەنە بىر نەچچە مىنۇت داۋام قىلدى. بىز ئۆي ئېگىسىنىڭ نائىلاج ئويناۋاتقانلىقىنى سېزىپ ئورنىمىزدىن تۇرۇشتۇق. سىرىتقا چىقىپ ئوفتسىرنىڭ ئىش ئورنىنىڭ تېز ئارىدا بوش قالىدىغانلىقى توغرىسىدا بىردەم غۇلغۇلا قىلىشىپ، ئۆيلىرىمىزگە تارقىلىشتۇق.

ئەتسى ئەتىگەنلىك مەشىقتە بىز بىچارە ئوفتسىر تىرىكمىدۇ دەپ ئېچىنىشىپ تۇرغىنىمىزدا دەل ئۇنىڭ ئۆزى كىلىپ قالدى. بىز بۇ سۇئالىمىزنى ئۇنىڭ ئۆزىگە بەردۇق. ئۇ سىلىۋىئو ھەققىدە «ھازىرچە ھېچقانداق خەۋەر ئالمىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. بۇ ھال بىزنى ھەيران قالدۇردى. بىز سىلىۋىئونىڭ ئۆيىگە باردۇق.

ئۇنى ھويلىدا، دەرۋازىغا يېپىشتۇرۇلغان قارىتىش تۈزىغا ئوق ئۈزۈۋاتقان ھالدا كۆردۇق. ئۇ بىزنى ئادەتتىكىچە قارشى ئالدى. ئاخشامقى ھادىسە توغرىسىدا بىر ئېغىزمۇ سۆز قىلمىدى. ئۈچ كۈن ئۆتتى، ئوفتسىر تېخىچىلا تىرىك ئىدى. بىز بىر-بىرىمىزدىن «ئەجەبا، سىلىۋىئو دوئىلغا چىقامدىكەن؟» دەپ سورىشاتتۇق. ھەقىقەتەنمۇ سىلىۋىئو دوئىلغا چىقمىدى. ئاددىيلا بىر ئىزاھقا قانائەتلىنىپ ئوفتسىر بىلەن يارىشىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ياشلاردا سىلىۋىئوغا نىسبەتەن يامان پىكىر پەيدا بولدى. ئادەتتە ئادىمىلىكنىڭ ئەڭ يۈكسەك پەزىلىتى باتۇرلۇقتا دەپ بىلىپ كەلگەن بۇ ياشلار بۇنداق

چاغدا جاسارەتسىزلىك قىلىشنى زادىلا كەچۈرمەيتتى. شۇنداق بولسىمۇ ھەممە نەرسە ئاستا-ئاستا ئۇنتۇلۇپ، سىلىۋىۋىنىڭ بۇرۇنقى ئابرويى يەنە ئەسلىگە كەلدى.

تەبىئەت رومانىنىڭ تەسەۋۋۇرغا ئىگە بولغانلىقىدىن ھاياتى سىرلىق تۇيۇلىدىغان ۋە قانداقتۇر بىر سېھىرلىك ھېكايىنىڭ قەھرىمانى بولۇپ كۆرۈنىدىغان بۇ ئادەمگە مىنىڭ ئىخلاسىم بەكمۇ كۈچلۈك ئىدى. ئەمما ئاشۇ كېچىسى يۈزبەرگەن كۆڭۈلسىز ۋەقەدىن كېيىن ئۇنىڭ قەلبىدىكى ھۆرمىتى خىرلەشتى. مەن ئۇنىڭ يۈزىگە قاراشتىن ئۇيات ۋە خورلۇق ھېس قىلاتتىم. سىلىۋىۋى بەكمۇ ئەقىللىق ۋە سەزگۈر ئادەم بولغانلىقىدىن مىنىڭ كەيپىياتىمنىڭ قانداقلىقىنى ۋە ئۇنىڭ سەۋەبىنى ئوبدان بىلەتتى. بۇ ھال ئۇنى رەنجىتەتتى. مەن ئۇنىڭ مەن بىلەن شۇ ھەقتە سۆزلەشمەكچى بولغانلىقىنى بىر-ئىككى قېتىم سىزىپ قالدىم. ئەمما مەن بۇنى بىلمەسكە سېلىپ يۈرۈۋەردىم.

سەيشەنبە ۋە جۈمە كۈنلىرى بىزنىڭ پولىك ئىشخانىسى ئوفىتسىپىلار بىلەن تۇلۇپ كىتەتتى. بەزىلەر پۇل، بەزىلەر خەت، بەزىلەر گېزىت-ژۇرنال كۈتەتتى. ئادەتتە خەتلەر شۇ يەردىلا ئېچىلىپ، يېڭىلىقلار نەق مەيداندا ئېيتىلاتتى. بۇنداق چاغدا پولىك شىتابى ئادەمگە تولۇپ، ئادەتتىن تاشقىرى قىزىپ كىتەتتى. سىلىۋىۋىنىڭ خەت-چەكلىرىمۇ ئادەتتە بىزنىڭ پولىك ئارقىلىق كىلەتتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە پولىك ئىشخانىسى ئۇنىڭغا بىر پارچە خەت بەردى. ئۇ بەكمۇ تاقەتسىزلىك بىلەن خەتنى ئاچتى. ئۇ خەتنى كۆرۈپ ھاياجاندىن تىترەپ كەتتى. ئۆز خەتلىرى بىلەن بولۇپ كەتكەچكە ئەتراپتىكى ئوفىتسىپىلار ھېچنىمىنى سەزمىدى.

-جاناپلار،- دېدى سىلىۋىۋى،- مىنىڭ دەرھال كېتىشىم كېرەك بولۇپ قالدى. بۈگۈن كېچىسى يولغا چىقىمەن. مەن سىلەرنى مىنىڭ ئۆيۈمدە ئاخىرقى قېتىم مېھمان بولۇشقا تەكلىپ قىلىمەن. مەن سىزنىمۇ كۈتمەن،- دەپ داۋام قىلدى ئۇ ماڭا قاراپ،- جەزمەن كىلىڭ!

ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ ئالدىراپ چىقىپ كەتتى. بىز ھەممىمىز سىلىۋىۋىنىڭكىگە توپلانماقچى بولۇپ خوشلىشىپ تارقىلىشتۇق. مەن بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا سىلىۋىۋىنىڭكىگە كەلسەم پۈتۈن پولىك ئوفىتسىپىلرى دېيەرلىك شۇ يەردە ئىكەن. ئۇنىڭ ئۆيىدىكى ھەممە نەرسە نىمىلەرگىدۇ قاچىلانغان بولۇپ، ئۆتمە-تۆشۈك بولۇپ كەتكەن تاملار يالىڭاچ ئېدى. بىز ئۈستەل ئەتراپىغا كىلىپ ئولتۇرۇشتۇق. ئۆي ئىگىسىنىڭ كەيپى جايىدا ئىدى. كۆپ ئۆتمەستىن ئۇنىڭ خۇرسەندىچىلىكى ھەممىمىزگە تەسىر قىلدى. بوتۇلكىلار ھەر ۋاقىت ۋاقىلداپ ئېچىلىپ، ئىستاكىلار كۈپۈكلىنىپ، تىنماي ۋىشىلدايتتى.

بىز بولساق سەپەرچىگە كۈچىنىپ ئاق-يول ۋە بەخت-سائادەت تىلەيتتۇق. يېرىم كىچە بولغاندا ئۈستەل ئەتراپىدىن تۇردۇق. سىلىۋىئو ھەممە بىلەن قىزغىن خەيىرلەشتى. چىقىپ كىتىۋاتقان چىغىمدا ئۇ قولۇمدىن تۇتۇپ توختاتتى ۋە «سىز بىلەن سۆزلەشمە- كىچمەن» دېدى ئاستا. مەن قالدۇم.

ئىككىمىز ئۈندىمەستىن تۇرۇپكىلىرىمىزنى شوراپ ئولتۇرۇشتۇق. سىلىۋىئو نېمە ئۈچۈندۇر پەرىشان بولۇپ ئۇنىڭ خۇشچاقچاقلىقىدىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى. ئۆزى مەيۇس، رەڭگى ئاپئاق ئاقارغان بولۇپ كۆزلىرى چاراقلاپ يېنىپ تۇراتتى. بۇ ھال ئۇنىڭ ئاغزىدىن چىقىۋاتقان قويۇق تۈتۈن بىلەن قوشۇلۇپ ئۇنى شەيتانغا ئوخشىتىپ قويغانىدى. بىر نەچچە مىنۇت ئۆتكەندىن كىيىن سىلىۋىئو جىملىقنى بۇزۇپ: «بەلكى بىز بۇنىڭدىن كېيىن زادىلا كۆرۈشلەشمەيمىز، دېدى، جۇدالىق ئالدىدا مەن سىز بىلەن سۆزلەشمە كىچمەن. باشقىلارنىڭ گەپلىرىگە ئانچە ئەھمىيەت بېرىپ كەتمەيدىغانلىقىمنى سىز بىلىسىز. لېكىن مەن سىزنى قەدىرلەيمەن. شۇڭا كۆڭلىڭىزدە بىرەر خاتا پىكىرنىڭ قېلىشى مەن ئۈچۈن بىر ئازاب». ئۇ توختىدى ۋە تارتىپ بولغان تۇرۇپكىسىغا تاماكا تولدۇرۇشقا باشلىدى. مەن يەرگە قارىغىنىمچە جىم ئولتۇرۇۋەردىم.

ئاشۇ تەلۋە مەست R دىن قىساس ئالمىغانلىقىم سىزگە غەلىتە تۇيۇلغاندۇ، دېدى ئۇ، سىز شۇنىڭغا ئىشىنىڭكى، قورال تاللاش ھوقۇقى مەندە بولغىنى ئۈچۈن ئۇنىڭ ھاياتى دائىم مىنىڭ قولۇمدا بولۇپ، مىنىڭ ھاياتىم بولسا پۈتۈنلەي خەۋپسىز ئىدى. مەن ئۆزۈمنى بۇنداق تۇتۇۋېلىشىم پۈتۈنلەي ئاللىجانابلىقتىن دەپ چۈشەندۈرسەممۇ بولاتتى، لېكىن مەن يالغان سۆزلەشنى خالىمايمەن. ئەگەر مەن ئۆز ھاياتىمنى ھېچقانداق تەھدىتتە قالدۇرماي R نى جازالىيالىسام ئىدى، ئۇ چاغدا ئۇنى زادىلا كەچۈرمىگەن بولاتتىم.

مەن ھەيران بولۇپ سىلىۋىئوغا قارىدىم. ئۇنىڭ بۇ گېپى مىنى خىجىللىقتا قالدۇردى. سىلىۋىئو سۆزىنى داۋام قىلدى:

- دەل شۇنداق، مېنىڭ ئۆزۈمنى روھەن ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىشقا ھەققىم يوق. ئالتە يىل بۇرۇن مەن بىرسىدىن شاپىلاق يىگەنمەن. ئۇ دۈشمىنىم تېخى تىرىك. مەن بۇ ئىشقا بەكمۇ قىزىقىپ قالدۇم.

- سىز ئۇنىڭ بىلەن دوئىلغا چىقتىڭىزمۇ، ياكى باشقىلار ئارىغا كىرىپ سىلەرنى كىلىشتۈرۈپ قويدىمۇ؟- دەپ سورىدىم مەن.

- مەن ئۇنىڭ بىلەن دوئىلغا چىقتىم، دەپ جاۋاب بەردى سىلىۋىئو، مانا بۇ ئاشۇنىڭدىن قالغان خاتىرە.

ئۇ ئورنىدىن تۇردى ۋە زەر پۈپۈكلۈك قىزىل شەپكەسىنى ئېلىپ بېشىغا كىيدى. ئوق پىشانىدىن ئىككى ئىلىك يۇقىرىنى تېشىپ ئۆتكەندى.

-مېنىڭ ئارمىيىدە ئالاھىدە قىسىمدا خىزمەت قىلغانلىقىمنى بىلىسىز،- دەپ داۋام قىلدى سىلىنۇ،- مېنىڭ مەنەن سىزگە مەلۇم. مەن ھەرقانداق ۋاقىتتا باشقىلاردىن يۇقىرى تۇرۇشقا ئادەتلەنگەنمەن. بۇ ياشلىقىمىدىن قالغان بىر كونا كىسەل. بىزنىڭ زامانىمىزدا جىدەلخورلۇق بىر مودا ئىدى. بىز ئىچكىۋازلىقىمىز بىلەن ماختىناتتۇق. مەن شائىر دىيىنىس داۋىدوف مەدەھىلىگەن مەشھۇر ئىچەرمەن بۇرسوفنىمۇ «داد» دىگۈزۈۋىتتەتتىم. بىزنىڭ پولىكتا ھەر ۋاقىت دېگۈدەك دوئىل بولۇپ تۇراتتى. مەن ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە ياكى گۇۋاھچى، ياكى ئىشتىراكچى بولۇپ قاتنىشاتتىم. دوستلىرىم مېنى ھۆرمەت قىلىشاتتى. لېكىن پولىكتىڭ تېز-تېز يېڭىلىنىپ تۇرىدىغان باشلىقلىرى بولسا مېنى بىر بالا-قازا دەپ بىلەتتى.

مەن خاتىرجەم ھالدا شۆھرىتىمدىن زوقلىنىپ يۈرەتتىم. شۇ ۋاقىتتا بىزنىڭ پولىكتا دۆلەتمەن ۋە ئىسىلزا دە ئائىلىگە مەنسۇپ بولغان بىر يىگىت كەلدى. ئۆمۈرۈمدە بۇنداق بەختلىك ئادەمنى كۆرمىگەنمەن! ياش، ئەقىللىق، كېلىشكەن، خۇشچاقچاق، جاسارەت كۆرسىتىشتە بىپەرۋا، ھېسابىنى ئۆزى بىلمەيدىغان ۋە ھېچقاچان تۈگىمەيدىغان دەبى-دۇنيا ئىگىسى بولغان بىر پۇلدار ئادەمنى كۆز ئالدىڭىزغا كەلتۈرۈڭ. شۇنداقلا ئۇنىڭ بىزدە قانداق تەسىر قالدۇرۇشىنى تەسەۋۋۇر قىلىڭ. ئۇ پەيدا بولۇپ مېنىڭ ئادەتلەنگەن ئۈستۈنلىكىم تەھدىتكە ئۇچىردى. ئۇ مېنىڭ داۋرىڭىمنى ئاڭلاپ مەن بىلەن دوست بولۇش يولىنى ئىزدىدى. بىراق مەن ئۇنى سوغۇق قارشى ئالدىم. ئۇ بولسا ھېچقانداق بىر ئىپادە بىلدۈرمەي مېنىڭ يېنىمدىن كەتتى. مەن ئۇنى بەكمۇ يامان كۆرۈپ قالدىم. ئۇنىڭ پولىكتىكى ۋە ئاياللار ئىچىدىكى ئىززەت-ھۆرمىتى مېنى قاتتىق غەزەپلەندۈرەتتى. مەن ئۇنىڭ بىلەن جىدەللىشىش ئۈچۈن باھانە ئىزدەشكە كىرىشتىم. مېنىڭ يېزىپ ئەۋەتكەن ھەجىۋى شېئىرلىرىمغا ئۇمۇ شېئىر بىلەن جاۋاب بېرەتتى. ئۇنىڭ شېئىرلىرى كۈتمىگەندە ھەممە چاغدا مېنىڭدىن ئۆتكۈر ۋە كۈچلۈك بولۇپ چىقاتتى. ئۇ ماڭا ئاچچىق چاقچاق قىلاتتى، مەن بولسام غەزەپلەنەتتىم. نىھايەت بىر كۈنى پولىكتا پومشچېكىنىڭ ئۆيىدە بولغان بەزمىدە مەن ئۇنىڭ پۈتۈن ئاياللارنىڭ دىققىتىنى، بولۇپمۇ مەن بىلەن مۇناسىۋەتتە بولۇپ كەلگەن بىر بەگزادە خانىمنىڭ نەزەر-ئىتبارىنى ئۆزىگە تارتىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، مەن زادىلا چىدىمىدىم. ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ قۇلىقىغا بىر زەھەر خەندە گەپ قىلدىم. ئۇ تولغىنىپ كەتتى ۋە غەزەپ بىلەن يۈزۈمگە بىر شاپىلاق سالدى. بىز قېلىچلىرىمىزنى

يالىڭاچلاپ بىر-بىرىمىزگە تاشلاندىق. خانىملار ھوشىدىن كىتىپ يىقىلىشتى. بىزنى جامائەت ئايرىۋېلىشتى. بىز ئاشۇ كېچىنىڭ ئۆزىدىلا دوئىغا چىقىشنى كىلىشتۇق.

سەھەر پەيتى ئىدى. مەن ئۈچ گۇۋاھچىم بىلەن بىللە بەلگىلەنگەن ئورۇندا دۈشمىنىمى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتەتتىم. باھار قۇياشى كۆتۈرۈلۈپ ئىسسىق قىزىتىشقا باشلىدى. مەن ئۇنى يىراقتىن كۆردۈم. ئۇ ھەربىي فورما كىيگەن ۋە قېلىچ تاقىغان بولۇپ، بىر گۇۋاھچىسى بىلەن بىللە كىلىۋاتاتتى. بىز ئۇ كىلىۋاتقان تەرەپكە ماڭدۇق. ئۇ شەپكىسىگە تولدۇرۇلغان گىلاسنى بىر قولى بىلەن تاللاۋاتقان ھالدا بىزگە يېقىنلاشتى. گۇۋاھچىلار بىزگە ئېتىشىش ئارلىقىنى ئۆلچەپ بىرىشتى. مەن بىرىنچى بولۇپ ئوق ئۈزۈش ھوقۇقىغا ئىرىشتىم. لېكىن مەن بەكمۇ ھايانلىنىپ كەتكەنلىكىمدىن توغرا نىشانغا ئالماستىلىقىمدىن ئەنسىرەپ بىرىنچى بولۇپ ئېتىش ھوقۇقىنى ئۇنىڭغا بەردىم. دۈشمىنىم رازى بولمىدى. ئاخىرى چەك تارتىشقا توغرا كەلدى. بىرىنچى بولۇپ ئوق ئۈزۈش نۆۋىتى ئۇنىڭغا، يەنى ئەبەدىي بەختىيار بولىدىغان ئامەتلىك كىشىگە چىقتى. ئۇ نىشانغا ئېلىپ ئېتىۋىدى ئوق شەپكىسىنى تېشىپ ئۆتۈپ كەتتى. نۆۋەت ماڭا كەلدى. ئەمدى ئۇنىڭ ھاياتى مىنىڭ قولىمدا ئىدى. مەن بىرەر قورقۇش ۋە بىئارام بولۇش ئالامىتىنى ئىزدەپ ئۇنىڭ چىرايىغا دىققەت بىلەن تىكىلىدىم. ئۇ بەتلەنگەن تاپانچا ئالدىدا توغرا تۇرۇپ، شەپكىسىدىكى پىشقان گىلاسلىرىنى خاتىرجەم تاللاپ ئاغزىغا سالاتتى. دە شۈمەلگەن ئۇرۇقلارنى مەن تەرەپكە قارىتىپ كۈچەپ تۈكۈرەتتى. ئۇنىڭ مۇنداق بېپەرۋالىقى مىنىڭ تېخىمۇ غەزىپىمنى كەلتۈرۈۋەتتى. ئۆز ھاياتىنى قەدىرلەشنى بىلمەيدىغان مۇنداق يارامسىز ئادەمنى ئۆلتۈرۈشنىڭ نېمە لەززىتى بولسۇن؟ ئويۇمغا بىر ياۋۇز پىكىر كەلدى. تاپانچىنى نىشاندىن پەسكە چۈشۈرۈۋەتتىم. «قارىغاندا سىز ھازىر ئۆلۈش نىيىتىدە ئەمەسكەنسىز»، دېدىم ئۇنىڭغا، -- مەرھەمەت قىلىپ ناشتىڭىزنى قىلىۋېرىڭ. مەن سىزگە ئەمدى دەخلى قىلمايمەن».

- سىز ھازىر نېمە قىلىشىڭىزمۇ ماڭا دەخلى قىلغان بولمايسىز، دېدى ئۇ پەرۋاسىز ھالدا،
- مەرھەمەت قىلىپ ئېتىۋېرىڭ. ئۆزىڭىز ئوبدان بىلىسىز، ئېتىش نۆۋىتى ئەمدى سىزنىڭكى. مەن خىزمىتىڭىزگە ھەرقاچان تەييارمەن.

مەن گۇۋاھچىلارغا بۈگۈن ئاتمايدىغانلىقىمنى بىلدۈردۈم. شۇنىڭ بىلەن دوئىل تۈگىدى. مەن خىزمەتتىن ئايرىلىپ بۇ يەرگە كەلدىم. شۇنىڭدىن بىرى ئۈچ ۋە قىساس توغرىسىدا ئويلىمىغان بىر كۈنىمۇ بولمىدى. ئەمدى مانا مەن كۈتكەن ئاشۇ پەيت كەلدى.

سېلىۋىئو ئەتىگەن كەلگەن خەتنى يانچۇقىدىن ئېلىپ ماڭا ئۇزاتتى. كىمدۇر بىرى ئۇنىڭغا موسكىۋادىن خەت يېزىپ، بىر مەشھۇر زاتنىڭ تىز ئارىدا ياش ۋە گۈزەل بىر قىزغا ئۆيلەنمەكچى بۇلۇۋاتقانلىقىنى بىلدۈرگەنىدى.

-سىز بۇ مەشھۇر زاتنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بايقىغانسىز،-دېدى سېلىۋىئو،- مەن دەرھال موسكىۋاغا بارمەن. قېنى كۆرەيچۇ، بۇ جاناب تويى ئالدىدۇمۇ ھېلىقى ۋاقىتتىكىدەك ئۆلۈمنى گىلاس يەپ تورۇپ يەر ۋاسىز كۈتۈۋالالامدىكىن؟

سېلىۋىئو شۇنداق دەپ ئورنىدىن تۇردى. شەپكىسىنى ئۈستەلگە ئاچچىق بىلەن ئورۇپ، خۇددى قەپەستىن بوشىغان يولۋاستەك ئۆي ئىچىدە قەھەرلىك مېڭىشقا باشلىدى. مەن قىمىر قىلماي ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالدىم. بىر-بىرىگە زىت بولغان غەلبەتە ھېس-تۇيغۇلار مېنى بىئارام قىلاتتى. خىزمەتكار كىرىپ ھارۋىنىڭ تەييار بولغانلىقىنى ئېيتتى. سېلىۋىئو قولىمنى قاتتىق قىستى. بىز سۆيۈشۈپ خوشلاشتۇق. ئۇ ئىككى چامادان قۇيۇلغان ئەپچىل ھارۋىغا ئولتۇرۇپ يۈرۈپ كەتتى. چامادانلارنىڭ بىرىگە ئۇنىڭ تاپانچىلىرى، يەنە بىرىگە بولسا ئۇنىڭ تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرى قاچىلانغانىدى.

بىر نەچچە يىل ئۆتتى. ئائىلىۋى شارائىتىم مېنى مەلۇم بىرناھىيىنىڭ ئانچە ئاۋات بولمىغان بىر كەنتىگە كۆچۈپ كىتىشكە مەجبۇر قىلدى. مەن دائىم ئىلگىرىكى قىزغىن، لېكىن پەرۋاسىزلىق ئىچىدە ئۆتكەن ئاشۇ كۈنلىرىمنى ئەسلەپ، ئاستا ئۇھ تارتىپ قوياتتىم. مەن ئۈچۈن ئەڭ قىيىن بولغىنى كۈز ۋە قىش كىچىلىرىنى يالغۇزلۇق ئىچىدە ئۆتكۈزۈش ئىدى. چۈشلۈك تاماق ۋاقىتىغىچە كەنت ئاقساقىلى بىلەن گەپلىشىپ، ئىش بىلەن ئۇياق-بۇياققا بېرىپ ياكى ئىگىلىكىمنى ئايلىنىپ ئانچە قىينالماي ئۆتەتتىم. ئەمما قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىدىمۇ بولدى، تاقىتىم-تاق بولۇپ ئۆزۈمنى نەگە قويۇشنى بىلمەي قالاتتىم. ئىشكاپلارنىڭ ئاستى بىلەن ئامبارنىڭ بۇلۇڭلىرىدىن تېپىلغان بىر نەچچە كىتاب ئوقۇۋەرگەنلىكىمدىن يادا بولۇپ كەتتى. ئامبارچى ئايال كېرىلوۋنا بىلىدىغان ھەممە چۆچەكلەرنى بىر نەچچە قېتىمدىن ئاڭلاپ بولدۇم. ئاياللارنىڭ ناخشىلىرى ئەمدى ماڭا زېرىكەرلىك تۇيۇلىدىغان بولدى. ئانچە شېرىن بولمىغان شارابنى ئىچىشكە باشلىۋىدىم، بېشىمنى ئاغرىتتى. توغرىسىنى ئېيتسام غەم-قايغۇدىن ئىچەرمەن بولۇپ كىتىشتىن، يەنى ئۆزۈمزدە كۆپ تېپىلدىغان كەسپىي مەستلەرنىڭ بىرى بولۇپ قېلىشتىن قورقتۇم. سۆھبىتى كۆپىنچە ئەسنەش ۋە ئۇھ تارتىشتىن ئىبارەت بولغان بىر نەچچە ئىچەرمەندىن باشقا تۈزۈكرەك قوشناممۇ يوق ئىدى. ئۇلار بىلەن بىرگە بۇلۇشقا قارىغاندا مېنىڭ يالغۇزلۇقىم ياخشى ئىدى.

مېنىڭدىن تۆت چاقىرىم نېرىدا، گىراق خانىمى B غا قاراشلىق زور بىر زىمىن بار ئىدى. لېكىن ئۇنىڭدا پەقەت ئۇلارنىڭ ئىش باشقۇرغۇچىسىلا ياشايتتى. گىراق خانىم بولسا ئۆزىنىڭ بۇ جايغا پەقەت بىر قېتىم، يەنى ئەرگە تەگكەن يىلى كىلىپ بىر ئايغا يېقىن تۇرغانىدى.

مېنىڭ تەنھالىقتا ئۆتكەن ھاياتىمنىڭ ئىككىنچى يىلى «گىراق خانىم يازنى ئېرى بىلەن يېزىسىدا ئۆتكۈزۈۋىدىكەن» دىگەن خەۋەر تارقالدى. دىگەندەك 7-ئاينىڭ بېشىدا ئۇلار كىلىشتى. ئوچۇقنى ئېيتىشىم كىرەككى، ياش ۋە چىرايلىق خانىمنىڭ يېزىمىزغا كىلىشى ماڭا قاتتىق تەسىر قىلدى. سەبىرىم تۈگەپ كۆرۈشۈشكە ئالدىردىم. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ كەلگەن يەكشەنبە كۈنى چۈشلۈك تاماقتىن كىيىن، زاتى ئالىيلارغا يېقىن قوشنا ۋە ئىتائەتمەن قۇل ئىلەنلىكىمنى كۆرسىتىپ قۇيۇش مەقسىتىدە ئۇلار تۇرۇشلۇق جايغا قاراپ يولغا چىقتىم.

خىزمەتكار مىنى گىراقنىڭ خانىسىغا باشلاپ كىردى. ئۆزى بولسا مىنىڭ كەلگەنلىكىمنى خەۋەر قىلىش ئۈچۈن چىقىپ كەتتى. ئازادە خانانا تۈرلۈك-تۈمەن بېزەكلەر بىلەن زىننەتلەنگەنىدى. تاملارنىڭ يېنىدا كىتاب بىلەن تولغان ئىشلار بولۇپ ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ھەر خىل بىرونزا ھەيكەللەر قۇيۇلغانىدى. مەرمەر پىچ ئۈستىگە چوڭ تاش ئەينەك قويۇلۇپ، پولغا يېشىل موۋوت ۋە گۈللۈك گىلەملەر سېلىنغانىدى. مەن گىراقنىڭ چىقىشىنى يىراق ۋىلايەتتىن كىلىپ مىنىستىرنىڭ قۇبۇلىنى تاقەتسىز كۈتۈپ تۇرغان دەردمەن ئادەمدەك قانداقتۇر بىر خىل ھايان ۋە ئەندىكىش ئىچىدە كۈتتۈم. بىر چاغدا ئىشىكلەر ئېچىلىپ، ئوتتۇز ئىككى ياشلار چامىسىدىكى كېلىشكەن بىر كىشى كىرىپ كەلدى. گىراق ئوچۇق چېھرى ۋە خۇش مۇئامىلە بىلەن ماڭا يېقىنلاشتى. مەن دەرھال تېتىكلىشىپ، ئۆزۈمنى تونۇشتۇرماقچى بولۇپ تۇراتتىم، لېكىن گىراق ئالدى بىلەن گەپ باشلىدى. بىز ئولتۇرۇشتۇق. ئۇنىڭ ئەركىن ۋە ئازادە گەپ قىلىشى مىنىڭ قورۇنۇشۇمنى بىردەمدىلا تۈگەتتى. مەن ئەسلى ھالىمغا قايتىپ، گىراققا قايتا سەپىلىپ قاراۋاتقان چېغىمدا خانىغا بىردىن گىراق خانىم كىرىپ كەلدى. ئۇھەقىقەتەن بەكمۇ گۈزەل ئىدى. گىراق مىنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇردى. مەن ئۆزۈمنى خاتىرجەم تۇرۇشقا ھەر قانچە ئۇرۇنساممۇ، ئوخشاشلا بىر خىل قولايىسىزلىق ھېس قىلاتتىم. ئۇلارمىنى ياخشى قوشنا ھېساپلاپ، تەكەللۈپسىز مۇئامىلە قىلىپ، ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىشىم ئۈچۈن ئۆز ئارا سۆزلەشتى. بۇ ئوتتۇرىدا مەن ئۇ ياقىتىن-بۇ ياققا يۈرۈپ، كىتاب ۋە سۈرەتلەرنى كۆردۈم. مەن سۈرەتلەرنى ئانچە چۈشىنىپ كەتمەيمەن. ئەمما ئۇلاردىن بىرىمنىڭ دىققىتىمنى بەكمۇ جەلىپ قىلدى. بۇ سۈرەتتە شۈبھىلىك بىر مەنزىرىسى تەسۋىرلەنگەنىدى. لېكىن مىنىڭ

دېققىتىمنى تارتقىنى ئۇنىڭدىكى سەنئەت ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئىككى ئوق بىلەن بىر جايدىن تېشىلگەنلىكى ئىدى.

-نېمىدىگەن ياخشى ئاتقان-ھە، دېدىم مەن گرافقا قاراپ.
-شۇنداق،-دەپ جاۋاپ بەردىئۇ،-ھەقىقەتەن ياخشى ئېتىلغان. خوش، سىز مۇشۇنداق ئاتالامسىز؟

-يامان ئەمەس ئاتمەن،-دېدىمەن، گەپنىڭ مىنىڭ ئۈستۈمگە كۆچكىنىدىن خۇشال بولۇپ،- ئوتتۇز قەدەم ئارلىقتا ھەرقانداق قارتنى ئېتىپ چۈشۈرلەيمەن.
-راستىنىلىما،-دېدى گرافخانم سۈيۈنۈپ،-سەنچۈ ئەزىزم، ئوتتۇز قەدەم نېرىدىن قارىتقا تەگكۈزەلمەسەن؟

-كېرەك بولسا سىناپكۆرمىز،-دېدى گراف،-بىر چاغلاردا ياخشى ئاتاتتىم. مانا تۆت يىل بولدى، قولۇمغاپانچا ئالغىنىم يوق.

-ئۇنداق بولسا مەن سىز بىلەن قول باغلىشىمەنكى، زاتى ئالىيلىرى،- دېدىم مەن،- سىز ھازىر يىگىرمە قەدەم ئارلىقتىمۇ قارىتقا تەگكۈزەلمەيسىز. چۈنكى تاپانچىنى كۈندە ئېتىپ تۇرۇش كېرەك. مەنپولكىمىزدىكى ئەڭ ياخشى مەرگەنلەرنىڭ بىرى ھىسابلىناتتىم. بىر كۈنى تاپانچا مىنېمونتقا بېرىپ، بىر ئايغىچە قۇلۇمغا قورال ئالمىدىم. كېيىن يىگىرمە بەش مېتىر ئارلىقتا نىشانغا قويۇلغان بىر بوتولكىغا تۆت قېتىم ئوق ئۈزۈپمۇ تەگكۈزەلمىدىم. ياق، زاتى ئالىيلىرى، مەشىققە زادى ئىتبارسىز قاراشقا بولمايدۇ. مەن كۆرگەن بىر ئەڭ ياخشى مەرگەن ھەر كۈنى مەشىق قىلاتتى. ھېچ بولمىغاندا چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن ئۈچ قېتىم ئاتاتتى. بۇ ئۇنىڭغا ھەر كۈنى ئىچىدىغان بىر قەدەم مەيدەك ئادەت بولۇپكەتكەنىدى.

گراف بىلەن گراف خانم مىنىڭ ئۈزۈمنى ئۇنتۇپ قىزىپ سۆزلەپ كەتكەنلىكىمدىن خۇرسەن ئىدى.
-ئۇ قانداق ئاتاتتى، دەپ سورىدى گراف قىزىقىپ.

-قالتىس ئاتاتتى، زاتى ئالىيلىرى،-دېدىم قىزىشىپ،-مۇبادا ئۇ ئۆيىنىڭ تېمىغا چىۋىن قۇنۇپ قالسا، سىز كۈلۈۋاتامسىز گراف خانم، يالغان ئېيتقان بولسام خۇدا ئۇرسۇن، ئۇ خىزمەتكارغا تاپانچىنى ئېلىپ كىلىشىنى بۇيرۇيتتى. كېيىن ئوقلانغان تاپانچىنى قولغا ئېلىپ چىۋىننى ئېتىپ تامغا كىرگۈزۈۋەتتەتتى.

-تەئەججۈپ!-دېدى گراف،-خوش، ئۇنىڭ ئىسمى نېمە ئىدى؟

-سىلىۋىئو ئىدى زاتى ئالىيلىرى.

-سېلىۋىڭ؟- گراف ئولتۇرغان ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى،- سىز سېلىۋىڭنى

تۇنۇمسىز؟

-نېمىشقا تۇنۇماي زاتى ئالىيلىرى،- دەپ جاۋاب بەردىم مەن،- ئۇ مىنىڭ يېقىن دوستۇم

ئىدى. سېلىۋىڭ بىزنىڭ پولىكقا خۇددى كونا دوست-بۇرادىرىمىزدەك قىزغىن قوبۇل

قىلىنغانىدى. مانا بەش يىلبولدى، ئۇنىڭ ھېچ خەۋىرى بولمىدى. زاتى ئالىيلىرىمۇ ئۇنى

تۇنۇيدىكەنسە-دە.

-تونۇيتتىم،- دېدى گراف،- ياخشى تۇنۇيتتىم. ئۇ سىزگە دېگەنمىدى؟ ياق، دېمىگەندۇ

بەلكىم. ئۇ سىزگە

بەكمۇ ئاجايىپ بىر ۋەقەنى ئېيتىپ بەرگەنمىدى؟

-بىر بەزمىدە قانداقتۇر بىرساياق ئۇرغان شاپىلاقنى دىمەكچىمۇ سىز زاتى ئالىيلىرى؟

-ئۇ سىزگە ئاشۇ ساياقنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بەرگەنمىدى؟

-ياق زاتى ئالىيلىرى، دېمىگەنمىدى. ئاھ زاتى ئالىيلىرى،- دەپ داۋام قىلدىم مەن،

ئىشنىڭ تەكتىنى سىزىپ قېلىپ،-ئەپۇ قىلىڭ، مەن بىلمەيتىمەن. ئاشۇ زات سىز بولۇپ

يۈرمەڭ يەنە؟

-مەن دەل ئاشۇ ساياق،- دېدى گراف كەيپى ئۇچقان ھالدا،-بۇ تېشىلگەن سۈرەت

بولسا بىزنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۇچىرىشىمىزنىڭ يالدامسى.

-ئاھ، ئەزىزىم،- دېدى گراف خانىم،- تەڭرى ھەققى ئۆتۈنەي، بۇھەقتە گەپ قىلماڭ.

ئاڭلىسام يۈرىكىمنى ۋەھىمە باسدۇ.

-ياق،- دەپ ئېتىراز بىلدۈردى گراف،- مەن ھەممىنى ئېيتىپ بېرىمەن. بۇ مېھمان

مېنىڭ ئۇنىڭ دوستىنى قانداق رەنجىتكەنلىكىمنى ئوبدان بىلىدىكەن. ئەمدى ئۇنىڭ

ئاخىرىدا مەندىن قانداق ئۆچ ئالغانلىقىنىمۇ بىلىپ قالسۇن. گراف كىرىسلىۋىسىنى مەن

تەرەپكە سۈردى. مەن ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ تۆۋەندىكى ھېكايىسىنى ھەۋەس بىلەن ئاڭلىدىم:

-بۇنىڭدىن بەش يىل بۇرۇن ئۆيلەندىم. بىرىنچى شىرىن ئايىنى مەنمۇ شۇ يەردە،

مۇشۇ يېزىدا ئۆتكۈزۈدۈم. ھاياتىمنىڭ ئەڭ كۆڭۈللۈك چاغلىرىمۇ ۋە ئەڭ ئېغىر دەملىرىمۇ

مۇشۇ يەردە ئۆتتى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىز ئىككىمىز ئاتلىق سەيلىگە چىقتۇق. قايتىشىمىزدا خۇتۇنۇم

مىنگەن ئات نىمە ئۈچۈندۇر ئورنىدا ئايلىنىپ ماڭماي قويدى. ئۇ قورقۇپ ئاتنىڭ

چۇلۇۋىرىنى ماڭا بېرىپ، ئۆيگە ئۆزى پىيادە كەتتى. مەن ئالدىدىراق يىتىپ كەلدىم. ھويلىدا

بىر سەپەر ھارۋىسىنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردۈم. خىزمەتكارلار ماڭا بىر ئادەمنىڭ ئىسمىنى

ئېيتماي، ئىشى بارلىقىنى بىلدۈرۈپ، مېنى ساقلاپ ئولتۇرغانلىقىنى ئېيتتى. مەن ئۆيگە

كېرىپ، ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن غەلىتە بىر ئادەمنى كۆردۈم. ئۇ ئاشۇ يەردە تاش مەش ئالدىدا ئولتۇراتتى. مەن ئۇنى تۇنۇشقا ئۇرۇنۇپ، ئۇنىڭغا يېقىنلاشتىم. سەن مېنى تۇنۇيالىمىدىڭمۇ گراف، دېدى ئۇ تىترەك ئاۋاز بىلەن. -ھوي، سىلىۋىئو، دەپ ۋارقىرىدىم مەن.

راستىنى ئېيتسام غەزەپتىن مېنىڭ چاچلىرىم بىردىن تىك بولۇشقا باشلىدى. -توغرا شۇنداق، دەپ داۋام قىلدى ئۇ، -بىلىسەن، ئېتىش نۆۋىتى مەندە قالغانىدى. مانا ئەمدى تاپانچامنى بوشاتقىلى كەلدىم. قانداق تەييارمۇ سەن؟

ئۇنىڭ ئوڭ يانچۇقىدا تاپانچىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. مەن ئارلىقنى ئۆلچەپ خۇتۇنۇم كىلىشتىن بۇرۇن تېزىرەك ئېتىشنى ئىلتىماس قىلدىم. ئۆيىنىڭ بۇلۇڭىغا بېرىپ تۇردۇم. ئۇ چىراغ سورىدى. خىزمەتكارلار شام ئە كىرىپ بېرىشتى. مەن ئېشىكلەرنى ئېتىپ ئۆيگە ھېچكىمنى كىرگۈزمەسلىكىنى بۇيرۇدۇم. ئۇنىڭ تېزىرەك ئېتىشنى يەنە بىرقېتىم ئىلتىماس قىلدىم. ئۇ تاپانچىسىنى ئېلىپ نىشانغا توغرا لاشقا باشلىدى... مەن سىكۇنتلارنى سانايىتتىم، سۆيۈملۈك رەپىقەمنى ئەسلىيىتىم. نىھايەت دەھشەتلىك سۈكۈت ئۆتۈپ كەتتى. سىلىۋىئو بىردىن قولىنى چۈشەردى.

-تاپانچامغا ئوق ئورنىغا گىلاس ئۇرۇقى سالمىغىنىمغا ئەپسۇسلىنىمەن، دېدى ئۇ، -ئوق سۈرلۈك نەرسە. ماڭا بۇ ھامان دوئل ئەمەس، بەلكى ئاپئاشكارا بىر قاتىللىق بولۇپ تۇيۇلۇۋاتىدۇ. مەن قۇرالىسىز ئادەمنى قارغا ئېلىشنى ئۈگەنمىگەنمەن. ھەممىنى يېڭىدىن باشلايلى، چەك تاشلايمىز، كىمگە چىقسا شۇ بىرىنچى بولۇپ ئاتىدۇ.

بېشىم ئايلىنىپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ مەن رازى بولمىدىم. لېكىن ئاخىردا يەنىلا چەك تاشلىدۇق. چەكنى ئۇ بىر چاغدا مېنىڭ ئوقۇم تىشۋەتكەن شەپكىسىگە سالدى. ماڭا يەنىلا بىرىنچى نۇمۇر چىقتى. ئۇ مەن زادى ئۇنتۇمايدىغان ئاجايىپ بىر ئىستىھزا بىلەن دېدى:

-گراف، سەن بەكمۇ بەختلىك ئادەمسەن!

مەن ئۆزۈمنىڭ نىمە بولغانلىقىمنى ۋە ئۇنىڭ مېنى بۇ ئىشقا قانداق مەجبۇرلىغا. نىلقىنى زادىلا بىلەلمەي قالدىم. لېكىن مەن يەنىلا ئاتتىم. ئوقسىز كۆرگەن مانا بۇ سۈرەتكە تەگدى، -گراف ئوق تىشۋەتكەن سۈرەتنى بارمىقى بىلەن كۆرسەتتى.

-مەن ئاتتىم، دەپ داۋام قىلدى گراف، -تەڭرىگە مىڭ مەرتە شۈكرىكى، ئوقۇم تەگمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن غەلىتە بىر قورقۇنچلۇق تۈسكە كىرگەن سىلىۋىئو مېنى قارىغا ئېلىشقا باشلىدى. بىردىن ئىشىكلەر ئېچىلدى. دە، ئايالىم يۈگۈرۈپ كىلىپ، چىرقىرىغىنچە قۇچقىمغا ئۆزىنى تاشلىدى. ئۇنىڭ پەيدا بۇلىشى مېنى تېتىكلەندۈردى.

سۆيۈملۈكۈم، كۆرمەيۋاتامسەن، بىز چاقچاقلىشىۋاتىمىزغۇ؟-دېدىم ئۇنىڭغا،- نېمىشقا بۇنچە قورقۇپ كەتتىڭ؟ بېرىپ بىر ئىستاكان سۇ ئىچىپ كەل. مەنسىنى بۇ كونا دوستۇم بىلەن تونۇشتۇرمايەن.

ئايالىم ھامان ئىشەنمەيتتى. ئۇ قورقۇنچلۇق تۈسكە كىرگەن سىلىۋىۋىغا قاراپ: ئېيتىڭغا، ئېرىم راست ئېيتىۋاتامدۇ؟ سىلەر راستتىنلا ئوينىۋاتامسىلەر،-دەپ سورىدى.

-ئۇ ھەمىشە مۇشۇنداق چاقچاقلىشىدۇ، گرافى خانىم،-دەپ جاۋاب بەردى سىلىۋىۋى،- بىر چاغدا چاقچاق قىلىپ مېنى بىر شاپىلاق ئۇرغانىدى. كېيىن يەنە چاقچاق قىلىپ مۇنۇ شەپكەمنى ئوق بىلەن تەشتى. ھازىر يەنە ئوينىشىپ ماڭا قارىتىپ ئوق ئۈزگەندى، ئوقى خاتا كىتىپ باشقا يەرگە تەگدى. شۇنىڭ بىلەن مېنىڭمۇ ئويناشقۇم كىلىپ قالدى. ئۇ شۇنداق دەپ، ئايالىمنىڭ كۆز ئالدىدىلا مېنى نىشانغا ئالماقچى بولدى. ئايالىم ئۇنىڭ ئايىغى ئاستىغا ئۆزىنى تاشلىدى.

-تۇر ئورنىڭدىن، ئۆزۈڭنى خارلىما،-دەپ ۋارقىردىم غەزەپ بىلەن،-سىز بىچارە خوتۇننى ئازاپلاشتىن توختامسىز، قانداق؟ زادى ئاتامسىز يوق؟
-ئائىمەن،-دەپ جاۋاب بەردى سىلىۋىۋى،-مەن بەكمۇ خۇشالمەن. چۈنكى مەن سىنىڭ قورققانلىقىڭنى، ۋەھىمدىن چۈچۈپ غالىلداپ تىترگەنلىكىڭنى كۆردۈم. مەن سىنى ئۆزۈمگە قارىتىپ يەنە بىر قېتىم ئوق ئۈزۈشكە مەجبۇر قىلدىم. شۇنىڭ بىلەن مەن قانائەتلەندىم. ئەمدى سەن مېنى ئېسىڭدە تۇتسەن، سېنى مەن ئۆز ۋىجدانىڭغا تاپشۇردۇم.

ئۇ چىقىپ كەتمەكچى بولۇپ ماڭدى. لېكىن ئىشىك يېنىغا كەلگەندە بىردىن توختاپ مېنىڭ ئوقۇم تەشكەن سۈرەتكە پەرۋاسىزلاچە قارىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن تاپانچىسىنى چىقىرىپ نىشانى كۆزلىمەيلا ھېلىقى سۈرەتكە قارىتىپ ئوق ئۈزدى. دە، ئاستا چىقىپ كەتتى. ئايالىم ھوشىدىن كىتىپ كىرىسلودا ياتاتتى. ئادەملەر سىلىۋىۋىنى تۇسۇشقا جۈرئەت قىلالماي ئۇنىڭغا ۋەھىمە ۋە قورقۇنچ ئىچىدە قاراپ قالدى. ئۇ سىرتقا چىقىپ ھارۋىكەشنى چاقىرىپتۇ. دە، مەن ئەس-ھوشۇمنى يىغىپ بولغىچە مېڭىپ كېتىپتۇ.

گرافى جىم بولدى. شۇنىڭ بىلەن مەن بىر ۋاقىتلاردا باشلىنىشى بىلەن مېنى ھەيران قالدۇرغان ئاجايىپ بىر ھېكايىنىڭ ئاخىرىدىن خەۋەر تاپتىم. ئۇ قەھرىمان بىلەن كېيىن مەن ئۇچىرشالمىدىم. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، سىلىۋىۋى گىرىپكلارنىڭ تۈركىيىگە قارشى قوراللىق ئىسيانغا قاتنىشىپ، بىر قانلىق جەڭدە باتۇرلارچە ئۆلگەنمىش.

مەنبە: باھادىر سالۇنى، ئەسلى مەنبە - تەڭرىتاغ ژورنىلى.